

VIỆT-NAM CÔNG-HOÀ NAM-TƯỠI

Xuân DÂN-TỘC

Chủ-biên: CÔ HUYỀN-NHI – Trình bày NGUYỄN-ANG-CA

KỶ-HỘI
1959

Asia
PL
4385
X 79
++
1959

CÔ BẠCH-YẾN, đã 18 lần vui đón mùa mai nở

TẶNG BẠN 8 TRƯỞNG VĂN NGHỆ 1 Quyển
KIM CHỈ NAM

70trương
20 đồng

Nhân dịp Tết Kỷ Hợi, hãng phim COSUNAM kính gửi
đến quý khán giả lời chúc mừng năm mới và hân hạnh
trình bày hai cuốn phim vĩ đại:

OYALISCOP

EASTMANCOLOR

Nói
tiếng
Pháp

Phụ
đề
Việt
Ngữ

VỊ THẦN CỦA CHIẾN THẮNG (LES TRAVAUX D'HERCULE)

Một xuất phẩm vĩ đại nhất thế kỷ với lực sĩ số một hoàn cầu: Steve Reeves (đạo diễn: Monsieur Univers) và
Sylvia Koscino, nữ tài tử có cặp mắt quyến rũ nhất thế giới.

TECHNIRAMA

TECHNICOLOR

Nói
tiếng
Pháp

Phụ
đề
Việt
Ngữ

HAI VUA HỀ CÙNG ĐẾN BA LÊ (A PARIS TOUS LES DEUX)

Phim vui nhộn, lạ kỳ, đặc biệt nhất trong năm. Lần đầu tiên trong lịch sử màn bạc FERNANDEL, vua
hề điện ảnh Pháp gặp Bop Hope, vua hề điện ảnh Mỹ. Cả hai cùng hẹn đến Ba lê, kinh thành đẹp nhất hoàn cầu...

*Cung chúc
tân Xuân*

VỎ NYLON

*Hoàn toàn đặc ý
trên đường xa*

ĐẠI LÝ ĐỘC QUYỀN

LANDIS BROTHERS & Co. Inc.
17 CÔNG TRƯỜNG LAM SƠN SAIGON. ĐT. 20.805

SẢN - XUẤT
tại MỸ - QUỐC

Ảnh
Bình - Minh

HOÀNG NHƯNG

ĐÃ CÓ BÁN KHẮP NHÀ SÁCH VÀ NHÀ BÁN ĐĨA HÁT

CALLING ALL BEGINNERS là loại bài Anh ngữ tân tiến nhất hiện giờ nhờ ở phương pháp rất giản dị và dễ học. Mỗi bài gồm có một phần văn phạm trình bày một cách rất dễ hiểu.

CALLING ALL BEGINNERS dành riêng cho những người mới bắt đầu học tiếng Anh và những người đã có học Anh ngữ, học ôn lại một cách rất hữu hiệu.

Các đĩa đi theo với bài học lại do nhân viên kinh nghiệm của đài BBC phát âm (Thâu thanh tại Anh Quốc) nên giọng nói thật đúng và rất rõ.

**Đại lý độc quyền phát hành sách và đĩa
của đài BBC tại Việt-Nam**

NHÀ XUẤT BẢN TÂN - SANH

12, đường BÙI-VIỆN — SAIGON

Đ.T. 22.641

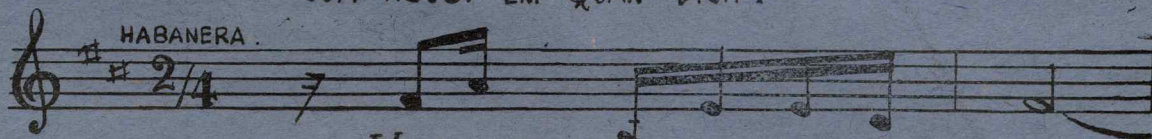
TÌNH ANH

Lính chiến

KÍNH GỬI CÁC ANH VỚI TẤT CẢ TÌNH THƯƠNG
CỦA NGƯỜI EM QUÂN - DỊCH.

Lam-Phương

HABANERA.

XUYÊN LÁ CÀNH TRẮNG LÊN LỀU VẢI

LÒNG ĐẤT ẨM THƯƠNG TÌNH ĐÔI MÙI, THƯƠNG NHỮNG NGƯỜI MẠCH SỐNG ĐANG

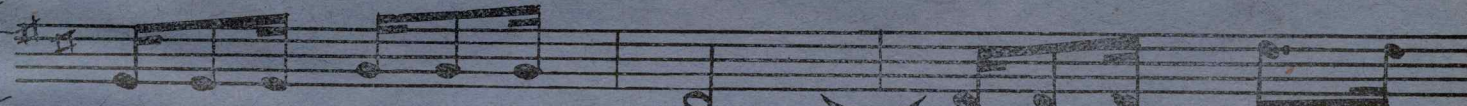
KHOI ĐANG TÌM MỘT CUỘC ĐỜI CHO LÒNG VỚI NÉT PHONG - SƯƠNG ...

ANH CHIẾN - TRƯỜNG TÔI NƠI HẬU - TUYẾN ĐỜI LÍNH CHIẾN XUÔI GẬP NƠI

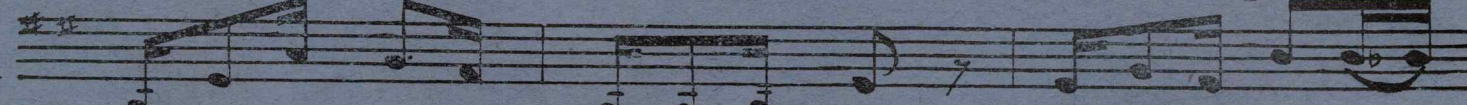
ĐÂY, ĐỜI ĐUA MÌNH CÒN MỖI ĐÊM NAY ... NÓI GÌ CÁN NIỀM

THƯƠNG ĐỂ RỒI MAI TA LÊN ĐƯỜNG RỒI NGÀY MAI RA

ĐI - CHỖN BIÊN - THUY ANH SÁ CHỈ GIÀN - NGUY CỎ BAO

GIỜ ANH NHỎ CHẴNG, ĐÊM NAO NAM GẦN NHAU: HỒN XÂY MỘNG-ƯỚC MAI

SAU MAI NẾU ĐỜI NGÀN CHIA NGÀN LỜI

ĐỪNG QUÊN NHÉ NHỮNG NGÀY BÊN NHAU ĐÊM CUỐI CÙNG BUỒN QUÁ ANH

HẾT

Ơi! BAO-GIỜ TÌNH NGÀN PHƯƠNG HÒA LÒNG TRÁI NƠI SA - TRƯỜNG ?

8 PHỤ-TRƯỞNG
VĂN-NGHỆ

CỦA

XUÂN DÂN-TỘC

HAI VUA HỀ

CÙNG ĐẾN

BÁ-LÊ

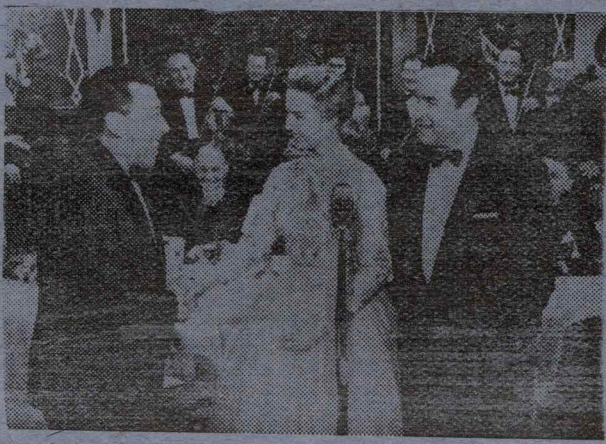
(A Paris tous les deux)

Các vai :

FERNYDEL . . . FERNANDEL
BOB HUNTER. . BOB HOPE
ZARA Anita EKBERG
Ann Mc CALL. . . Mariha HYER

1 BOP HUNTER, một kịch-sĩ khét tiếng màn bạc và vô-tuyến truyền-hình Mỹ đáp tàu "Flandre" sang Pháp. Mục đích rời New-Uớc sang Bá-Lê của Bop Hunter là gặp soạn giả nổi danh của nước Pháp: Serge Vitry và hoàn thành một cốt truyện vô cùng đặc biệt. Vitry định sẽ tự mình đứng ra khai thác chứ không muốn giao cho ai cả.

2. Trên thương thuyền vượt trùng dương, Bop Hunter làm quen với Fernydel, vua hề của màn bạc Pháp. Đồng thanh tương ứng, cùng cùng một nghiệp: chọc cười người trong thiên hạ, chỉ gặp nhau phút chốc. Bop Hunter và Fernydel đã trở nên đôi bạn chí thân.

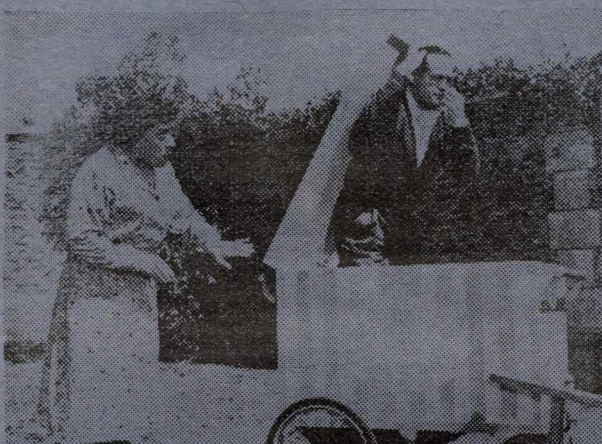

3. Cũng trên chiếc thương thuyền, Bop Hunter gặp một nữ thư ký đẹp tuyệt trần, tên gọi Ann Mc Call, nghỉ phép về Mỹ, nay trở lại làm việc ở Sở quán Mỹ tại Bá-Lê.

Và cũng trên chiếc thương thuyền kỳ-nghô "Flandre" này còn có một nàng kỳ-nữ có sắc đẹp quyến rũ, huyền-bí. Kỳ-nữ tên là Zara, một cái tên xa-xăm huyền-ảo...

4. Rồi trong một hoàn cảnh vừa bí-mật vừa bi-ai, tất cả đều đặt chân đến Bá-Lê, kinh thành ánh sáng. Nhưng trò đời còn kỳ lạ, thâm thương và ngộ nghĩnh hơn cả sân khấu nữa, cứ thi nhau tiếp diễn.

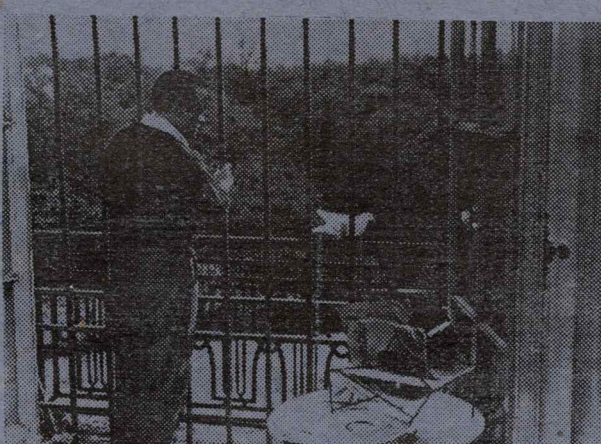
5. Trước nhất, Serge Vitry, bị ám-sát và cốt truyện do ông soạn, một tài liệu quý báu, tưởng thuật một câu chuyện án mạng và tội trần mắt thật của hung thủ cũng bị đánh cắp. Những người bí-mật quyết chiếm cho được bản thảo cốt truyện — bản thảo duy nhất do tác-giả viết — bắt cứ với giá nào!

6. Bop Hunter bị nghi là có liên quan mật thiết với Serge Vitry và bị bọn hung thủ vô hình hăm dọa! Qua nhiều nghi-vấn, kỳ-nữ Zara có vẻ là một nữ đồng phạm! Fernydel và Ann cố hết sức bảo vệ Bob.

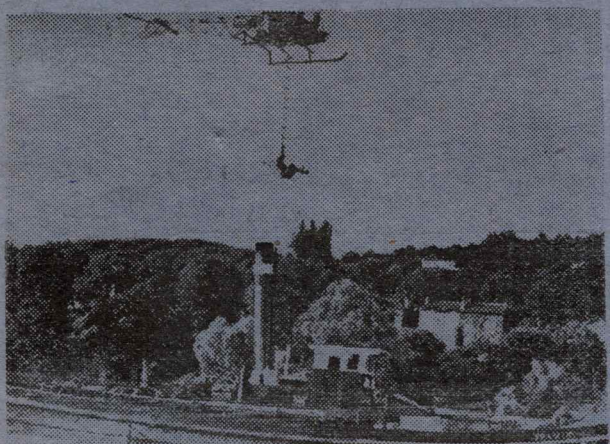
7. Bob lúc đó quá sợ hãi, não cân như cái thăng, bị bao biển cô lạ lùng nên gần hóa ra người mất trí!

8. Tại quán nhậu, Bob bị hung thủ nhốt trong một nhà thương điên.

9. Fernydel phải dùng phi cơ trực thăng để cứu Bob ra khỏi "sầu thành".

10. Sau cuộc rượt bắt làm hào hứng và sôi nổi, Fernydel trở đủ nghề lại và hạ cánh phi cơ.

11. Chung cuộc, bọn hung thủ đều bị bắt rảo. Những cái gì hay, đẹp đều phải trở về với người biết phải.

12. Bob Hunter và Fernydel hân-hoan vui-sướng. Cả hai có hai mối tình và cả hai đều được như ý bên cạnh hai người đẹp tuyệt trần.

NHÂN DỊP TẾT

KỶ - HỢI

HÂN HẠNH TRÌNH

BÀY CUỐN PHIM

VĨ ĐẠI LỘNG GIẤY

VỊ THẦN

CỦA CHIẾN THẮNG

(LES TRAVAUX D'HERCULE)

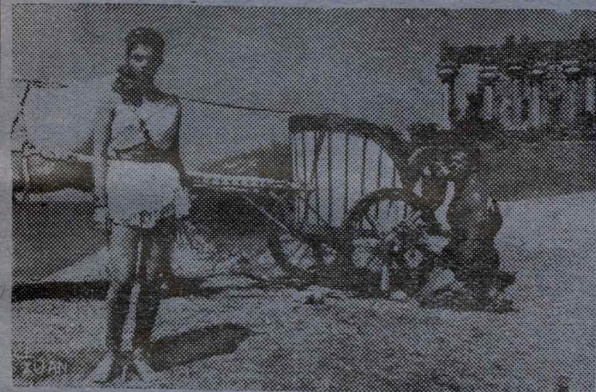
CÁC VAI

Hercule	Stève Reeves
Iole	Sylva Koscina
Jason	Fabrizio Mioni
Pelias	Ivo Gazani
Eurysthée	Artoro Dominici

1.— Vua Aeson bị ám sát trong một trường-hợp hết sức bí-mật. Em vua Aeson là Pelias, theo cô-tục lên ngôi quốc-vương cai-trị xứ Thessalie Du-luyện đều cho rằng tướng Chiron đã thí-chứa.

Sự bí-mật càng bao phủ, dư-luyện càng xôn-xao hơn, sau đêm kinh-khủng thế-lương ấy, Chiron và Đông-Cung Thái-Tử Jason đều mất tích một lượt.

2.— Năm tháng trôi qua hai con của Pelias là Iphitos và Iole đã đến tuổi trưởng thành.

Đề rèn luyện cho Iphitos, Pelias cho mời đồng-sĩ Hercule đến-triều kiến.

Vừa mới đến kinh đô, đồng-sĩ Hercule đã có dịp trở tài võ dũng, cứu công-chúa Iole thoát chết về một tai-nạn ngựa lồng.

3.— Thọ ơn cứu tử, công-chúa Iole đưa Hercule vào triều nhưng tại đây, Iphitos tiếp đồng-sĩ Hercule với tất cả sự khinh-khi ngạo-mạo rồi còn bông-lả lời trêu-uốn thử-thách.

4.— Iphitos mới thách Hercule thử sức. Hercule nhận lời và hạ Iphitos một cách dễ dàng như lấy đồ trong túi.

Iphitos sau khi thất-bại liền tiếp trước đồng-sĩ Hercule, muốn tỏ rõ mình vẫn là một trong những đồng-sĩ kiêu-hùng, vào rừng Némée toan giết con mãnh sư ăn thịt hàng ngàn người. Nhưng khi Hercule đến nơi, đập chết sư tử rừng Némée, chỉ còn đem về cho vua Pelias xác chết của Iphitos.

5.— Đau đớn như điên cuồng, thêm lời xỏ-xiêu ác ý của vị đại thần cổ-văn Eurysthée, vua Pelias buộc tội Hercule đã thúc đẩy Iphitos đi vào tử-dịa. Và muốn Hercule phải đền tội, Pelias truyền lệnh cho Hercule phải giết chết con bò rừng đã gây khùng-khiếp ở tận viễn-phương xứ Crète.

Hercule vâng lệnh và lên đường. Đầu con bò rừng ấy to gần bằng con voi của thần Minos, Hercule vẫn hạ nó dễ dàng. Trên đường trở lại cố-hương, Hercule gặp Chiron, vị tướng lãnh ngày xưa nay đã cằn cỗi già nua, đang lên cơn hấp hối.

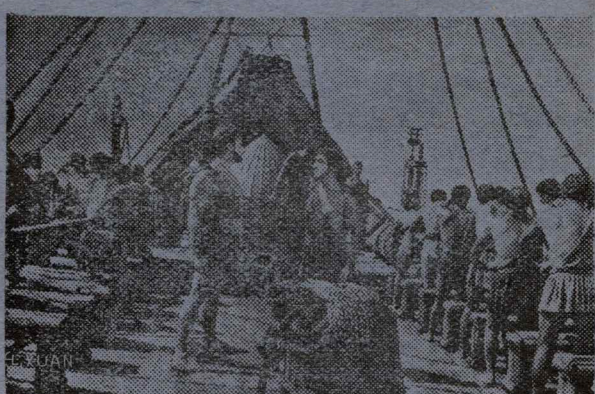

6.— Trước khi từ giã cõi đời, Chiron đã nói cho Hercule biết rõ sự thật: Chính Pelias giết vua đoạt ngôi và cũng chính vị thần Eurysthée chủ mưu, làm cho Chiron chịu mang tiếng oan. Vì cô thế Chiron phải cầu-ràng đem Đông-Cung Thái-Tử Jason bỏn đảo, chờ ngày phục hận. Trước khi chết, Chiron gởi gắm Jason lại Hercule và tin tưởng Hercule sẽ giúp Jason rửa hận, đoạt lại ngôi vương.

7.— Tuy được Hercule làm chứng, Jason vẫn yếu lý vì chàng không có «luyện-kim-thuật», báu vật của hoàng-gia, tượng-trưng cho oai-quyền vị hoàng-đế. «Luyện-Kim-Thuật» đã được lão Thần Chiron chiếm trộm đem đi một lượt với Đông-Cung Thái-Tử nhưng trên đường bỏn đảo, ông đã để thất lạc . . .

Cùng một nhóm thanh-niên đồng chí — nhóm Argonautes — Jason và Hercule đáp thuyền đi Colchide tìm báu vật hoàng-gia.

Tất cả không dè rằng vị thần Eurysthée — được Pelias hứa sẽ gả nàng Iole — cải trang làm một thủy-thủ đi theo tìm cách cướp lấy báu vật.

8.— Trải qua trăm ngàn khó-ải, bọn Argonautes lên đường, sau khi vượt qua nhiều cạm-bẫy của Eurysthée, nạn thủy tai kinh-hồn và đánh bại bọn yêu-thuật kỳ quái Arma-zones ở đảo l'Emuos.

9.— Nhờ «vô-dịch đồng-sĩ» Hercule, bọn người khí-khái Argonautes đặt chân đến Colchide. Trong khi bọn Hercule đánh đuổi bọn người dã-man, gần như ở thời tiền sử, thì Jason mới có dịp trở tài. Đông-Cung Thái-Tử đã giết chết con Rồng, giữ bảo vật «luyện-kim-thuật» của hoàng gia.

10.— Jason Hercule cùng bọn Argonautes hớn hờ quay về cố thổ nhưng Eurysthée đánh cắp «luyện-kim-thuật» và xúi Pelias tàn sát bọn Argonautes. Đồng-sĩ Hercule rơi vào cạm-bẫy, bị nhốt vào hầm kín. Các bạn của Hercule tranh đấu ráo riết để bảo vệ chàng nhưng tuyệt vọng.

Trong khi mọi người rối trí thì Iole xuất-hiện. Nàng giải cứu Hercule thoát khỏi hầm kín.

Một trận xáp chiến ghê-hồn nổi lên.

11.— Bọn Argonautes với sự hăng-hái không ai hơn, đứng lên chiến-dấu và giết chết vị thần Eurysthée.

Đứng trước nguy cơ ấy, Pelias mới thấy rõ, lưới trời tuy thưa mà khó lọt?

Trước khi uống thuốc độc, đến bởi tội ác, Pelias yêu cầu Hercule đồng-sĩ một việc:

— Hồi trạng đồng-sĩ kiêu-hùng, vì hạnh-phúc của Iole, xin chàng tha thứ cho tôi và đừng tiết lộ cho nàng biết tôi là một kẻ ác độc, giết anh, đoạt ngôi báu!

12.— Tôi không muốn con tôi khinh tôi, gớm ghê tôi! Và Hercule hỡi, xin chàng hãy đem lại cho con gái tôi nguồn hạnh-phúc. Tôi biết nó yêu chàng tha thiết. Chàng hãy tha thứ cho tôi! Con hãy tha thứ cho cha?

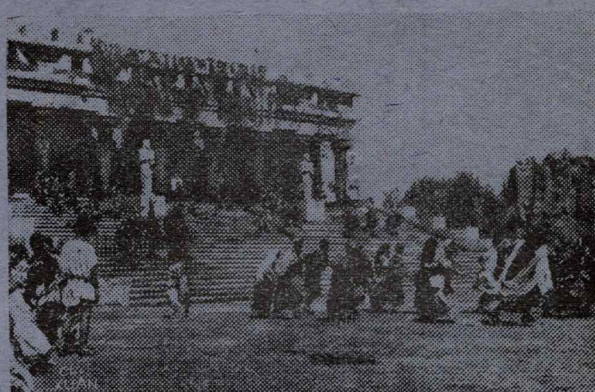
..

Jason đã lên ngôi!

Thù nhà đã trả!

Phận sự của trang đồng-sĩ đã xong, chàng tiếp tục lên đường nhiệm-vụ, lẽ tự nhiên bên cạnh đồng-sĩ Hercule có gái-nhân Iole.

Chàng và nàng đi vào một chân trời đầy cỏ lá hoa thơm, hạnh-phúc chan hòa. . .

James Dean sẽ sống lại với chúng ta, trong phim

THÀNH CÔNG VĨ ĐẠI (Giant)

Với những tài tử lỗi lạc nhất:
Elizabeth Taylor,
Rock Hudson

Một cuốn phim vĩ đại, thành công rực rỡ nhất của hãng Warner-Bros

Chuyến phim.— Bick Benedict, một điền chủ trẻ tuổi, người xứ Texas, có một sản nghiệp vĩ đại gồm những cánh đồng mênh mênh bát ngát, và một đàn bò có cả chục vạn con. Chẳng đến Maryland để mua con ngựa

Chiến-Phong của một vị bác-sĩ. Tại đây, chàng gặp Leslie, con gái của chủ ngựa, và sau khi truyền trở với người thiếu-nữ, chàng với phải lòng rồi hai người kết-hôn với nhau. Về sống chung với nhau ở trại Reata, xứ Texas, hai người tuy rất yêu nhau nhưng cũng rất hay cãi vã nhau và hay cãi nhau luôn. Vì Leslie nài nỉ thấy rằng đời sống ở nơi trại này khác xa với đời sống ở Mary land là nơi chôn nhau cắt rốn của nàng. Leslie bắt nạt nhất về chế độ dành cho những tá điền Mễ-Tây-Cô là những người vừa bị trả công ít lại vừa bị thiệt-thòi và không được hưởng quyền-lợi xã-hội thích-dàng. Chế độ này lại càng được Luz, em gái Bick, thi hành một cách rất chặt-chẽ. Luz là một cô gái giàu, tính nết cay nghiệt, bướng-bỉnh, khiến cho công-nhân trong đồn điền ai cũng ngán sợ cô.

Đề cải thiện đời sống của những tá điền xấu số ấy, Leslie ban thân đứng ra săn sóc thuốc men cho họ và nhựt bác-sĩ chữa bệnh cho vợ con họ khi đau ốm. Cứ chỉ ấy làm cho Luz bất-bình.

Một bữa, vì cưới con Chiến-Phong, Luz ngã ngựa và bị tử-thương. Chế độ bất-công và hà-khắc của cô gái giàu ấy đối với tá điền Mễ-Tây-Cô, đến đó là cáo chung.

Theo ý muốn của Luz, cô gái này hưởng một khoảng đất nhỏ cho Jett Rink, một tá điền trẻ tuổi, tính nết ngang-nang, luôn luôn gây gổ với Bick và vẫn nuôi một mộng-tướng là có một ngày kia, chàng cũng sẽ trở nên triệu-phủ. Chàng tin chắc miệng đất mới mà chàng vừa làm chủ sẽ khởi điểm cho một sự nghiệp vĩ đại và những mộng-vọng của chàng sẽ được thực-hiện.

Quả nhiên, Jett tìm thấy mỏ dầu lửa và chàng mấy chốc trở nên giàu có lớn. Cuộc tình-duyên của Leslie và Bick kết-quả bằng ba đứa con nhưng, đến khi khôn lớn, chúng đều làm cha mẹ chúng thất-vọng không có cách gì để ngăn

thành-hôn với cô này. Bick rất phần-nộ khi nghĩ đến truyền một cô gái Mễ-Tây-Cô sẽ là con dâu mình và mang tên họ của con trai mình nhưng

từ cuộc tình-duyên ấy. Đến cô gái lớn là Judy thì lại thích việc chăn nuôi gia-súc, trong khi cha mẹ muốn cho cô trở nên một cô gái có học-thức

hoàn-toàn. Rồi đến khi chiến-tranh bùng nổ, cô lại kết-hôn với người con trai mà cô yêu trước khi nhập ngũ. Cô gái út là Luz thì say mê Jett

Rink, tên tá điền của Bick nhưng bấy giờ đã trở nên triệu-phủ. Kể đó, đến truyền dự tiệc khánh-thành tòa lâu đài của nhà triệu-phủ Jett Rink mà gia đình Benedict nhân lời một cách miên-cưong. Bick không ngăn được sự phần-nộ khi thấy Luz, trong buổi tiếp-rán, đứng bên

cạnh Jett Rink như một cặp vợ chồng chính-thức. Để lại Jett Jordan lờ-lỉnh thinh-nộ vì vợ chàng là Juana bị khinh-dãi trong phòng

trang-diêm của tòa lâu đài. Cho rằng Jett phải chịu trách nhiệm về cử-chỉ khinh-miệt vợ chàng, Jordan đến phòng tiếp Jett

trong lúc nhà triệu-phủ sắp sửa đọc diễn-văn khai-mạc. Nhưng trước khi Jordan ra tay thì đã có hai người giữ chặt tay chàng

đề cho Jett hạ chân, bất-tình. Đề rủa nhục cho con trai, Bick hích-thắt Jett ra ngoài do sức, nhưng, Jett say quá và, hơn

trường là cha và anh nàng cố ý phá hoại buổi tiếp-rán vĩ đại của Jett.

Bick dẫn gia-quyền về Reata. Tên đường Jett, họ ghé vào một tiệm ăn để nghỉ ngơi. Tại đây, một

chàng trẻ, vạm vỡ, nhìn Juana tò vò khinh bỉ và, liền sau đó, ra lệnh trục-xuất tất

cả những thực-chuyên người Mễ-Tây-Cô. Bick bành vực họ nhưng vì không

có sức đánh lại anh chàng vạm vỡ nên bị họ đo ván.

Về đến Reata, Bick han-thò với Leslie

rằng chàng đã chịu thất bại

và không thành-cong như

chỗ chàng dự tính.

Nhưng theo chỗ Leslie

nhận xét mấy lúc sau

này, Bick đã tranh-dầu

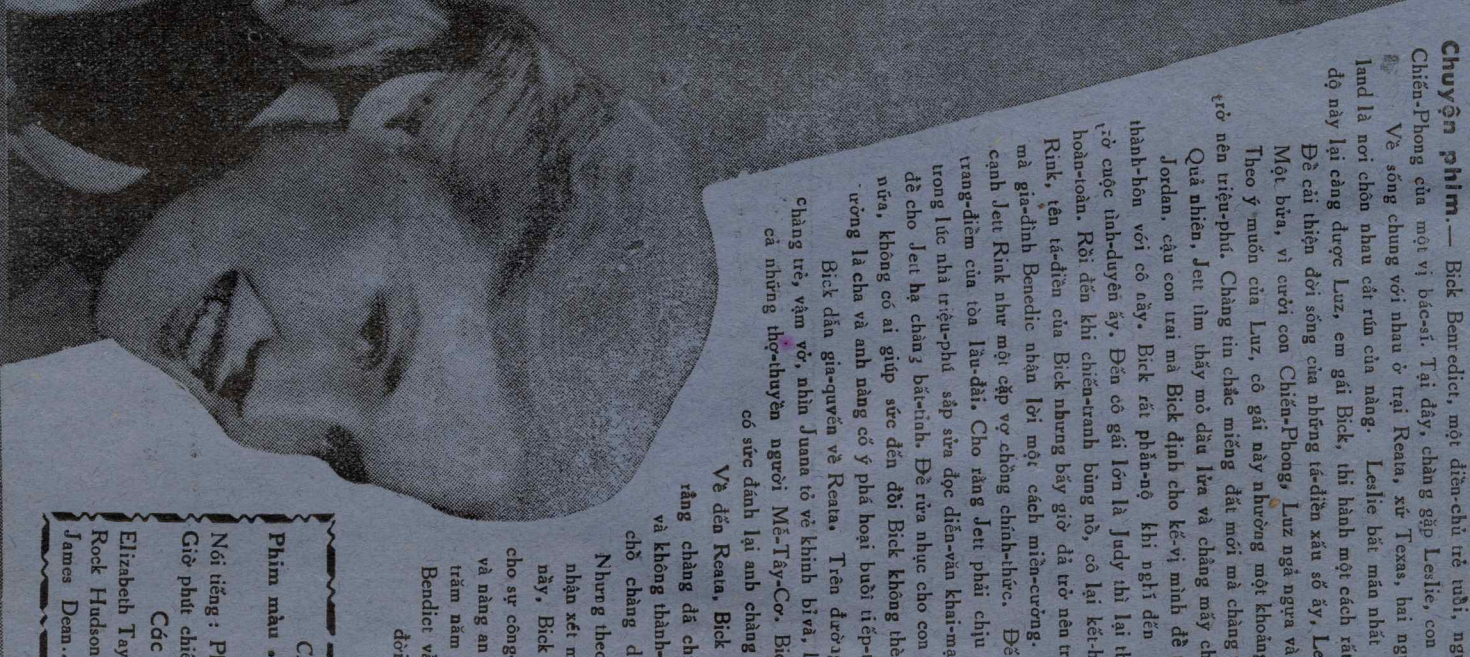
cho sự công-bình cần-bàn

và nàng an ủi chàng " Một

trăm năm về sau, giống họ

Benedict vẫn được người

đời tôn-tùng

Mình chưa qui định qua một năm đây anh như thế nào

(VỚI SẮC ĐẸP TƯƠNG TỰ NHƯ **BRIGITTE BARDOT** NHƯNG DUYÊN DÁNG TRE TRUNG HON, **MARION MICHAEL** SẼ LÀM QUÍ KHÁN GIẢ SAY SUSA THÍCH THÚ TRONG PHIM)

NGƯỜI NỮ TÙ NHÂN DA TRẮNG

(*Liane l'esclave blanche*)

PHIM PHIÊU LƯU ĐẶC SẮC DO CÁC TÀI TỬ
MARION MICHAEL và **AUDRIAN HOVEN**
— ĐÓNG VAI CHÍNH —

CHẮC quý Ngài còn nhớ đến chuyện «*Liane la Sauvageonne*», người kể tự của một phú-gia ở Hambourg bị mất tích và mọi người đều ngó nằng đã chết. Sự thật thì sau khi tàu bị đắm tại bờ biển Phi Châu, nằng được một bộ lạc da đen, dân Vaudous cứu sống. (Và phim *Liane l'esclave blanche* sẽ tiếp theo, làm quý khán giả hiểu rõ câu chuyện)

Một phái-đoàn thám-hiêm khoa-học đã tìm thấy Liane và đưa nằng về Âu Châu, trả nằng cho gia-đình. Sự có mặt của nằng làm trở ngại kế-hoach của một đảng cướp, từ lâu đã khát vọng đến phần gia-tài kếch-sù ấy. Riêng Liane chán ngán cho sự tham lam ích-kỷ của người đời nên nằng trở lại rừng xanh, thiên-đàng thuở ấu niên của nằng, với Tangu người thủ-hạ thân tín.

Trong những ngày ở Âu Châu, Liane chẳng để ý đến ai cả, không chuyện gì làm nằng bận tâm hết. Hay nói đúng hơn, Liane chỉ giữ trong lòng nằng có mỗi một kỷ-niệm êm đềm, đó là hình ảnh của THOREN chàng phóng-viên nhiếp-ảnh. Giữa hai người đã có một sự duyên ái ràng buộc.

Một chiếc phi-cơ của giáo-sư Danner bạn thân của Liane, trưởng đoàn thám-hiêm, đáp xuống rừng sâu. Nhưng chẳng phải THOREN đáp phi-cơ đi thăm người yêu, mà lại là viên phi-công Frank được Thoren ủy-thác đi tìm Liane. Vừa mới gặp Liane, Frank đã ngây-ngất tâm hồn trước sắc đẹp quyến rũ của nằng.

Tanga và vợ là Ku Lala, theo Liane lên phi cơ của Frank đi tìm Thoren. Và trên phi cơ họ lại còn đụng đầu với Frazer, người buôn mọi vừa bị lính cảnh-sát bắt. Khi hay biết Liane là người thừa kế một gia-tài khổng-lồ, Frazer động mỗi tham, nghĩ đến mưu sâu, bắn chết lính áp giải và buộc Frank phải hạ phi-cơ xuống giữa rừng già.

Sau khi trải qua lắm gian nan, nguy hiểm, Frank và Liane bị bọn đồng lõa Frazer sanh cầm, Frank chống cự nên bị Frazer đánh trọng-thương và bị bỏ lại giữa bãi sa-mac. Frazer quyết giữ Liane như con tin và hy vọng sẽ chiếm đoạt kho vàng của người đẹp. Nhưng đến phiên Frazer lại bị Ibrahim, kẻ có thế-lực nhứt vùng Sa-Mac cản trở.

Riêng Frank được bộ-lạc Bédouins cứu cấp, chở Frank vào bệnh viện. Mặc dầu bệnh nặng, Frank lại lăn xả vào cuộc tìm kiếm Liane. Nhờ một ông Hoàng có thế-lực, Frank cứu thoát Liane khỏi tay Ibrahim. Và trong cuộc rượt bắt sôi nổi, Franzer bị bắn chết!

Và bây giờ, đến phiên Frank và Liane dẫn bước vào một cuộc phiêu-lưu hào-hung khác.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

SOCIÉTÉ DES CINÉ-THÉÂTRES D'INDOCHINE

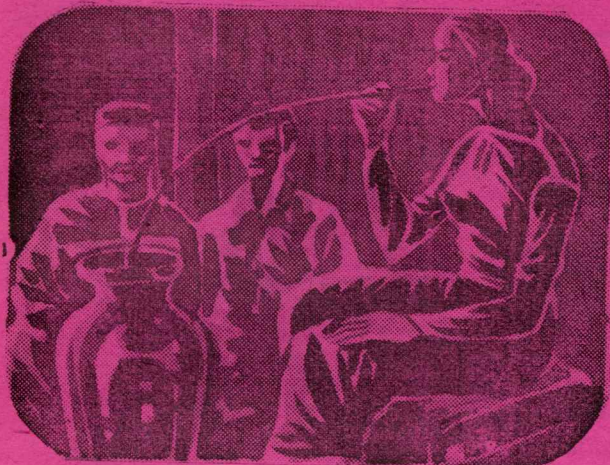
13 à 21, Rue Tu-Do
SAIGON

TÉL.: 20.575 - 20.576

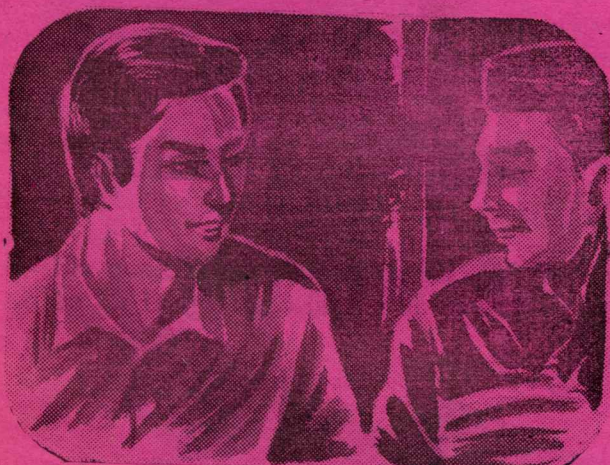
Nhớ đón xem

HOMME COLOSSE
(NGƯỜI KHÔNG LỖ)

MỘT CUỐN PHIM KỶ PHÁ LỰC
VỀ TIỀN THU KHẮP THẾ-GIỚI

1) Xuân năm ấy, Trung, một sinh-viên trường Kỹ-thuật, theo các bạn Văn nghệ-sĩ du-ngoạn trên miền Thượng để tìm... Thơ!... Một đêm, đoàn chàng dừng bước lại bản Mường-Then, cùng chung vui với đồng-bào Thượng. Bên ánh lửa, các thanh-niên thiếu-nữ trông Bản thay phiên nhau múa hát và đọc thơ. Đề trao đổi các bạn Trung cũng biểu-diễn vài vũ-diệu và đánh-dàn "trả-lễ",...

2) Riêng Trung vì không biết nhiều về nhạc, nên chỉ ngồi mơ-mơ, màng-màng ngắm các nàng Sơn nữ.

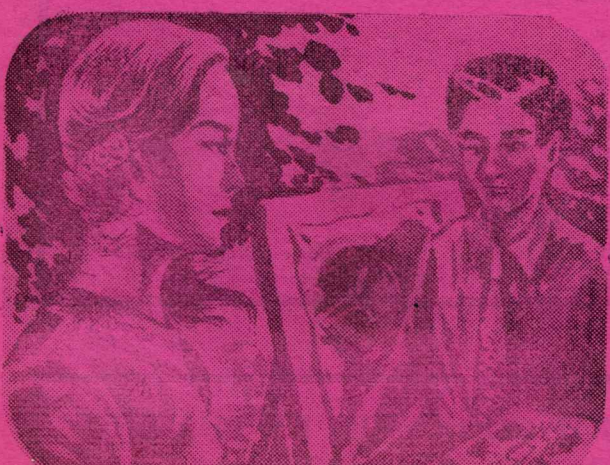
Chợt một cô-gái cất tiếng ngâm thơ theo giọng người Kinh rất-sôi, làm chàng chú ý. Trung quay sang hỏi thăm người ngồi cạnh, và được biết nàng tên Mai-lao, con gái út của Tú-Trưởng, hiện Mai đang theo học ở trường tỉnh.

3) Trung say-sưa đưa mắt nhìn Mai-Slao; bên ánh lửa hồng mờ-ào, người con gái ấy có một sắc đẹp thanh tao lạ-thường, đôi má mơn mớn hây-hây cặp môi thanh tú thắm-tươi; không phấn không son, một vẻ đẹp tự-nhiên mà chàng thường ca-tụng. Trung nhìn nàng không chớp mắt, cổ ghì lấy đường nét đề mai này vẽ lên mặt giấy.

4) Sáng hôm sau, khi các bạn của Trung lo cạo lại những lời thơ và ý-nhạc, thì chàng cũng mang giá-vẽ lên đến trái đồi đầy mai, cố đem hết tài-trí, tâm-hồn của một nghệ-sĩ đa-tình đề-tượng-tượng ghi lấy cái nhan-sắc của người sơn-nữ đêm qua...

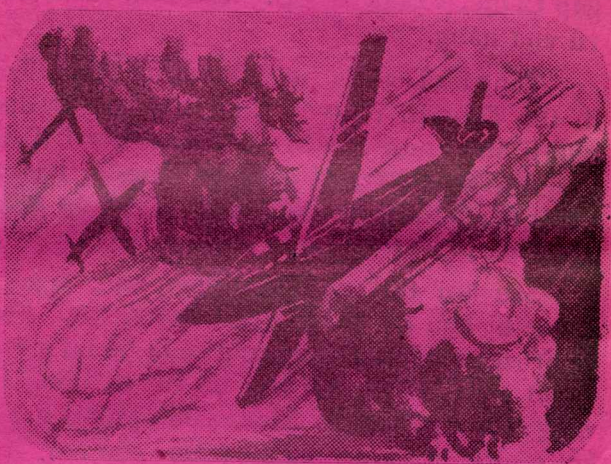
5) Chàng bao lâu, bức họa đã hoàn-thành. Trung còn đang say-sưa sửa đổi lại vài nét vẽ cho thật giống, chợt phía sau chàng, giọng nói của Mai-Slao trong-trẻo phát ra: "Ồi! thần-tinh thay! Sao ông vẽ giống được tôi như thế?" Trung bàng-hoàng quay lại, chàng tưởng như mình đang sống trong một giấc mơ, vội lễ-phép nghiêng chào.

6) ... Gái yêu tài, trai mê sắc đó là lẽ thường. Bắt đầu từ buổi ấy, đôi thanh-niên thiếu-nữ Việ Thái thường hẹn-hò nhau trên đồi-mai. Nàng hay nhặc những cánh hoa màu trắng cây lên túi áo chàng, cũng như chàng không quên vẽ tặng nàng những bức tranh tuyệt-mỹ...

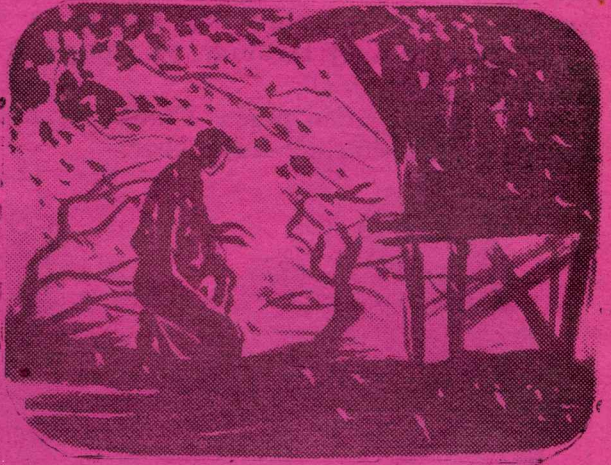

7) Nhưng, thấm-hoát ngày xuân đã hết, Trung phải trở về trường Mỹ-thuật. Trước ngày chia tay, cả hai hẹn gặp nhau lần cuối ở đồi-mai. Nàng đã khóc hớt nước mắt và trao cho chàng một cành mai, Trung hứa với nàng "khi nào chàng không còn thì ảnh hóa này mới mất..."

8) Trung có ngờ đâu, khi chàng đi được một tháng, chiến-tranh đã xảy ra. Các làng-mạc vùng quê cũng cùng chung số phận với miền Thượng, khắp nơi đều bị bọn xâm lăng ném bom dữ-dội.

Mường-Then Xuân năm sau, Trung trở lại; quang cảnh điêu-tàn dân cư xơ-xác. Mai ở nơi nào?

9) Chàng hỏi thăm người trong Bản mới hay Mai-Slao đã chết. Trước khi nhắm mắt, nàng thường gọi đến tên chàng và xin cha xây nhà-mồ nàng trên đồi-mai.

Trung nuốt-lệ tìm đến trái đồi xưa, chàng quỳ rất lâu trước mộ người yêu, để đau thương xâm chiếm cả tâm-hồn.

Im-lặng!... từng cánh mai trắng xóa rơi... rơi... như phăng-phất hồn ai...

10) Ngoài xa, gió gào lên thảm-thiết, như oán-hồn, như kêu gọi...

Tiếng non sông như thức tỉnh lòng Trung, nhìn lại thực-tế đầy tang-tóc, chàng nắm chặt tay, thề trước mộ người yêu, quyết đi theo tiếng gọi của hồn-nước, chống lại giặc Phù-Tang...

NĂM nay, ban tổ chức có sáng kiến là hai giới nghệ-sĩ cải-lương và tân-nhạc cùng tranh tài trong một cuộc so-vành. Vào giờ chót giới tân-nhạc đưa đề-nghị chịu cùng tranh trong một lúc, nhưng tân-nhạc đua riêng và không chịu thử sức với cổ-nhạc.

Ban tổ chức "liên-hiệp" năm nay gồm có: Cô Bảy Phùng-Hà, Chủ tịch, Phó chủ tịch Cô Thanh-Tùng Tổng thư ký: Võ-Đức-Thu Kiểm-soát: Thuận Râu (Ông Bầu Tân nhạc hồi đời rạp chớp bóng Nam-Việt) và Đức-Quỳnh. Kỹ-thuật: Ký-giả Phùng-Mậu và soạn giả Lê-Khanh.

Lộ trình định như sau: Mức khởi hành trước rạp Nguyễn-văn-Hảo, chạy vòng qua rạp Aristo, thẳng lên trà thất Việt-Long, mức ăn thua ở đại lộ Thống-Nhứt, trước rạp hát Thống-Nhứt.

Giới tân-nhạc đua trước

Sau cuộc bắt thăm anh chị em nghệ-sĩ tân-nhạc được đua trước.

Các cua rơ ra tranh tài, mang số thứ tự như sau:

- 1) Lê-Thương
- 2) Hoàng-thị-Thơ
- 3) Hiền-Lương
- 4) Thu-Hương
- 5) Khánh Ngọc
- 6) Như-Mai
- 7) Xuân-Dung
- 8) Nguyễn-Thống
- 9) Châu-Kỳ
- 10) Anh-Ngọc
- 11) Ngọc Cẩm
- 12) Việt-Quốc-Lân

Sách có chữ rằng năm Mậu-Tuất âm thanh, dương suy và năm Kỷ-Hợi âm suy, dương thanh. Không biết có đúng hay không, chứ nhìn vào thành phần của rơ nghệ-sĩ tân-nhạc, chúng tôi nhận thấy có đến 7 râu mày và chỉ có 5 nhĩ nữ.

Sau khi của rơ ra trình-diện trước khán đài, đúng 6 giờ hai khắc, Cô Bảy Phùng Hà vừa dơ tay định ra hiệu của rơ lên yên thì bỗng có tiếng la oai-oái:

— Còn tôi, còn tôi!

Nhìn lại, thì ra ba kịch sĩ Ba-Vân, Bảy-Nhiều, Bảy-Xê xách xe chạy tới toan dự cuộc. Nhưng toàn thể nghệ-sĩ tân-nhạc khiêu nài mà anh chị em bên phía cải-lương lại hề nhau hợp ca bản tân-nhạc: "Trở về mái nhà xưa", thế mới kỳ. Khán giả đứng hai bên đường vỗ tay hoan-nginh ban hợp ca bắt đầu hát một cách hết sức đặc-biệt.

Bảy-Nhiều mới kêu hai bạn đồng hành lên tàu:

— Thôi họ không cho mình đua thì thôi!

Vì có chuyện trễ tràng ấy, cuộc đua chậm hết 1 phút 9 sao rưỡi.

Khi còi lệnh vừa phát, thì Lê-Thương vọt phóng xe đi

ĐỀ TRANH PHẢN THƯỜNG TÂN-XUÂN

Cuộc đua **XE ĐẠP** trong giới nghệ-sĩ **CẢI-LƯƠNG** và **TÂN-NHẠC**

PHÓNG SỰ VUI CỦA OANH OANH KHA

như bay, Hoàng-thị-Thơ đeo theo sát bánh. Phía sau, Như-Mai dẫn Thu-Hương Xuân-Dung đuổi theo kịch-liệt. Việt-Quốc-Lân dẫn đầu tốp ba, vừa đạp vừa nhìn khán-giả hai bên đường cuối đầu chào miến chi cộp:

— Anh Lân và toàn ban xin có lời chào quý vị thính à quên, khán giả.

Một Ông Cù đầu tóc bạc phơ đứng bên lề lộ mắt.

— Trời ơi, tui như vậy mà anh chàng của rơ đó còn trẻ măng lại xưng anh với tôi chớ!

Anh Ngọc đạp sát lề nghe nói thở ra:

— Ừ nghe kỳ nhỉ. Thôi thì ta đổi lại là THÁI-NGỌC hay BOB NGỌC chớ từ nay không dám xưng Anh nữa

Vừa quẹo qua bồn bình, Khánh-Ngọc coi mồi lỏng gối, đạp không nổi. Trần-văn-Trạch vội vàng lấy chiếc xe của Hiệp-Liệt, do Ông Phú-Đức sẵn lòng cho mượn, chạy theo cho nước. Trên xe của Trạch, ngoài tài tử Nguyễn-Long, chúng tôi còn nhận thấy có chị Ba-Vân, bạn Anh-Việt và nhiều người ái mộ tài ba của nhóm Minh-tinh Quái kiệt.

Trước rạp Việt-Long, gần quán ăn Bảy Hồ có một phần thưởng do ông T.Y. Cậu Ba Hy và ông Thời chủ rạp Việt-Long tặng, Thu-Hương dẫn mạnh ban đạp toan rút nhưng bắt ngờ phía sau Ngọc-Cẩm lướt lên rút thắng. Thu-Hương ráng sức quá phát ho hen nhường xe lại cho Thủy-Hương đua tiếp. rồi vội đi tìm tờ Màn Ảnh Sân Khấu xem coi có chuyện gì lại Thủy-Hương vừa lên yên thì bỗng một chiếc xe vedette sơn màu cà phê sữa nước đá hột gà nước sôi bóp kèn inh ỏi ý chừng bảo: Cứ đua đi có tui theo ủng-hộ. Đến rạp Nam-Quang, có phần thưởng của ông chủ hãng phim Mỹ-Vân, Anh-Lân nhờ Túy-Hoa, Túy-Phượng, Túy-Hồng, Túy-Lan, Túy-Cúc, Túy-Lê, Túy-Huệ, Túy-Lâm, ủa quên Tùng-Lâm ủng-hộ cổ vũ nên rút thắng đoàn đồng một cách vô cùng oanh-liệt. Vừa đoạt xong prime, Anh-Lân xuống xe bỏ cuộc. Đáp lời phỏng vấn của tờ TIN VIỆT, Việt-Quốc-Lân tuyên bố:

— Đã đến giờ... làm việc. Tôi phải về dựng cho xong

màn chót của một vở kịch lâm-lý thống-thiết hấp dẫn kịch-liệt vô-song. Sau khi Việt-Quốc-Lân xuống yên bỏ xuống, Xuân-Dung cũng xuống yên. Hoàng-thị-Thơ phát đi thật mạnh, đến ngã tư quẹo về đại-lộ Thống-Nhứt, họ Hoàng bỗng thấy Thu-Hồ, Hùng-Cường và Thanh-Thoại đứng bên lề xem, không biết tức lý thế nào, Hoàng-thị-Thơ quăng xe xuống la to: Sao các anh ác thế. Bảo xe hư, đòi đi máy bay...

Từ phía sau, Thúy-Nga nghe lên xôn xội chen đến trước, diu đức lang quân về. Sẵn chiếc xe đưa rước học sinh của trường Khải-Minh, Thúy-Nga ngoắc lại để đưa giùm hai vợ chồng về tư-thất. Anh-Ngọc đang đạp bỗng thấy phía trước có bóng chiếc áo kim ono và một mái tóc của một cô đầm lai, không biết nghĩ thế nào; Anh-Ngọc cho xe quẹo vào sát lề rồi rút lui có trật tự. Nguyễn-hữu-Thiết thấy Ngọc-Cẩm chạy ngang bên reo vang ủng-hộ, Phi-Hùng thấy thế bảo:

— Trời ơi tiếng gì thét như tiếng Khủng-Long vậy các cha. Ngọc-Cẩm đang đua nghe hai tiếng Khủng-Long có vẻ buồn ý, nói nhỏ với Xuân-Dung, rồi bỏ cuộc một lượt. Như-Mai thấy trống đường phóng tới rút mạnh, Kim Hoàng chặn đường, đưa cho Như-Mai một chai nước suối Vĩnh Hảo, một chai dầu Khuynh-Diệp và một hộp gì đó không biết, Như-Mai lên tinh thần, bức xa đoàn. Hiền-Lương, Châu-Kỳ hô to: Bắt vô mau, bắt vô mau.

Lê-Thương chạy cập Khánh-Ngọc, phía sau Thủy-Hương chạy rất uể-oải. Bỗng tiếng kèn xe vedette lại nổi lên, Thủy-Hương như uống được 8 liều thuốc bổ, nhấn mạnh bàn đạp. Khi về đến mức, trong khi ai cũng tưởng Châu-Kỳ và Lê-Thương thành công chắc-chắn thì Như-Mai vọt lên thình lình đoạt giải. Dưới đây là bảng tổng sắp: 1) Như-Mai 2) Lê-Thương, 3) Châu-Kỳ, 4) Khánh-Ngọc, 5) Thủy-Hương 6) Nguyễn-Thống.

Khi về đến mức, Khánh-Ngọc toan tìm ông Tổng thư-ký cuộc đua là nhạc-sĩ Võ-Đức-Thu phân trần vì khi rút bị ai ép sao đó nhưng tìm hoài không thấy, hỏi ra mới hay nhạc-sĩ họ Võ bị trộm hết 10 bộ đồ vĩa nên đi tìm mua một cái tủ đựng y phục khác.

Cuộc đua trong giới cổ nhạc

Dưới đây là danh sách cua-rơ dự cuộc đua dành riêng cho nghệ-sĩ cải-lương:

- 1) Hoàng-Giang
- 2) Minh-Chí
- 3) Xuân-Liêu
- 4) Kim-Chường
- 5) Thanh-Hương
- 6) Thúy-Nga
- 7) Ba-Xây
- 8) Nam-Sơn
- 9) Chín-Bia
- 10) Văn-Sinh
- 11) Thanh-Tao
- 12) Bảy-Cao
- 13) Ba-Khuê
- 14) Kim-Chung
- 15) Tám-Kiệt
- 16) Khánh-Hồng

Đúng 8 giờ, cuộc đua khởi hành. Khi thấy Hoàng-Giang đại-diện cho Thanh-Minh ra đua khán giả tìm hỏi hai anh út trà-ôn, Hữu-Phước:

— Tại sao hai anh là kép chánh không đua để cho anh Hoàng-Giang đại diện?

Anh út-trà-ôn và Hữu-Phước đồng trả lại rằng — A xừ Ba-Giang hả? Ở ảnh là Giám-đốc kỹ-thuật, xếp sân khấu đây. Trên Bàu dưới ảnh, oai quyền này nào có oai quyền nào hơn. Anh Năm-Châu còn phải ngán ảnh nữa đây! Anh xứng đáng được cử làm sứ giả cho kịch-đoàn Thanh-Minh.

Chứng đó khán-giả mộ điệu mới hiểu chút nào nội tình Thanh-Minh.

Riêng Bảy-Cao khi ra đua, dòm quanh quần chỉ có vợ, có Kim-Lương và con gái, Cẩm-Vân ra cho nước. Tình cảnh thật cô-đơn lạnh lẽo như «Chiếc áo mùa đông». Trái lại của rơ Ba-Khuê thì rần-rần, rộ-rộ tiền hò, hậu ủng, kẻ bóp chum, người nắm tay v.v...

Cuộc đua vừa khởi hành, 16 cua-rơ đã chia ra làm 3 tốp. Tốp đầu gồm có Kim-Chường, Hoàng-Giang, Minh-Chí, Bảy-Cao Tốp sau có Văn-Sinh, Tám-Kiệt, Chín-Bia, Nam-Sơn, Thúy-Nga và tốp 3 là những cua-rơ còn sót lại Tám-Kiệt, Khánh-Hồng, Nam-Sơn, Xuân-Liêu lần lần rút làm thành... tốp thứ tư. Nam-Sơn đang đua, bỗng thấy Từ-Anh bên lề gọi lớn lên:

— Năm-Thịt ơi, nguy rồi, nguy rồi, Ba-Khuê chơi xỏ tụi mình!

Nam-Sơn đang cầm đầu đạp — miệng vẫn ngâm cái ống còi — nghe Từ-Anh la thế, lấy hết sức đạp dẫn lên, chạy cập kề với Ba-Khuê, rồi a thần phù đạp Ba-Khuê một cái mạnh. Ba-Khuê đang lo ra, bị cái đạp ấy, té xuống lộ khiến mặt đường trơn hết 2 thước đầu hắc!

Nam-Sơn lại nhảy theo cùng Ba-Khuê so quyền kịch-liệt.

Phía trước, chị Chín-Bia đang đạp, bỗng nghe Giáo-Út la bài hải.

— Thảm cấp chơn thậm cấp! Chí nguy thật chí nguy. Nhóm Văn-Thường toan tìm cách chia ly, vì Thanh-Tao bày ra nhiều chước quỷ, toan đem Thanh-Nhã thi hành kế Trọng-Thủy, Mỹ-Châu, bắt Ngọc-Hương về làm cây tiền cho gánh ư ư! Chị Chín-Bia hồn phi phách tán vội liệng xe, nhảy chặn đầu bắt Thanh-Tao xuống yên.

Không đợi Thanh-Tao kịp trả lời, chị Chín-Bia dụng thế «Hồng-Hải bá Quan-Âm» đánh vào mặt Thanh-Tao hai thoi, Thanh-Tao cũng chẳng phải tay vừa, thối lui hai bước, dùng thế «Sư tử chụp mồi» nhảy tránh 2 thoi của Chín-Bia. Chị Chín-Bia hét to lên rồi áp dụng bí-thuật phun ra một hàm răng Thanh-Tao kinh hãi khi thấy chị Chín-Bia dùng ngón nghề bí hiểm toan tìm cách bòn-dào, nhưng chậm mất rồi, hàm răng chị Chín-Bia đã cắn đứt Thanh-Tao trọn cái mũi!

Riêng về của rơ Thúy-Nga thì cũng tam sầu bạch phát nên không thể tiếp tục cuộc hành-trình. Hỏi ra mới biết cậu Lê-thiện-Phong muốn Bích-Sơn đua để cậu ủng hộ, ai dè cô Bích-Thuận không cho Bích-Sơn đua, Lê-thiện-Phong giận lấy mới rù 2 soạn giả tuổi trẻ nhưng... xí-quách già là Hà-Triều, Hoa-Phượng lên Ngã-Ba nhậu nhẹt!

Cuộc đua gì vậy mất nhiều hào-hứng nên khi về đến mức Hoàng-Giang rút thắng đoàn một cách khoẻ ru.

Bảng sắp hạng

- 1) Hoàng-Giang 2) Kim-Chung 3) Thanh-Hương
- 4) Kim-Chường 5) Ba-Xây
- 6) Minh-Chí 7) Xuân-Liêu...

OANH OANH KHA

NHÀ IN HÒA-CHÁNH

16-18, Đường Cống-Quỳnh — SAIGON — Điện-thoại: 25.336

Cung cấp các ấn phẩm

Mong XUÂN mới sẽ mang đến cho QUÍ-VỊ một nguồn sống "TƯƠI VUI" và một năm đầy "HẠNH-PHÚC"

RẠP CHỚP BÓNG

KINH - ĐÔ

**MÁY LẠNH
TỐI - TÂN**

Kính gửi đến
đồng bào lời

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhân dịp Tết Kỷ - Hợi

sẽ chiếu cuốn phim
vĩ-đại nhất thế - kỷ

**VỊ ANH HÙNG
CỦA CHIẾN THẮNG**

(LES TRAVAUX D'HERCULE)

Đầu năm 1959, rạp chớp bóng "**KINH-ĐÔ**" sẽ hiến quý
khán-giả những phim tuyển chọn, chiếm nhiều giải-thưởng ở Đại-hội
Điện ảnh thế-giới như :

A PARIS TOUS LES DEUX

(VỚI FERNANDEL VÀ BOP HOP)

INDISCRET

(VỚI CARY CRANT VÀ INGRID BERGMAN)

LE VIEIL HOMME ET LA MER

(VỚI SPENCER TRACY)

LA CITÉ DISPARUE

(VỚI SOPHIA LOREN VÀ JOHN WAYNE)

LES VIKINGS

(KIRK DOUGLAS, TONY CURTIS JANET LEIGH)

THANH - BÌNH

CÔNG THƯƠNG CUỘC

105, đường Nguyễn - công - Trứ — SAIGON

Giây nói : 22.248

XUẤT NHẬP-CẢNG ĐẠI-DIỆN THƯƠNG-MÃI

MỜI VỀ

- nhiều hiệu máy thu-thanh "**TRANSISTOR**"
tối-tân nhứt của **Pháp, Đức, Nhật, Hòa-lan**
- đủ loại máy đo (*appareils de mesure*) dùng vào
việc sửa, ráp máy vô-tuyến thu-thanh

CÓ XƯỞNG BIÊN CHẾ

máy thu-thanh dùng bin lớn lâu

nay ra máy "**TRANSISTOR**" dùng bin
tròn nhỏ (1^{volt} 5)

GIÁ PHẢI CHĂNG — LÀM MAU LẺ

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

ĐOÀN CA KỊCH

NAM - PHÒNG

SAIGON

Hân-hạnh chào mừng khán-giả
tại rạp **VIỆT-NAM** (RẠCH-GIA)
Trong tuần lễ đặc-biệt kể từ
mùng 1 TẾT đến mùng 8 TẾT

Cô KIM-CƯƠNG

Cô NGỌC-HƯƠNG

Cung Chúc Tân Xuân

Đoàn hát NAM-PHONG còn có một cuộc tổng hợp
tài năng vững chắc và đồng đều nhứt :

Đào : Cô KIM-CƯƠNG, BAGH-YẾN, KIM-
GIÁC, KIM-XUYẾN, NGỌC-YẾN, NGỌC-HƯƠNG.

Kép : Bạn VĂN-NGÂN, VĂN-THƯỜNG,
HUỲNH-HUÊ, HOÀNG-DƯƠNG, HOÀNG-
TRĂNG, NGỌC-TÝ, HỮU-DU, GIÁO-ÚT, 2 em bé
NGỌC-LAN, HOÀNG-HƯƠNG và Bạn THANH-
PHONG, chim họa mi miền Hậu-Giang, danh ca của
hàng đĩa Hoành-Son qua làn hơi ngọt ngào êm dịu.

Sẽ tương-bù công hiến quý đồng-bào những buổi
giải-trí trong lành và đẹp-đẽ, một dịp mua vui an ủi tinh-
thần và nâng đỡ giót kịch nghệ nước nhà.

Chúc mừng
bạn đọc một
năm đầy
hạnh phúc

XUÂN DÂN TỘC

GIAI PHẨM XUÂN KỶ - HỘI
CHỦ BIÊN: CÔ HUYỀN-NHI — TRINH BÀY: NGUYỄN-ANG-CA

Mua số Xuân
Dân-Tộc, bạn
được biếu quyển
Kim Chi Nam

TRỊ SỰ: 283, GIA LONG — SAIGON — ĐIỆN THOẠI SAIGON 307

CHÍNH SÁCH CỦA CHÍNH-PHỦ TRONG NĂM 1959

Những điểm chính trong Bản Thông-điệp của
Ngô Tổng-Thống đọc trước Quốc-Hội
ngày 6-10-1958

- 1.— Tranh-đấu chống sự tập trung kinh-tế và
chánh-trị trong tay một thiểu-số.
- 2.— Tăng-gia vốn bằng cách phân-phối lại các
tài nguyên trong nước một cách công-bình và tổ-
chức một cách hợp lý hầu đạt mức sản-xuất tối-đa.
- 3.— Tập hợp vốn vào mục đích đầu tư để sản
xuất, nhất là bằng cách vận dụng tiền để dành của
tư nhân và thi hành một chính sách thuế khóa thích
nghi.
- 4.— Đẩy mạnh sản xuất nông-nghiệp bằng
cách:
— khuyến-trương các địa điểm dinh điền,
— thành lập Hợp-tác-xã tiêu thụ và sản xuất,
— cho nông dân nghèo vay tiền (Nông-tín Việt-
Nam).
- 5.— Khuyến-trương Công Kỹ-nghệ bằng cách:
— thiết lập một hệ thống giao-thông khả quan
(xa lộ Biên-hòa, đường Quốc-lộ Nha-Trang, Ban-
me-Thuôt, Pleiku).
— khai thác mỏ than Nông-Sơn và dự án xây
cát đập Đa-Nhim,
— thiết lập một trường Huấn-luyện chuyên
viên trung cấp cho ngành Công Kỹ-nghệ do sự giúp
đỡ của nước Cộng-Hòa Liên-Bang-Đức.
- 6.— Đẩy mạnh phong-trào « Phát-triển Cộng-
đồng, Cải-tiến Dân-sinh » và bày trừ thói ỷ lại, tính
thần bất động.

MỪNG XUÂN...

Đã mấy mùa Xuân tươi thắm trôi qua, cứ
mỗi lần Tết đến, giai-phẩm Xuân Dân
Tộc lại xuất hiện để tô điểm thêm cho
mùa Xuân của Dân-Tộc, mùa Xuân Thanh
Bình, mùa Xuân an cư lạc nghiệp của đồng
bào Đất Nước...

TRONG khi vui Tết Kỷ-Hợi, mùa Xuân
thứ tư của chế độ Cộng-Hòa, chúng
ta hãy kiểm điểm dĩ vãng, cố gắng
thêm, học tập hơn, làm việc nhiều nữa, đừng
để cho ngày Xuân trôi qua một cách lặng lẽ
êm đềm; chúng ta cần nhìn vào thực tại,
hướng về tương lai để có hành động thích
ứng, xây dựng cho một ngày mai rực rỡ huy
hoàng.

VỀ niềm tin, ta cùng vui mùa Xuân
ấm cúng, hoan lạc dưới chế độ Cộng
Hòa, dưới bầu trời tự do trong mùa
Xuân Dân-Tộc, ta hưởng được đầy đủ Dân
Chủ Tự Do và hãy nghĩ đến bao kiếp người
hăm hiu khác, nhân lúc Xuân về...

XUÂN DÂN-TỘC

TOÀN-DÂN VIỆT-NAM CẦU CHÚC

NGÔ-TỔNG-THỐNG

trường thọ để lãnh-đạo nhân dân Việt-
Nam sống mãi trong cảnh an cư lạc nghiệp

Hoa mai đã trở vàng bên lá
xanh mơn mớn. Xắc pháo rơi
đỏ các nẻo đường. Xuân lại về!

Đã 5 mùa xuân, tiếng pháo
nổ ran thay tiếng súng vì đã 5
mùa xuân, dân tộc Việt Nam
vui mừng ăn Tết, nhờ sự lãnh
đạo anh minh của Ngô Tổng
Thống, miền Nam Tự do hoàn
toàn yên ổn thanh bình.

Trong khi hưởng Xuân hiền
hòa, ấm cúng, mọi lòng người
đều hướng về vị anh hùng của
đất nước: Chí sĩ Ngô-Đình-
Diệm!

Người đã đem về Việt Nam
một chế độ lành mạnh, th an
lòng dân, hạp ý trời. Với một
ý chí cương quyết, người đánh
tan cả bọn phiến loạn, đem về
cho nhân dân sự yên lành.
Nhưng đồng thời, lòng nhân
mở rộng. Người sẵn sàng thâu
nhận những phần tử đối
phương sớm ăn năn, quay về
đường chánh. Lúc nào Người
cũng dùng thái độ khoan
dung, an ủi và khuyến khích họ.

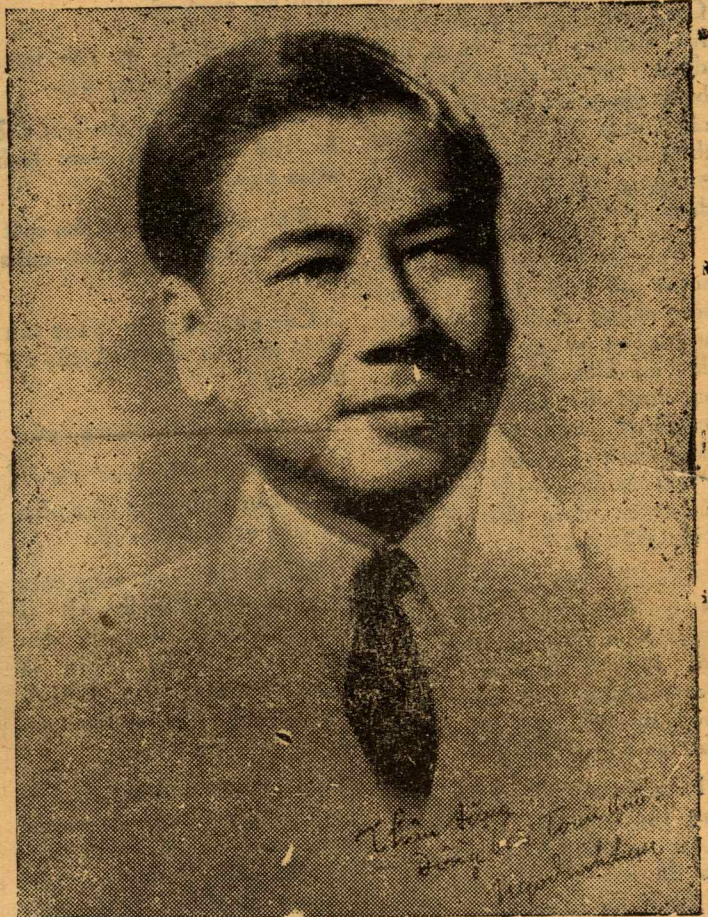
Không chủ trương cường
quyền, bạo lực như thực dân,
không xây dựng chế độ độc tài
án bức như Cộng sản. Ngô
Tổng Thống chú trọng việc
giải phóng con người thoát
mọi cảnh lầm than khổ sở, để
cao hơn vị, bảo đảm quyền
lợi cá nhân của mọi người dân.
Tóm lại, Người tạo lập một
chánh thể tự do dân chủ xây
dựng trên nền tảng hòa bình và
bác ái.

Bước sang địa hạt kinh tế.
Người nêu ra khẩu hiệu thăng
tiến cần lao, đồng tiến xã hội,
cải cách điền địa, phát triển
cộng đồng, tất cả chủ lực quốc
gia đều nhằm vào việc cải tiến
dân sinh, phục hưng kinh tế,
xây dựng một nước Việt Nam
hùng cường và thịnh vượng.

Những thành tích rực rỡ ấy
đã thâu hoạch trên tất cả mọi
phương diện khiến dân chúng
hoàn toàn tin tưởng vào sự
lãnh đạo sáng suốt của Người.

Xuân đến gợi lại những
thành công vẻ vang của Chánh
phủ Cộng Hòa trong những
năm qua. Chúng tôi cũng như
toàn dân đều hân hoan hướng
về một tương lai xán lạn với
tấm lòng tràn ngập niềm hy
vọng, mong đợi ngày thống nhất
lãnh thổ trong tự do và phú
cường.

Nếu trên các địa hạt kinh tế,
nông nghiệp, hành chánh, chánh
thể cộng hòa đã thâu gặt được
mọi sự thành công rực rỡ thì
ngành quân sự, sự trưởng thành
nanh chóng của quân đội cộng

Tổng-Thống Cộng-Hòa Việt-Nam, vị lãnh tụ
anh minh của dân-tộc

hòa đã khiến các nước láng
giềng phải ngạc nhiên và khâm
phục.

Quân đội được tổ chức
rất quy củ với các đại đơn vị
trong 6 căn cứ quan trọng:
Quân khu 1, 2, 3, 4, 5, và
quân khu thủ đô cùng các quân
đoàn.

Lực quân Việt-nam đã đầy
đủ khả năng để chiến đấu
trong bất cứ một chiến trận đại
quy mô nào. Lực quân đã đóng
một vai tưởng quan trọng, trong
công cuộc bình định loạn quân.

Không quân Việt Nam cũng
tổ ra rất có nhiều triển vọng
để tiến tới một ngày hoàn toàn
trưởng thành như các ngành
binh chủng khác.

Hải quân Việt-Nam cũng tiến
triển vượt bậc. Hải đoàn xung
phong được thành lập. Sau
mấy lần đến thăm các nước,
các chiến hạm Việt-Nam đã
gây được nhiều tin tưởng.

Liên đoàn nhảy dù càng ngày
chinh phục cảm tình của dân
chúng Việt-Nam và cũng là một
lực lượng thiện chiến nhất.

Nữ tự vệ xã hội có mặt ở
khắp nơi đồn trú xa xôi để an
ủi, ủy lạo chiến binh.

Các trung tâm huấn luyện và
đào tạo sĩ quan đã thành công

mỹ-măn với các cán bộ, chuyên
môn trong ngành quân sự.

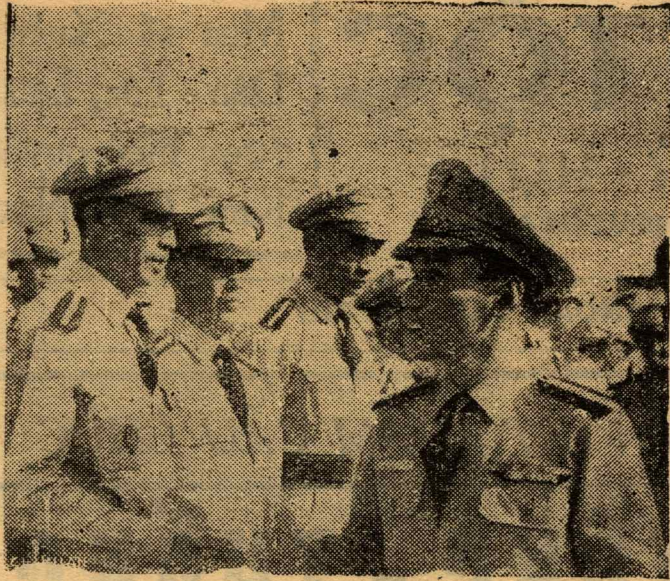
Đời sống vật chất và tinh
thần của binh sĩ cũng được
hoàn toàn cải thiện. Họ được
giáo dục đạo đức cách mạng,
tinh thần phục vụ quân chúng,
tự giác và phục thiện, cũng
như trên phương diện văn hóa
họ cũng luôn luôn trau dồi để
có được một căn bản học vấn
để phục vụ và chỉ huy.

Ngày nay, họ đã là người
bạn trung thành thân ái của dân.
Sau các chiến dịch, tinh quân
dân kết chặt họ thông cảm và
thương mến nhau hơn.

Thành tích của quân đội
cộng hòa rực rỡ huy hoàng như
pháo đỏ mùa Xuân. Quân đội
đã được toàn dân tín nhiệm và
có rất nhiều khả năng để hoàn
thành sứ mạng bảo vệ đất nước
của mình.

Trong dịp Quốc Khánh 58
vừa qua, sĩ quan, hạ sĩ quan
và binh sĩ đã có dịp biểu dương
sự hùng mạnh và tinh thần kỷ
luật, được ngoại giao đoàn
ngợi khen nhiệt liệt, Ngô Tổng
Thống đã ban phát lệnh khen
thưởng toàn thể chiến binh.
Đó là một hành động lớn lao
của toàn thể chiến sĩ V.N.C.H.
trong năm qua.

Thắng lợi năm qua là đà tiến năm tới

Sĩ quan bộ Tham Mưu TTHL Quang Trung chào mừng ngày vinh thăng của Thiếu Tướng chỉ huy trưởng HỒ - VĂN - TỐ

Chúng tôi đi thăm :

Trung tâm huấn luyện QUANG - TRUNG

Lò chính quân, rèn cán un đúc những chiến sĩ ưu tú, của Q. Đ. V. N. C. H. *Phóng sự của MAI-THANH và HUY-VÂN*

Thành lập từ ngày 1-4-53, tại Quán tre (một địa điểm ở Hóc Môn tỉnh Gia Định) cách Saigon 15 cây số về phía Tây Bắc Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung, đã trải qua lâm giai đoạn và hiện nay, đặt dưới quyền chỉ huy của Thiếu Tướng Hồ Văn Tố, nguyên Tư Lệnh Sư đoàn 14. Như quý bạn đã biết, Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung ngày nay là lò rèn luyện những thanh niên đến tuổi quân dịch.

Với mục đích giúp các bạn học sinh sắp đến tuổi hiểu rõ ý nghĩa quân dịch và sự tổ chức chu đáo của Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung ngày nay, nên chúng tôi viết loạt bài này :

Chúng ta, không còn lạ gì, ở thời đại nào cũng vậy, thanh niên vẫn là trụ cột của Quốc-Gia. Tinh thần vị nghĩa, ý chí hào hiệp của tuổi thanh niên đã làm cho các chàng trai đang bước vào tuổi hăng say mạch sống, nhất là tuổi 20 vô cùng thiết tha với nguyện vọng : « Phụng sự Tổ Quốc trong danh dự ».

Tuổi 20 của người trai có thể nói là số tuổi đang kết lại bởi những cảnh hoa ưu tú, bởi những hương vị nồng nàn đậm mùi kiêu hãnh. Vì thế, mà trong thời chiến cũng như thời bình, thanh niên bao giờ cũng đứng vào hàng ngũ tiên phong của dân tộc để giết giặc cứu nước, cũng như để kiến thiết Quốc gia.

Gần đây, sau bao năm tranh đấu với thực dân và Cộng sản nước Việt Nam đã thấu hiểu độc lập và đang tiến mạnh trong Chính thể Cộng hòa dưới sự lãnh đạo anh minh của Ngô Tổng Thống.

Hơn lúc nào hết, thanh niên đang sẵn sàng thi hành mọi nhiệm vụ mà Quốc gia cần đến để bảo vệ nền độc lập đã dành lại bằng bao nhiêu xương máu !

Từ đầu tháng 8 năm 1957, lệnh thi hành quân dịch áp dụng cho hết mọi tầng lớp công dân không phân biệt giàu nghèo, sang hèn giai cấp, đúng như hiến pháp đã qui định, đó chính là một dịp tốt để cho lòng yêu nước của thanh niên được thỏa mãn, và cũng là một vinh dự lớn lao cho thanh niên giữa số tuổi hoạt động không ngừng.

Thi hành quân dịch, thanh niên không ai không nghĩ đến : « Trung tâm Huấn Luyện Quang Trung. »

Những thanh niên thi hành quân dịch, trước khi vào học tập đã được đi qua ba văn phòng cần thiết, không kể mất 24 giờ ở tại trại tạm trú.

Trước tiên, kiểm điểm lại quân số cho đúng với bản danh

sách của quân khu gửi đến.

Văn phòng I.— Kiểm soát tên, họ, quân số.

— Lập phiếu lý lịch tạm.

— Thành lập đại đội.

— Hướng dẫn cho biết chỗ ăn, chỗ ngủ, cách thức lãnh khâu phần ăn.

Văn phòng II.— Kiểm soát lại số quân trang của quân khu.

Cấp phát số quân trang còn thiếu theo số ấn định của sở quân nhu.

— Chích thuốc phòng ngừa.

Sau cùng, nơi văn phòng III

— Tân binh quân dịch phải thi trắc nghiệm tâm lý.

Sau khi kiểm soát xong công việc buổi ban đầu ấy, tất cả tân binh quân dịch đã đến Trung tâm Huấn luyện và được đưa sang liên đoàn A (trại Võ-Tánh) để học tám tuần lễ căn bản về quân sự.

Cho đến khi mãn học, những thanh niên quân dịch được vào trạm hai, và nơi đây kiểm soát lại quân trang để phân phối đi các nơi theo bản phân phối của Bộ Tổng Tham Mưu.

75% khóa sinh được đưa sang học 8 tuần lễ căn bản Bộ Binh tại Liên Đoàn B (Trại Châu Văn Tiếp).

25% về binh sở, binh chủng khác được đưa về căn cứ chuyển vận để đưa đi các nơi liên hệ, trừ xa binh và tài xế.

Xong chương trình căn bản bộ binh (8 tuần ở trại Châu Văn Tiếp), các tân binh được đưa tới trạm 3. Ở đây sẽ lo đưa các tân binh về căn cứ chuyển vận Saigon, phân phối về các quân khu để chuyển vận đi các đơn vị theo sự quyết định của bộ Tổng Tham Mưu.

Sinh hoạt chiến tranh tâm lý trong quân ngũ

Ngoài công việc học tập thường xuyên trong thời gian thụ huấn tại Trung tâm huấn

luyện, anh em tân binh còn được tham gia vào các tổ chức và sinh hoạt thuộc phạm vi chiến tranh tâm lý do chính tay anh em đứng ra điều khiển như vui sống thể thao, ca nhạc kịch, báo chí, khánh tiết. Các ban này sẽ thu nhận những nhân viên tùy theo khả năng và khuynh hướng. Tất cả các khóa sinh đều phải tham gia một trong các ban ấy. Ai có biệt tài, về văn nghệ có thể tham gia ban ca nhạc kịch hay báo chí. Ai yêu chuộng thể thao thì hoạt động vào ban thể thao.

Tất cả những hoạt động này hợp thành một nếp sinh hoạt chiến tranh tâm lý trong quân ngũ của tân binh.

Chúng ta cũng nên biết qua nhiệm vụ tổng quát của các ban kể trên. Trước tiên là ban ca nhạc kịch. Ban này cho tập duyệt thường xuyên các bộ môn kịch, nhạc, đồng ca. Tổ chức các buổi trình diễn văn nghệ (dưới hình thức trình diễn trên sân khấu hay lửa trại, tùy theo hoàn cảnh). Phối hợp chặt chẽ công tác ca nhạc kịch với ban văn nghệ của Trung Tâm Huấn Luyện hay các cơ quan văn nghệ khác trong các buổi trình diễn tại các đơn vị : Trung đội, Đại đội, Liên đội cùng Liên đoàn, ban báo chí phụ trách ấn hành một tờ nội san. Tờ nội san này là bích báo, viết bằng tay hay quay bằng Ronéo.

Tuy thế, vẫn có thể dùng những phương tiện thật dân dị để xây dựng tờ báo. Tại Trung đội, Đại đội, tờ báo có thể là một tấm vải lều hay là một tấm bảng gỗ, trên đó các bài vở viết bằng giấy, rồi ghim hoặc dán vào từng mục thường xuyên đã định sẵn như phần xã thuyết, sinh hoạt nội bộ, chuyện ngắn, thơ, nhạc, vui cười v.v.v.

Kỳ hạn ra báo có thể ngắn hay dài tùy theo khả năng sáng tác và thiện chí của khóa sinh.

Sau kỳ hạn này, những tác phẩm của báo Trung, Đại đội sẽ được chọn lọc để gửi lên

xây dựng của Liên đoàn. Tại Liên đoàn, tờ báo có thể là bích báo hay nội san quay bằng Ronéo. Bài vở sẽ lấy một phần chọn lọc của Trung đội và Đại đội gửi lên, một phần do anh em sáng tác. Và cứ theo phương thức xây dựng tờ báo như trên, ban báo chí Liên đoàn lại chọn lọc các tác phẩm xuất sắc để chuyển đăng vào báo của Trung tâm huấn luyện.

Vì điểm xây dựng tờ báo, ban báo chí luôn luôn thúc đẩy khả năng văn nghệ của anh em tham gia vào bộ môn báo chí.

Kể đến là ban vui sống, ban này tìm mọi biện pháp đưa những đề nghị thích đáng lên cấp trên để cải tiến lớp sinh hoạt vật chất của anh em như rước, ăn, phòng ngủ. Ban vui sống luôn luôn tìm đủ mọi biện pháp, cách thức gây bầu không khí vui vẻ cho anh em phần khởi học tập. Lắm khi tổ chức các buổi sinh hoạt, học, tập, hoặc liên lạc chặt chẽ với ban ca nhạc kịch, để tổ chức những buổi văn nghệ lành mạnh, tưng bừng.

Sau hết là ban thể thao, ban này hướng dẫn và tổ chức công tác thể dục và thể thao trong đơn vị bằng cách : thành lập các đội thể thao : bóng chuyền, bóng rổ, bóng bàn, bơi lội và các đội thể dục điền kinh, vũ thuật. Các đội thể thao và thể dục này luôn luôn được đốc xuất để hoạt động.

Ngoài ra, những nhân viên có khả năng và khuynh hướng về các bộ môn văn nghệ : thể thao, vui sống và tất cả các anh em còn lại không ở ban kể trên, sẽ tham gia vào ban khánh tiết. Ban này sẽ tham dự vào tất cả các tổ chức của Trung Tâm Huấn Luyện như : tiếp tân, trật tự, trang trí và tập dượt những khi cần đến.

Tuy thế, khóa sinh còn được tham dự hàng ngày những buổi sinh hoạt khác nhau tùy theo chương trình của ban học tập trình diễn văn nghệ, chiếu bóng, thể thao.

Các buổi sinh hoạt tập thể này đã giúp các khóa sinh thêm

tinh thần hiểu biết nhau, đề cao đời sống tập đoàn, phát huy khả năng, sáng kiến, hầu tô điểm đời sống quân ngũ ngày một thêm tươi.

Song song theo đó, Trung tâm huấn luyện còn tổ chức những trường học từ lớp mẫu giáo đến trung học, để con em quân sĩ được nhiều phương tiện học hỏi, và xây cất cả đến những chùa chiền, thánh đường và chợ búa.

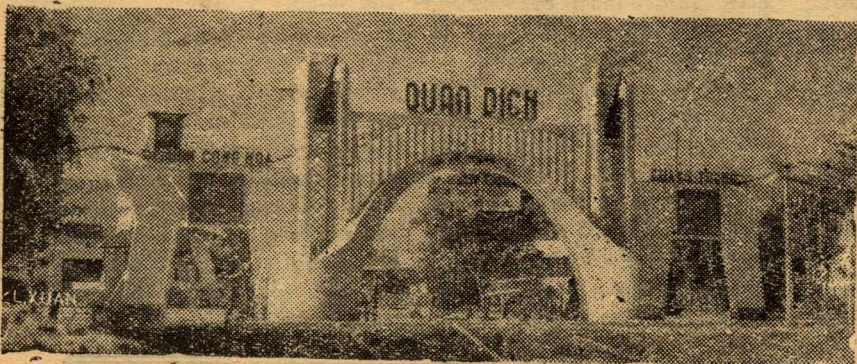
Những khi có thân nhân của khóa sinh đến thăm viếng, họ sẽ được một ban tiếp tân từ tế lo đầy đủ phương tiện và nhà ngủ v.v.

Kỷ luật là một việc hệ trọng nhất của Trung Tâm Huấn Luyện các khóa sinh đều hiểu biết cách chào kính, phép nghĩ, phép vệ sinh, có thể nói là thông thạo một cách đặc biệt.

KẾT LUẬN

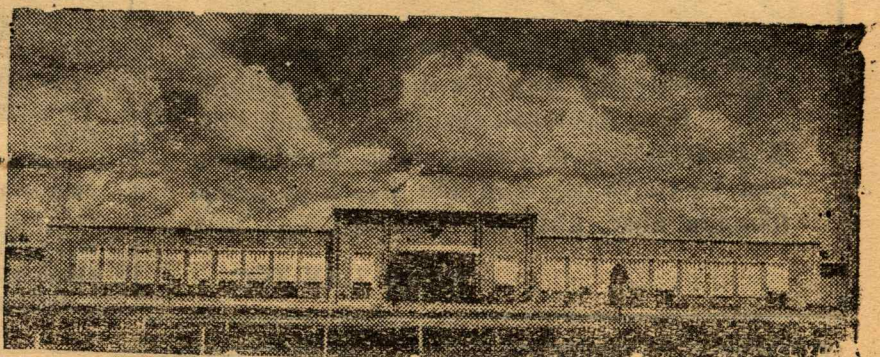
Trong tương lai và hiện tại : Trung tâm Huấn luyện Quang Trung đặt dưới quyền chỉ huy của Thiếu tướng Hồ Văn Tố, có thể nói là một lò đào tạo những cảnh hoa xinh xắn nở trên khắp vòm trời tươi sáng Việt Nam. Bao giờ cũng thế, 1 thế hệ thanh niên được huấn luyện chu đáo từ tinh thần đến vật chất, tin rằng trước những cuộc tấn công vũ bão của ngoại xâm nếu có, người thanh niên không của phải ngã ngửa khi đưa tay cầm súng mà trái lại họ sẵn sàng vì có sẵn một tinh thần yêu nước tuyệt đối. Với những phương cách huấn luyện đặc biệt, những bộ môn văn nghệ tươi lành, những niềm thông cảm chân thành giữa các khóa sinh và nhất là khai thác tình yêu nước của thanh niên trên mọi lãnh vực vui sống và đẹp sống. Chúng tôi xin mang niềm tin tưởng của Trung Tâm Huấn luyện Quang Trung gửi đến các tầng lớp thanh niên đến tuổi quân dịch một cảm tình sâu đậm lòng khưng trong tình dân tộc cao siêu.

M. T. và H. V.

1.) Bộ chỉ huy T.T.HLQT

2.) Công viên Cộng-Hòa nơi giải trí của anh em Tân Binh

Đón Xuân sang, toàn dân nỗ lực kiện toàn Chánh thể Cộng Hòa

Cảnh Sát Công An dưới chính thể Cộng Hòa khác xa hồi thời Thực-Phong hay lúc Lai hữu Sang được Bảo Đại phong cho chức Tổng Giám đốc Cảnh Sát Công An mặc tình vơ vét và nhúng nhiều dân lành.

Trong năm vừa qua, từ người Cảnh binh gát đường đến người Công An có phận sự giữ gìn an ninh công cộng, lúc nào cũng nhả nhặn vui vẻ thi hành đúng câu châm ngôn : Cảnh Sát Công An là bạn dân. Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Công An có thể tự hào thành tích vẻ vang đã thu hồi được về ba phương diện : gìn giữ an ninh trật tự, tu nghiệp và tương trợ nhân viên.

Ngày nay, các nhân viên Công An Cảnh Sát đã thấu triệt sứ mạng của mình, tận tâm làm tròn nhiệm vụ duy trì trật tự chung.

Về hoạt động chống cộng, Công An Cảnh Sát là những chiến sĩ xung phong đầy nhiệt tâm, đã chặn đứng mọi âm mưu của chúng.

Lẽ tự nhiên những người còn phá hoại theo kiểu Cộng sản phân động đều bị sa lưới.

Đoạt được những chiến công, những thành tích vẻ vang ấy là nhờ ở đường lối rõ ràng, lập trường vững chắc sau các mùa học tập, tinh thần phục vụ của anh em Cảnh sát Công an rất cao.

Công An ngày nay, không phải là lính kín thời xưa, mà Cảnh binh bây giờ không còn bộ vó thầy chủ lúc trước, tất cả đều là bạn dân, "phục vụ và sẵn sàng hy sinh vì dân chúng quê hương. Bởi xét thấy việc huấn luyện nhân viên rất cần, Nha Tổng Giám đốc

QUYẾT NOI THEO KHẨU HIỆU : BẠN DÂN, GIÚP DÂN CẢNH - SÁT CÔNG - AN TRÊN ĐƯỜNG PHỤC VỤ

Bài của HOÀI-THANH

Ông
Lâm
Lễ-Trinh
Bộ-trưởng
Bộ Nội Vụ
hết lời ngợi
khen sự
thành công
của ngành
C.S. C.A.

Cảnh Sát Công An đã thành lập Trung Tâm huấn luyện Rạch Dừa. Qua hai khóa đầu tiên, Trung tâm huấn luyện đã cung cấp cho ngành Cảnh sát Công An 600 nhân viên. Được huấn luyện thuần thục cả 3 mặt chuyên môn, tác phong và đạo đức.

Một Trung - Tâm huấn - luyện nhân viên cao cấp sẽ được mở sau Tết Nguyên Đán năm nay. Ngoài ra, một chương trình tương trợ giữa các nhân viên của Đại Gia đình Cảnh Sát Công An đã thực hiện và thu nhiều kết quả thập phần mỹ mãn.

Với phương tiện riêng, điều đáng chú ý nhất là Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Công An đã xây dựng một trường Tiểu học đặt tên là ; Trung Thu (thiết lập trong trụ sở Nha Tổng Giám Đốc C.S.C.A.) để giúp cho con em nhân viên có nơi học tập chu đáo. Trường tiểu học này đã được thượng cấp ban tặng hiệu kỳ danh dự. Nha Tổng Giám Đốc Cảnh Sát Công An còn xây cất một nhà nghỉ mát ở Long Hải để dành riêng cho nhân viên và một chương trình xây dựng một đường đường tại Nha nữa.

Trong buổi lễ tổng kết thành tích Cảnh Sát Công-An Năm 1958. Ông Bộ Trưởng Bộ Nội vụ đã nhiệt liệt ngợi khen các nhân viên Cảnh Sát Công An, và đã trao tặng nhiều huy chương cho các nhân viên xuất sắc nhất, và nhiều đơn vị Cảnh Sát cũng đã được ông Bộ trưởng tặng nhiều hiệu kỳ danh dự. Đó thật cả là một vinh hạnh lớn lao cho đại gia đình Cảnh Sát Công An vậy.

Năm Kỳ Hội toàn dân tích cực tham gia chiến dịch Tô cộng.

Tìm hiểu chiến tranh tâm lý

Ngày xưa, Trần Hưng Đạo truyền hịch để kích thích lòng công phẫn, Nguyễn Trãi viết chữ vào lá cờ để gây sự tin tưởng trong nhân dân. Và Việt-Vương Câu Tiên đã phải nằm gai nếm mật, chịu cực khổ trăm bề đến phải thử phần của Ngô Phù Sai để chờ cơ trả hận nước. Lòng Câu-Tiên, hành động Câu Tiên đã làm cảm động lòng dân và ông đã thành công dễ dàng.

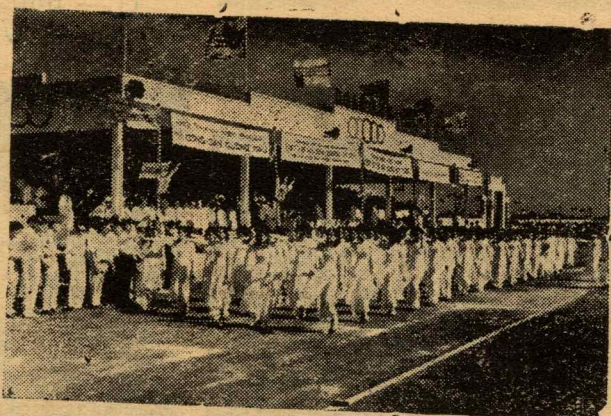
Đây là trước khi chiến tranh và đến khi giao chiến, thì... hai chữ SÁT ĐÁT thích trên tay quân lính đã khiến họ băng máu giết quân Nguyên. Tiếng sáo Trương Lương đã làm rụng chỉ tám ngàn tử đệ của Hạng Vũ để kẻ tham vọng làm bá chủ Trung Hoa đánh bỏ mặt trên bến sông Ô.

Những chiến công oanh liệt, những động cơ thúc đẩy quân binh háng hái từ đâu ra nếu không phải nhờ Hưng đạo Vương Câu Tiên, Trương Lương, Lê Lợi biết xây một mặt trận tâm lý?

Nếu đối với chiến tranh, tâm lý là cần thiết thì khi hòa bình, tâm lý lại càng không thể bỏ quên. Dưới thời quân chủ chuyên chế, khi đã ngồi trên chiếc ngai vàng thì đa số các vị thiên tử ấy đều quên bản những ngày áo vải quần thâm ruộng nhoe với dân chúng mà chỉ biết xây dựng uy lực giàu sang trên mồ hôi nước

(Xem tiếp trang 5)

TỈNH PHƯỚC TUY NGÀY NAY !

Sau vận động trường Đoàn Kết, ông Bộ Trưởng Bộ Thông Tin và Thanh Niên đã đến Phước Tuy chủ tọa lễ khánh thành Cầu Lạc Bộ Thông Tin và Thanh Niên, đêm 10-1-59. Vận động trường Đoàn Kết và Cầu Lạc Bộ T.T. và T.N. là 2 công trình kiến thiết đánghạnh diện của đồng bào và chính quyền địa phương.

THÂN GỎI BẠN ĐỌC THÂN MẾN !

70 trương, chỉ bán 20 đồng ! Đó là một chuyện làm gần như phi thường trong lịch sử báo Tết !

Được như vậy, chúng tôi không thể quên ơn những vị công, thương, kỹ nghệ, anh chị em kịch sĩ, các nhà buôn, các liệt ẫn, liệt may, nữ trang, hớt tóc v.v. đã sốt sắng ủng hộ Xuân Dân Tộc.

Tập báo dày, trình bày đẹp, giá rất rẻ, quảng cáo nhiều nhưng phần bài vở (50 trang) vẫn xuất sắc, đặc biệt, như 7 năm qua !

Hơn hẳn các năm trước, năm nay ngoài 1 nhạc phẩm của Lam Phương, 8 phụ trương văn nghệ gồm có 6 truyện phim bằng ảnh, 1 truyện đường rừng bằng tranh, Xuân Dân Tộc còn biếu bạn 1 quyển Kim Chi Nam.

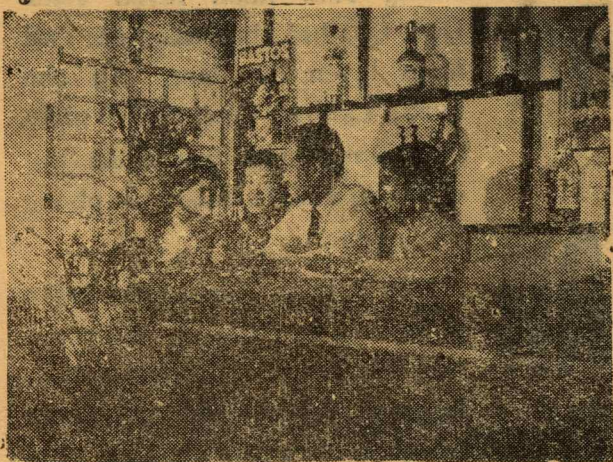

Độc Xuân Dân Tộc năm nay, bạn hãy cố động cho nhiều người biết và hẹn qua năm tới, nhớ đến Xuân Dân Tộc trước nhất.

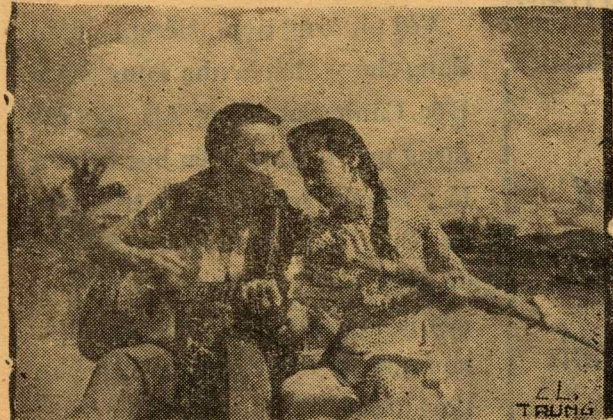
Nếu năm nay bạn mua hũt Xuân Dân Tộc, hãy biên thư cho chúng tôi (kèm theo 5 đồng tem, kể luôn cước phí).

Bạn nào muốn có Xuân Dân Tộc các năm về trước, xin cho biết liền, chúng tôi ráng làm bạn vui lòng.

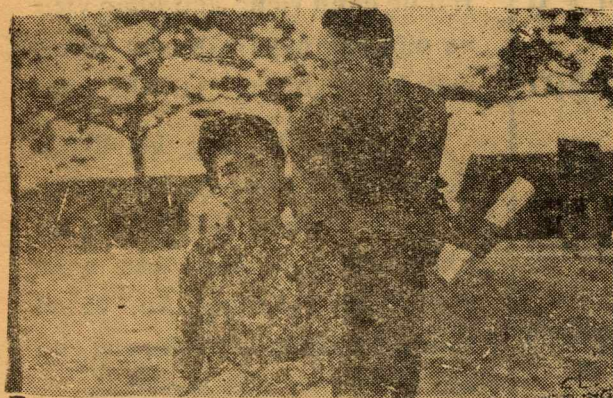
XUÂN DÂN TỘC

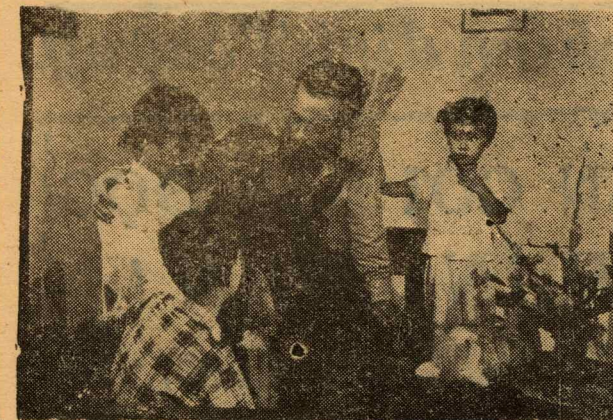
1.— Liêm và vợ con đang sống yên ấm trong cảnh gia đình thì Khanh — kẻ thứ ba — đã vì định mệnh, đến gia đình Liêm...

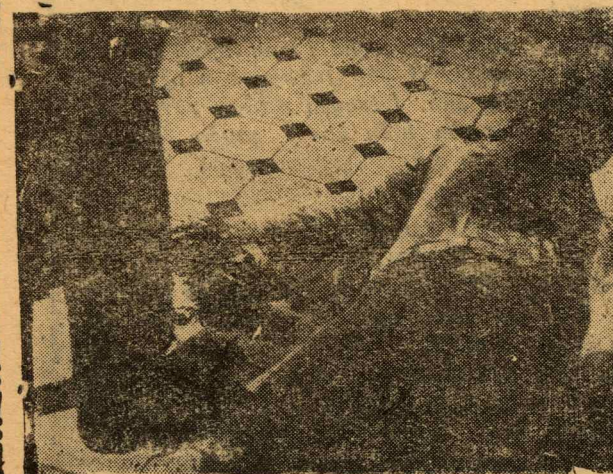
2. Khanh gặp Dung, vợ Liêm, nhớ lại mối tình xưa, khi cả hai tha thiết yêu nhau trong mối tình đầu.

3.— Khanh yêu cầu Dung đến nơi hò hẹn, để chàng gặp mặt một lần chót trước khi ra đi mãi mãi. Nếu Dung không đến thì Khanh sẽ tìm đến chồng Dung mà nói hết sự thật. Dung sợ hãi, cố gắng đến gặp Khanh, yêu cầu Khanh vì hạnh phúc của nàng, đừng theo đuổi nữa.

4.— Liêm về không thấy vợ, hỏi con, Bé Hồng cho bà biết trước khi đi mẹ có đọc một bức thư. Liêm tìm gặp thư, đau đớn và tức giận, vội vã đến khách sạn nơi Khanh ngụ.

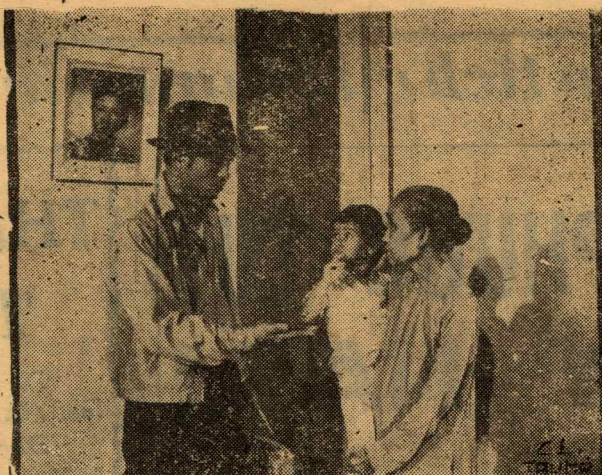
5.— Khi đến khách sạn, một trận lộn luyệt xảy ra, Liêm bỗng trở nên kẻ sát nhân.

PHIM TÂM LÝ XÃ HỘI VỤ ÁN TÌNH

VỚI CÁC TÀI TỬ

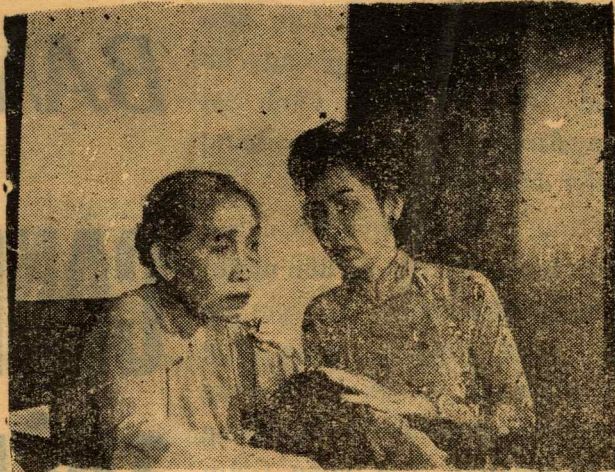
CÔ HUỲNH KHANH	vai DUNG
Bạn LÊ-QUỲNH	— LIÊM
Bạn MAI-HIỆT	— KHANH
Cô THỌ	— NGỌC
Em THÚY	— THÚY
— HỒNG	— HỒNG
— TẤN	— TẤN

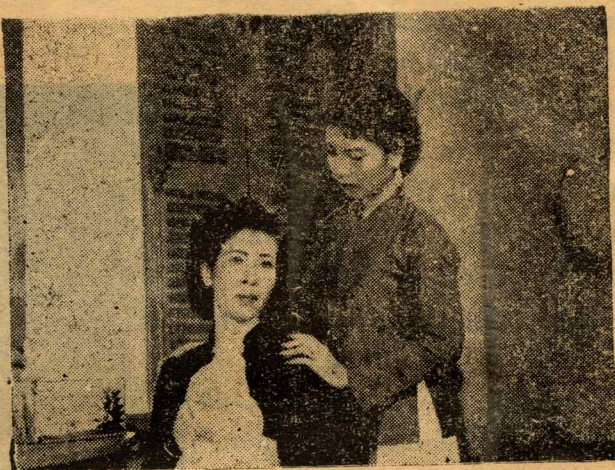
6.— Hoảng hốt, Liêm trở về từ nhà mẹ già cùng vợ con. Nhưng chung cuộc, Liêm bị bắt.

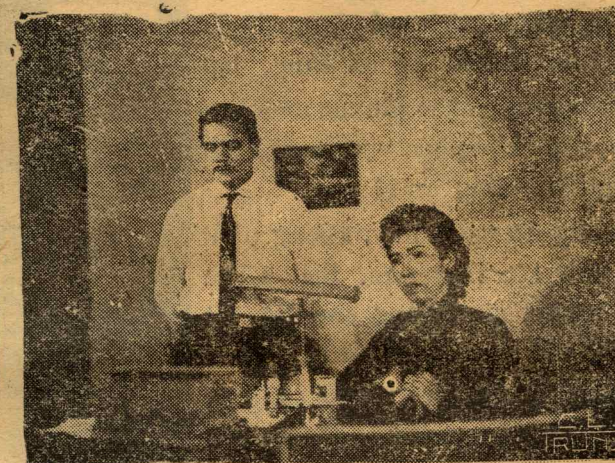
7.— Dung đau đớn nhìn thấy chồng vì yêu mình mà chịu cảnh tù tội, gia đình tan nát.

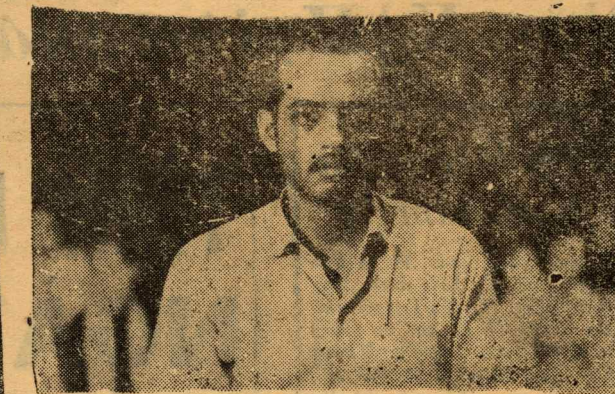
8.— Dung bị mẹ chồng mắng đuổi khỏi nhà, đầu Dung van xin tha thiết.

9.— Dung phải đến ngụ tại nhà Ngọc, người nữ thư ký. Ngọc là người tốt, hết sức khuyên giải Dung và khuyên Dung nên tìm đến trạng sư biện hộ cho Liêm.

10.— Tha thiết cứu chồng, Dung đã kể lại tất cả sự thật cho luật sư biết.

11.— Trước vành móng ngựa, Liêm thuật lại tất cả mọi sự xảy ra.

12.— Con dao dính máu không hề có giấu tay của Liêm. Nạn nhân chết vì con dao cũ y Liêm sẽ gặp lại vợ con? Hạnh phúc Dung Liêm có vững bền? Đoạn kết thúc của phim sẽ làm khán giả xúc động!

THẬT là đứt ruột nát gan khi chị Phước phải rời bỏ đứa con yêu quý là thằng Thiện để lên Saigon đi chợ nấu ăn cho cậu Đức, sinh-viên lớp tú-tài.

Chị cũng muốn đem Thiện theo cho con ở vườn dặng mẹ con gần gũi nhau, song Ông Nhân, thân phụ của Đức, chủ-tịch Hội-Đồng Hương-Chính làng Đại-Hưng quận Phụng-Hiệp, cần dùng một đứa trẻ chăn trâu, Thiện phải ở lại nơi đồng ruộng.

Ngày tháng đều đều trôi, thăm-thoát đã được một năm rồi.

Chị Phước cảm thấy trong bụng đau đau, chị tưởng là bệnh xoàng, mua thuốc tán, thuốc tiêu mà uống, chắc vài hôm là khỏi chứ chẳng sao.

Không ngờ bệnh càng ngày càng nặng; rồi buổi mai kia, chị nằm liều...

Nơi đường-đường Chợ-Rẫy, bác-sĩ vội kiến cho chị Phước, quyết-định phải mổ ruột chị, vì chỉ có nhờ khoa giải-phẫu là hy-vọng cứu mạng thiếu-phụ bệnh tình nguy-ngập lắm rồi.

Khô thay, chị Phước lại nhất định không chịu mổ. Nằm nhà thương dưỡng bệnh thì năm, còn mổ chị không chịu. Và lại chị chiêm-bao thấy anh Phước về rước chị đi, chị đinh-ninh rằng nếu chị bị mổ chắc là chị không còn!

Trái lại, bác-sĩ quả-quyết rằng mổ là sống mà không

Chị thừa nếu không mổ mà chết thì thà chết song thân thể còn nguyên, không bị banh, bị xẻ còn hơn.

Chị xin vớt Đức cho chị thấy mặt con trước khi nhắm mắt theo chồng.

Đặng điện-tín của Đức đánh về, ông bà Nhân bối-rối: ông thì bận việc làng,

mồ là chết.

còn bà thì đau rề-rề, đi đâu cho dặng.

Bà mới trao cho Thiện số bạc năm trăm dặng chị Phước dưỡng bệnh, còn nếu chị có mạng-hệ nào thì cho bà hay lập-tức; bà cũng đưa riêng nó một trăm để đi đường.

Thiện cất tiền vào túi áo, lấy kim ghim miệng túi cẩn-thận, gói vài bộ y-phục sạch-sẽ, ăn sơ ba hột cơm rồi xá chủ mà đi.

Thấy nó mặc cái áo trắng cụt tay mà lại vá vai, ông Nhân rầy:

— Cái thằng sao, đi Sai-Gòn mà ăn mặc lôi-thôi, không có cái áo nào lành hay sao, không sợ người ta cười!

Bà la tiếp:

— Còn cái áo vải san-đam, tao mới may cho mấy hôm đầu tháng đó đâu?

Thiện sực nhớ, chạy vô buồng, mở tủ lấy cái áo mới, cởi áo cũ bỏ trên giường, mặc áo mới vào rồi vội-và ra đi.

Thừa dịp anh Cận, ủy-viên tài-chánh, ra quận Phụng-Hiệp, ông Nhân gởi Thiện cổ giang chiếc ghe tam-bán của anh.

Đến Phụng-Hiệp là mười giờ mai, xe đồ đi Cần-Thor sắp chạy.

Thiện thọc tay vào túi lấy tiền dặng mua vé xe, rồi lo-láo, cứ đứng móc túi hoài, túi này kể túi kia, lại mở gói áo quần, kiểm-điểm từ cái, xem có bỏ gói tiền trong đây không, mếu-máo khóc:

— Trời đất ơi, gói tiền tôi đâu rồi?

Em chạy xuống chiếc tam-bán: họa may có làm rớt gói tiền dưới ấy chẳng.

Không, không có!

Thôi phải rồi, hồi em lật-dật thay áo, em bỏ quên tiền trong túi áo cũ chứ gì.

Thiện chết-điếng chạy đi kiếm Cận tố sự tình.

Cận chắt lưỡi bảo rằng mình không có đem tiền theo, mặc dầu như thế, anh cũng ráng cho nó hai chục bạc để đi xe lên tới Cần-Thor rồi hãy liệu có giang xe đồ mà đi Saigon.

Thiện hối-hả trở lại bến thì xe Phụng-Hiệp đã đi rồi.

Nóng lòng như lửa đốt, Thiện thuê được một chiếc

TÌNH MÀU-TỬ

CỦA ĐÀO VĂN HỘI

xe ngựa, cà-rích, cà-tang chạy đến Cái-Lắc làng Phú-Lợi, thì ngựa bắt-bắt, chạy không nổi nữa. Đây còn cách Cần-Thor hơn mười cây số ngàn, thôi thì ráng đi bộ vậy.

Không một chút gió.

Nắng như đốt như thiêu.

Thiện mồ hôi ướt đầm mình, cổ khô, bụng đói.

Hai giờ chiều, Thiện đến Cái-Răng, vào quán bên đường, ăn cái bánh ếch, uống tô nước trà.

Còn có năm cây số nữa là tới Cần-Thor.

Thiện hăng-hái đứng dậy ra đi. Số tiền anh Cận cho còn có mấy đồng, làm sao đủ tiền đi Sai-Gòn đây?

Nhưng không sao, Thiện tin rằng "trời sanh voi, trời sanh cỏ"; Tây-đồ rộng lớn, lẽ nào không có một nhà hảo-tâm "bố-thí" cho mình phương-tiện đi Saigon sao?

Mà thật, Phật Trời gia-hộ em bé hiếu-thảo thẳng ngay nên anh lơ xe đồ Đại-Tấn nghe nó kể nổi không tiền đi Saigon thăm mẹ, động một từ-tâm, anh cho nó leo lên mui xe mà ngồi, cần-dẫn nó cần-thận, đừng ngồi cheo-meo, đừng ngủ gục, rủi rế xuống đường mà vong mạng.

Đến ngã ba Trung-Lương, xe đồ ngừng lại cho hành-khách xuống xả hơi, ăn uống dặng rồi có chạy một mạch về Saigon.

Tới Lương-Phủ, hồng mây kéo tối đen, gió thổi vù-vù, mưa xuống mịt-mù. Xe chạy như bay, Thiện không dám kêu ai đành co-ro núp sau đồng hồ hành-lý mà chịu trận, có lẽ anh lơ cũng quên lửng Thiện đi rồi!

Đêm đã khuya, Đức toan tắt đèn đi ngủ, bỗng có tiếng ai gõ cửa cách sột-sét rụt-rề.

Đức mở ra xem: em Thiện tóc tai mình mẩy ướt đầm như dưới sông mới lên, run-rẩy lập-cập, đứng lù-lù trước cửa.

Lời trước nhất của em là hỏi:

— Thừa cậu, má em đâu?

— Má em nằm nhà thương.

— Cậu cho em thăm má em chút.

— Ừ được, mà em phải thay đồ đi chứ!

Giờ ấy, ngoài đường không còn một chiếc xe, Đức với Thiện lợi bộ vô đường-đường..

Đêm nay, bệnh chị Phước hành-dữ quá. Bác-sĩ bần-khoăn đi lục đi tìm, bảo rằng nếu mai đêm nay may ra còn cứu mạng chị được, đến

ngày mai, chỉ đến mai thôi, e đã trễ quá rồi.

Song chị Phước nằn-nản quyết một rằng thà chết chứ không chịu mổ, và mỗi chốc chị kêu tên em Thiện hỏi sao Thiện chưa lên cho chị thấy mặt, trước khi chị theo ông theo bà.

Có nữ y tá đáp rằng cậu Đức đã đánh điện-tín về Phụng-Hiệp thì chắc tốt nay, trễ lắm là sáng mai, ông hay bà chủ-tịch cũng dắt Thiện lên tới.

Mặc dầu có ấy bảo chị nín im để nghĩ, chị cũng nói luôn mồm:

— Thằng Thiện của tôi, để cô coi, thằng bặm-trợn mà hiền khô, thương cha thương mẹ và trung-thành với chủ đáo-đề.

"Lại gan dạ, lại có trí.

"Có lần, con chó điên rượt cắn bà chủ. Nó cõt áo chụp lên đầu con chó rồi đâm đánh túi-bul, con vật lẩn-lộn mãi mà không làm gì nó được, dân làng tới kịp đập con chó chết tươi.

"Lại một lần...

Có nữ y tá thích nghe, nhưng lại buộc chị phải im nín nghĩ.

Bằng cửa phòng mở ra, bác-sĩ, cậu Đức và Thiện nhẹ nhẹ bước vô.

Hai mẹ con kêu lên một lượt:

— Thiện, con.

— Má

Bác-sĩ ra dấu cho Đức dắt Thiện ra ngoài, rồi chăm-rời nhưng dân từ tiếng, ông nói rằng:

— Chị Phước, chị thương con, nếu chị muốn sống với con thì chị phải bằng lòng mổ, mổ liền. Chị muốn chụp thuốc mê cũng được, hay là tôi chích thuốc tê cho, mổ không đau-đớn gì.

"Tôi đảm-bảo trong một tuần-nhật là chị mạnh ngay.

Trên môi khô héo, nở một nụ cười.

Chị xin bác-sĩ cứu chị. Bác-sĩ cho khiêng chị lên phòng mổ.

Đứng ngoài hành-lang với cậu Đức, thỉnh-linh Thiện nghe một tiếng la thất-thanh.

Hiện rưng-rời kêu lên:

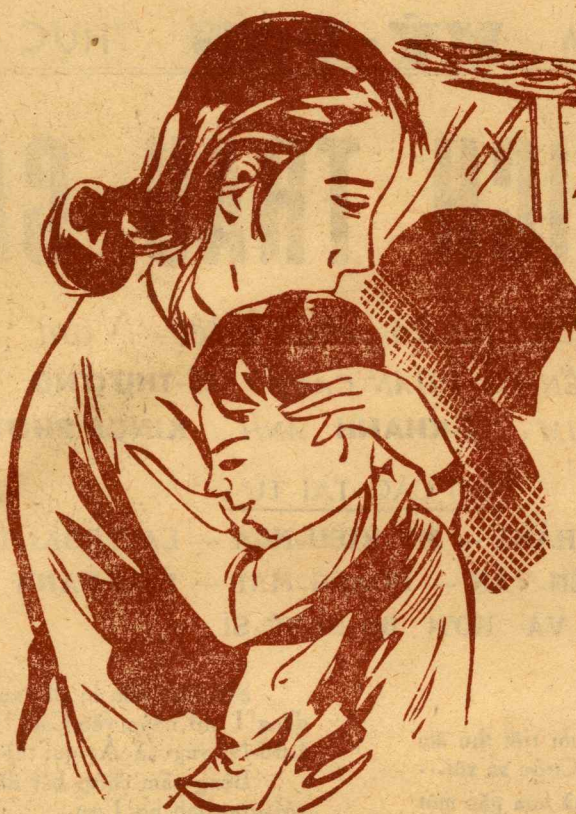
— Má tôi chết rồi!

Đức đui đờ em, lại ngồi dựa vách tường.

Vài phút sau, cửa phòng sập mở, bác-sĩ bước ra, vuốt đầu em Thiện mà nói:

— Mổ thành-công hoàn-toàn, trong ít ngày má em sẽ mạnh. Đã lành là nhờ khoa-học song chính là em cứu má em!

Đ.V.H.

Đại Tướng Lê-văn-Ty

mắt của dân. Kết quả ngại vàng lặt đồ!

Những cuộc thay triều đổi họ từ bao thế kỷ chính là những kinh nghiệm sống khiến ta cần phải có một Nha chiến tranh tâm lý tích cực hoạt động để xây dựng một chế độ lành mạnh, dân chủ.

Hiện nay Nha C.T.T.L. đã tạo được nhiều thành tích tốt đẹp. Câu châm ngôn "Quân dân nhứt trí" đưa ra đã được binh sĩ triệt để thi hành trong những khi đi hành quân. Tình quân dân được siết chặt và đồng thời cũng đã đánh đổ được những luận điệu xuyên tạc của bọn tay sai Cộng-Sản.

Có nhiều nơi khi được chính quyền Quốc-Gia tiếp thu trước đây bốn năm, còn xơ xác tiêu điều, dân chúng khổ sở vì tai họa chiến tranh, và cũng vì chánh sách hà khắc của Việt-Cộng. Nhưng hôm nay, ai đến đây sẽ thấy những gương mặt hân hoan của dân địa phương, những mảnh đất phì nhiêu, những rừng cây vươn lên xanh tốt.

Và ai lên vùng Sơn-Cước đá đỏ, vùng Đồng Tháp, Cà Mau lắm muỗi mòng sẽ không còn được dân miền Thượng tiếp đón bằng đôi mắt ngờ ngàng, và đã có mấy lần rồi vị lãnh tụ thân mến của dân tộc V.N. không ngại xa xôi đến viếng thăm họ.

Đây chính là những ngón đòn tâm lý đánh mạnh vào những thủ đoạn ngoan cố của bọn Việt-Cộng.

Với niềm tin tưởng vô biên vào khả năng của dân tộc cũng như với sự tận tụy công tác của các chiến sĩ nhà C.T.T.L. chúng tôi cảm thấy tương lai vô cùng xán lạn đang sẵn sàng đến với nước Việt Nam thân yêu của chúng ta. Ngày ấy sẽ đến với dân tộc càng sớm khi quân và dân đều thấu triệt vấn đề chiến tranh tâm lý và cùng nhau cố gắng sửa mình sửa người để rồi cứ mỗi một lần Xuân đến, hoa mai và xác pháo là những huy chương đánh dấu mức tiến triển cùng những thành công huy hoàng của các chiến sĩ tâm lý.

Cô THĂM-THỦY-HẰNG
trong vai Lưu Nương

HÃNG PHIM **MỸ-VÂN** THỰC HIỆN

SỰ TÍCH TRẦU CAU

Cổ - tích thuần - túy Việt - Nam

ĐẠO-ĐIỄN VÀ PHÂN CẢNH : LÊ-THƯƠNG

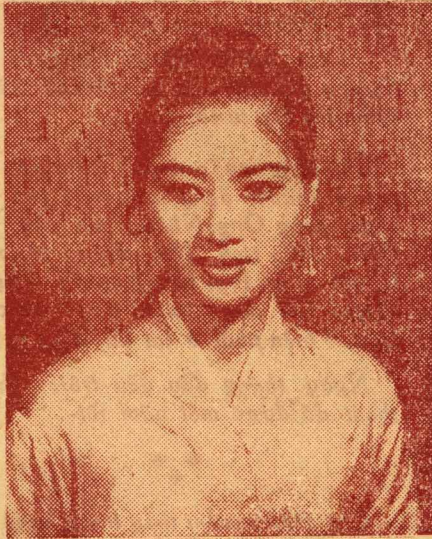
CHUYỆN PHIM : LÊ-KHANH ẢNH : KINGS PHOTO

VỚI CÁC TÀI TỬ :

THĂM-THỦY-HẰNG — MỸ-KIỀU-NGA — LA-THOẠI-TÂN

TÔ-HUYỀN-VÂN — HOÀNG-MAI — LÊ-KHANH

VÀ HƠN 50 NGHỆ-SĨ . . .

Cô MỸ-KIỀU-NGA
Một tài tử nhiều triển vọng

. . . Ngày xưa, dưới đời vua Hùng-Vương, nhân một buổi tiết thu êm đẹp, nhà vua và các quan cận thần đi săn bắn tại một vùng Sơn-Cước xa xôi...

Khi đoàn ngự mã đến một ngọn đồi cỏ non xanh biếc, nhà vua gặp một con bạch-thỏ. Nhà vua liền dương cung bắn thì nó ngậm mũi tên mà phóng đi như bay... Vua phóng ngựa đuổi theo và lạc mất các quan hộ giá.

Khi trời đã đổ hoàng-hôn, vua mệt lả, xuống ngựa, lững lờ đi đến bờ sông. Bỗng nhà vua ngừng lại trước một cây cau, một giây trầu và một tảng đá lớn. Thời ấy trong nhân gian chưa hề thấy loại cây như thế.

Giữa lúc nhà vua đang phân vân suy nghĩ thì bỗng nghe thấy tiếng một con quái điu kêu vang lên. Vua bèn giương cung bắn rớt con quái điu. Liền theo lúc ấy, một trái cau và một lá trầu cũng từ từ bay nằm trên đá. Và văng vẳng đâu đây, vua nghe thấy có tiếng của ba linh hồn xin siêu-thoát.

Nhà vua cầm trái cau ăn thử với lá trầu rồi nhỏ nước trên tảng đá thì bỗng thấy một màu đỏ hiện ra . . .

Chợt có một lão tiều đi qua. Vua hỏi thăm sự tích cây cau lá trầu, lão tiều-phu kể :

II

— “ Ngày xưa, trên thượng-giới có một vườn đào “ Trường Sinh bất tử ” Ngọc-Hoàng sai hai vị tiên-dồng trấn giữ nghiêm mật.

Một Ác-qui lén định ăn trộm đào tiên, bị hai tiên đồng đánh đuổi. Ác-qui chạy về ngang suối Hương-Truyền thì gặp một bầy tiên nữ đang vui đùa múa hát ở bên bờ suối Hương-Tuyền.

Ác-qui thừa cơ-hội đánh cắp một chiếc áo tiên và buộc nàng tiên mất áo phải đánh cắp cho Ác-qui một trái đào-tiên để đổi áo.

Vị tiên-nữ đành phải nhận lời... Thế là vụ trộm đào tiên khiến bốn vị tiên-nữ, 2 tiên-dồng và Ác-qui cùng phạm tội... Ngọc-Hoàng hạ chỉ đầy tất cả xuống trần...

III

. . . Trần gian trong một buổi bình minh. Hai anh em Cao-Tân và Cao-Lang dắt trâu ra đồng. Nhân nhớ tới thầy mình là Lưu Đạo-sĩ bị đau, bèn ghé nhà thăm. Lưu-Sĩ có một cô con gái tên là Lưu-Nương. Hai cha con đang tiếp anh em họ Cao thì vừa lúc ấy công tử Đào-Lâm cũng ghé chơi.

Giữa lúc câu chuyện đang nồng nàn tâm đắc thì bỗng một trận cuồng phong nổi lên...

Bốn linh hồn bị đầy xuống trần liền nhập vào thể xác 4 người trần : Tiên-dồng 1 thì nhập vào Cao-Tân. Tiên-dồng 2 nhập vào Cao-Lang, Tiên-nữ vào Lưu-Nương và Ác-qui thì nhập vào xác công-tử Đào-Lâm...

Bỗng sấm chớp bắt đầu nổi lên và bắt đầu có những chuyện đồ võ đến với gia-đình họ Lưu.

IV

Ở Sơn trại, Đào-Lâm nghe kể của bọn thủ-hạ, sai bọn lâu la đi thực hành kế ly-gián hai anh em họ Cao để toan chiếm đoạt Lưu-Nương.

Đêm ấy bọn lâu la đến nhà họ Cao ăn trộm đôi trâu cột lại sau vườn rồi dùng trâu của chúng làm dấu chân dưới đường. Anh em họ Cao nghe động chạy ra, tưởng bị trộm trâu liền chia nhau theo vết trâu đi tìm.

Cao-Lang đi được một quãng đường thì gặp tên lâu la giả hình là một nông-phu cho hay rằng Cao-Tân bị trộm chém gần chết đã được chở về nhà đặt ở trong phòng... Cao-Lang nghe tin lập tức trở về nhà.

Cao-Tân đi một hồi cũng gặp một gã nông-phu do một tên lâu la giả dạng cho hay rằng việc trộm trâu chỉ là một kế của Cao-Lang dụ Tân đi khỏi để dễ bề tư tình với chị dâu.

Cao-Tân nghe chuyện tin lời liền chạy vội về nhà thì gặp lúc Cao-Lang đang ở phòng vợ mình. Cao-Tân có biết đầu rằng Cao-Lang tưởng anh bị thương nằm trong phòng nên chạy vào thăm không ngờ chỉ thấy chị dâu đang ngủ...

Cao-Tân không kịp xét việc thật hư, nhưng không nỡ giết em, chỉ đành đuổi Cao-Lang đi.

Cao-Lang ra đi trong đói lạnh và bị cảm xúc quá nên té chết tại bờ sông.

V

Đào-Lâm hay tin Lưu-Nương ở nhà có một mình thì lập tức đến nhà mưu toan chiếm đoạt...

VI

Cao-Tân được hàng xóm báo tin, liền chạy về, vừa kịp cứu vợ thoát khỏi nanh vuốt của tên dâm đảng. Nhờ bạn và cô hàng xóm Cao-Tân đánh cho Đào-Lâm một trận tơi bời...

Sau đó Tân biết rõ được nỗi hăm oan của em nên xin lỗi vợ và một mình một ngựa đi tìm em.

Không ngờ Cao-Tân vừa đi được một đoạn đường thì bị bọn Đào-Lâm bắn lên một mũi tên độc. Tân chạy đến bờ sông thì ngã chết bên xác em.

VII

Đêm ấy bọn Đào-Lâm xuống núi đốt nhà họ Cao và mưu toan bắt cóc Lưu-Nương. Lưu-Nương thoát chạy ra bờ sông thì gặp xác chồng và em, nàng đau đớn thương cảm quá và nằm chết ở bên.

Khi Đào-Lâm chạy đến đấy thì bị Thiên-Lôi đá tử và bị hóa ra kiếp con Diều-Hâu ..

Cả ba linh hồn oan khuất ấy không được siêu-thoát nên hóa Trầu, Cau, Đá và vẫn còn chờ một chân-mạng Đế-Vương cứu đổi cho thoát kiếp.

VIII

Lão-tiều kể xong chuyện cho nhà vua nghe rồi biến mất. Vua vọng xin Thiên-Cung thoát kiếp cho 3 người tiết-nghĩa và cũng từ đó 3 linh-hồn được bay bổng về trời và phạt con Ác-dê-đôi đời đời phải làm kiếp cam-thứ . . .

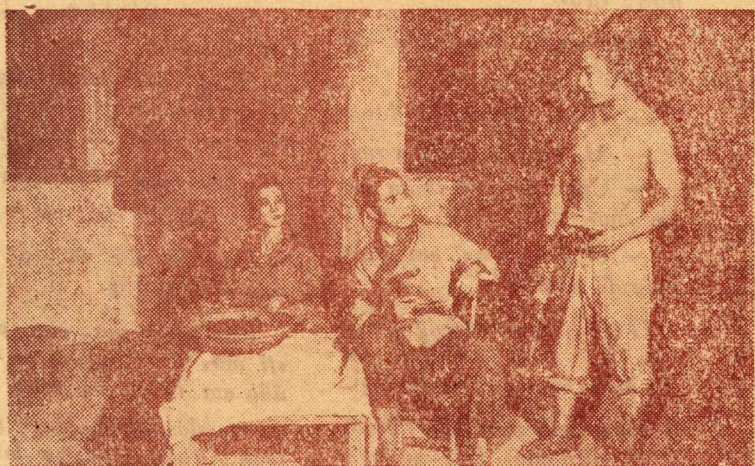
Và cũng từ đó TRẦU CAU còn mãi ở nhân-gian.

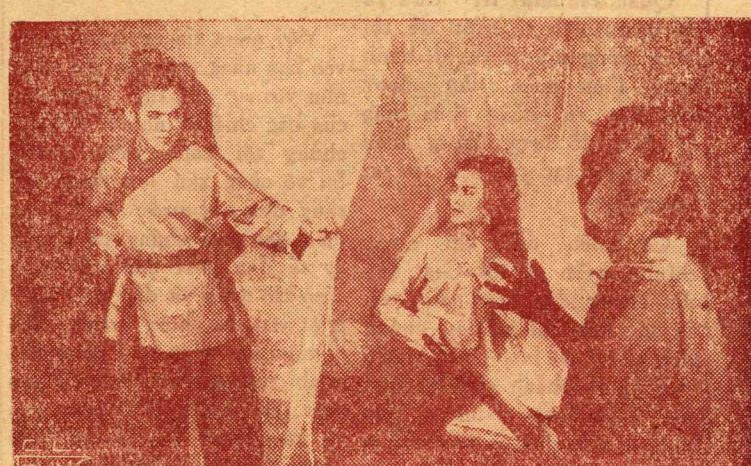
4 vai chính của phim “ Sự tích trầu cau ” La Thoại Tân (vai Cao-Tân)
Hoàng-Mai (vai Đào-Lâm) Tô Huyền Vân (vai Cao-Lang)
và Thăm Thủy Hằng (vai Lưu-Nương)

Hoàng-Mai và Lê-Khanh : 2 kếp độc hữu hạng của màn bạc V.N.

Một cảnh trong phim : Thăm-Thủy-Hằng, La Thoại-Tân
và Tô-Huyền-Vân

Một phen ghen và gay cấn nhất trong phim: Cao-Tân tưởng
lắm em sanh từ tâm với ọ !

Hãng phim Mỹ - Vân kính chúc đồng - bào một năm đầy may mắn

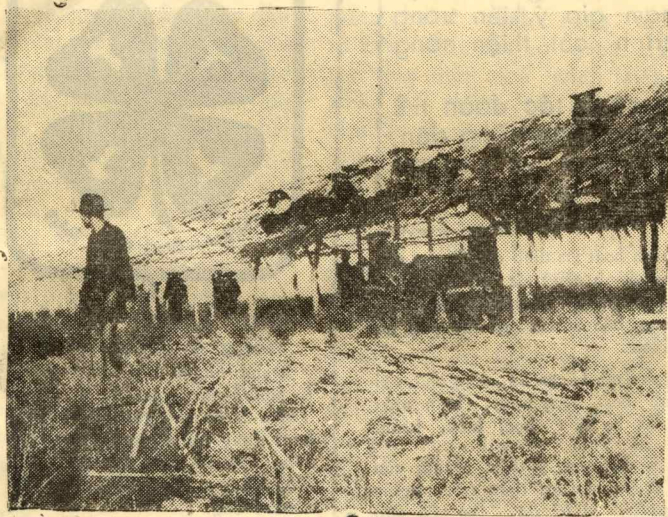
XUÂN DÂN - TỘC

GÓP PHẦN KIẾN-TẠO QUÊ-HƯƠNG, BẢO - VỆ AN - NINH XỨ - SỞ

THỬ TÌM HIỂU TỔ CHỨC

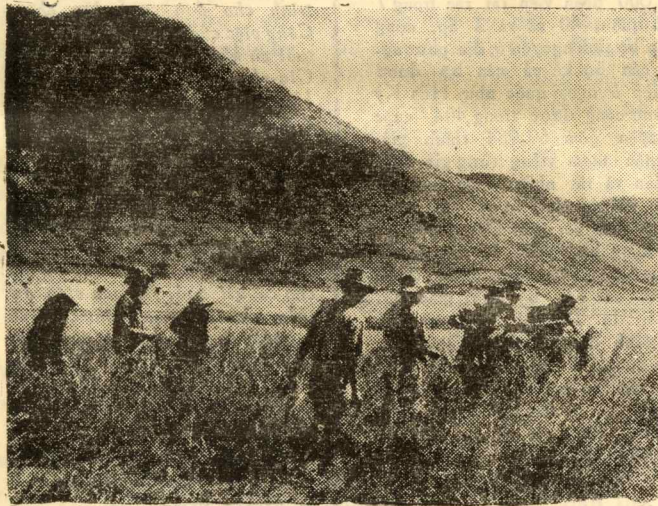
DÂN VỆ

NGƯỜI BẠN QUÍ CỦA HƯƠNG THÔN

Dân Vệ :

Giúp nhân dân xây cất nhà cửa

Dân Vệ :

Sẵn sàng giúp nông dân trong mọi việc đồng áng

Dân Vệ :

Sốt sắng bắc cầu, xây cống cho dân quê

DÂN VỆ ĐOÀN

Khảo-cứu của N.C.

Khắp lãnh thổ Việt-Nam, đồng bào hầu hết thấy những chiến sĩ mặc áo đen, sốt sắng trong sự bảo vệ an ninh, tiêu trừ phiến loạn.
Tuy quân phục thô sơ, nhưng giàu lòng chiến đấu, vì những chiến sĩ ấy xuất thân từ dân chúng địa phương có phận sự tự vệ trong dân chúng.

L. T. S.

Để bảo vệ an ninh cho dân chúng và đồng thời đề tổ chức xã hội cho có kỷ luật trật tự. Những lực lượng an ninh như quân đội Cộng Hòa hay Bảo an trú đóng khắp mọi nơi trên lãnh thổ. Mặc dầu các đơn vị này lúc nào cũng giúp đỡ dân chúng thực hiện cho được khẩu hiệu « quân dân nhất trí », nhưng họ cũng không thể nào thấu triệt được phong tục tập quán cùng tâm tính chung của dân chúng địa phương. Do đó đôi khi có sự vô tình khiến quân dân không hợp nhất được và lễ tức nhiên kết quả không thu thập như ý muốn. Riêng người dân, họ cảm thấy các đơn vị đến để giữ an ninh chung chứ không phải là những tổ chức mà họ được tham gia để góp công vào việc bảo vệ quyền lợi và gia sản của họ.

Nhận thấy thực trạng tâm lý nhân dân cùng tình hình chánh trị rất cần có một cơ quan thường xuyên tiếp xúc với quần chúng trên khắp mọi nơi, chánh phủ cho thành lập ngay tổ chức Dân Vệ Đoàn.

Trong tâm công tác của Dân-Vệ-đoàn

Mỗi một Dân Vệ viên phải là một thanh niên có một lập trường chánh trị vững chắc, sinh quán tại địa phương, tinh nguyện đảm trách nhiệm vụ giữ an ninh trong thôn xóm, chống lại mọi sự phá hoại của đối phương.

Do đó trách nhiệm chính của Dân vệ đoàn là nhằm vào các công tác xã hội, theo sát giúp đỡ quần chúng trong mọi sinh hoạt hằng ngày. Nhất việc ruộng nương, đập đập hồ để... nâng cao mặt trí thức, truyền bá Quốc ngữ, phổ biến vệ sinh... Các Dân vệ viên phải tập tành chịu khó, kiên nhẫn, được giáo dục kỹ tinh thần phục vụ, hy sinh cao để có thể cảm thông được nỗi sướng khổ của dân chúng và mới có thể đi sâu vào tình hình nhân sự và địa thế tại thôn xã một cách rành mạch và đầy đủ.

Tóm lại, trọng tâm công tác của Dân vệ đoàn là tích cực phát triển cộng đồng để nâng cao đời sống nhân dân trên mọi phương diện theo đúng chủ trương cải tiến dân sinh của chính phủ hiện nay.

Đồng thời trên vấn đề an ninh trật tự, Dân Vệ cũng đã góp công không nhỏ trong việc bảo vệ gia đình làng xóm, gieo rắc cảm tình bằng những việc làm thiết thực để gây uy tín trong nhân dân. Họ chỉ dùng đến khí giới trong những trường hợp bất buộc như tự vệ, diệt phiến loạn để giữ gìn sự bình yên chung. Với mục đích đem về cho dân chúng sự no cơm ấm áo và hạnh phúc, Dân Vệ làm cho mọi người đều tuyệt đối tin tưởng vào chế độ lãnh đạo và xây dựng của chính thể Cộng Hòa.

Tổ chức Dân-Vệ

Tại mỗi đơn vị hành chánh xã và tổng có một xã đoàn và Tổng đoàn Dân vệ. Các lực lượng này thuộc quyền chỉ huy trực tiếp của chính quyền địa phương do quý ông Tỉnh trưởng và Quận trưởng chịu trách nhiệm trên phương diện tổ chức quản trị và điều hành. Tại tỉnh có phòng Dân vệ tỉnh và ở quận có phòng Dân vệ quận để giúp việc cho tỉnh trưởng và quận trưởng.

Tại Trung ương có Nha Thanh Tra Trung ương Dân vệ đoàn phụ lục với Chính quyền các tỉnh về phương diện chuyên môn và điều hành. Tại mỗi khu vực có Nha Thanh Tra Khu vực hợp tác với Nha Thanh Tra Trung ương trong công tác chỉ đạo chung.

Thử kiểm-điểm công-tác của Dân-Vệ-Đoàn

Lúc mới thành lập, và còn trong thời gian tập sự, Dân vệ đoàn chỉ chú trọng số lượng mà không nâng cao phẩm chất. Tuy nhiên, những khuyết điểm đã được kịp thời bổ cứu. Các lớp huấn luyện sơ khởi và bổ túc cho Dân vệ viên được mở liên tục để giáo dục đường chánh trị và rèn luyện một tinh thần tự giác.

Nhờ sự huấn luyện thường xuyên và liên lạc này mà tổ chức Dân vệ đã được hoàn bị và tiến triển mạnh mẽ. Mỗi người đều thấm nhuần ý thức phục vụ và đã tận tụy với bổn phận bằng tất cả khả năng của mình.

Đời sống vật-chất và tinh-thần của Dân-vệ

Dân vệ đoàn đã sát cánh với người

dân, cùng sướng với dân, cùng khổ với dân.

Họ hoạt động không ngại nguy hiểm và tỏ ra rất cần thiết trong đời sống hằng ngày ở nông thôn. Tuy nhiên đời sống vật chất của chính họ lại quá chật vật, lương bổng kém cỏi, họ không đủ sức để nuôi gia đình cũng như bồi bổ sức khỏe trong những lúc ốm đau vì quá tận tụy công tác.

Tuy vậy, họ vẫn có thể bằng lòng khi nhìn lại quá trình tranh đấu, những kết quả khả quan, những nụ cười mãn nguyện của người dân. Họ là những chiến sĩ vô danh, sống bình thân bên lũy tre xanh, bên cạnh những người dân hiền lành để làm tròn chức vụ.

Nguyên-vọng

Nhìn kỹ, thành tích của Dân vệ đoàn không kém quan trọng và sự có mặt của họ là cần thiết vì tổ chức Dân vệ phát xuất từ nhân dân. Họ sẽ làm việc đến bao giờ mà toàn thể nhân dân đều thông suốt được mọi phương pháp làm việc, ý thức đầy đủ vấn đề giữ gìn an ninh, thì lúc đó Dân vệ không còn tồn tại nữa.

Muốn đạt đến mục đích đó, Dân vệ đoàn cần được chính quyền nâng đỡ hơn nữa chính nhân dân cũng cần cảm thông và hỗ trợ họ, về phương diện vật chất cũng như tinh thần, giúp họ điều kiện để hoạt động.

Tính lại, Dân vệ đoàn được thành lập ngày 4-4-1956 và đến cuối năm 1958 đã thu hoạch được nhiều thành tích về vang trên mặt quân sự cũng như xã hội. Đối phương cũng nhìn nhận Dân vệ là cả một lực lượng lợi hại nên đã dốc 70% sức lực vào việc phá hoại tổ chức này.

Hy-vọng

Hiện nay Dân vệ đoàn được Ngô Tổng Thống chú trọng đặc biệt. Dưới quyền lãnh đạo của Trung Tá Phan Xuân Nhuận, Thanh Tra Trung ương Dân vệ đoàn một vị chỉ huy có nhiều khả năng và đức độ, đồng thời được sự giúp đỡ của quý ông Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ và Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng, Dân vệ đoàn tin tưởng sẽ được nâng đỡ triệt để và sẽ được sử dụng tận lực để tổ chức, tạo được nhiều kết quả vượt bậc và tiến còn hơn nữa.

NGÔ-CHẮC

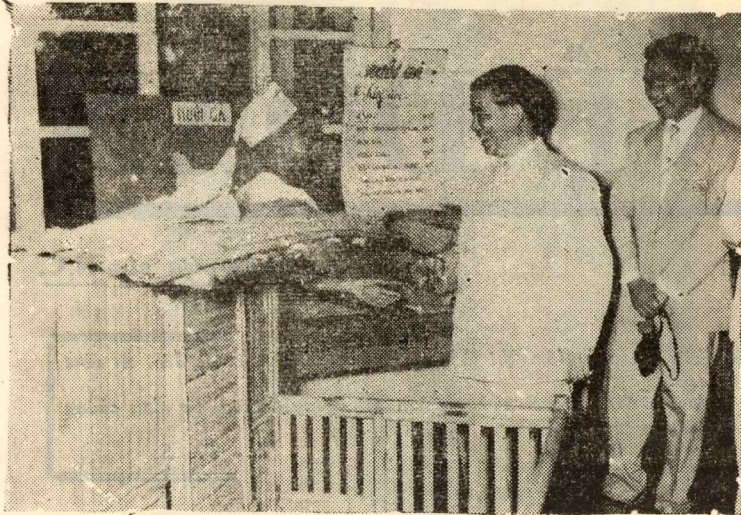

TÌM HIỂU — TÌM HIỂU

NHA QUỐC-GIA KHUYẾN NÔNG

TRONG CÔNG TÁC HƯỚNG DẪN NÔNG DÂN VÀ CANH TÂN NÔNG NGHIỆP

TÀI LIỆU SƯU TẦM CỦA N.K.

Ngô Tổng-Thống ban khen một thiếu nông 4-T trong kỳ đại hội Blao

Từ khi lập quốc, nước Việt-Nam là một nước nông nghiệp. Năm dọc theo miền duyên hải, với những mảnh đất phù sa hiếm có nên kinh tế nông nghiệp đã an bài cho người nông dân thuần túy một cuộc sống bình thản trên một lớp đất đen màu mỡ, và một tinh thần ham chuộng hòa bình, ưa thích thuần phong mỹ tục.

Trải hàng ngàn năm bị đô hộ, dân tộc Việt Nam vẫn không bị đồng hóa và có một nền văn hóa thuần túy riêng biệt.

Đó cũng do nền kinh tế nông nghiệp, là một thứ khí giới bền bỉ và bền nhon để bảo vệ cá tính dân tộc, hay nói một cách khác, chống lại mọi cuộc xâm lăng dù hùng mạnh và dữ tợn đến đâu.

Lợi khí thực tế ấy, Bộ Canh Nông đã thành lập Nha Quốc Gia Khuyến Nông để cải tiến nông nghiệp, tăng gia sản xuất và nâng cao mức sống nông thôn hầu bù đắp thêm cho nền văn minh cổ hủ.

Với mục đích đẩy mạnh nông nghiệp đến toàn thịnh, Nha Quốc Gia Khuyến Nông đã truyền bá phương pháp canh tác theo khoa học cho nông dân, phổ biến mọi kinh nghiệm về nông nghiệp, nghĩa là hướng dẫn nông dân tham gia có hiệu quả vào công tác đồng ruộng.

Từ năm 1956 tới nay, tuy chỉ mới trong một thời gian ngắn ngủi không đầy ba năm, nhưng dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Bộ Canh Nông, Nha quốc gia Khuyến nông đã song hành với các Nha, Sở khác, gây được một thành tích không phải là không đáng kể trong công cuộc canh tân nông nghiệp, kể cả sự hướng dẫn nông dân theo đời sống mới. Hoạt động của bộ canh nông hay là nhà quốc gia khuyến nông được đặt dưới quyền một Giám Đốc phụ trách và sự cộng tác của các Nha chuyên môn quốc gia và địa phương thuộc Bộ Canh Nông, để truyền bá tại khắp các thôn xóm những kết quả đã thu thập được ở các thí nghiệm, cũng các cơ quan hóa học để giúp đỡ nông dân áp dụng vào công việc trồng trọt của họ về những tin tức, những kinh nghiệm nông nghiệp đã có kết quả tại các địa phương, ngõ hầu cải thiện phương pháp canh tác.

Với công việc bề bộn ấy, Giám Đốc Nha khuyến nông phải cần 1 phó giám đốc phụ tá, có nhiệm vụ kiểm tra và phối hợp các hoạt động của các sở, khu, ty trực thuộc nhà khuyến nông. Thêm vào đó một ủy ban Quốc gia phụ lục với Giám Đốc nhà khuyến nông để hoạch định chương trình hoạt động hàng năm. Theo lời mời của chủ tịch, Ủy ban này nhóm họp tại bộ canh nông ít nhất là 2 lần mỗi năm.

Công tác thực hiện của Nha khuyến Nông

Song song với sự hướng dẫn công cuộc cải tiến nông nghiệp. Nha còn nhiệm vụ hoạch định chương trình và hướng dẫn nông dân Nam Nữ, hoàn thiện sinh hoạt thôn quê nữa. Để có thể đảm nhiệm trọng trách nặng nề đó, Nha Quốc Gia khuyến nông được tổ chức với bốn sở chuyên môn. Các chuyên viên các ngành, cũng như tất cả các thuộc viên đã xức xức hết khả năng và tâm lực phục vụ trước hết đến kẻ sở: *Thông tin Quảng bá*.

Nhiệm vụ của sở này là dùng mọi phương tiện báo chí, văn tập, truyền đơn, bích chương, triển lãm, điện ảnh, để cho nông dân hiểu biết tường tận về kỹ thuật nông nghiệp cũng như chăn nuôi, trồng trọt.

Báo « Cánh Đồng Quê », « Ruộng Vàng » và những đặc san tranh ảnh hiện đang là một phương tiện mẫu nhiệm nhất để hướng dẫn nông dân về kỹ thuật nghề nghiệp lẫn trau dồi trí thức, hấp dẫn tinh thần quần chúng một cuộc sống lành mạnh.

Ngoài ra, Nha khuyến nông còn nghiên cứu và xếp đặt những hoạt cảnh, những câu đối thoại để quay phim về nông, lâm, mục nghiệp, rồi cho chiếu bóng lưu động tại các gia đình nông dân và các nơi công cộng. Với sự phối hợp chặt chẽ giữa các sở chuyên môn, sở thông tin Quảng bá còn là cái gạch nối liên lạc giữa và chánh phủ để đạo đạt lên chánh quyền nguyện vọng của họ.

Thông tin để hướng dẫn nghề nghiệp, Quảng Bá để làm sâu rộng vấn đề, công tác thông tin Quảng bá chính là then chốt gây hiệu lực cho công cuộc chấn hưng nông nghiệp cũng như hoàn thiện đời sống nông dân.

Tiếp theo đó, sở *Chấn Hưng kỹ thuật nông nghiệp* là yếu tố căn bản của nền kinh tế quốc gia và nông nghiệp, mà còn bao trùm cả địa hạt lâm, ngư, và mục súc. Đồng ruộng phì nhiêu, màu mỡ, nhưng thiếu thôn kinh mương dẫn thủy nhập điền. Phương pháp canh tác đơn sơ và lạc hậu, những nông dân của ta trước đây đã bỏ sót lại ngoài đồng biết bao hoa lợi quý báu. Vì thế, sở chấn hưng kỹ thuật Nông Nghiệp đã phổ biến những hạt giống tốt, các thứ trái cây chọn lựa, các loại phân hóa học, phân chuồng, phân rác, phổ biến kỹ thuật trồng cây, gây rừng, bơm thuốc sát trùng dưỡng ngũ, phòng ngừa và bài trừ các bệnh dịch gia súc. Sau cùng tập cho nông dân biết xử dụng nông cụ hợp lý để đào kinh, xé mương, lập vườn, đắp đê, vượt bờ v.v... Khai thác hết những hoa lợi ấy, sở chấn hưng kỹ thuật nông nghiệp có nhiệm vụ phổ biến sâu rộng kỹ thuật nông tang, trồng lúa, chăn nuôi mục súc và đồng thời với công tác bảo vệ mục súc và mùa màng.

Tuy thế Chấn Hưng kỹ thuật nông nghiệp còn là tiền đề kỹ nghệ hóa nông nghiệp, mở rộng diện tích canh tác và chăn nuôi để tăng gia sản xuất, gây cho nông nghiệp quốc gia mau chóng phát triển về mọi phương diện, dân giàu, Chánh phủ mạnh, Quốc Gia hùng cường!

Kể đến là sở « Thanh Niên thôn quê ». Chiếm tám phần mười nhân số toàn quốc, nông Quốc gia. Thời chiến, chính người nông dân đã trực tiếp cầm súng giết giặc. Thời bình, chính người nông dân đã đổ mồ hôi trên những ruộng cấy, và cũng chính họ

Ý NGHĨA CỦA KHUYẾN NÔNG
KHUYẾN NÔNG là sự giáo dục quần chúng tổ chức ngoài học đường
KHUYẾN NÔNG giúp đỡ nông dân để họ tự giúp lấy họ
KHUYẾN NÔNG hướng dẫn nông dân giải quyết thắc mắc thường xuyên.
KHUYẾN NÔNG rất dân chủ vì nông dân được quyền tham gia ý kiến trong chương trình cải thiện nông thôn
KHUYẾN NÔNG điều hòa công tác đoàn thể nâng cao mức sống nông dân, giúp đỡ gia đình và con cái họ.

tên rừng dân gỗ, phá núi, xây viên gạch đầu tiên kiến quốc.

Là thành phần quý báu của dân tộc, Sở Thanh Niên thôn quê đảm nhiệm trọng trách huấn luyện con em nông dân, những mầm non của đất nước!

Hướng dẫn thiếu nông trở thành một công dân hữu ích. Họ sẽ trưởng thành với can đảm bảo vệ quốc gia, dũng mãnh tăng gia sản xuất, tôn trọng nhân cách và giàu lòng bác ái vị tha. Sở thanh niên thôn quê đã và đang thi hành cái nhiệm vụ cao quý của mình.

Sau hết là « Sở cải thiện sinh hoạt thôn quê ». Không ai còn lạ gì xã hội chỉ có thể hùng cường khi toàn thể đơn vị của nó đều lành mạnh, mà trong đó, sinh hoạt gia đình là hệ trọng.

Chấn Hưng sinh hoạt gia đình, công tác đó có nghĩa là làm thế nào để người phụ nữ thôn quê có đủ thì giờ rảnh rang, và với kiến thức sâu rộng để họ có thể đủ điều kiện thi hành cái sứ mạng nội tướng tề gia của họ.

Để đạt được mục đích nói trên, nhà khuyến nông đã triệu tập phụ nữ, tổ chức từ xã đoàn đến tổng đoàn toàn quốc chịu theo hệ thống dọc với sở cải thiện sinh hoạt gia đình. Về phương diện hình thức, những đoàn này không nhuộm màu sắc chính trị mà chỉ có bốn phận thi hành những công tác nâng cao mức sống nông thôn mà thôi.

Chửa bệnh phải chữa tận gốc. Vì vậy cải thiện đời sống chị em phụ nữ thôn quê phải bao trùm mọi sinh hoạt về đời sống của họ như: dạy phụ nữ thôn quê biết chọn và nấu đồ ăn thích hợp cho sự phát triển cơ thể. Chỉ bảo phép vệ sinh và thân thể, quần áo, nước uống, nhà cửa, chống muỗi, chường nuôi súc và cả đến chợ búa, đường sá, công quán, giếng nước. Hướng dẫn họ học tập về kỹ thuật gia chánh, nữ công, kế toán, gia đình, những công tác xã hội, từ thiện và tham gia vào hội dục anh, hội truyền bá quốc ngữ.

Tóm lại, sở cải thiện sinh hoạt gia đình có nhiệm vụ làm thế nào hướng dẫn phụ nữ thôn quê Việt Nam trở thành những người thợ gương mẫu trong việc thành thị hóa thôn quê, để tiến theo kịp các nước văn minh tân tiến.

Do đó mà cán bộ của sở cải

thiện sinh hoạt gia đình đều là phụ nữ. Thực hành công tác nói trên, có thể nói nó là một lý tưởng phù hợp với lòng bác ái sẵn có của phụ nữ Việt-Nam.

Mệnh danh là cán bộ, đồng thời với sự sinh hoạt hằng ngày, kinh nhật tụng của họ là: học, hiểu, hành.

Ở địa hạt này, ý thức tế nhị còn mẫu nhiệm hơn trí thức trăm nghìn vạn quyển, vì lẽ đó, cho nên một năm qua các cán bộ sở cải thiện Sinh hoạt gia đình đã thấu lượng được kết quả khả quan và không bao giờ bị mắc kẹt trong trường hợp bất đắc dĩ khi gặp một liên hệ ngoại cố nhất.

Với phương sách hoạt động trên, năm 1957 sở cải thiện sinh hoạt gia đình sau 12 tháng hoạt động, sở đã tổ chức được 66 đoàn gồm trên 2.000 đoàn viên rải rác trong 7 tỉnh, 2 quận, 40 xã và 2 ấp, cộng 147 cán bộ tình nguyện ở địa phương.

Các cán bộ kể cả cán bộ được tu nghiệp ở ngoại quốc như Hoa Kỳ đã thành công được trong 404 cuộc nói chuyện gồm 69.964 thính giả, 2391 cuộc thăm viếng từng gia đình nông dân và rất nhiều cuộc tiếp xúc cá nhân với chị em phụ nữ thôn quê.

Thành tích nói trên không phải là không đáng kể, nhất là trong khi phương tiện vật chất chưa được đầy đủ, các cán bộ buổi giao thời sao nhời lạng lạng bờ ngõ, tuy thế với sự lãnh đạo của Nha Quốc gia khuyến nông, và thiện chí, khả năng đầy đủ của cán bộ, hợp cùng niềm tin tưởng sẵn có của nông dân, tin rằng tương lai công tác sẽ là một kỷ nguyên vô cùng rực rỡ.

KẾT LUẬN

Với chương trình Nha Khuyến Nông đã và đang thực hành trong tất cả các vùng nông thôn chúng ta, không ai còn lạ gì trước những đồng ruộng phì nhiêu, lúa màu tươi tốt. Công tác khuyến nông còn lâu dài, và mỗi ngày một giúp cho đời sống nông dân no ấm, sung túc hơn. Lành mạng được đổi sang bộ mặt mới đầy đủ mức sinh hoạt. Song song theo đó, hằng ngày sức sản xuất thức lúa càng ngày càng tăng lên mà chúng ta, không ai không biết sự quý giá của những lũy ngọc thành vàng, một kết quả khả quan do Nha Khuyến Nông đem lại.

Buổi tiếp tân phái đoàn Khuyến nông cải thiện sinh hoạt gia đình của ông Bộ trưởng Bộ Canh Nông

BỘ CANH NÔNG NHA KHUYẾN NÔNG và đoàn thanh niên Thiếu Nông 4-T

Đoàn Thanh Thiếu-nông 4-T là gì?

Đoàn Thanh Thiếu-Nông 4-T là một tổ chức gồm có 10 Thanh Thiếu-Niên trai, gái trở lên ít nhất hoạt động trong gia đình và làng xóm. Một tổ chức dân chủ của Nha Khuyến-Nông trực thuộc Bộ Canh-Nông.

Ái có thể thành đoàn-viên?

Tất cả trai gái từ 12 tuổi đến 20 tuổi hướng ứng chương trình canh-tác nông-nghiệp và tiêu công-nghệ đều có thể gia-nhập. Đoàn-viên có bổn phận phải luôn luôn học hỏi thêm và thực-hiện công việc trong chương trình cho đến nơi đến chốn. Công việc của đoàn phải tùy theo tuổi và khả năng của đoàn-viên. Gia-nhập Đoàn Thi-u-Nông 4-T không tốn kém gì hết.

Chương-trình Thiếu-nông là gì?

Chương-trình của đoàn là công việc do đoàn-viên chọn công-việc theo sở thích của họ và phải đủ vật liệu cần-thiết để thực-hành cho có kết quả. Đoàn viên dự thảo chương trình, thực hành công tác và ghi chép chi thu. Tất cả công-việc ấy có thể do đoàn-viên tự làm lấy hay được cha mẹ và cán-bộ thủ-lãnh địa phương chỉ dẫn và giúp đỡ.

Lời nguyện của đoàn

Là đoàn viên Thiếu-Nông 4-T tôi nguyện đem:

TRÍ ỨC sáng suốt để học hỏi cho thành người hữu ích.

TÂM LÒNG thành thực để đối đãi với mọi người.

TAY CHÂN cứng rắn để làm việc hữu ích.

THÂN THỂ tráng kiện để phục vụ.

ĐOÀN TÔI

XÓM LÀNG TÔI và

NƯỚC TÔI.

Hoạt-động của đoàn

Đoàn-viên Thiếu-Nông 4-T có thể tham-gia nhiều hoạt-động và công-tác sau đây để giúp đoàn-viên thêm kinh nghiệm cho chương trình do đoàn-viên đang phụ-trách.

Hội họp để huấn luyện chuyên môn.

Thi đua trình bày chuyên môn.

Ca nhạc giải trí.

Ngày làm việc ích chung cho làng xóm.

Cuộc thăm viếng giáo dục.

Giải thưởng khen tặng

Đại-hội Thiếu-Nông 4-T.

Tổ-chức Thiếu-nông 4-T

Đoàn Thiếu-Nông 4-T có thể tổ-chức bất cứ một thôn xã nào có từ 10 Thanh Thiếu-Niên trai gái trở lên. Mỗi đoàn phải có một hay nhiều người lớn tuổi chịu làm cán-bộ thủ-lãnh hay cố-vấn. Nha Khuyến-Nông giúp tài liệu về cách tổ-chức đoàn.

KIỂM-ĐIỂM THÀNH-TÍCH

HOẠT-ĐỘNG của CÔNG-DÂN-VỤ

Từ năm 1955 đến nay, trong quảng đại quần chúng, nhất là ở miền quê không ai còn xa lạ gì những cán bộ Công Dân Vụ.

Ở đâu có khối là ở đó có người cán bộ Công Dân Vụ. Lời nói ấy đã chứng tỏ sự tận tâm phục vụ nhân dân bất kể gian lao nguy hiểm của người chiến sĩ áo đen Công Dân Vụ.

L.T.S.

Với nhiệm vụ nâng cao dân trí và cải tiến dân sinh, cán bộ Công Dân Vụ không bao giờ từ bỏ một vùng rừng núi xa xôi, một miền duyên hải hẻo lánh hay một hang cùng ngõ hẻm nào từ Cà Mau đến Bến Hải, để đem hết sức mình làm tròn sứ mạng của Chính Phủ và đồng bào đã ủy thác cho. Tuy vậy, hiện nay trong nhân dân và trong các cơ quan bạn nữa, sự am hiểu thấu đáo tới những chi tiết về vai trò quan trọng của người cán bộ Công Dân Vụ và nhất là thành tích hoạt động chung cho cả Phủ Đặc Ủy Công Dân Vụ vẫn chưa được rộng rãi nhiều.

Bởi thế, để giúp các cơ quan đoàn thể bạn và mọi tầng lớp đồng bào, tìm hiểu và nhận định rõ phần nào về những thành tích hoạt động của Phủ Đặc Ủy cùng với vai trò người cán bộ hiện tại cũng như ở tương lai, trước tiên chúng tôi xin nói đến nhiệm vụ Công Dân Vụ.

Tháng 3 năm 1955, Phủ Đặc Ủy được thành lập và được chính thức hóa vào tháng 11 năm đó.

Mở đầu cuộc cách mạng Nhân vị là công cuộc xây dựng một hạ tầng cơ sở Dân Chủ, bằng cách vô trang tinh thần và vô trang vật chất cho nhân dân Việt Nam.

Vô trang tinh thần bằng cách Giáo dục cho nhân dân thấm nhuần thuyết nhân vị và cộng đồng. Vô trang vật chất bằng cách gây cho mỗi gia đình Việt Nam một tư hữu tài sản căn bản, xây dựng một vùng thịnh vượng đặng đảm bảo cho tư sản và đời sống nhân dân được ngày thêm tiến triển.

Với khẩu hiệu cải tiến dân sinh và nâng cao dân trí do vị lãnh tụ anh minh của Dân tộc đề xướng, Phủ Đặc Ủy Công Dân Vụ từ ngày thành lập đến nay, tùy theo nhu cầu trước

mắt, hoàn cảnh công tác và khả năng của cơ quan, đã trải qua một quá trình tiến triển mà chúng tôi lần lượt tóm tắt theo những thời kỳ đổi thay của nó.

Trong lúc nhân dân chưa hiểu rõ Chính quyền Quốc gia, tinh thần còn hoang mang giao động thì nhiệm vụ trước mắt của Công Dân Vụ là kịp thời ổn định tinh thần nhân dân tại nông thôn, bằng cách gây cho nhân dân sự hiểu biết và có cảm tình với Chính Phủ trong những công tác trực tiếp giúp đỡ dân chúng mọi cách thiết thực như: phát tặng phẩm, dạy học bình dân, phát tranh ảnh; sách báo, hoặc cùng nhân dân làm những công việc trong gia đình như lấy củi, đào giếng, lợp nhà và cũng sẵn sàng trong công việc đồng áng như cày cấy tát nước v.v.,.

Trong thời kỳ này, tại mỗi tỉnh có một đoàn Công Dân Vụ gồm 10 người, và công tác lưu động từ xã này sang xã nọ. Cùng lúc ấy Công Dân Vụ đã đào tạo được 1,162 cán bộ trong 8 khóa học tập.

Kết quả là số người hiểu rõ và có cảm tình với Chính Phủ đã tăng lên đông đảo. Bây giờ, Công Dân Vụ bắt đầu làm cho nhân dân, hiểu biết quyền lợi, nghĩa vụ của mình đối với mình, với làng mạc, với Quốc Gia. Bằng cách phát triển ý thức tập thể trong nhân dân, kết quả ích lợi trước mắt như làm cầu, cống, khai mương, đắp sửa hương lộ, lập nhà hộ sinh, cất trường học, trạm y tế, phòng thông tin, khẩn hoang v.v.,.

Hơn nữa cán bộ cũng đã xây dựng cho nhân dân ý thức tự vệ và tương trợ. Tập hợp nhân dân trong các tổ chức liên gia hay đoàn thể, đặng giúp đỡ lẫn nhau. Đặc biệt trong thời kỳ này cán bộ đã hoạt động tại tỉnh và ở mọi địa phương.

Đề có những cán bộ hoạt động một cách đa hiệu, nghĩa là ngoài sự hiểu biết thấu đáo kỹ thuật dân vận, người cán bộ còn phải hiểu biết đại cương về các vấn đề chuyên môn như làm cầu cống, chích trồng trái, dạy học bình dân... và đã đào tạo được 1.125 cán bộ sau 6 khóa huấn luyện.

Sau cùng, lối công tác ở trên, một kết quả rõ rệt trong nhân dân là đã gây được tinh thần tập thể cho đa số. Niềm hân hoan thấy rõ, tuy thế cán bộ vẫn luôn luôn tiến đến việc khuyến khích óc sáng kiến cùng tinh thần ham chuộng tiến bộ của họ để khai thác khả năng tiềm tàng của nhân dân.

Vấn đề phân phối cán bộ trong thời kỳ hiện tại được hoàn bị hơn. Mỗi tỉnh có một đoàn Công dân vụ tuy nhiên các đoàn viên không nhất thiết phải phân chia thành đơn vị phụ trách các xã đồng đều như trước, mà có nơi thì hoạt động tập trung, có nơi thì được phân chia thành đơn vị.

Trọng tâm công tác huấn luyện trong thời kỳ này là chuyên môn hóa cán bộ. Họ sẽ lần lượt đi dự lớp chuyên môn về canh nông; Nông tín, Cải cách điền địa, hợp tác xã v.v.,.

Đối với cán bộ cũ, ngoài việc giáo dục thường xuyên của các cấp lãnh đạo trực tiếp hoặc học hỏi bằng tài liệu, Phủ Đặc Ủy còn cử các kiểm tra viên xuống tận từng tỉnh đoàn để mở các lớp tu nghiệp cho cán bộ hàng tháng, mục đích là trau dồi lý luận, nâng cao kỹ thuật công tác và tinh thần phục vụ cho cán bộ.

Như vậy mỗi tháng mở được 27 lớp tu nghiệp đoàn kỳ cho 27 tỉnh đoàn. Đối với các cấp chỉ huy tỉnh đoàn như Tỉnh đoàn trưởng; tỉnh đoàn phó và đoàn trưởng cũng luôn luôn được dự các lớp tu huấn để trau dồi thêm khả năng điều khiển. Từ tháng 4-1958 đến

nay, các cán bộ mới ngoài việc học tập về lý thuyết tại trường huấn luyện, còn phải qua một thời gian thực tập tại các địa phương là hai tháng.

Thành tích công tác Công-Dân-Vụ

Kể từ khi thành lập đến nay, nghĩa là từ tháng 3-1955, Phủ Đặc Ủy Công Dân Vụ đã đạt được một số thành tích phải nói là quan trọng, về việc thực hiện hoàn bị kế hoạch Cải tiến Dân sinh và nâng cao Dân trí.

Về cải tiến Dân Sinh, Công Dân Vụ đã vận động nhân dân tự nguyện, tự giác, đóng góp và hăm gia công cuộc xây dựng hương thôn, làm cho bộ mặt làng mạc được đổi mới rất nhiều.

Đắp và sửa chữa đường dài được 10.671.426m.

— Bức và sửa cầu được 18.833 cái.

— Cắt và sửa cầu khỉ được 10.416 cái.

— Khai mương đào kinh dài 635.298m.

— Đào và sửa 10.796 giếng.

— Cắt và sửa giúp dân được 4.073 nhà.

— Cắt và sửa đặng 479 trường học.

— Cắt và sửa được 534 Công sở.

Cắt và sửa phòng thông tin được 2.672 cái.

— Cắt và sửa trạm y tế được 683 cái.

— Cắt và sửa nhà hộ sinh được 215 cái.

— Đắp và sửa đập dài 10.478 cái.

— Bức cầu tiêu công cộng được 38.572 cái.

— Bức cầu tiêu tại gia được 1.923 cái.

— Hướng dẫn khẩn hoang được 2.195 mẫu.

Nâng cao dân trí, cán bộ công dân vụ đã sử dụng mọi hình thức và phương pháp thích hợp như học tập, huấn chính, mít tinh, biểu tình đã thực hiện được nhiều thành quả về vang.

— Buổi học tập chính trị cho nhân dân được 726.801

KHẢO CỨU CỦA HUY-VÂN

buổi, số người dự 18.586,233 người.

— Tổ chức lớp huấn chính được 20.230 buổi, số người dự được 2.970.712 người.

— Buổi giải thích chính sách cải cách điền địa 9.662 buổi, số người dự 159.398 người.

— Lập kế ước giúp dân 11.843 kế ước.

— Hòa giải giữa chủ điền và tá điền 6.644 vụ.

— Hướng dẫn chăn nuôi 3491 buổi, 80.669 người.

— Hướng dẫn trồng tía 8.163 buổi 91.260 người.

— Trồng trái và chính thuốc 401.300 người.

— Sinh hoạt công cộng 19.960 buổi có 250.555 người dự.

— Mở lớp bình dân công cộng 22.271 lớp có 571.860 học viên.

— Mở lớp bình dân tư gia 70.503 lớp có 54.451 học viên.

— Tổ chức 247.607 liên gia và 1.871.904 người.

— Biểu tình 10.146 buổi và 12.293.471 người; meeting 11.949 buổi và 9.903.895 người dự.

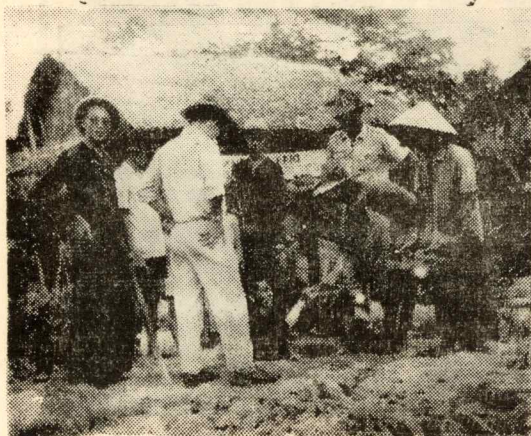
— Liên hoan 26.131 buổi và 2.050.159 người.

Ngoài những công tác cải tiến dân sinh, nâng cao dân trí, cán bộ Công Dân Vụ còn phối hợp với các cơ quan an ninh địa phương để thực hiện trực tiếp công tác chống cộng và tố Cộng tại nông thôn.

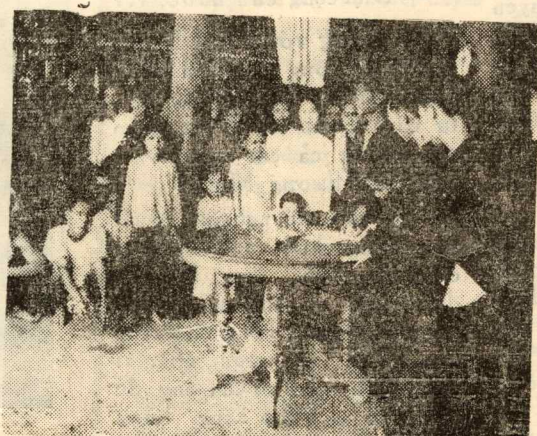
Kết quả được 3.223 cán bộ Việt Cộng về đầu thú với nhiều đạn dược súng ống.

Với thành tích Cải tiến dân sinh nâng cao dân trí và những công tác đặc biệt đã gây được ảnh hưởng tốt đẹp và sâu rộng trong quảng đại quần chúng. Chúng tôi tin rằng trước những thắng lợi của Chính phủ và Nhân dân ta, Những người lầm đường lạc lối sẽ được dẫn dắt về nẻo sáng mà Phủ Đặc Ủy công dân vụ là một trong những chiến sĩ tiên phong vậy.

H.V

Cán bộ C. D. V. hướng dẫn dân chúng đào hố tiêu Công Cộng.

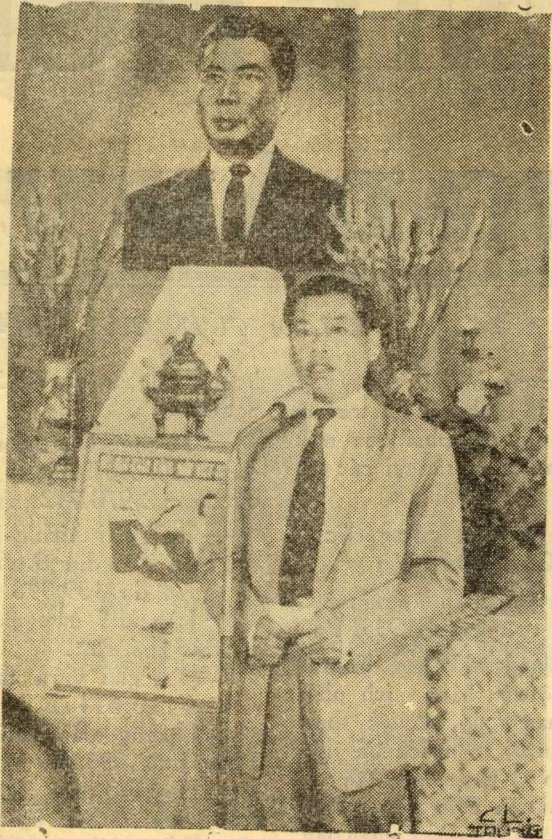
Cán bộ C.D.V. giúp dân chúng lập kế ước về Cải Cách Điền Địa.

Cán bộ C.D.V. giúp đỡ chánh quyền trong việc tổ chức Liên-gia tương trợ.

NGUYỄN ĐÌNH QUÁT

Một trong những kỹ-nghệ gia có tên tuổi tại Việt-Nam

ÔNG NGUYỄN ĐÌNH QUÁT

Giữa thời buổi mà kỹ nghệ về cơ khí phát triển trên Thế giới một cách mạnh mẽ, chúng ta cũng không thể phủ nhận sự trọng yếu của ngành cao-su, một trong những vật liệu cần thiết nhất cho công việc hoạt động về máy móc.

Ở Việt Nam, nếu chúng ta không quên được những cánh rừng cao su xanh ngát đang mọc dài trên đất miền Nam, tin rằng chúng ta cũng không thể quên nhắc nhở đến ông Nguyễn Đình Quát. Một nhà trồng tỉa và sản xuất cao-su vào bậc nhất hiện thời.

Nói đến ông NGUYỄN ĐÌNH QUÁT, tự khắc chúng ta nhớ ngay đến một kinh tế gia lỗi lạc, một kỹ nghệ gia khét tiếng, một thương gia giàu kinh nghiệm và song song theo đó ông còn là một Mạnh-thường-quân đối với môn bóng bàn Việt-Nam từ lúc phối thai cũng như những ngày oanh liệt tìm chiến thắng rực rỡ, về vang trên thao trường Quốc-tế.

Nước Việt Nam cũng như nhiều nước khác ở Đông-Nam Á-châu như Mã Lai, Ấn Độ, Tích Lan. Phải nói đó là kho sản xuất cao su nhiều nhất Thế-giới. Bàn thống kê hàng năm về sản xuất cao su của các Quốc gia Đông-nam-á trên thị trường Quốc-tế, tổng cộng tỷ số có thể lên đến 950% cao su thế giới. Riêng Việt Nam, một nước bé nhỏ nằm dọc theo bờ Nam Hải nhưng vô cùng vinh hạnh nếu được khuếch trương với một chương trình khai thác các địa điểm nông nghiệp của chính-phủ Việt Nam Cộng-Hòa. Các vùng Ban-mê-thuật, Pleiku, Komtum, An Khê cũng như vùng Tây Ninh; tất cả vùng kể trên sẽ biến thành những lũy-ngọc vàng cho Quốc-Gia, dân-tộc trong một ngày gần đây, vì thế số lượng cao-su sản-xuất trong nước và nhất là Ngoại-Quốc, không phải là không đáng kể. Có ngày Việt-Nam vẫn có thể

làm mờ ánh sáng sản-xuất cao-su của các Quốc-Gia khác để đứng đầu trên bản thống-kê. Có ai tưởng-tượng, nếu đặt gót đến miền: Bình-Dương (Lộc-Ninh -Hơn-Quản), Từ đũng Dừa-Tiểu qua Bến-Cát để về ngõ Chân-Thành, sau cùng theo đường Phước-Hòa sẽ thấy rõ sản-Nghiệp kếch-sù của ông Nguyễn - Đình-Quát, người Việt-Nam duy-nhất có gần 10 đồn-diên ở 2 tỉnh Bình-Dương (Thủ-Dầu-Một) và Biên-Hòa.

Chúng ta cũng cần hiểu rõ các đồn-diên của ông Nguyễn Đình Quát như:

ĐỒN ĐIỀN CAO SU:

- Xen hiệp Thôn, Bomua N.Đ.Q. 1
- Baubang N.Đ.Q. 2
- Liefroid Milleville N.Đ.Q. 3
- Phước Vinh N.Đ.Q. 4
- Kerhuella N.Đ.Q. 5
- Boyganbar N.Đ.Q. 6
- Roger N.Đ.Q. 7

Mỗi nơi đều có một phương cách tổ chức rất chu đáo. Nhưng đặc biệt nhất vẫn là sự lo-ang: nâng cao mức sanh hoạt và đời sống tinh thần của anh chị em công nhân được hoàn toàn đầy đủ.

Tinh thần lao tư lưỡng lợi và thẳng tiến cần lao là phương châm áp dụng của Ông Nguyễn đình Quát trong công cuộc xây dựng sự nghiệp cũng như sử thế ở đời đã giúp ông vừa thu đoạt những thành công rực rỡ trên nẻo đường đang tiến, và vừa thu phục được nhân-tâm.

Chẳng những Ông Nguyễn Đình Quát là một nhà kinh-tế lỗi lạc của Việt Nam mà thôi, tên tuổi của ông còn vang cao trong vòm trời Thế Giới. Vì thế, Quốc Tế quen biết ông rất nhiều, và mọi người tín nhiệm, họ sẵn sàng giao phó cho ông các trọng trách đặc biệt như sau.

CHỦ TỊCH:

— Phong trào xây dựng Liên Bang Thế giới (chi nhánh V.N.)

— Việt Nam kỹ Nghệ Giấy Công Ty.

— Việt Nam Kỹ nghệ Gỗ Công Ty.

— Đông Dương Công Ty Xây cất,

— Công Ty Xây cất N.Đ.Q.

— N.Đ.Q. Công Ty xuất Nhập Cảng,

— Ban Tu Thư Soạn Thảo 4 thứ tiếng,

— Nhà máy chế tạo cao su,

— Công Ty Hóa học Việt Nam.

GIÁM ĐỐC CHỦ NHÂN:

— Hãng cửa mǎv Est Asia-tique et Africaine N.Đ.Q.,

— Công Ty mỏ đá Donai,

— Nhà in Sơn Hải;

SÁNG-LẬP-VIÊN và THANH-TRA:

— Viện Bảo-Chế Được-Phẩm Việt-Nam,

XUẤT-CẢNG GIA:

— Quê Việt-Nam.

CỰU CHỦ-TỊCH LIÊN-ĐOÀN:

— Trồng tỉa cao su Việt-Nam.

ĐẠI DIỆN:

— Công Dân Thế Giới Đông Nam Á.

Và quan trọng hơn nữa là Chủ Tịch Ban Chỉ Đạo tối cao hội nạn nhân Cộng Sản. V. N. với một đường lối duy nhất quy tụ các hội viên, gồm những nạn nhân Cộng Sản ở miền Nam Tự Do kết hợp thành một lực lượng để chống Cộng Sản một cách tích cực và kết quả. Đồng thời phổ biến chủ trương đoàn kết dân tộc với ý nghĩa quyết tâm xây dựng một tinh thần dũng cảm làm hậu thuẫn giải phóng cho những nạn nhân C.S đang quần quai nơi miền Bắc đau thương.

Tổ chức này, hồi mới cử ông Nguyễn đình Quát làm chủ tịch, thời nhân số có chừng 10.000 hội viên. và hiện nay (chừng 5 tháng) số hội viên đã lên tới hơn 1.000.000 (1 triệu); số di sự phát triển quá ư mạnh mẽ đó là do sự lãnh đạo sống suốt của vị chủ tịch và ban chấp hành Trung ương với mục đích:

— Tương trợ lẫn nhau.

— Diệt cộng cứu nước, v.v

Và cùng với Phái Đoàn Kinh Tế, ông Nguyễn đình Quát lần lần xuất dương với tư cách Quan sát Viên khảo cứu về tất cả các ngành kỹ nghệ và Thương Mại.

Với một sản nghiệp to tát với những chức vụ quan trọng đang đeo đuổi, ông Nguyễn đình Quát có thể nói là đã ghi một vết son hồng chói rạng trong lịch sử nước nhà, vì thành tích hiếm có của ông đủ chứng tỏ một khả năng hùng mạnh, một thiện chí hi hữu mà ông đã đem hết sức mình xây đắp.

MANH THƯỜNG QUÂN CỦA GIỚI BÓNG BÀN

Không phải với những chức vụ và một sự nghiệp bề bộn ấy mà ông Nguyễn đình-Quát quên trường vận động đang thịnh hành nhất ở nước nhà như: môn bóng bàn là một Không còn ai lạ trước những cây vợt từng làm nghiêng ngả làng bóng bàn Quốc tế và làm lung lay ngôi bá chủ của con cháu Thần thái Dương. Những thành tích đầu lượm được sau mấy lần chạm trán với các anh hào hoàn vũ, đoàn vợt gỗ Việt Nam đã oai hùng nơi hải ngoại, không hề danh khí mang chuông đi đánh xứ người.

Trong các môn thể thao được nhiều người ưa chuộng nhất, môn bóng bàn của ta hiện nay có thể nói đứng nhất nhì trên Thế giới. Vinh hạnh ấy mặc dầu do tài nghệ độc đáo của những ngư-lâm-quân: Hòa, Tiết, Đức, Hằng, Liễu, Ngọc; Nhưng công trạng của những mạnh-thường-quân không phải kém!

Làm việc gì cũng vậy, luôn luôn ta phải nhờ đến một sự giúp đỡ về tinh thần cũng như vật chất, đó chính là một chìa khóa mở ngưỡng cửa thành công!

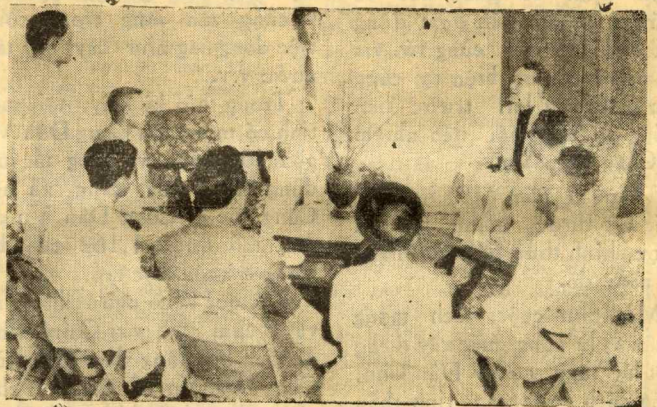
Trong số những mạnh thường quân của giới bóng bàn

nếu ông bầu Đình-văn-Ngọc đã bỏ nhiều công của giúp cho nền bóng bàn có cơ duyên phát triển mãnh liệt, thì ông Nguyễn Đình Quát cũng sẵn sàng đưa ra những tưởng thưởng xứng đáng cho những đứa con yêu, những cánh hoa ưu tú của đoàn vợt gỗ nổi riêng và của giới thể thao Việt Nam nói chung.

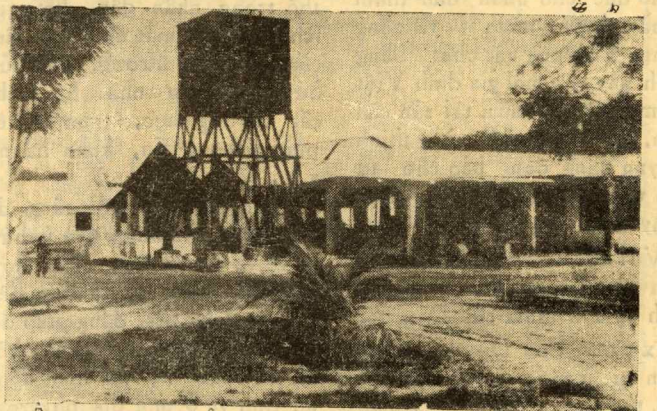
Nhờ sự ủng hộ nồng cảm. và sự khí-h lệ tuyệt đối của Mạnh-thường-Quân Nguyễn đình-Quát mà ngôi sao Lê-văn-Tiết vụt ngời sáng lên, đem hy vọng lạc quan, tin tưởng cho đồng bào sau bao ngày bị bỏ quên trong bóng tối. Chúng ta làm sao quên được thành tích oanh liệt của Tiểu-tướng Lê-văn-Tiết đã thắng một cách rõ rệt 3 danh-vợt Buckiet (vô địch Mỹ) Tiết-Thủy-Sơ (nguyên vô địch của Á-Châu) trong một trận thư hùng, ráo riết, và sau này tiêu tướng họ Lê hiệp cùng Hòa đã thắng đoàn Nhật-Bản kỷ Á-vận, làm ngạc nhiên anh hào hoàn vũ.

Một tinh thần cao đẹp lồng trong một sự nghiệp kếch-sù, và những chức vụ quan trọng. Chúng tôi không ngần ngại khi đặt bút giới thiệu ông Nguyễn đình-Quát đến Quốc Dân Đồng Bào.

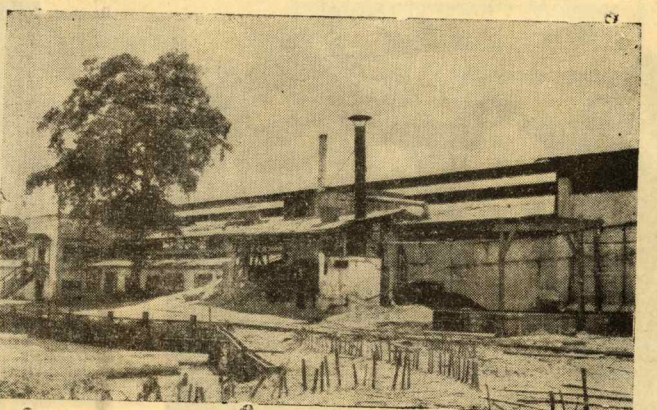
HOÀI-THANH

Ông Nguyễn đình Quát đang đàm luận với đức cho HAR NETT giám đốc viện trợ công giáo Hoa kỳ tại Đông Nam Á về nhiều vấn đề kinh tế.

Cơ sở chế tạo Cao Su của hãng Nguyễn đình Quát

Nhà máy nghiền cứu và xây gỗ của hãng mộc Nguyễn đình Quát.

✕ Đón Xuân sang, toàn dân nỗ lực kiện toàn Chánh thể Cộng Hòa

TÂM TÌNH ĐẦU XUÂN

THÂN gửi các bạn xa gần,
Những bạn trẻ yêu thích văn nghệ,
từng gửi bài đến những tạp chí
do chúng tôi cộng tác.
Những bạn từng cùng chúng tôi bắt nhịp cầu thông cảm.
Hè mỗi lần thấy tên Huyền-Nhi, Nguyễn-Ang-Ca cộng tác ở tạp chí, tuần báo
nào, các bạn trẻ luôn sốt sắng gửi đến chúng tôi những bài vở, tiếng lòng, tâm tư của
bạn.

Điều ấy làm cho chúng tôi cảm động không cùng. Chúng tôi luôn luôn trân trọng
gìn giữ bản thảo của các bạn và mỗi lần có dịp, chúng tôi không bao giờ quên đề cho
tiếng lòng bạn được « trang trải » cùng bạn đọc bốn phương.

Có bạn nóng lòng, buồn sao chúng tôi chậm trễ trong công việc đăng tải, xin bạn
hãy thông cảm giùm hoàn cảnh chúng tôi.

Trọn năm qua, Huyền-Nhi thi giải nghệ, còn tôi (Nguyễn-Ang-Ca) chỉ phụ bút,
biên tập viên tạm thời cho các báo Tâm Nguyên, Tin Mới, Phê Thông v.v... Chúng
tôi đang tìm « nơi dụng võ » và lẽ tự nhiên, khi có « thẩm quyền » ở tờ báo nào,
chúng tôi không bao giờ quên các bạn trẻ, mà chúng tôi đang giữ hàng ngàn « mảnh
đời nắn nót trên giấy trắng mực đen » của bạn.

Chúng tôi từng là những người viết tài tử. Nghĩa là khi mới vào nghề, như
các bạn, chúng tôi phải trải qua một thời gian thử thách.

Chúng tôi đã trông, đợi, từng ngày từng tháng và hơn hờ mừng vui đọc ngẫu
nghiến say sưa bài vở của mình khi đăng trên báo.

Đã 10 năm qua, chúng tôi không bao giờ quên được những ngày đầu tiên của
mình khi mới vào nghề.

Một cậu học sinh ốm, lòng thông trong bộ y phục trắng ngà màu
vàng, rút rờ cầm bản thảo đến tòa-soạn, tìm ông chủ bút...

Bây giờ đây, hình ảnh đó vẫn không phai mờ trong trí óc chúng tôi. Cho nên
bạn đừng ngại ngần lắm khi đến tìm chúng tôi, để gặp biết chúng tôi. Chúng tôi
tín rằng, cánh ngõ ngang của bạn sẽ hết khi có dịp làm quen với chúng tôi.

Thư từ của bạn gửi đến, tuy không thể trả lời từng thư riêng,
phần lớn thư bạn, chúng tôi trân trọng gìn giữ và mỗi lần dở lại
tập thư của bạn, có lắm bạn hiện ở xa, mất liên-lạc từ lâu, chúng tôi
cảm thấy như nghe được bao lời khuyến khích, an ủi của chính miệng
bạn thốt ra, và giây phút ấy, đối với kiếp Văn nghệ thật, vô cùng
quý báu. Chúng tôi mong khi hàng chữ này nằm trước mắt bạn, xin
bạn hãy gửi địa chỉ mới của bạn đến chúng tôi. Vì không có gì buồn
bằng năm hết, Tết đến, muốn gửi đến bạn lời chúc mừng chân thật,
mà không sao có địa chỉ mới. Và mỗi năm, chúng tôi đều dành sẵn

một số XUÂN DÂN TỘC gửi tặng bạn, nhưng có lắm địa chỉ không tìm ra, Bạn đã
đời chỗ ngụ rồi ư? Hãy nhớ tin cho chúng tôi liền nhé!

Nếu trong khoảng thời gian qua, vì công việc bề bộn, chúng tôi có điều chỉ sơ
xuất, mong bạn đọc thông cảm hiểu biết mà tha thứ.

Qua năm mới, việc làm mới, dù cảnh có thay mới, chúng tôi tin rằng mối
chân tình giữa bạn và chúng tôi sẽ bền chặt mãi với Non Sông.

HUYỀN-NHI

NGUYỄN-ANG-CA

THUỐC HO bổ phổi «CON RỒNG»

CHUYÊN TRỊ: Các chứng ho, suyễn, cảm, sởi mũi, ho gà

SIROP PECTORAL DRAGON

Rất hiệu nghiệm

Có bán khắp nhà thuốc Tây

CUNG
CHỨC
TÂN
XUÂN

HAI NĂM HỢI:

2 lần máu quân Tàu xâm lăng
nhuộm đỏ dòng sông Bạch-Đằng

Sưu-khảo: TRUNG-QUÂN

Một mùa Xuân lại về! Xuân Kỷ Hợi! Một mùa
Xuân Thanh Bình về vạn nẻo, tô điểm cho vạn vật bao
cảnh đẹp xinh. Muôn hoa phô sắc hương đón nắng Xuân
lộng lẫy về đây chung hưởng hạnh phúc hòa bình.

Ngược dòng thời gian, đọc sử nước nhà, ai lại chẳng
hân hoan với cái chiến công lừng lẫy của Ngô Quyền đánh
giặc Hán và của đức Thánh Trần diệt quân Nguyên vào
hai năm HỢI xa xưa... cùng trên dòng sông Bạch-Đằng:
năm Kỷ Hợi 939 và Đinh Hợi 1287.

Ngô-Quyền là một bộ tướng tin cần nhất của Tiết-độ-
sứ Dương-diên-Nghệ người làng Đồng-Lâm. Sau Dương-
diên-Nghệ mất tài nên gả con gái cho và cử ông đi trấn
nhậm đất Ai-Châu.

Năm 93,7 họ Dương bị một bộ tướng khác, và là con
nuôi người giết chết tiếm quyền. Đó chính là tên Kiều-
công-Tiện.

Được tin bất lành đó, Ngô-Quyền tức tốc đem binh
đánh Kiều-công-Tiện.

Trong khi bị vây thành, Kiều-công-Tiện cho 1 tòng
tướng phi ngựa sang cầu cứu cùng nhà Hán.

Nhưng binh Hán chưa qua đến kịp thì Kiều-công-Tiện
đã bị rơi đầu.

Riêng phần Hán chúa từ lâu vẫn lắm le chiếm lấy
đất Giao-Châu, nay được dịp may vội tức tốc đem binh
sang đánh nước ta. Đội tiên quân do Thái-tử Hoàng-Thao
chỉ huy cùng các tướng. Đội hậu tập do Hán chúa chỉ huy.

TRẦN BẠCH-ĐẲNG

Được tin cấp báo Ngô-Quyền lo chuẩn bị mọi mặt.
Lượng sức mình yếu nên phải dùng chức. Ông sai quân
sĩ đợi lúc thủy triều xuống đóng cọc gỗ bịt sắt nhọn ở dòng
sông Bạch-Đằng.

Đến lúc thủy triều lên, dòng sông vẫn lặng như tờ.
Ngô-Quyền cho từng toán lính đi thuyền ra khiêu chiến,
quân Hán đang tiến sâu trên dòng sông Bạch-Đằng.

Quân ta giả thua dụ địch vào sâu, thủy quân Hán
trúng kế quân ta, theo đuổi ráo riết.

Lần lần thủy triều xuống thuyền của quân Hán vướng
phải cọc nhọn thủng rất nhiều. Binh lính lớp bị cọc nhọn
đâm chết lớp bị rút xuống dòng sông. Thuyền bè tan rã.

Đúng lúc ấy theo đúng kế hoạch, quân ta trở lại phản
công đánh chúng vào ngó bí không lối thoát. Hơn phân
nửa lực lượng quân Hán bị tiêu diệt trong trận này. Thái-
tử Hoàng-Thao bị tử trận. Nghe hung tin ấy Hán, chúa
sợ hãi khốc oà và cấp tốc lui binh về Tàu.

Sau khi đã đánh tan quân xâm lăng xong. Ngô-Quyền
lên ngôi cứu nước mở đầu thời kỳ tự chủ ở nước ta sau
hơn nghìn năm bị đô hộ. Năm lịch sử ấy là năm Kỷ Hợi
(939 S.T.L.)

Và khoảng 300 năm sau, một đấng anh hùng cứu quốc
xuất hiện: Trần-quốc-Tuấn.

Chính ngài đã thống lãnh binh quyền dẹp tan quân
Nguyên lần thứ ba sang xâm lấn nước ta vào năm Đinh
Hợi 1287.

Sang đánh nước ta lần thứ ba vào năm Đinh Hợi
1287, nhà Nguyên mượn tiếng đưa tên phản quốc Trần-
ích-Tắc về làm « An-nam Quốc-vương » với một binh đội
gồm 30 vạn quân và 500 chiến thuyền.

Cầm đầu là Thái-tử Nguyên soái Thoát-Hoan cùng
với Ô-mã-Nhi, Phàn-Tiếp.

Được tin ấy đức vua Trần-nhân-Tôn cử Trần-hưng-
Đạo vương thống lĩnh binh quyền chống giặc xâm lăng.

Thế quân Nguyên mạnh như gió. Đi đến đâu hạ
thành quách ta như chẻ tre.

Quân ta rút về cố thủ Vạn-Kiếp.

Thoát-Hoan sai cận tướng tiến đánh Vạn-Kiếp, riêng
đô-đốc Ô-mã-Nhi theo ngã Hồng-Hà đánh xuống. Trần-
hưng-Đạo-vương rút quân về giữ Thăng-Long thành.

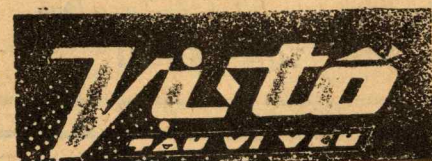
(Xem tiếp trang 36)

CUNG CHỨC TÂN XUÂN

Nhãn hiệu ĐẦU BẾP, ăn chay thượng phẩm.

Đầy đủ sanh tố

VIỆN ĐÔNG CÔNG NGHIỆP XƯỞNG
XUẤT PHẨM

Tổng phát hành:

493-501, Bến
Phú-Lâm

CHOLON

THUỐC KIẾT

ELIXIR ANTICHOLORIQUE DRAGON

TRỊ KIẾT LÝ RẤT HAY VÀ DỪT CHỨNG ĐAU BỤNG RẤT LẠ. Các nhà thuốc Tây đều có bán.

ĐỐ BẠN

- Vừa bằng một ngón tay con
Làm cho người lớn trẻ con
giật mình ?
(Xuất vật dụng)
Trả lời : Chiếc phao
- Quanh nhà bốn vách
bằng trang.
Giữa nhà nuôi lợn trông
hành điếu xanh.
(Xuất quả) " phẩm " ?
Trả lời : Bánh chưng
- Nắng lửa mưa dầu tôi
không bỏ bạn,
Tối lửa tắt đèn sao bạn lại
bỏ tôi.
(Xuất vật dụng)
Trả lời : Cái quạt
- Câu gì có 5 chữ, lại
chứa đựng 26 chữ ?
Trả lời : Bộ chữ
- Con vật nào có thể
nhảy cao hơn tòa lâu đài
Empire State ở Nữu Ước ?
Trả lời : Bạt lượn con

Đề tặng các ông Thầy Cờ, những bạn thích cờ, yêu cờ... tướng !
Một ván cờ... thay đổi cả vận mạng của một nước !

ĐỜI Đông Chu liệt quốc, vua Trang vương nước Sở có một con khỉ tên gọi Hầu Anh, con khỉ này, hình thù nó trông kỳ thật ra không giống khỉ, mà cũng không giống mèo.

Anh biết đánh cờ tướng rất cao, có thể là vô địch trong thiên hạ. Nhiều vua các nước đã gởi những tay kỳ phùng sang Sở độ tài, song đều không phải hạng đối thủ với Hầu Anh. Bởi vậy, Trang vương quý mến Hầu Anh lắm, phong cho làm Hầu thừa tướng và ban đủ mũ áo cân đai, cho tay cũng cầm hốt như

triều thần. Khi đó, vua Tuyên Vương nước Tề nhờ lấy được một người vợ tên là Chung vô Diễm vô nghệ rất cao cường, nên Tuyên vương đánh đầu thắng đấy, được tôn làm bá chủ chư hầu. Vua sở muốn giành ngôi bá chủ ấy mới bàn mưu với tướng quốc là Ngũ Tân : mời

sang đấu cờ với Hầu Anh và đánh cuộc nếu Hầu Anh thua, nước Sở phải dâng biên xưng thần, mà thắng thì nước Tề phải làm hạ quốc, mỗi năm triều cống Sở một lần. Sứ giả nước Sở sang mới đầu cờ, vua Tề nhận lời. Khi vợ chồng Tuyên Vương và quân sư Ân Anh đến Hoài Nam (kinh đô nước Sở), Trang vương và Ngũ Tân liền rước lên Vọng giang lâu nghênh tiếp.

Rượu xong ba tuần, Tề hậu Chung vô Diễm và Hầu Anh nhập cuộc, độ tài cao thấp. Vô Diễm bên đen đi trước : vào pháo đầu, Hầu Anh (bên đỏ) lên ngựa Vô Diễm dăm tốt giữa. Hầu Anh ra xe... Đi giấy lá, Vô Diễm lên sĩ, kể bị đối phương ăn mất một pháo và tiếp theo một con ngựa nữa, Vô Diễm biết mình sẽ thua mới làm bộ hối thúc Hầu Anh đi mau mau, Hầu Anh lật đặt đánh rơi một con cờ xuống đất và vội cúi xuống lấy, không ngờ cửa tay áo rộng đựng xô mấy con khác trong bàn. Ân Anh thấy thế liền reo to lên :

— À ! Hầu thừa tướng già võ đánh quân đề đổi thế cờ ! Ngũ Tân bình Hầu Anh cải lại thành to tướng, kết cục, đành phải xử hòa, đánh ván khác.

Bây đánh ván thứ hai, Vô Diễm vẫn đi trước lần này lên tượng, Hầu Anh vào pháo trung cương. Vô Diễm thượng mã... đi được giây phút đã bị Hầu Anh chặt

MỘT DI TÍCH ÔNG HÀ QUANG BỐ

bài của HOÀI-NAM

Ông Hà-quang-Bố
tự Giáo-Bố

Ông Hà Quang Bố tức là giáo Bố, Quê quán ở Long Mỹ, sau về lập nghiệp tại chợ Cà Mau, chiến tranh bắt đầu và lan rộng, ông lên ở Sài Gòn kể ông thọ bệnh rồi làm chung tại đình Tân Kiên Chơn lớn hồi năm 1948.

Ông là một tay cờ tướng cao có danh trong nước Việt Nam, chưa có một đối thủ nào đấu thắng dạng ông ở trong thời kỳ đó.

Theo những lời chỉ giáo khuyến khích với các anh em quen thuộc của ông, trong lúc ông còn sanh tiền, những cách thức chơi cờ tướng, muốn dạng cao hay là tại do đâu? ông bảo rằng:

1 — Trước hết ra quân cờ phải có căn bản, đề khỏi bị quân đối phương ép nghẹt quân của mình. Điều ấy mình cần coi trong các sách cờ tướng, bởi vì trong sách có chỉ giải đủ các quân đề đối chơi với đối phương, thí dụ: Mình đi pháo đầu, mà đối phương cũng đi pháo đầu, thuận pháo hoặc nghịch pháo, hay đi Bình Phong Mã, Đơn - Đề chẳng hạn, mà mình thiếu kém nước cờ ra quân, hay nói rõ hơn là ra quân không căn bản, tức nhiên sẽ bị đối phương chiếm địa điểm lợi thế, đề lần áp quân mình, thì ván cờ mình thấy khó tiến và có thể đi đến bại cuộc, cũng do ảnh hưởng từ lúc mới ra quân kia.

2— Trong cuộc chơi cờ phải cần nước tranh tiên cho

nên mỗi một nước đi, mình phải kiểm điểm lại tất cả bao nhiêu quân cờ của mình, sẽ chọn lựa lấy một con cờ nào có hiệu lực hơn hết, đề đi với nước bí hiểm mình đã tính, làm cho đối phương phải chậm tiến, đề lo dở gặt, thì mình mới nắm lấy được cơ hội tranh tiên cùng đi đến thắng cuộc.

Nếu gặp trường hợp mất quân mà được nước, mình cũng phải bỏ quân đề tiến mau lẹ đến đích mình đã tính nắm chắc đường lối đi đến thắng cuộc.

Như cuộc cờ dưới đây. Giáo Bố đấu với ông Cai Thượng tại Càng Long (Trà Vinh, cách hơn hai mươi năm về trước, ông cai Thượng đánh Pháo đầu, ông Giáo Bố đi bình phong mã, ra quân theo lối sách, khi quân tranh thế.

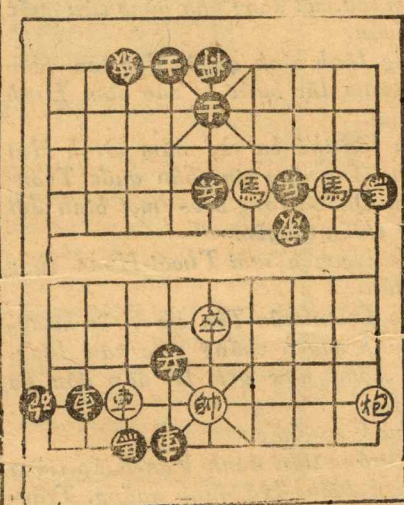
Ông cai thượng					Ông giáo Bố				
Pháo	2	bình	5	Mã	8	tấn	7		
Mã	2	tấn	3	Chốt	3	tấn	1		
Xa	1	bình	2	Xa	9	bình	8		
Xa	2	tấn	4	Mã	2	tấn	3		
Chốt	7	tấn	1	Chốt	3	tấn	1		
Xa	2	bình	7	Chốt	7	tấn	1		
Pháo	8	bình	7	Mã	3	tấn	2		
Xa	7	tấn	1	Pháo	8	tấn	2		
Xa	7	bình	3	Mã	2	tấn	4		
Xa	3	tấn	2	Tượng	3	tấn	5		
Xa	7	thối	3	Mã	4	tấn	2		
Mã	8	tấn	9	Mã	2	tấn	4		
Tượng	5	tấn	1	Pháo	8	bình	4		
Pháo	5	tấn	4	Sĩ	4	tấn	5		
Tượng	5	tấn	1	Pháo	4	bình	5		
Tượng	5	bình	4	Xa	8	tấn	7		
Tượng	3	tấn	5	Xa	8	bình	7		
Tượng	4	thối	1	Xa	7	tấn	1		
Tượng	4	tấn	1	Pháo	2	tấn	6		
Xa	3	bình	4	Mã	4	tấn	5		
Sĩ	4	tấn	5	Xa	7	thối	1		

Cờ tướng

GIẢI TRÍ NGÀY XUÂN

sưu tầm của HOÀI-NAM

Hiển Quý Bạn một thế cờ :
Song Mã Công Thành (đi tiên thắng)
Giải trí chơi trong ngày giờ rảnh rỗi.

(Phần dưới đi tiên)

XUÂN - PHÚC

Sản xuất áo mưa ép điện NYLONARD

BỀN ĐẸP và RẺ TIỀN

SAIGON

HUẾ

Bán sỉ : XUÂN-PHÚC

Bán sỉ : XUÂN-PHÚC

114 Lê-Thánh-Tôn

99 Trần-hưng-Đạo

« CUNG - CHÚC TÂN - XUÂN »

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

VO-VAN-TINH

Bán dầu săng và nhớt

Góc đường

Phạm-hồng-Thái

Lê - Thánh - Tôn

Đ.T. 22.938

SAIGON

THUỐC KIẾT

ELIXIR ANTICHOLERIQUE DRAGON

TRỊ KIẾT LY RẤT HAY VÀ DỨT CHỨNG ĐAU BỤNG RẤT LẺ. Các nhà thuốc Tây đều có bán.

MÈ LÀ MÈ CỦA CON

Món tặng Nguyễn-xuân-Thư đề đáp tình văn nghệ

NGUYỄN-KHẮC-LỘC

— Vĩnh... biệt... con

Kh... oa !...

Bà Sáu nấc lên rồi trút linh hồn.

Khoa nhào tới ôm mẹ, khóc thét lên :

— Mẹ ơi ! Mẹ... Mẹ !...

Trời ơi ! Mẹ đã mất !

Thôi ! Thế là hết. Người thân yêu độc nhất của đời

Khoa đã mất. Giờ đây Khoa sẽ sống cô độc, Khoa sẽ dẫn thân vào đường đời đầy cam

bầy để tìm mếng cơm, manh áo. Trời ơi ! Sao ông quá ác

nghiệt ? Ông nỡ nào cướp đi của Khoa người mẹ hiền đáng

kính. Mẹ ơi !...

Giọng Khoa yếu dần. Đáp lại lời Khoa, chỉ có những

tiếng gió lạnh lùng. Nước mắt

vẫn ràn rụa. Khoa vẫn ôm chặt xác mẹ dường như cố tìm lấy

chút tình mẫu tử...

— Mẹ ơi !...

Mở chiếc rương cây. Khoa

trịnh trọng dỡ từ chiếc áo, cố

tìm lại những mùi quen thuộc

của bà mẹ đáng kính. Khoa

yên lặng, chờ hết chiếc này đến

chiếc kia. Trước mắt Khoa,

hiện ra không biết bao nhiêu kỷ

niệm đẹp đẽ. Nước mắt Khoa

lại thì nhau trào ra khoé mắt.

Khoa cảm thấy thương mẹ,

thương hơn lúc nào hết.

mất một ngựa, kể thêm một xe, rồi một pháo. Vô Diệm toát mồ hôi, biết cờ mình mười phần đã thua đến bảy tám, mới giả vờ ho ho vắng mặt cục dờ lên con xe bên đó. Vốn giống khi tính hay gồm sự các thứ dờ bàn, Hầu Anh vội chui lia lia con xe, và cửa tay áo rộng lại làm xô lệch các con cờ khác trong bàn. Vô Diệm giả bộ giận, quát lên:

— Con khi này to gan thật, đã hai phen mảy dám khinh tao đó!

Hầu Anh biết bên địch lập mưu gian, song tuy hiểu tiếng người mà miệng nói không ra lời. Ngủ Tân và Ân Anh lại cãi nhau nữa. Hai vua Tề Sở phải giảng hòa, đánh ván thứ ba.

Đầy ghế đứng dậy, Vô Diệm ra về nóng bức:

— Đưa ra sau lầu hứng gió, nghỉ giây phút rồi lại vào đánh.

Bước ra sau Vọng giang lâu, Vô Diệm suy tính biết rõ cờ mình kém xa Hầu Anh cứ đánh từ thế thì không sao hạ nổi con khi khi này, phải lập mưu mới được. Chợt Vô Diệm thấy gần bên lầu có một cây đào quả đỏ ối, nghĩ ra kế hay, bèn nhẩy qua vườn, trèo lên cây hái một quả đào chín giấu vào trong tay áo. Xong xuôi, Vô Diệm lại quay vào ngồi đánh cờ và bảo Hầu Anh:

— Ta với người đấu cờ, được thua chỉ một ván cũng đủ rõ tài nhau nghe chưa?

Hầu Anh gật đầu. Vô Diệm đi trước: vào pháo, Hầu

Anh ghềnh sĩ... Vừa đi quân, Vô Diệm vừa cố ý làm cho quả đào trong tay áo lộ ra. Tính khi rất thích ăn đào, Hầu Anh trông thấy thêm quá, tay đi cờ mà chẳng lưu ý gì cả. Đến khi Vô Diệm đem ngựa xuống, lên tiếng "chiếu tướng" Hầu Anh mới nhìn kỹ lại thì thế cờ đã bí: tướng bị chiếu, tiến lên vướng chân ngựa, qua tã mắc pháo, qua hữu bị xe... đâm lúng túng chưa biết gỡ ra sao. Thấy vậy Ân Anh vội reo mừng khiến Ngủ Tân nổi nóng lại gây sự. Vua Tề truyền Vô Diệm đánh thêm ván nữa cho rõ rệt sự hơn kém.

Vào đánh ván thứ tư, trong giây lát, Vô Diệm lại để quả đào lộ ra cửa tay áo. Hầu Anh trông thấy đào, miệng chảy nước rãi (miếng). Và lúc Vô Diệm bỏ lộ hẳn quả đào ra ngoài thì Hầu Anh thêm quá, không thể nhịn được, một tay đi cờ, một tay mon men muốn lấy trộm đào, chẳng còn để tâm trí vào cờ. Cuối cùng Vô Diệm chiếu «pháo trùng», Hầu Anh thua, đành cúi gằm mặt xuống chịu tội bại trận.

Thấy hồng cuộc cờ, vua Sở và Ngủ Tân giờ mặt bối úc, xưa bình tướng ra bắt vợ chồng Tuyên vương. Rút gươm ra cự địch, Vô Diệm thuân tay trước chém chết Hầu Anh sau mới đánh phá vòng vây thoát thân.

Thật chỉ vì ham ăn đào, mà Hầu Anh để thua cờ, bỏ mạng.

VŨ-XUÂN-TỰ

VÀI THẾ CỜ BÍ HIỂM, LY KỶ NHẤT

Ông Ng.-thành-Hội (Giáo-Hội). Một tay cờ có tiếng hơn hết ở Việt-Nam. Các bạn mộ chơi cờ tướng quen biết ông nhiều. Ông Giáo Hội đã tạo nhiều thành tích từ Nam chí Bắc, đôi ba phen ra Bắc đều thắng trận, cho nên mới có danh từ là "Tam Lược Diên Chính" để tặng cho nhà mô phạm Ng.-thành-Hội. Và dưới đây vài thế cờ của ông.

Thuận Pháo Đầu Đi Tiên Thắng

Pháo	8	bình	5
Xa	9	tấn	1
Xa	9	bình	4
Mã	8	tấn	7
Xa	4	tấn	7
Chốt	1	tấn	1
Mã	2	tấn	1
Xa	1	tấn	6
Xa	1	bình	2
Mã	1	tấn	7
Pháo	2	bình	7
Xa	6	tấn	5
Si	4	tấn	4
Mã	2	tấn	5
Mã	4	tấn	4
Tướng	5	bình	4
Tướng	4	tấn	1
Tướng	4	thối	1
Xa	4	tấn	1
Mã	5	tấn	3
Pháo	2	bình	5
Mã	2	tấn	3
Xa	1	bình	2
Si	4	tấn	5
Mã	8	tấn	9
Xa	2	tấn	6
Xa	2	bình	3
Pháo	8	tấn	2
Pháo	8	bình	3
Pháo	3	tấn	3
Xa	3	tấn	1
Pháo	5	tấn	4

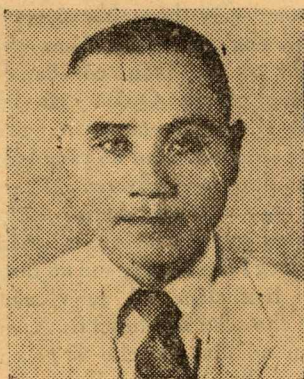
Thuận pháo đầu đi tiên thắng

Pháo	8	bình	5
Xa	9	tấn	1
Xa	9	bình	4
Mã	8	tấn	7
Xa	4	tấn	7
Chốt	1	tấn	1
Mã	2	tấn	1
Xa	1	tấn	1
Xa	1	bình	6
Mã	1	tấn	2
Pháo	2	bình	7
Si	4	tấn	5
Mã	2	tấn	4
Mã	4	tấn	3
Tướng	5	bình	4
Xa	6	tấn	6
Pháo	5	tấn	4
Xa	6	bình	5
Xa	4	bình	6
Mã	3	tấn	4
Xa	5	bình	6
Mã	4	thối	5
Mã	5	tấn	3

Pháo	2	bình	5.
Mã	2	tấn	3.
Xa	1	bình	2.
Si	4	tấn	5.
Mã	8	tấn	9.
Xa	2	tấn	6.
Xa	2	bình	3.
Pháo	8	tấn	2.
Pháo	8	bình	3.
Pháo	3	tấn	3.
Pháo	5	tấn	4.
Xa	9	bình	8.
Pháo	5	thối	2.
Xa	8	tấn	9.
Xa	3	bình	7.
Xa	7	tấn	2.
Si	5	tấn	6.
Tướng	5	bình	4.
Tướng	4	tấn	1.
Tướng	4	thối	1.
Tướng	4	bình	5.
Si	6	thối	5.

(Tiên Thắng).

Ông Giáo-Hội

Một danh kỳ lỗi lạc!

Tay Khoa vẫn dờ dề từ chiếc áo. Mắt Khoa vẫn dán chặt vào những «di-vật» của mẹ. Bỗng Khoa dừng tay. Một quyền sở nhỏ rơi ra từ chiếc áo dài đen của mẹ. Ngạc nhiên lẫn mừng rỡ, Khoa vội lấy như bắt được của quý. Khoa đỡ trang châu và lầm bầm:

— Ô! Quyền «Nhật ký».

Nhật ký của mẹ!

Khoa đứng ngay đây, đây nấp lưng, ngó xuống bàn học, chăm chỉ đọc. Rõ ràng những dòng chữ của mẹ. Khoa đọc ngấu ngiến, đọc say mê như một tín đồ mê kinh thánh...

✂

...27-2: Thăng Khoa bệnh, không đi học được. Minh lo quá. Lúc chều, mình đã cầm đôi bông tai để mua thuốc cho nó... Lay Trời, phù hộ cho con tôi!

2-3: «Cục cưng» khoẻ rồi. Mừng quá, Thương để ơ! Con cảm ơn ngài!...

15-4: Tuần lễ nay mình bắt đầu làm thêm buổi tối. Có hơi mệt. Nhưng mặc kệ! Như thế mình mới dư-Jả để cho con học thêm.

2-5: Ban chiều mình vừa lãnh tiền. Ô! Nhiều quá. Đủ cho tháng Khoa học thêm và may mấy bộ đồ.

8-5: Hôm nay có đồ cho Khoa rồi. Trông mặt nó vui quá. Ước chi nó vui mãi như thế!

28-5: Hôm nay mình thấy khó chịu quá nên nghỉ việc. 30-5: Sao lạ quá! Hai hôm rồi vẫn không bớt. Tối nay mình phải đi làm. Nghỉ mãi sao được?

8-6: Mệt quá! Mai phải đi Bác sĩ xem sao!

9-6: Trời ơi! Bác sĩ nói mình mang Chứng bệnh trầm kha. Bệnh Lao phổi. Mình chết-mất! Khoa ơi!

10-6: Mình muốn vào nằm nhà thương. Nhưng nghĩ việc, tháng này tiền đâu để tiêu? Mặc. Cố đi làm vậy.

18-6: Hôm nay sao mệt thế này? Hay nghĩ một hôm? Ừ phải vậy!

20-6: Dậy hết nỗi rồi, mình mệt lắm!

22-6: Chắc chết mất! Khoa ơi!

25-6: Mình sẽ chết... Có nên nói cho Khoa biết sự thật chăng?

28-6: Mấy hôm nay mình do dự mãi, định nói nhưng không dám.

3-7: Thôi! Nhất định không nói sự thật cho Khoa biết nữa. Nói làm gì để nó thêm buồn?

5-7: Á! Phải rồi, mình viết sự thật về đời nó vào «nhật-ký»! Biết đâu sau này nó bắt gặp? Như thế nơi suốt vòng mình không ân hận...

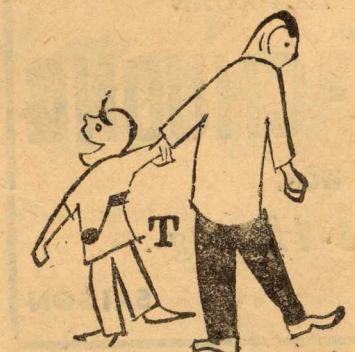
6-7: Khoa con, Hôm nay, tự liệu sức, mẹ biết không còn sống bao lâu nữa. Trước khi chết, mẹ muốn con biết sự thật về đời con để

khỏi ân hận. Con ạ! Mấy hôm nay, mẹ định nói cho con rõ nhưng sợ con thêm buồn nên không dám. Vì thế, hôm nay, mẹ viết sự thật ấy vào đây và mong rằng Thượng Đế sẽ khiến con gặp được quyền này để hiểu sự thật...

Khoa ơi! 16 năm về trước con ạ!...

Năm ấy, mẹ vừa đúng 20. Vào một buổi đêm không trăng, trên đường từ sở về nhà mẹ đã gặp... gặp một hài nhi bên đường. Hốt hoảng, mẹ định đi báo cảnh sát. Nhưng... nhưng dường như ở đứa bé, có một sợi giây vô hình huyền bí nào giữ chân mẹ lại. Mẹ đánh bạo, đến gần hài nhi. Mẹ khom xuống, cố nhìn kỹ. Đứa bé còn nhỏ quá, mặt xanh mét, mắt nhắm nghiền, hơi thở rất yếu. Không thể đứng nhìn mãi một hài nh vô tội đang đi lẩn vào cõi chết, mẹ liền bế nó lên và đi mau về nhà. Về nhà, mẹ cho nó bú sữa bò và hơ hăm cho nó. Lẩn lẩn nó tỉnh lại... Nó mở mắt... và khóc vang nhà. Đứa bé đã mạnh, mẹ thấy bồn chồn của mẹ đã xong, mẹ định đem giao nó cho «cô nhi viện». Nhưng một lần nữa mẹ không nỡ vì nó nhìn mẹ cười tươi

miệng. Mẹ đòi ngay ý định và nhất quyết nuôi nó. Thế là từ đó, mẹ phải nướn người và nghỉ việc buổi tối để chăm nom nó. Đứa bé ngày một lớn, một ngày một mạnh và thêm dễ thương. Mẹ thương nó lắm, mặc dù người ngoài hết sức dị nghị. Mỗi khi gặp mẹ, họ đều nhìn mẹ bằng cặp mắt nghi ngờ, khinh bỉ và luôn mồm bàn tán nhỏ to. Mẹ không quan tâm đến dư luận, Trước mắt mẹ, lúc bấy giờ chỉ có đứa bé là quý. Thế rồi...Thế rồi giữa sự tương tư của mẹ, đứa bé càng ngày càng lớn và tỏ ra ngoan

ngoan. Tội nghiệp! Nó cứ vẫn tưởng mẹ là mẹ ruột và hết sức kính mến mẹ. Mẹ cho nó đi học. Học đâu nhớ đấy, nó quả là một đứa bé thông minh. Nhìn những giòng chữ khen của thầy nó gột về mỗi tháng, mẹ cảm thấy sung sướng và thương nó hơn...

Khoa ơi! Con có biết đứa bé ấy là ai không? chính là con đây con ạ!...

Khoa ơi! Hôm nay mẹ đã kiệt sức rồi. Mẹ sắp bị Tử thần mang đi, mẹ biết sức mẹ con ạ! Mẹ sắp chết, mẹ không buồn vì đó là luật tạo hóa. Nhưng Khoa ơi! Mẹ rất ân

hận, ân hận vì không thể lo cho con đến nơi đến chốn.

Mẹ sắp chết! Nguyên vọng cuối cùng của mẹ là mong cho con nên người. Con hãy cố gắng đi Khoa!

Sự thật về đời con, con cũng đã rõ. Mẹ mong rằng, con hãy đi tìm kiếm xem cha mẹ con là ai, mà nhờ họ nối tiếp công trình của mẹ.

Ước nguyện của mẹ chỉ có thế. Con hãy cố làm vừa lòng mẹ. Khoa ơi! Con hứa đi... hứa đi để mẹ được an lòng nơi chính suối...

Khoa úp mặt vào quyền «Nhật ký» khóc nức nở. Qua màn lệ, Khoa lầm bầm:

— Mẹ chỉ là mẹ nuôi...Con phải đi tìm mẹ ruột để nhờ họ. Không, con không đi tìm ai cả. Để con ra, họ không nuôi hỏi còn tìm họ làm gì?...Mẹ ơi! Mẹ CHÍNH LÀ MẸ RUỘT CỦA CON... Con sẽ ở đây mãi mãi để thờ mẹ, bà mẹ đáng kính nhất đời con. Mẹ ơ!...

Chiều ấy, trước mộ mẹ, Khoa đốt hương lăm râm khấn. Khói hương tỏa khắp nơi. Hồn người thác như quện về đâu đây để chứng kiến tâm lòng của người con thảo.

Khoa lăm râm khấn, nước mắt chảy dài. Năm hương bị cháy dần dần...

Nắng chiều đã tắt sau ngọn cây cao. Vài cơn gió thoảng qua làm hàng cây con bên mộ lắc lư như thông cảm nỗi lòng của một người con hiếu!

IX58

NGUYỄN-KHẮC-LỘC

(Thi văn đoàn Tỉnh Hoa)

CUNG-CHÚC TÂN-XUÂN

Hàng xi LA GALVANO

MẠ KIM: Bạc vàng, kèn, có rơm, kẽm, Đồng, Thau v.v...

ĐỊA CHỈ:

Số 7, Đại lộ Trần-hưng-Dạo

SAIGON

Thuốc bột rắc ghẻ

POUDRE SULFAMIDEE DRAGON

SÁT TRÙNG — MAU LÀNH MẶT. BÁN KHẮP HIỆU THUỐC TÂY

Cười Xuân

Cười Xuân

Cười Xuân

Cười Xuân

HÊN XUI

Mấy hôm nay, thầy Bảy mệt nhừ, vì lo đốc xuất nhân công làm việc tại sở gòn của thầy ở làng Tân Nhuận cho được kết quả như ý muốn. Lật bật ngày Tết gần đến, Thầy Bảy bàn với chú cai Mười, người đệ tử lưu linh số một của thầy: "Năm nay tôi giao chú Mười nó tổ chức bữa tiệc tất niên bằng thịt cây nẫu «củ» nhè. Khỏi phải nói, chú cai tán thành ngay, vì thỉnh thoảng chú cũng kiếm chó và làm tiệc để anh em làng nhậu lại rai chơi. Chú hỏi thầy Bảy: «Thầy tính phỏng coi mời bao nhiêu người đó thầy Bảy». Thầy Bảy đếm ngón tay giầy lát trả lời: «Độ hai chục rưỡi thôi. Nè có mấy ông và mấy cô sau đây: ông Phan quận, thầy thông giấy thép, thầy đội xếp bút, ông quản kiểm lâm, năm thầy và cô giáo, cô ba Mi Long, cô sáu Quận, cô bảy Ma rĩ, còn bao nhiêu thì người của sở mình. Chú nó ráng kiếm cho được con cây tơ».

Nếu bữa tiệc đó mà được quý khách vừa miệng, thì chẳng những Tết năm nay chú nó được tôi lì xì đậm, mà quý vị cũng bẻ cho chú nó không ít. À, mà chú nó ráng ăn cho được chó mực thì càng hay lắm... a».

Chú cai ra về tự đắc, quơ tay và hứa: «xin thầy Bảy đừng lo cho thắng Mười này mà. Số đánh thầy, cứ để mặc tôi, thầy tin đi».

Còn tuần lễ nữa đến Tết, anh Mười đi rào khắp làng Tân Nhuận trở tài nói dóc để xin chó về nuôi, chó không dám nói quỵch tẹt ra, sợ người ta không cho. Nhưng than ôi, gần Tết ai cũng cần nuôi chó để giữ nhà, vì đạo chính thường đi kiếm ăn ban đêm. Nên anh Mười đi đã mỗi giờ, khô nước miếng, mà vẫn vô ích. Dầu vậy, nào anh có chịu thua để dàng quá đâu.

Anh về nhà mua một cặp gà tơ đem đi đổi chó. Vì gần Tết gà hay mắc gió, chết lu bù, thành ra chủ nhà thấy cặp gà tơ tốt quá, buộc lòng chịu đổi bớt một con chó. Trong bảy chó của chủ nhà, anh Mười đòi bắt cho được con chó mực, viên lẽ anh đem về nuôi, chó không phải ăn thịt, vì tánh anh thích nuôi cho lắm. Chủ nhà «nghe mắc, tin lắm» thuận cho anh bắt con chó mực.

Độc đường về, anh Mười mừng hóm, vừa đi vừa chồm chồm cười, vừa nghĩ: «Tết này chắc mình hên lắm, mấy ông mà nhậu rượu với huyết chó mực thì hẳn là tuyệt. Và lại, món «củ» là món ruột của mình mà...»

Nội ngày ba mươi, anh Mười làm không hở tay. Anh nấu nướng nguyên ngày để cho thịt thật mềm.

Khuya lại, giờ tất niên đã đến.

Ở nhà trên, đèn sáng như ban ngày. Hai cái bàn đầu lại thật dài, đồ ăn dọn lên nghi ngút tỏa một mùi thật thơm «cây» thơm phần trăm.

Sau nhà bếp, một trái nhứt đồ «củ» đủ mỹ vị bắt lên ông tảo để lửa rêu rêu.

Đồ củn mà chan với bún và rau thì «ngậm mà nghe». Tất cả quan khách nhậu tiệc, dùng qua lần thứ nhứt món đồ củn. Họ cụng ly, họ tán thưởng ông đầu bếp, họ cười, họ nói vang rân, ngoài sân pháo nổ tung bùng. Trong lúc ấy, bên hè có một bóng đen lấp ló, và độ chừng quý khách đương «mê trận» phóng nhanh qua rào, lỏn ngá sau và «bợ» nguyên trả đồ củn đi tuốt, và êm ru bà rù.

Chừng những tờ đồ ăn đã cạn, anh Mười đi múc thêm. Hời ôi! trả không cánh mà bay mất. Báo hại thầy Bảy và chú cai Mười nhà ta «cụt hứng» chửi thề ồm tỏi, còn quý khách bên lên đồng hô to: «Nhậu sét, bà con ơi... đó ta...» và giải tán có trật tự.

LÊ-VĂN-RUA

Đi tắc xi

Một cô học sinh tính đến phòng Văn Hóa Pháp để lấy số thi. Cô ra đến đường gặp một chiếc xe tắc-xi vừa trở tới. Cô đưa tay kêu xe. Xe ngừng, cô bước lên xe.

Tài xế hỏi: Cô đi đâu?
— Tôi đến phòng văn hóa Pháp.

Trả lời xong, cô nghĩ thầm: — Đến đó, ta biết nói làm sao với bà đầm ấy đang lấy số thi?

Cô còn đang băn khoăn suy nghĩ thì anh tài xế dường như nghe không rõ câu trả lời mới hỏi lại:

— Thưa cô, cô đi đâu?
Nữ sinh: Quý Madame!
Tài-xế: !!!

VỎ-TẤN-THỤY
2/1 K Hồng-Thập-Tự
SAIGON

Phải tôn tiền

Thầy: — Tí, trò không thuộc bài lần này là lần thứ 7, nhất định tôi phải mời Tía trở đến nói chuyện...

Trò Tí: — Nhưng thưa thầy...

Thầy: — (ngắt lời) không nhưng gì cả.

Trò Tí: — Thưa thầy, Tía con là thầy thuốc, thầy muốn mời tất cả phải... tôn tiền đấy ạ.

Thầy: — (?) !

Không muốn nhìn

Chiếc xe «autobus» bắt

KỶ VẬY TÀI

— Ủy trẻ con Saigon làm cái gì mà nhẩy với cái vòng phình bụng uốn co cò la quay như... bị ông tướng thầy ba hành vậy cả?

dầu chuyên bánh. Tí và Sửu ngồi cạnh nhau. Bỗng Sửu lấy tay che mặt và cúi xuống.

Tí: — Anh làm sao thế Sửu, mặt hả?

S Sửu: — (tức tưởi) không, không mặt, song tôi chẳng muốn nhìn các cô thiếu nữ xuân xanh phải bị vất vả.

Tí: — (?) !

NGUYỄN-VĂN-LỘC

Lớn tuổi

Bé Tân đang vui chơi, vô tình làm bể một bình trà cổ quý.

Mẹ tiếc nhưng mắng nhẹ con:

— Con làm bể cái này thiệt là tức. Mả đã dành giữ để kỷ niệm vì nó lớn tuổi hơn mả nữa đó.

Tân (ngây thơ)

— Thôi mả mua cái khác để kỷ niệm nó lớn hơn tuổi mả nữa đi.

Mẹ: !!!

Tái phạm

Trong lớp học của quân đội, đến giờ giảng về quân luật.

Một giảng viên nói:

— Một binh sĩ đào ngũ lần thứ nhứt bị phạt 6 tháng tù ở, lần thứ nhì đến 2 năm.

Binh A hỏi: Thưa, còn tái phạm lần thứ ba?

Giảng viên: Lần này bị xử đến 10 năm.

Binh B: Thưa, còn đến lần thứ tư?

Giảng viên (nghiêm nghị): Từ hình!

Trong khi đó binh C đang lo ra, thấy vậy, giảng viên hỏi:

— Anh C, anh còn thắc mắc điều chi?

Binh C: (Bị gọi giật mình)

— Dạ thưa, còn tái phạm lần thứ năm?

ĐINH-ĐĂNG-KHOA
239128 Lê-văn-Duyệt Saigon

Giờ cách trí

Thầy giáo hỏi trò A: có mấy thứ giò.

— Dạ thưa thầy nhiều thứ giò, giò gà, giò heo, giò bò, giò vịt, giò chim vân vân...

— Giỏi 10 điểm.

Trò B còn thứ giò nào nữa không? Trò B đang ngủ gục nghe thầy kêu tên mình, giật mình đứng dậy dạ dạ.. còn có giò ram ạ!

Thầy: !... !... !

Lê tất Đạt 4271124c

Phan đình Phùng.

«SAIGON»

Đủ đầu đủ đuôi

Trong giờ thi, mà Tý không nhớ ngày tháng, nghĩ mãi mà cũng không ra, Tý mới hỏi Sửu ngồi kế bên.

Tý: Ngày nay là ngày gì mậy?

S Sửu: thứ sáu mậy.

Tý: (gật) Tao có hỏi mậy hôm nay là thứ sáu đâu. Tao hỏi mậy hôm nay là bao nhiêu rồi?

— An nói phải có đầu có đuôi chứ.

P.V.P.

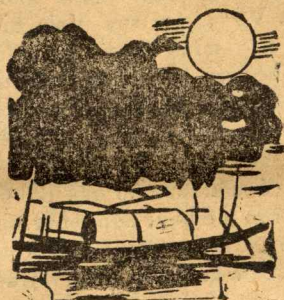
Như Tía

Ba của Tèo hỏi: Nè! Tèo, mậy lớn lên thích lấy vợ hạng nào?

— Dạ thích lấy vợ đàn bà có «chừa»...

— Sao mậy ngụy thế??!!

— Vì con muốn có một Cu tý như Tía!!

Còn sớm

A hỏi B: Tối nay anh đi xem hát không?

— B: Xem chứ, mua giấy rồi nhưng mấy giờ mới diễn?

— A: Đúng 20 giờ sẽ bắt đầu diễn.

— B: Thế bây giờ có mấy giờ rồi?

— A: Mới 19 giờ 60 phút thôi...

— Vậy còn sớm nhỉ!

(Xem tiếp trang 36)

CÒN THIẾU!

— Minh còn thiếu cái vòng Hu La Hấp nữa thì... đúng một Saigon rồi!

CUNG-CHỨC TÂN-XUÂN

VAN-VAN-CHUONG

GIÁM ĐỐC

Hãng Quê-Hương

42 bis Phát-Điện

SAIGON

Cung Chúc Tân Xuân

TAI

161, GIA-LONG — SAIGON

CAO - ĐỒNG - HƯNG

«Cung-Chức Tân-Xuân»

Điện-Thoại: 20.860

19 đường Pasteur 19

SAIGON

CEFAMID

trị dứt BAN NÓNG và bỏ sức nhờ nhiều sinh tố C.

Các nhà thuốc Tây đều có bán

SUỐT BỐN MÙA XUÂN

Thiếp bởi CHÀNG

CỦA HOÀI-VIỆT-BĂNG

hay là
Một thiên tình sử đậm lệ đã tạo thành cổ tục
Đốt pháo giao thừa trên các nước ở phương Đông

Vị lão thần sợ sệt cúi đầu :
— Muôn tâu bệ hạ, chính ngu thần cũng đã làm tròn bổn phận cân nhắc, nhưng tên dưng sĩ ấy vẫn một mực giữ vững ý định xin triều kiến riêng Bệ hạ...

Thoáng một giây nghĩ ngợi, Tần đại đế hất hàm :
— Cho gã vào !

Vị lão thần kính cẩn cúi đầu lui ra.

Tần-Thủy-Hoàng nắm chặt đốc gươm báu mang bên cạnh sườn bình tĩnh đợi chờ.

Phút chốc, một dưng sĩ hiện ngang bước vào. Chàng quý xuống trước mặt Tần đại đế cất tiếng chào kính cẩn :

— Ngu dân Hoàng công-Lãnh dập đầu bái yết chúc thánh thượng bình an thân vàng !

Tần đại đế vẫn nắm chặt đốc gươm, hất hàm nghiêm giọng :

— Ta miễn lễ cho Tráng sĩ !

Hoàng-công-Lãnh đứng lên vòng tay trước ngực khẽ cúi đầu :

— Ngu dân xin cảm tạ ơn Trời !

Tần đại đế cao giọng hỏi :

— Có chuyện chi hệ trọng, tráng sĩ khá tỏ bày !

Hoàng-công-Lãnh vẫn vòng tay trước ngực, đầu không ngẩng lên. Tiếng chàng vang

lồng lộng cả cung vàng, âm thanh như tiếng chuông ngân.

— Tâu thánh thượng ! Ngu dân trộm hay tin bất lành khiến xã tắc đang nguy vì tay hung bạo Mông cổ. Ngu dân đã tự lượng sức mình đến xin Thánh Thượng ra ơn tin dùng. Nếu uọng trời soi xét, ngu dân xin ra tận biên cương, dùng tài hèn ngần bước xam lược quân Mông.

Mặt rồng thoáng nét nghĩ ngợi, Hoàng công Lãnh tiếp lời đề cam đoan :

— Nếu thất bại, ngu dân xin dâng đầu cầm ngọn cờ cao làm lĩnh. Còn trái lại, ngu dân chỉ xin một ơn mưa móc nhỏ nhoi là...

Thấy Hoàng công Lãnh ngập ngừng, Tần đại đế kinh ngạc dục :

— Tráng sĩ xin được hưởng gì khi đắc thắng !

Hoàng công Lãnh đổi giọng van xin :

— Ngu dân chỉ xin lòng Trời rộng mở, ban cho thần lão ngự y Trần Quý đề cứu vị hôn thê của ngu dân thoát khỏi chứng bệnh nan y, Thần không dám xin quá nhiều lộc chúa, mà chỉ cần vẹn nghĩa đá vàng...

Tần đại đế quay mình ra bao lơn, sau khi truyền một câu :

— Tráng sĩ hãy lui ra ngoài chờ ta suy xét !

Tuyết trắng bên ngoài vẫn rơi đều và loạn trong gió rét, Vũ trụ âm đạm một màu trắng tót tang.

Tâm lòng căng còi của vị lão vương bỗng nhiên mềm lại và rạo rực với một tình cảm êm đềm của thời niên thiếu...

— ... Chỉ cần vẹn nghĩa đá vàng !...

Câu nói sau cùng của chàng dưng sĩ trẻ tuổi làm hiên ngang làm cho vị lão vương phải chếp miệng bao lần :

— Cao đẹp thay tình yêu của những mái đầu xanh tóc !

Hy sinh mạng mình để mong cứu mạng người yêu, phải chăng ai cũng có thể làm được ?

Tình yêu đã tạo can đảm cho một dân hèn, dám ngang nhiên xin yết kiến một vị đại đế đương triều. Như thế, không phải là chuyện đáng khen của một tấm lòng đáng quý ư ?

Một tình thương mạnh mẽ dâng lên dào dạt, Tần đại đế chỉ biết mỉm một nụ cười tươi, một nụ cười mà từ lâu gần như đã mất đi ở người.

Tần đại đế quay phắt vào vờn làm bầm :

(Xem tiếp trang 29)

T A mái lâu cao, Tần thủy Hoàng mím chặt đôi môi đầy cố gắng lòng công phần. Đôi mắt đỏ ngầu, Tần đại đế nhìn ra mông lung mà tuyết trắng vẫn phủ ngập mái lâu dài hoàng cung.

Cái lạnh buốt xương của đất trời không làm tái người Tần đại đế, mà chính việc binh gia thất bại bao lần làm cho người đau nhói cả tim.

Suốt nửa đời người với kiếm cung yên ngựa, Tần đại đế đã bước đến tận cùng của công nghiệp đế vương, 6 nước đã gồm về một tay rằng chắc. Thế mà giờ đây, người chỉ có thể giương mắt rồng nhìn biên thủy bị phá hủy bởi làn sóng bạo tàn của quân Mông Cổ xâm lăng.

Bao thất bại dập dồn, Tần đại đế hiện giờ chỉ còn biết thờ dài theo gió thốc xoáy tròn tuyết trắng ngoài trời.

Có bao giờ Tần đại đế chỉ biết đếm tiếng vó ngựa của hàng vạn binh hùng ra đi mà không nghe tiếng pháo nổ vang dày của đoàn quân thiện chiến đắc thắng trở về ?

Nhưng nay lại khác. Người chỉ nghe tiếng vó câu hàng vạn binh hùng kéo đi ra quan ải, để rồi chỉ non 3 ngày lại một kỵ sĩ phi ngựa trở về với tấm thân bơ phờ, hốc hác. Và... một phút sau, một đoàn người ngựa nữa lại ra đi, tiếp tục ra đi tìm cái chết tức tối dưới

làn sóng hung tàn của quân Mông-cổ dưng mãnh.

Đã 3 ngày qua, 3 ngày Tần đại đế hồi hộp và rất sợ sệt khi nghe tiếng vó câu dồn dập vang đến tai người.

Tần-Thủy-Hoàng thầm mong cho tuyết rơi thêm nhiều phủ trắng cả không gian để người không nhìn thấy bóng chàng kỵ sĩ phi ngựa về xin thêm binh tiếp viện. Người lại mong cho gió loạn thêm lên để người không còn nghe được tiếng vó ngựa vang dội đến hoàng cung..

Tần đại đế đang chìm hồn trong thất vọng tang thương nên người không hề nghe có tiếng giầy khua động sau lưng. Mãi đến lúc vị lão thần cất tiếng run run, Tần đại đế mới bàng hoàng quay mình nhìn lại và chỉ còn nghe được có mấy tiếng sau cùng :

— ... Xin bệ hạ chỉ dạy cho !...

Tần thủy Hoàng nhú đôi mày rậm bực dọc :

— Lại có chuyện gì nữa, khá tâu nhanh cho ta tường !

Vị lão thần phải lập lại :

— Tâu bệ hạ, có một dưng sĩ tên Hoàng công Lãnh xin yết kiến bệ hạ đề tâu bày vài chuyện tối trọng hệ...

Một lần nữa, đôi mày rậm của Tần đại đế nhú lại :

— Gã ấy như thế nào mà lại dám ngang nhiên xin bệ kiến ta. Tội khi quân, gã ấy có hiểu tội trọng thế nào không ?

Thế giới CÓ GÌ LẠ ?

Một chiếc tàu dầu lớn nhất thế giới

Hãng Bethlehem Steel ở Nouvelle Angleterre vừa đóng xong một chiếc tàu thương mại khổng lồ. Đó là chiếc Prince Sophie trọng tải 70.000 tấn.

Tàu có thể chở mỗi năm 600 triệu tấn dầu.

Cạnh tranh bất chính.

Người Mỹ hiện nay lại thích thú cả vật hiệu Ý. Những thứ cả vật này làm màu in thành những đoàn lính Anh hoặc những hình vẽ về trường Oxford và Cambridge. Bộ chiến tranh và Liên đoàn học sinh ở Anh đã có đơn phản đối với Chính phủ Ý về sự cạnh tranh bất chính trên.

Hình phạt đối với bọn 73 ở Mỹ

Ở tiểu quốc Idoho có một tòa án riêng phạt bọn thanh niên dưới 20 tuổi phạm luật đi đường. Trước khi có hình phạt đó, thanh niên gây tai nạn lưu thông có đến 30%, ngày nay xuống 20%. Tòa án này chỉ có cách phạt là bắt phạm nhân lau rửa xe của cảnh sát suốt 13 tuần lễ.

Mỗi năm chúng ta nhảy mất đến mấy lần ?

Một người trung bình nhảy mất bao nhiêu lần; tính biết được việc ấy kể thật cũng là một kỳ công. Người làm thống kê phải nhìn vào gương suốt từng giờ ư ? Rồi họ phải nhìn đồng hồ mãi ư ?

Cả một sự bí mật ! Nhưng rồi người ta biết rằng

trung bình trong một năm, một người nhắm và mở mắt đến 4 triệu lần.

Nhật thực

Nếu bạn mắt dịp chứng kiến một lần nhật thực rồi thì bạn cũng đừng buồn, dịp khác sẽ đến với bạn. Theo đài thiên văn Goodsell thì từ đây đến năm 2000 có chừng 109 lần nhật thực khác.

Chiếc dao cạo củ nhất thế giới

Người ta vừa tìm thấy ở Irak một cây dao cạo bằng đá củ nhất thế giới : Dao này lâu đời đến 5.000 năm rồi, Nhà khảo cổ lấy làm thích thú khi tìm thấy được vật quý này. Người ta nghĩ rằng chắc có một thứ kem rất tốt để dùng vào việc cạo râu lúc ấy.

Thuốc sán lãi

Vermi-Dragon

rất tốt

Các nhà thuốc Tây đều có bán

Chuyện vui thể thao

TẾT NHỨT ĐỪNG BUỒN,

...XUI LẠM!

của TRẦN VĂN MIỀNG

N GÀY nay cuộc đấu bóng tròn có giải thưởng, thường là một tặng phẩm mỹ thuật, gọi là cúp (coupe) nếu chơi giao hữu thì có kỷ niệm tặng nhau.

Cách đây vài mươi năm, ở đồng quê, những trận banh thường là không có cúp hay cờ gì ráo. Đá xong, bên ăn cũng như bên thua đều... quạt ngực cho ráo mồ hôi rồi về!

Tuy nhiên, lâu lâu cũng có vài trận banh ăn cuộc (có nghĩa như đánh cá) mà những trận banh như vậy thì sôi nổi lắm. Vì đang thắng chẳng những ăn cuộc, mà lại còn được tiếng nữa.

Năm nay là năm con Heo (Kỷ Hợi) khiến tôi nhớ lại một trận banh "ăn heo" của Tết năm nọ, xin thuật lại cố gắng khiến bạn đọc thể thao lúc xuân về.

Chị Ba ở làng T.T. có nuôi một con heo từ đầu mùa mưa, với ý định để Tết bán lấy tiền xài.

Mới nửa tháng chạp chị đã dốc anh Ba (chồng chị) ra chợ kêu khách trú vào bán.

Anh Ba vốn người mưu sĩ không chịu, cãi lại:

— Đừng bán gấp, không được giá, đợi hăm mẩy sẽ hay!

Chị Ba không dám trái ý, lần lựa chờ.

Bỗng một hôm anh Ba đi chơi về, nói nhỏ vào tai chị:

— Mình đừng bán con heo cho khách trú, uổng lắm! Để tôi bán cho hội banh được tiền hơn.

Chị Ba lấy làm lạ hỏi:

— Hội banh mua heo làm gì?

— Họ đánh cuộc với nhau bằng một bữa tiệc thịt heo, hề bên nào thua thì bên ấy chịu tiền. Bây giờ tôi tính đem con heo của mình ra thị giá, đủ họ làm tiệc.

Anh Ba còn tỏ chút dắc ý, nói tiếp:

— Mình phải biết, bán cho những vụ như vậy, giá nào cũng được. Vì không phải tiền riêng của ai, họ chẳng ke re, các rắc làm chi!

Chị Ba nghe vậy cũng mừng yên bụng đợi...

Làng này có hai hội banh, một hội ở xóm trên lấy tên là "Sao chồi", một hội ở xóm

dưới kỳ hiệu là "Sao Mai".

Lễ thường trong một xã mà có hai hội banh, thì kẻ là hội A và hội B. Nhưng ở đây, có lẽ vì hèm khích nhau sao đó hoặc trong hai hội chẳng hội nào chịu làm em, nên chơi riêng dạng xưng bá.

Tết năm đó chẳng hiểu có khiêu khích gì nhau không, mà hai hội quyết ăn thua một lần, cho rõ ai hơn ai kém.

Muốn cho cuộc ganh đua thêm phần hào hứng, đôi bên bày ra "ăn cuộc" một bữa tiệc con heo, hề bên nào thua thì xuất tiền trả.

Anh Ba có bà con xa với ông chủ hội xóm trên (tức hội Sao Chồi) kêu ông bằng dưỡng (xin đừng lộn với vợ anh xiếc) anh có nghe phong phanh chuyện ấy bèn đề nghị đem con heo mình ra thị giá.

Con heo chỉ đáng lối năm mươi đồng (giá hồi trước) mà anh Ba ra giá bảy chục! Và, anh Ba hứa lãnh luôn việc cao heo, xào nấu, cùng đồ phụ thuộc cho bữa tiệc, các việc nguyên một "lư" (giấy trăm hồi thời đó).

Tuy biết là mắc, song không ai phản nản, vì chưa chắc bên nào phải trả. Và lại, hai hội bề ngoài tuy làm ra vẻ nhún nhún, song bên trong thì quyết sẽ cho đối phương rách hồ bao một lần chơi.

Ngày giao tranh nhứt định vào chiều 28 Tết. Bữa tiệc sẽ thiết liên sau trận đá, tại công sở gần sân banh.

Bữa đó, quang cảnh trong làng tưng bừng náo nhiệt, những người ở vùng phụ cận, nghe có trận banh "ăn cuộc", cũng kéo nhau đến xem rất đông.

Phần anh Ba thì mượn nhà khoi — tức nhà bếp — của làng dựng nấu dọn cho dễ. Anh còn mượn nhà khách dựng lên, treo cờ kết tụ hực hờ, Tán anh tuy không siêng, nhưng nhờ bán con heo được tiền nên rất hân hái.

Mới một giờ anh Ba đã khai đao (thọc huyết) con heo dâng xào nấu cho kịp.

Bốn giờ, sân banh đã nghẹt khán giả. Trận đấu mở màn, kịch liệt sôi nổi vô cùng. Bên nào cũng quyết lấy tiếng, nhất là khỏi trả tiền heo, nên ganh đua thừa sống thiếu chết.

Hai ông chủ hội ngồi không yên, đều xuống đứng sau khuôn thành phe mình, đứng đốc sức chiến tướng.

Cuộc diện mỗi phút mỗi thêm gay cấn, cầu trường lần

xã vào trận chiến quyết chẳng chịu thua, khán giả vỗ tay rôm rốp, la dậy bốn phía sân.

Anh Ba đầu bận việc chỉ huy nấu nướng, song khán giả cứ làm rần rần ngoài sân, nhứt là những khi banh lọt lưới, khiến anh nôn quá, một lát anh phải nhón tay, chạy ra dòm một chút cho đỡ ghiền!

Vợ anh Ba và mấy người đàn bà phụ giúp nói với nhau:

— Chẳng hiểu hay cái gì mà họ làm um sùm ở ngoài!

Anh Ba cười, đốc thúc:

— Hay lắm, hay lắm! Mấy bà bước ra coi một chút đi!

Mấy bà trả lời:

— Ối! Lũm gì đó mà coi. Có một trái banh mà hơn hai chục người dành nhau đá túi bụi, té dừn cụt, không sợ gãy cẳng, trật tay. Phải chi mỗi người mua một trái mà đá, có phải khoẻ không.

Anh Ba cười ngặt:

— Mấy bà dốt quá, thôi xin dẹp lại đi. Làm sân tay giùm, gần tới giờ họ ăn rồi đã!

Trong nhà khoi, mấy bà vừa nói chuyện vừa làm luôn tay. Ngoài sân trận đấu tiếp tục sôi nổi cho đến phút chót.

Tiếng tu lít của trọng tài vừa chỗi chấm dứt, khán giả lũ lượt ra về. Anh Ba lật đật chạy ra sân, vốn vả mời hai ông chủ hội và hai phe cầu tướng vào nhà tiệc.

Mọi người kéo nhau vào đứng chật trong chật ngoài. Họ cười nói, cái lầy vang rân. Anh Ba gần điên cái đầu! Lốp lo sắp bán ghế, mời người nọ ngồi chỗ này, mời người nọ ngồi chỗ kia. Lốp lo mức dọn và coi rồi đồ ăn.

Rõ ràng là con nhà thể thao, người nào cũng ăn to uống lớn cả. Tiệc gần 2 tiếng đồng hồ mới tan. Con heo lớn hai người khiêng, họ làm sạch bách! Chỉ còn chum ruot già và... cái túi đựng cám chuối (tức bao tử)!

Xong cuộc, ông chủ hội xóm dưới giữ đúng phép lịch sự, bắt tay và đề lời cảm ơn anh Ba, rồi kéo bốn bộ ra về. Cầu thủ xóm trên cũng ráp lại "rua" anh rồi lần lần đi hết.

Thấy đã vắng người, anh bèn nói với ông chủ hội xóm trên, bấy giờ đang ngồi gật gù nơi ghế.

— Thừa dưỡng cho giùm tiền, đừng sáng mai vợ tôi đi chợ sắm Tết. Bữa nay là trẻ lắm rồi!

Ông nọ nhướng cặp mắt dò ngầu, hỏi lại:

— Tiền gì mà cho?

Anh Ba mỉm cười, điềm tỉnh:

— Dạ tiền bữa tiệc hôm nay.

— Ủa lạ hôn! Bữa tiệc này sao mà đòi tao?

— Dạ, như dưỡng không trả thì chủ hội bên kia trả!

— Không bên nào trả hết!

Anh Ba ngần ngại:

— Thừa dưỡng sao vậy?

— Không sao trước gì trời!

Hôm trước giao kết bên nào thua thì trả tiền heo cho mấy, mà bữa nay đá chí tử, rồi lại không ăn thua gì cả, thì ai trả bây giờ? Ông còn lộ mắt, lập lại: Ta nói bữa nay huê đơ đơ (2 à 2) mà!

Anh Ba toát mồ hôi:

— Nói vậy tiền con heo của tôi hông ai trả à?

Ông nọ nghìn nghìn cái mặt:

— Chớ sao!

— Thiệt chơi dưỡng?

— Ai nói giống với mày!

— Trời! Không ai trả tiền, sao lại ăn hết con heo của tôi?

Ông nọ bật ngửa trên ghế, trợn giốc cặp mắt và nói:

— Coi kia! Không ăn sao được, chính này ra sân mời từ người vô đây, và mấy thỉnh người ta ngồi vào tiệc, bây giờ nói cái gì?

— Trời ơi, nói cái điệu này chết tôi còn gì dưỡng!

— Hừ, không dưỡng giốc gì hết! Chết chóc gì có mặt bữa ăn, mà mấy tham dữ vậy?

Mấy nghĩ coi, con heo làm thịt rồi, xào nấu cũng rồi rồi tao nhấm vợ chồng mấy không động gì cho hết, thôi thì để tui nó ăn... phụ một bữa cho vui!

Bữa nay tui nó mang ơn mấy lắm!

Anh Ba ngửa mặt than:

— Chết tui rồi! Ông hội Trưởng nói vuốt nự: Ba:

— Phải chi mách này có ăn thua thì nhứt định là mày có tiền, ngặt lỡ huê rồi, thôi thì vụ tiền heo cùng cho nó huê luôn đi... chầu đừng buồn!

Tết nhứt buồn... xui lắm!

Anh Ba mếu mếu, dậm chơn.

— Dưỡng biểu đừng buồn... tự vận cũng còn... dư sức nữa dưỡng à! Hu! Hu!

HOẠT ĐỘNG CẦN THIẾT NHƯ ĂN VÀ NGỦ

BÍ QUYẾT TRƯỜNG THỌ

Nửa giờ đi bộ mỗi ngày cần thiết nhất cho những người thường "lên xe xuống ngựa".

của PHAN-NHU-MỸ

Ở đời, có chuyện thật dễ dàng, rõ ràng trước mắt mà nhiều người tìm mãi có khi đến chết cũng không ra.

Như câu chuyện của anh chàng nọ có bệnh nổi mụn ở cổ. Anh ta chạy chữa mãi mà vẫn không hết. Cùng anh đi tìm một ông lang băm, ông này vừa xem mạch vừa coi tướng lắc đầu "tướng của ông không sống lâu!". Thế là anh ta cuống lên, thấy mình sắp chết.

Sắp chết thì chơi cho sướng vài ngày. Anh ta vội vã đi may quần áo đẹp, tới may, anh bảo may gấp cho ba cái thật đắt số 37. Ông thợ may ngắm đi ngắm lại, lấy thước đo rồi kêu lên: "Cổ ông to mà mặc số 37 thì không nổi mụn sao được?"

Trở những trường hợp trăm trọng thật sự, thường thường sức khỏe con người chỉ biết sẵn sọc một chút là được đầy đủ ngày.

Chẳng hạn như phương thuốc đi bộ.

Tất nhiên là phương thuốc này không thể áp dụng cho những người lao động hoặc chân lấm tay bùn.

Nhưng một người làm việc văn phòng mỗi ngày ngồi một chỗ, một nhà buôn giàu có bước ra đường là có xe, đi lên lầu là có thang máy, hạng người này sẽ lấy làm lạ khi được biết rằng có một phương thuốc vô cùng tiện lợi, vô cùng rẻ tiền là đi bộ.

Bạn có bốn chẳng? cứ đi bộ mỗi ngày nửa tiếng là huyết trường còn hơn uống thuốc huyết, đi tiền được hôm nay thì ngày mai lại bốn?

Bạn ra khỏi văn phòng có thấy sưng chơn chẳng? Đừng sợ đi bị chơn sưng thêm. Cứ đi một thời gian là sộp ngay.

Là vì những người lớn tuổi,

ngồi một chỗ lâu máu chạy không đều, tất nhiên phải ứ đọng.

Cũng có một số người biết sự hữu ích của cử động nhưng lại đi lạc đường. Là tưởng đâu hoạt động nhiều càng mạnh sức. Nhưng thật sự hoạt động chỉ hữu ích khi vừa phải với sức lực mình có.

Đôi khi cũng có thể biến sự hoạt động thành thể ra làm những việc hữu ích gia đình, như làm vườn. Nhưng đối với người ở phố, tại thị thành thì lấy vườn đâu làm. Bởi vậy, đi bộ là phương pháp thiết thực hơn hết.

Người có bệnh mà không tật cũng có thể nhờ hoạt động thân thể mà khỏe lên. Như những người yếu tim vẫn không phải nằm đường mà mau mạnh.

Bạn mập tròn thật đấy. Nhưng có hôm nào thang máy hư, bạn thử đi bộ lên tầng thứ ba, rồi sẽ thấy mình còn "ăng-phọt" hay không.

Bây giờ có phát minh nhiều thứ thuốc trừ được bệnh dư máu. Nhưng đừng đợi tới dư máu, hôm nào phải chạy bộ một cây số mà không phải thở dốc bạn hãy tin ở sức mình.

Nửa giờ đi bộ mỗi ngày lại cũng rất có ích cho những đồng nghiệp của kẻ viết bài này. Không gì hay hơn cho họ bằng sự hoạt động ấy!

Thoáng khi đem lại nhiều ý kiến hay vì trí óc sáng sủa hơn ở hồi mấy giờ liên tiếp phải suy nghĩ.

Những điều cần hơn hết là chuyên cần.

Đã có biết bao nhiêu người mua giày bố, quần sọt, áo thun. Nhưng đi bộ được hai ba hôm rồi lại bỏ. Phương thuốc rẻ tiền thật, nhưng phải cố gắng phần nào mới có hiệu quả.

PHAN-NHU-MỸ

Cung Chúc Tân Xuân

PHÒNG
UỐN TÓC

TÂN - MỸ - HUÊ

576 D Phan-Thanh-Giản (20 cũ) SAIGON

CHUYÊN MÔN CHẢI UỐN TÓC THEO KIỂU TỐI TÂN 59 DO THỢ HỒNG KÔNG ĐẢM NHIỆM. NHÂN DỊP XUÂN VỀ XIN MỜI QUÝ BÀ QUÝ CÔ CHIẾU CỔ SẼ ĐƯỢC VỪA LÒNG.

Chủ nhân kính mời

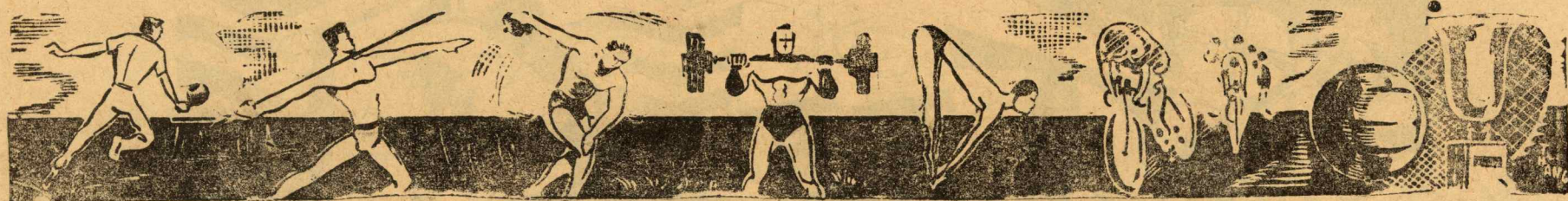
Thuộc bột rắc ghê

POUDRE SULFAMIDEE

DRAGON

SÁT TRÙNG — MAU LẠNH MẶT.

BÁN KHẮP HIỆU THUỐC TÂY

VÒNG CHƠI TRÒI THỂ THAO 1958 TẠI VIỆT NAM TỰ DO

bài của HUYỀN-VŨ

NĂM 1958 trong lãnh vực thể thao tại Việt-Nam tự do có nhiều điều đáng ghi lại. Dĩ nhiên hay có mà dờ cũng có.

Những chiếc huy chương vàng

Nổi bật hơn hết là chiến thắng hu hoàng của làng bóng nhựa V.N. tại đệ tam Á-vận-hội Đông-kinh. Tiết, Đức, Liễu, Hòa rồi Đức và Hòa đã đem về cho V.N. hai huy chương vàng với 2 chức vô địch toàn đội nam và vô địch đôi nam Á-vận.

Điều đáng hành diện là V.N. đã đánh bại đoàn Nhật-bản đương kim vô địch thế giới và liên tiếp thắng Tanaka vô địch đơn (tế giới).

Chiến thắng anh dũng của V.N. đã làm kinh ngạc và thán phục cả mấy ngàn khán giả trong Yemorial Hall to lớn của Đại học đường Waseda. Hai lần quốc kỳ V.N. đã bay cao trên kỳ đài Á-Vận theo nhịp quốc thiều V.N. Nghĩ đến giờ phút ấy, lòng chúng tôi còn rạo rạo rung cảm với nỗi niềm xướng thọ, hành diện.

Tiết, Liễu cũng chiếm huy chương đồng trong giải đánh đôi.

Lần thứ nhất trong lịch sử thể thao V.N. Mai văn Hòa đã nhờ chiến thắng Á-vận, được Ngã-Tổng-lãnh ban đặc ân vào chánh ngạch, đảm bảo cho đời sống của lực sĩ ấy và gia đình.

Đều đáng mừng khác cho bóng bàn V.N. là những mầm non như Đến, Xây, Inh đã có nhều tiến bộ, thăng hạng đề độn đường đi tới trường thành.

Sau Á vận hội, tại Saigon Lê-v. Tiết vô địch V.N. đã đánh bại Lý quốc Định, danh vợt Trung Hoa đương kim vô địch Á Vận Hội. Và được mời sang Hương Cảng vào hạ tuần tháng chạp dương lịch, các chiếc vợt quân đội (Tiết, Đức, Liễu rồi Tiết Đức) đã thắng Hương Cảng 5-3 4-1 và 3-1. Trước đó Mai văn Hòa hồi sinh đã đoạt giải Ngão Thăng tổ chức vào trung tuần tháng chạp, một trong hai giải tính cho việc tuyển chọn đấu thủ dự giải vô địch thế giới tại Dortmund.

Những chiếc huy chương đồng

Cạnh những chiếc huy chương vàng của bóng bàn, ngành xe đạp V.N. cũng chiếm được 3 huy chương đồng Á-vận. Bốn tay đua Đức, Nay, Liêm, Trọng được cử sang Đông kinh đã đem về 3 huy chương cũng là điều đáng hành diện, Đức huy chương đồng nước rút,

Nay huy chương đồng cá nhân về đường trường và V.N. chiếm thêm huy chương đồng về toàn đội.

Ngoài những cuộc đua "tuyên tướng dự Á vận" làng xe đạp V.N. còn có cuộc đua vi đại Vòng Cộng Hòa 58. Cuộc đua này đã thành công trong nhiều phương diện mà Ngô thành Liêm đã xác định giá trị Á-vận của mình, chiếm chiếc áo vàng cách hết sức oanh liệt.

Một đời mới đã diễn ra trong làng xe đạp V.N. là Liên đoàn biển mất những chỗ cho Tổng cuộc. Đời mới này nếu có thật cần cho tình thế vẫn không hợp lệ vì bản hiến chương thể thao V.N. về đoạn này chưa chánh thức sửa đổi.

Tổng cuộc do vị chủ tịch mới điều khiển — Trung tá Ng-v. Bông đã hoạt động khá: tổ chức cuộc thi xe đạp lấy cấp bằng cho các tay mới và học sinh, cuộc đua nước rút, tranh kỳ lục 1 giờ v. v... Diễm quan trọng là Tổng cuộc đang dự bị Vòng Cộng Hòa 59 trên quy mô vi đại và chặt chẽ hơn, với sự tham dự của các tay đua Á-châu mà T.C. sẽ mời. Cuộc đua này sẽ thực hiện vào tháng tư.

Những chiếc huy chương đồng khác

Liên đoàn quần vợt bùng lên hoạt động mạnh. Người ta phân vân không hiểu vì nong nã muốn được tham dự Á-vận-hội hoặc vì muốn tham gia ban quản trị mới.

Giải vô địch V.N. rồi cuộc tuyên tướng dự Á-vận được tổ chức trong thời gian kỷ lục. Rồi tuy có sự thương phân giữa 2 giải nói trên, nhưng liên đoàn vẫn xoa tay hài lòng vì giới được đi Đông-Kinh cả 3 tay vợt Bầy, Thành và Tịch.

Tại thủ đô Phù-Tang tam đảo, nếu Tịch đã thanh toán "công vụ" rất mau, trong trận đầu, trái lại Bầy, Thành đứng riêng và Bầy — Thành đứng chung dù không phải thật "oanh liệt" trên sân đất, cũng đã chiếm được huy chương đồng về đánh đôi.

Nhưng điều đáng nói trong năm quần vợt vừa qua là sự tham dự giải vô địch thiếu niên Mã-Lai của hai anh Lưu-hoàng-Vân và Lưu-hoàng-Đức con của ông Đơ-phó Thừa và do ông này dìu dắt, hai em đã đoạt chức vô địch đôi và vào rất sâu trong giải đơn.

Điều đáng nói khác là sự "ghé bến Saigon" của "gánh" quân vợt nhà nghề Jack Kramer. Bốn tay vợt: Roswall, Trabert, Seigman và Segvra là

4 thuật sĩ đã làm say giới mộ điệu Saigon với tài nghệ tuyệt luân của họ. Gánh ấy dọn đi sau 2 hôm biểu diễn hứa sẽ trở lại vào năm sau, không hiểu các chiếc vợt nhà có «bỏ túi» được miếng nào?

Và làng... đấm

Chuyện tham dự Á-vận-hội Đông-Kinh cũng làm cho ban quản trị liên đoàn quyền thuật hoạt động ngầu xì lên trong phạm vi...ban quản trị. Nhưng chung cuộc không tìm ra được vô sĩ để tổ chức nên cuộc tuyên tướng không thành. Rồi Liên đoàn chỉ đứng cho có vị để nhìn làng đấm V.N. càng ngày càng đi xuống vì vô sĩ nghèo quá, Liên đoàn cũng đã vô tình đứng thị chứng cho vài ban tổ chức bôi lọ quyền thuật xứ này với những «dại vô đài» gồm «vô sự ngoại quốc» tuyên từ trong các xóm nghèo của Saigon — Chợ-lớn.

Đại vô đài sân Tao-Đàn, tại trường Lê-văn-Duyệt G. định, tại Dalat v. v... đã nhuộm thâm thêm số phận đã quá đen tối của làng đấm V.N., mà nếu không sớm chỉnh đốn lại sẽ không tránh khỏi cảnh bữa bãi, hỗn độn của một phiên chợ vừa tan.

Liên đoàn và Tổng Cuộc quyền thuật cần phải đổi mới, thêm sáng kiến để có thể nâng đỡ anh em vô sĩ hiệu quả.

Giới Lam-cầu

Đây là một ngành khó sống ở ta vì thiếu khán giả. Tuy nhiên Tổng cuộc bóng rổ, cũng như những năm vừa qua, đã khôn khéo biết dung hòa làm cho ngành này phát triển về lượng cũng như phẩm. Trọng năm đã có nhều hội ngoại quốc đến biểu diễn. Và giải bóng rổ Cộng Hòa đã tuyên truyền cách có hiệu lực cho ngành này trong quần chúng V.N.

Bơi lội

Tuy có một duyên hải bất tận, và rất nhiều sông, ngòi, nhưng sau Phan-hửu-Dũng, V.N. tự do chưa đào tạo thêm tay bơi nào xuất sắc khác. Âu cũng là một khuyết điểm, đã biết, nên gấp bổ khuyết.

Đại diện cho V.N. tại Đông Kinh, Dông đã cảm thấy thấm thía sự đơn lẻ của mình, trước những tay bơi quán chúng của Nhật, Phi-luật-Tân và Nam-Dương.

Những vết xe cũ...

Môn thể thao vua ở V.N. vẫn là bóng tròn. Nhưng cơn xuống dốc bất ngờ từ cái nhọc ở Hương-cảng năm 1956, sau hơn hai năm vẫn chưa có biện chứng cải thiện.

Tại Á-vận-hội Đông-Kinh, tuy đoàn cầu đại biểu của ta có vào được tứ kết sau khi cầm chân Hồi-Quốc 1-1 và đá bại Mã-Lai mạnh giáp không còn (6-1) vẫn chưa phải là đoàn đại biểu của những ngày toàn thịnh cũ. Thua Đại-Hàn 1-3 ở tứ kết, cái thua ấy làm cho ta phải suy nghĩ nhiều trong việc cải tiến kỹ thuật và đào tạo mầm non cho tương lai.

Làng bóng nhà vẫn chưa tìm được «phương thuốc» thần hiệu, nên 3 tháng sau đánh đề Hội tuyên quân đội đi thay, sang dự giải độc lập Mã-Lai. Tại Kua-Lumpur, ai cũng ngạc nhiên trước một đoàn Mã-Lai đôi mới, hùng dũng, bách thắng. Họ đã chịu khó trẻ trung hóa thành phần nên đoạt giải xứng đáng, sau khi đá bại Nam-Dương, Hương-Cảng, huê Tân-Gia-Ba và thắng Việt-Nam.

Chuyến viễn du ấy có phần nào đã đem đến cho các đấu thủ trẻ của ta chút ít kinh nghiệm quốc tế.

Tháng 10, nhân dịp Quốc-Khánh của ta, đoàn Mã Hoa — Hội tuyên Huê-kiều bên Mã-Lai — sang Saigon.

Tuy hội khách chỉ lấy cái huê làm vinh dự, nhưng mực độ nghệ thuật của ta vẫn chưa có báo hiệu khả quan.

Trước đó một giải Tứ Hùng giữa Tổng Tham Mưu, AJS, Cảnh Sát và Huê đã đưa ra một Cảnh Sát đôi đao phong độ, đoạt giải vì hơn T.T.M. ở số trung bình đá lọt.

Nhưng giải Tứ Hùng thứ nhì — lần này thay cho Huê là liên quân Quân cụ — Q.K.T. Đ. lại đưa ra một vô địch mới: liên quân, trẻ trung, xông xáo và quyết thắng. Người ta thấy ở đó lập loè ánh sáng — tuy còn yếu ớt — hy vọng vào ngày mai của cầu giới xứ này.

Một thời sự quan trọng diễn ra, là liên đoàn có sáng kiến thành lập ủy ban, lo cho cầu thủ học sinh và thanh niên mà chỗ nhắm gần hơn hết là cầu

tạo một hội tuyên học sinh để dự giải vô địch Á-châu tại Mã Lai vào tháng tư 59.

Vì Liên đoàn quá nệ cô muốn đặt nhân viên của mình làm trưởng các tiểu ban nên làm phật lòng — và từ đó sự bất hợp tác — một số kỹ giả thể thao được mời vào ủy ban. Ủy ban này gặp một trở ngại lớn lao khác là sự từ chối tham gia của đại diện Bộ Quốc gia giáo dục. Không hiểu rồi ủy ban này đã đi về đâu.

Cuối năm 1958, đã thấy V.N. chuẩn bị danh sách cầu thủ đề nghị vào hội tuyên Á-châu. Ở đây, lần nữa, người ta thấy liên đoàn vì quá nặng cảm tình đã làm cho dự luận dị nghị.

Và lần nữa, cũng như mấy mùa qua, mùa bóng 58-59 đáng lẽ đã khởi sự vào tháng 10 hay 11 như thường lệ, thì mùa 57-58 vẫn kéo dài đến tháng chạp 58. Vì thiếu sân lại nhiều hội hơn những năm qua và vì những trận đấu ngoài chương trình. Dù vậy liên đoàn cũng cố gắng để các hội hạng nhứt có quân về từ 8-1-59.

Điền-Kinh sống lại

Một trong những thời sự thể thao quan trọng trong năm là đệ nhị vận động hội toàn quốc Nha trang tổ chức vào hạ tuần tháng 11 dương lịch vận động hội này tuy chỉ có 3 môn (điền kinh, bóng chuyền và bơi lội) nhưng đã làm sống lại nền điền kinh trong xứ. Ba kỷ lục: 100th, 800th và ném tạ bị phá là những hy vọng đầu tiên cho tương lai điền kinh V.N.

Ngoài ra những giải luân chuyển Cộng Hòa, các ngành thể thao trong xứ cũng đã đầy mạnh phong trào thể thao.

Tổng kết lại, một năm thể thao tại V.N. tự do tuy không tránh khỏi khuyết điểm nhưng phần ưu diệu vẫn đáng cho ta lạc quan để nhìn thẳng vào tương lai với niềm tin tưởng.

Nhà thuốc Quảng-An-Hòa

169, Lê-văn-Duyệt SAIGON

và Đông Y-Sĩ Lý-Trác

Kính chúc quý vị thân chủ xa gần;

« Một năm KỶ-HỢI được nhiều may mắn và thịnh vượng »

Xuân về, Tết đến, để thêm nhiều hoan hỉ trong ngày đầu năm, đề tăng gia sinh lực, đại bổ khí huyết, dùng Thuốc BỔ THO-SANH TỎ Quảng An Hòa mau hiệu nghiệm dứt chứng: gầy yếu, mệt nhọc, gân cốt nhức mỏi, ăn uống thất thường, suy nhược thần kinh. (Có bán khắp nơi).

KỸ NGHỆ VIỆT NAM

Xưởng NGUYỄN-VĂN-NỎ

CHUYÊN ĐÓNG THÙNG CÁC LOẠI XE HƠI, CÁC LOẠI XE GẮN MÁY, VÀ LÀM ĐỒNG, LÀM SẮT LÀM MÁY v.v.v.v.

Cung Chúc Tân Xuân

154-156 đường Minh Phụng 154-156 CHOLON

Thuốc sát lải

Vermi-Dragon

rất tốt

Các nhà thuốc Tây đều có bán

Chúc Tết

Hãy nín nghe kìa họ chúc nhau
Nhà lâu kiêu mới cất cho cao.
Xe hơi Quor-đết (1) vài ba chiếc
Cửa sắt thêm then vách nổi rào

Hãy nín nghe kìa họ chúc nhau
Quanh năm mạnh khỏe chẳng hề đau
Phen này hòm quách lo mà đẹp
Nhà thuốc Tây Tàu đóng cửa mau.

Hãy nín nghe kìa họ chúc sang
Năm ba-mai gần thật song tàn
Đi ra có kẻ theo hầu giữ
Sung-sướng làm sao với chức quan

Hãy nín nghe kìa họ chúc con
Cưới năm ba vợ thật còn son
Đem về nó để cho mà ấm
Lo-lãng làm chi nỗi hiểm hon

Hãy nín nghe kìa họ bảo nhau
Vệ-tinh hãy chế, chế mau-mau
Đặng lên cung-nguyệt tìm tân địa
Dầu tốn hao nhiều cũng hằng sao.

VĂN ĐẠI HẠP.

Đệ ngũ CT trường Nguyễn-Thông
(VĨNH-LONG)

Nhạc Xuân

Nốt nhạc ai kêu từ cổ vọng
Ru hồn lạc lỏng coi hư không
Lung linh sóng nhạc vờn tề tái
Nghe gió xuân về mà nhớ mong

Nhạc điệu tình tang khúc bông trầm
Gieo từ vạn cổ những dư âm
Nắng xuân nghe âm những buồn lạ
Đâu những cung đàn khúc nhạc xuân

Tâm tư lên ngập niềm thương nhớ
Ai bảo rằng xuân không ước mong
Tiếng thét đau nhức, như nhạc điệu
Hùng ca hành khúc nhập thẳng long

Xa rồi âm hưởng mùa xuân ấy
Nốt nhạc cơ hồ bật tiếng reo
Phím loạn tơ chân tan vỡ nhạc
Đâu đây chỉ thoảng nắng xuân gieo

Ai bắt tôi ca giữa nắng chiều
Mà thương mà tiếc những tình yêu
Run lên điệp khúc màu man rợ
Rồi bảo đàn xuân nhạc trúc tiêu

Thôi đi ca tụng niềm thương nhớ
Xác thịt diêm kiều với gió trăng
Đập nát dần đi tơ với phím
Loạn cuộn âm điệu tử nàng xuân

Chập chờn mà đi nghe nhạc trời
Với nàng ca sĩ mộng đôi môi
Đề tô thêm sắc mùa xuân thắm
Bướm vũ mai cười gượng ép thôi

Ai nhốt đời tôi giữa phủ phàng
Và đem nhạc loạn hát reo vang
Thì thôi tôi hát cuồng điên vậy
Hợp với xuân ừ xuân mới sang

Xuân 1949
HOÀNG MIẾN

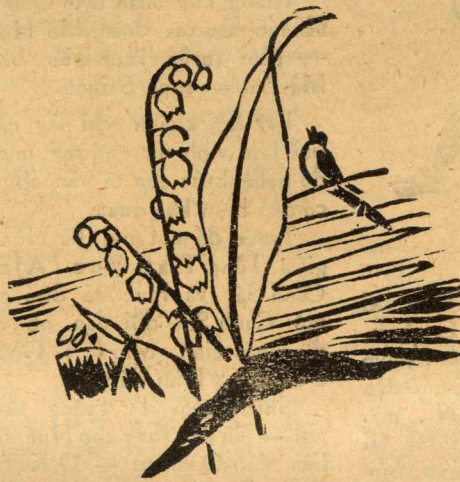
Hưng Năng

Trăng ngậm sương mai đáng thẹn
Thùng.
Trời vừa hưng sáng, nắng leo song.
Ngoài vườn chim hót yêu đời quá.
Cổ gái hồn nhiên khoe mắt trong.

Mái tóc thơ ngây thả nắng đùa.
Gió hiền kêu gọi ý say sưa.
Hương dâng lên má hồng như
nhuộm
Ngập cả hồn ai những ý thơ.

Nắng tụ thành hoa, nắng hết dòng
Viên trên mái tóc óng như nhung.
Tôi yêu cô gái hồn nhiên ấy.
Thẹn với hồn thiêng của núi sông.

NGUYỄN-TIẾN-THỊNH
Ngọc Lâm, Phú Lạng Thương,
Bắc-giang

Nhớ người tôi yêu

Em ơi còn nhớ thuở ban đầu
Em đứng chờ anh dưới bóng dàu
Anh mắt long-lanh buồn điệu-vội
Mơ-màng em gọi ý về đâu ?

Anh đến bên em, tay nắm tay
Má dòn ửng-đỏ, tóc bay-bay
Mím cười em ngắt cành hoa thắm
(Chàng bướm tìm yêu chế nhạoáng say)

Em nói : yêu anh đến vạn đời...
Nhưng lời tha-thiết lắm em ơi !
Nhưng-sao không vẹn — Sao không vẹn
Em đã qua sông phụ bến rồi !

Còn nhớ đêm trăng dưới rặng dừa
Song-hành trong gió thoảng hương đưa
Gần nhau anh bảo : « Rồi ly-biệt »
Em trách : « Anh sao quá ồm ờ ».

Vỡ mộng ban đầu, anh nuốt hận
Âm-thầm đi giữa tiếng mưa rơi
Em tôi duyên-dáng màu son phấn
Có lẽ giờ đây hạnh-phúc rồi !

24-8-58
HOÀI-HUYỀN-XUÂN
Văn-nghệ Oanh-Vàng
trong thi-phẩm « Nguồn Mến Yêu »

Xuân với thi nhân

Bóng xế thời gian phơi xác lịch
Từng tờ, từng bước, lạnh lùng qua

Thi nhân đề lãng niệm cô tịch
Khai bút mừng xuân điệu thái hòa

Tiếng pháo bên ngoài đưa nổ vang
Liền hồng gốc chợ xếp muôn hàng
Hương trà mùi rượu thơm ngậy ngất
Cẩn bút ta đời « Xuân đã sang

Ta ngồi cảnh đời lộng sắc hương
Nhạc mùa xuân đẹp khúc nghệ thường
Tâm hồn mở rộng tình nguyên Đán
Nghe tiếng cười vui rộn phố phường

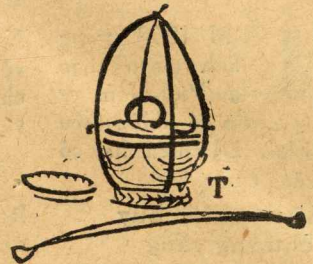
Những giòng thơ dịu đến muôn câu
Rả cánh tâm tư xuống giấy nhàu
Uốn nét bút cùn, vờ vệt mực
Là bao thâm cảnh gợn đêm sâu

Đôi giòng mực lạnh trên tờ giấy
Vài nét chữ nhòa in ngửa nghiêng
Là cả máu tim theo nét bút
Trải bày tâm não biết bao niềm

Gói ghém hồn trong cảnh sắc xuân
Men đời rào rạt ý thanh tân
Hoa lòng nở vẹn mùa xuân thắm
Khi cả bài thơ đẹp trọn vẹn

Lẻ bước cô đơn giữa phố phường
Cảnh đời nhưng lựa phần son ương
Nhìn qua cảnh Tết bưng thanh sắc
Ta chép đôi giòng thơ mến thương

Xuân 58 thương nhớ Tân An
MẠC PHONG LUÂN

ANH VỀ...

Mai một anh về vút xóm nhỏ
Cuộc đời lặng lẽ với thời gian
Tôi nằm mộng thấy anh cười, khóc
Luyến tiếc ngày xanh khéo vội tàn

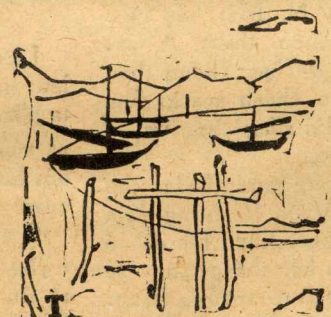
Mai một con tàu say lướt sóng
Anh về chôn chặt cả tâm tư
Tôi nhìn xa vút con thuyền nhỏ
Mà thấy nao nao buổi già từ

Mai một con đường quen thuộc ấy
Vắng người trai trẻ tóc bông sương
Mà thôi tạm biệt tình ta lại
Đừng để sầu vương xuống vệ đường

Mai một anh về bên xóm nhỏ
Rượu bầu một túi vạn bài thơ
Rồi khi trăng tỏ hương cau ngát
Đề lãng hồn vào trong giấc mơ

Thôi nhé ! anh về vút xóm nhỏ
Buồn làm chi nữa đề mà đau
Đời ta sống chẳng vì danh lợi
Mãi mãi bên nhau đến bạc đầu

THẾ-HÀ

Xuân vắng người xưa

Hoa nở hương yêu mới chớm về
Bên cành bướm trắng mãi say mê
Xuân đi để hện hương cho gió
Bướm đã vô tình phụ sắc huê

Tình là bướm trắng em là hoa
Đời lạnh lùng như gió thoảng qua
Ta nhạt ý thơ đem góp lại
Đặng người bạn ngọc ở đường xa

Gié ý xuân tình hoa diêm trang
Lầu thơ kiều lệ ánh huy hoàng
Phấn son phảng phất bên tơ liễu
Lá rụng bên hiên ngõ gót vàng

Khép nép bên song mấy đóa cười
Huệ lan hồng cúc cánh đào tươi
Lắng nghe mấy điệu oanh vàng hót
Nhạc cả trời xuân vắng bóng người

THÁI LANG

THUỐC KIẾT

ELIXIR ANTICHOLORIQUE DRAGON

TRỊ KIẾT LÝ RẤT HAY VÀ DỨT CHỨNG ĐAU BỤNG RẤT LỆ. Các nhà thuốc Tây đều có bán.

Năm qua, cô Trang-Thiên-Kim có lần nêu lên vấn đề ái tình cao thượng (amour platonique) với cô Kim-Cương. Và câu chuyện cao hay không cao thượng này (nghĩa là chỉ yêu chứ không nghĩ đến hôn nhân) được nhiều nữ ca sĩ tôn trọng lên tiếng. Bây giờ, Bác sĩ Chơn-Ngôn cũng góp ý, và Bác sĩ đã phân tích kỹ càng vấn đề « ái tình cao thượng » trong một bức thư gửi đến cô Trang-Thiên-Kim.

L. T. S.

Cô Trang thiên Kim,

TRONG một câu chuyện cô Kim Cương có cho tôi biết rằng cô sẽ không trả lời bức thư tâm tình về ái tình và hôn nhân của Kim viết cho cô trong « TÂM NGUYÊN » số ra mắt, vì lẽ cô không biết gì hết về vấn đề đó. Thật hay đùa? Không muốn cho Kim chờ đợi lâu hơn nữa, tôi xin viết cho Kim bức thư này.

Cùng đồng chung với Kim trong một cuốn phim nhưng tôi chưa có gặp Kim lần nào. Ngày được biết Kim là ngày tôi đưa Kim lên sân khấu của Tổng Y viện Cộng Hòa trong mục « Nghệ sĩ bất ngờ » lần đầu tiên, Kim trình bày, như một nữ ca sĩ, trước một số khán giả đông đảo, hai bản nhạc Mỹ. Hôm ấy tôi đã rất thiếu, Kim dưới ánh đèn, tâm tình của bức thư gửi cho Kim Cương đã kể trên và tôi đã kết luận: « Đối với một bức thư tâm tình công khai như thế của một cô gái mới có mười chín cái xuân xanh thì ai cũng phải cho là táo bạo, nhưng hiểu rõ cho kỹ thì đó chỉ là một cô bé gái rất thật thà trong những lý tưởng thanh cao của mình, rất giàu tình cảm và lòng nhân ái đáng mến ». Và Kim phải nhận lời kết luận ấy. Kim đã thu hút được rất nhiều cảm tình của khán giả trong buổi trình diễn đó.

Sau này được biết thêm Kim chỉ ăn rong ngũ cốc, hoa quả và rau cải để tránh sát sanh và Kim đang lo lắng trên mây xanh với những lý thuyết của Lão Trang thì tôi càng thông cảm với Kim nhiều hơn nữa, cho nên hôm nay tôi mới định đưa ra cho Kim một vài giải pháp thực tế khả dĩ giải quyết được quan niệm về ái tình và hôn nhân của Kim mà tất cả các bạn nghệ sĩ của Kim đều cho là lập dị và ảo tưởng.

Trước khi đưa ra những giải pháp đó tôi xin vạch rõ những khuyết điểm trong quan niệm của Kim.

Cung Chúc Tân Xuân

TAILLEUR CHEMISIER

HAUTE COUTURE
COUPEUR MODÉLISTE

Muốn có bộ y phục
toàn bích, thật đẹp xin
mời đến

LƯU

DIPLOMÉ DE
L'ACAMIE

INTERNATIONALE DE
COUPE DE PARIS
234, đường Gialong
Saigon
(Cạnh rạp hát bóng
LONG PHỤNG)

Kim muốn có một mối tình thuần túy tình thần để giúp Kim vượt qua các trở lực, chướng ngại, ở cuộc đời đầy đây « khổ lụy » này. Nhưng Kim có chắc rằng ái tình, mặc dầu thuần túy tình thần có thể đem Kim qua khỏi khổ lụy hay chỉ làm cho Kim khổ lụy thêm nhiều nữa. Kim đã quên câu châm ngôn rất xưa: « Tu là, cội phúc, tình là giảo oan » hay sao? Kim thử nhìn lại xung quanh Kim coi có bao nhiêu người tự hào là có hạnh phúc trong ái tình, và có bao nhiêu người khổ lụy vì tình. Như vậy thì Kim lắm khi Kim muốn vượt qua bề khổ bằng chiếc thuyền tình.

Kim lại không muốn có hôn nhân, lập gia đình chỉ vì sợ tạo ra những đứa con phải chịu khổ trong đời này nữa. Nhưng Kim sẽ nghĩ sao nếu tôi nói với Kim rằng khoa học ngày nay có thể giúp Kim có hôn nhân, lập gia đình mà không sanh đứa con nào cả? Kim sẽ nghĩ sao nếu tôi nói với Kim rằng nên có những đứa con để uốn nắn nó theo chỉ hướng của mình, để cho chúng khỏe, đàn dầy, nhưng khổ để làm vui bớt phần nào những nỗi khổ đồng loại của chúng nó?

Chính Kim cũng công nhận rằng ở thế hệ tiền bạc, danh vọng, kiêu xa, vật chất này làm gì có được một mối tình lý tưởng, cao thượng như thế, làm gì có được một người chồng cùng quan niệm với Kim, vậy tại sao Kim muốn làm một việc mà Kim biết trước không thể thực hành được?

Tuy nhiên tôi cũng sẽ đưa

BỨC THƯ CỦA Bác sĩ

CHƠN NGÔN

GỎI CỎ

TRANG

THIÊN KIM

bàn về vấn đề

ái tình

cao thượng

do Trang Thiên Kim nêu
ra với cô Kim Cương

(Cô Trang-Thiên Kim)

ra cho Kim những giải pháp thực tế có thể thực hành được mà không phản lại quan niệm của Kim?

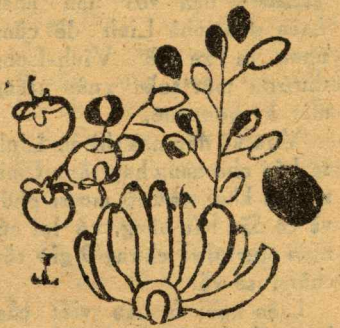
Đây là giải pháp thứ nhất. Kim muốn vượt qua bề khổ của cuộc đời bằng một chiếc thuyền tình. Tôi xin Kim đừng đóng chiếc thuyền đó bằng tình ái cá nhân, mà Kim hãy dùng tình yêu nhân loại. Tình yêu đó là do lòng bác ái không bao giờ phản bội Kim. Kim hãy tìm đủ cách để làm vui cái khổ cho nhân

loại mà đừng bao giờ nghĩ đến việc được đền ơn, chỉ hưởng cái hạnh phúc tinh thần của việc làm của mình mà thôi. Tình yêu nhân loại không đưa đến hôn nhân, gia đình, con cái gì cả và tránh cho Kim tất cả mọi phiền lụy của cuộc đời.

Và đây là giải pháp thứ hai. Nếu Kim thấy tình yêu nhân loại quá rộng rãi bao la còn, rất mơ hồ, xa xôi đối với Kim thì hãy chọn lấy tình bạn vậy. Tình bạn có khác gì ái tình tình thần thuần túy đâu mà nó lại thỏa mãn, đời dào dạt và ít phiền lụy hơn. Với tình bạn, Kim có thể có nhiều bạn trai và bạn gái. Trong tình yêu Kim chỉ có thể yêu được một người khác giống mà thôi. Ái tình tình thần thuần túy đâu sao cũng chỉ là một ái tình bất thỏa mãn, sao bằng được một mối tình bạn hoàn hảo hơn nhiều. Từ chỗ chỉ kim đã có biết bao nhiêu gương người người bạn chí thân dắt dìu nâng đỡ nhau trên đường đời, sống chung với nhau như chim liền cánh, cây liền cành, có thua gì mối tình thuần túy của Kim mơ tưởng. Thà là không có ái tình hơn là ái tình phản nã. Như vậy tình bạn vẫn hơn.

Chót hết là giải pháp thứ ba. Nếu Kim không hài lòng với tình bạn mà chỉ mong một mối tình yêu thì tưởng không tội gì Kim phải lựa một tình yêu bất thỏa mãn. Có phải chăng vì không muốn có con cái, không muốn tạo thêm những người khổ trên đời, mà Kim nghĩ đến một ái tình thuần túy tình thần không hôn nhân, không gia đình? Nếu chỉ vì thế thì khoa học có thể giúp Kim có một tình yêu đầy đủ, có hôn nhân, có gia đình, nhưng không con cái, theo ý Kim muốn. Chớ lối ái tình bất thỏa mãn như Kim nghĩ, rất hại cho tinh thần và

không khi nào có được. Rồi Kim hãy thí nghiệm lối ái tình không kết quả đó xem thế nào. Có lẽ trong

những năm đầu, Kim hài lòng lắm vì ái tình bộ đôi không lo âu, không bận bịu, đang tuổi thanh xuân, tha hồ mà say sưa tận hưởng như ý nguyện. Nhưng lần lần thời gian chững chắt, cảnh vui mòn mỏi, có lẽ Kim sẽ thấy trog nhà có vẻ quanh hiu thiếu một đứa trẻ con để bông bế nựng nịu, để uốn nắn và lưu truyền chí hướng. Chừng đó Kim mới hiểu tại sao có những người đi cúng tế oan vãi hay chạy thầy làm thuốc để cho được sinh nở. Túng cùng không thể có con được đành phải xin một đứa con nuôi cho vui cửa vui nhà. Phần Kim thì được may mắn hơn. Kim sẽ trở lại bình thường lúc nào cũng được, nếu Kim muốn. Và khi hay tin ái tình của Kim đã đời hưởng và có kết quả, các cô Kim Cương, Bạch Tuyết, Kim Chi, Băng Tâm, Mộc Lan, Mỹ Á Lan, Thu Hương, Bạch Yến, Kim Băng, Mộng Trinh, Phi Loan sẽ hân hoan đến mừng Kim. Nhất là Bạch Tuyết sẽ hỏi Kim đã làm thế nào để đạt được 100 phần 100 mộng đẹp và phân hệ sinh sẽ có Bác sĩ Chơn Ngôn.

Chào Kim và chúc Kim được mãn nguyện.

Bác sĩ CHƠN NGÔN

CƯỜI
XUÂN

ANH CHẴN DÊ VÀ ANH XÁCH NGỔNG

XU A có anh chẵn dê một hôm đem đàn dê đi ăn. Ra về mỗi cẳng, anh đương ngồi nghĩ giữa cánh đồng, chợt thấy một người tay xách cái lồng trong có con ngỗng cũng đến ngồi kế bên nghĩ chân.

Được dịp, hai người bèn chuyện gẫu với nhau.

Anh chẵn dê hỏi: — Con ngỗng kia anh mua bao nhiêu? Theo tôi tưởng nuôi ngỗng một năm sinh lợi chẳng được lợi là mấy. Ấu là anh về bán quách ngỗng đi, lấy tiền mua một đôi dê anh nuôi, chắc được lợi nhiều hơn?

Anh xách ngỗng đáp: — Hai nghề ta đây đều là nghề chăn nuôi cả. Nhưng tôi thiết nghĩ cái nghề săn sóc đàn dê kia, khi chăn nơi bờ bụi hoặc ngoài bãi biển, lúc gặp nắng dừ hay mưa to, công phu khó nhọc vất vả thì nhiều mà lợi lộc có được là bao! Ấu là anh nghe tôi, anh về bán phát

đàn dê này đi, lấy tiền mua một đôi ngỗng về nuôi, khỏi khó nhọc nữa mà lời được rất nhiều. Này nhé, đôi ngỗng mỗi năm nở ra hai ba lứa, bán được rất nhiều tiền, đôi ngỗng lại « dúi » (lợm ăn) cho trong vườn sạch cỏ, không phải quét tước mấy. Quý hơn nữa là đêm đến anh ngủ được yên giấc vì có ngỗng giữ nhà khỏi sợ trộm...

Anh chẵn dê ngạc nhiên, ngắt lời hỏi: — Anh nói cái gì? Ngỗng mà giữ nhà?

Ừ, ngỗng giữ nhà. Thế anh không nghe nói chuyện xưa có ông quan trong nhà nuôi một đôi ngỗng sinh sản nhiều lắm, khi bán trứng lúc bán con, chẳng bao lâu trở nên giàu có ư? Ấy tại giàu mà một đêm kẻ trộm nó vào rình nhà ông, nó định lấy của, nhưng vừa vào đến nơi, đàn ngỗng trong nhà coạc - coạc la ãm lên, người nhà chạy ra đuổi theo bắt được, kẻ

trộm. Đây, phải nhờ có ngỗng mà của khỏi mất không? Tôi cho ngỗng giữ nhà thật tốt hơn chỗ vậy.

Anh chẵn dê nghe nói thấy cũng có phần đúng, trong bụng phân vân không biết nên đổi nghề chẳng...

Đoạn, hai anh đứng dậy ra về; người theo đàn dê đi trước kẻ xách lồng ngỗng đi sau.

Lúc đi, hai anh gặp quan Chánh sứ và quan Phó sứ đi công cán sang Tàu, kéo quân qua đó. Quan Chánh sứ dốt « mít đặc », còn quan Phó sứ nghĩa rất giỏi và thường hay ngâm vịnh. Nèn khi trông thấy cái cảnh đi đường của hai anh chẵn dê và xách ngỗng; quan Phó liền tức cảnh đọc một câu thơ:

Nhất nhân khu quân dương, Lung sơn, nga cảnh trường.

Rồi hai quan sứ lại kéo quân đi.

Một lát gặp nhà hàng, hai quan vào nghỉ ăn cơm. Đường ăn, quan Phó nói:

của VŨ-XUÂN-TỰ

Diễm tạn, canh vô vị.

Quan Chánh lại làm nhảm nhớ với hai câu trước.

Sang đến bên Tàu, hai quan sứ vào yết kiến vua Tàu, công việc ứng đối xong xuôi, lúc về, quan Chánh sứ bèn làm một bài thơ đề bài tạ vua Tàu: Nhất dân khu quân dương, Lung sơn, nga cảnh trường.

Diễm tạn, canh vô vị.

Kim nhật tạ quân vương.

(Thích nghĩa)

Một người đuổi đàn dê,

Lồng thưa, cỏ ngỗng dài.

Muối hết, canh không vị.

Ngày nay tạ đức vua.

Vua Tàu xem bài thơ, khen

lấy khen đề, và phong chức cho hai quan Sứ.

Bài thơ ấy

chẳng do sự tình

cơ gặp gỡ của

hai anh chẵn dê

và xách ngỗng

thành tựu sao?

Mỗi ngày
nhớ đọc

BUỔI SÁNG

Nhật báo do
TRẦN - TẤN - QUỐC
trình bày

Chuyện trình thám đầu Xuân — Chuyện trình thám đầu Xuân — Chuyện trình thám

BẢY giờ rưỡi chiều 28 Tết, y theo lời hẹn với tình nhân Liên đến nhà Linh để cùng nhau ra xe về Vĩnh-Long thường một tuần xuân trăng mật ở thôn quê.

Vừa về đến nhà thì em Linh ra báo cho nàng hay rằng Linh vừa đi khỏi chừng mười phút và có dặn nếu nàng, có lại cứ ngồi chơi đợi chừng 9 giờ tối chàng sẽ về.

Liên ngồi ở bàn viết của Linh để đợi Linh về. Thoáng nhìn qua gian nhà nhỏ bé trang hoàng đẹp, chứa đầy sách vở. Liên có cảm tưởng như mình đang lạc lõng giữa một rừng văn...

Bỗng đôi mắt nàng sáng rực lên khi nhận thấy một lá thư ai gửi Linh để lộ ra trong một cuốn sách trước mặt nàng.

Nhìn quanh không thấy ai, nàng vội lên giờ sách lấy thư ra xem.

Khánh Hội ngày... tháng... năm...

Anh Linh thân mến!

Chiều nay, đúng 7 giờ rưỡi, Phúc sẽ đón anh tại Bến tàu ngang cột cờ Thủ Ngự. Mong rằng anh đừng để Phúc mong chờ.

Hôn anh.

Phúc của anh.

Xếp nhanh lá thư bỏ vào túi, Liên hấp tấp bước vội ra ngoài, quên cả sự từ giả em Linh.

Trong tâm trí nàng, hiện tại, quay cuồng lên bao nhiêu ý nghĩa nào nề đến tới trước một khối tình đầu sắp vỡ tan.

Thời hết 1 Niềm tin đã chết hẳn trong lòng người xuân nữ giữa một chiều cuối năm lạnh giá; Liên thần thờ như một kẻ mất hồn.

Qua cơn xúc cảm, thực tế đã kéo Liên về với hiện tại: hạnh phúc do ta đào tạo thì ta cần phải bảo vệ nó!

Một chiếc tắc xi không hành khách thoáng qua, Liên giờ tay chân lại.

Xe ngừng, nàng mở cửa bước vội lên xe bảo anh tài xế:

— Anh cho xe chạy ra bến tàu ngay cột cờ Thủ Ngự. Nhanh lên nhé!

Chiếc xe rồ máy, thoang thoát vút mau trên đường tráng nhựa.

Trời sụp tối, đèn điện đã bật lên khắp các nẻo đường. Hơi gió lòn qua cửa kính thăm lạnh, Liên cho khép lại vành khăn quần trên cổ đã bung.

Đến bến tàu, vừa bước xuống trả tiền xe, bỗng nàng thoáng thấy một chiếc tắc xi, hiệu Simca chạy trở tới mà nàng kịp nhìn theo, bắt gặp

Linh đang ngồi với một người lạ ở băng sau, cả hai đều khoác áo lạnh nỉ đen.

Bước vội trở lên xe; nàng kêu anh tài xế bảo nhanh:

— Anh cho xe rượt theo chiếc Simca đằng trước.

Tuy kinh ngạc, nhưng tài xế cũng thoáng kịp hiểu rằng đây là một vụ bắt ghen không hơn không kém.

Hai chiếc tắc xi, một « Simca », một « Renault quatre » thì nhau phóng mình theo ngõ Hàm nghi chạy thẳng ra bùng binh Saigon.

Liên nhìn theo chiếc Simca không nháy mắt.

Dường như bên kia cũng biết có người theo dõi, nên khi tới bùng binh, chiếc Simca cho đảo vòng bốn lượt quanh bùng binh như để quan sát bóng người theo dõi...

Vốn nhanh trí: Liên bảo anh tài xế ghé lại cây xăng gần ga Cuniac để đổ thêm xăng mà nàng chịu trả tiền, cố ý tránh sự quan sát hai người đi bên xe kia.

Sau khi đảo quanh bốn vòng, chiếc Simca liền vọt thẳng ngõ Lê Lai vào Chợ Lớn.

Theo lời Liên, anh tài xế xe Renault phóng xe rượt theo.

Cuộc rượt bắt sôi nổi của 2 chiếc tắc xi cứ tiếp diễn lần theo ngõ Lê Lai ra đường Võ Tánh đề sang qua Đại lộ Đồng Khánh lần vào đường Tổng đốc Phương rồi rẽ về hướng ga xe lửa Mỹ để trực chỉ ra Phú Lâm.

Lần theo đại lộ Hồng Bàng, đến đường lục tỉnh, chiếc Simca bỗng dừng lại trước một ngôi chùa.

Xe Liên cũng đậu lại cách đây lối 200 thước.

Hai bóng người từ trên chiếc Simca bước xuống đi thẳng vào cổng chùa. Liên chú ý theo rồi từng cử chỉ của họ.

Chiếc xe Simca quay đầu chạy trở lại, nàng cũng trả tiền tắc xi rồi đi nhanh về phía chùa.

Trước chùa, một tấm bản lớn trên ba chữ « Huê-Lâm-Tự » dưới 4 chữ to lớn « Kiếu Đàm Học Đường » làm Liên sực nhớ lại có lần Linh bảo với nàng rằng: Sư trưởng chùa Huê Lâm có nhờ Linh đến dạy ở đây.

« Thế ở đây là chùa, là trường học mà hai người ấy, nàng đã quyết không ai khác hơn làm Linh và Phúc, lại vào đây làm gì giữa đêm hôm tâm tối? »

Một câu hỏi hiện ra trong trí nàng càng phút càng to.

Lách mình qua cửa, nàng đi thẳng vào chùa. Cửa chùa đã đóng kín mít, nàng chỉ nghe

MỘT VỤ BẮT GHEN của PHƯỢNG HẢI

văng vẳng tiếng chuông mõ từ trong nội ra đều đều...

Theo hiện chùa, nàng lần lần thẳng ra sau, đi vào hai dãy lớp của trường Kiếu-Dàm.

Đèn văn phòng vẫn sáng, cửa khép kín lại. Ghé mắt nhìn qua khe cửa, Liên không thấy một ai. Tất cả các lớp đều

đắm chìm trong bóng tối, một bóng tối dày dặc của đêm không trăng.

Nàng tự hỏi: « Thế thì hai người ấy đi đâu? họ vào chùa chẳng? nhưng họ vào đây làm gì giữa đêm tâm tối? »

hay là họ vào văn phòng này và núp ở một nơi đâu mà nàng không thấy! Có lẽ lắm, vì đèn chưa kịp tắt kia mà!

Liên nghĩ đến cảnh hai người ngồi âu yếm nhau nơi cuối phòng, sau tủ sách, làm cho nàng bực tức lên.

Không do dự, nàng tong mạnh cửa. Cánh cửa không gài từ từ hé ra, nàng hăm hở bước vào. Đèn bỗng vụt tắt phụp. Từ bề tối om!

Liên kinh ngạc, còn đang tần ngần giữa bóng đen dày đặc thì có tiếng người ghé vào tai nàng:

— « Hãy ra mau! ở đây nguy hiểm lắm! »

Tiếng nói the thé chỉ phớt qua trong hơi gió, nàng khó nhận định ra, song nàng cho rằng có lẽ đó là tiếng bảo của Linh sửa giọng; ý nghĩ ấy làm cho nàng bực tức lắm lắm:

— « Phải, nguy hiểm vì có ta vào đây phá đám chứ gì? »

Liên giẫy tay toan chụp giữ người ấy lại, nhưng bóng người ấy đã biến mất rồi.

Cùng lúc ấy đèn lại bật sáng lên. Liên nhìn quanh phòng không thấy ai. Bỗng nàng rú lên, khi nhón quang của nàng gặp phải một ánh sáng phản chiếu loè mắt ở cuối phòng.

— « Một chiếc nhẫn kim cương? »

Bước lại lượm nhẫn tra vào ngón tay áp vừa khít, nàng bảo thầm:

— Chắc của Phúc đánh rơi trong lúc hấp tấp.

Cơn ghen tức lại phùng lên trong tâm huyết, mặc dù nàng vừa bắt gặp chiếc nhẫn giá trị quý vô song.

Nàng thầm quyết:

— « Đờ rồi họ sẽ biết tay ta! »

Qua phút giận dữ, lý trí đã về với nàng. Cái chiếc nhẫn kim cương vào túi, nàng lặng lẽ bước ra khỏi văn phòng.

Theo hiện chùa ra ngõ, Liên phải giật nảy mình đứng lại vì nàng thấy trước ngõ; một chiếc xe Vede te đã đậu sẵn tự bao giờ mà trong trí nàng có ngờ ngờ nhớ rằng đã có gặp chiếc xe ấy lần nào, hình như chiếc xe ấy cũng vào đỗ xăng một

lượt với xe tắc xi của nàng đi ban tối; và cũng chính xe ấy đã vượt qua xe nàng lúc xe nàng vừa đậu lại.

Linh tính báo trước cho nàng hay rằng hình như nàng bị theo dõi từ lâu!

Bỗng một tiếng hét kinh khủng oai nghiêm khiến nàng cuồng cuồng: « đứng lại! »

Rồi một nhóm người lối ba bốn người từ trong bóng tối xông ra, vây quanh lấy nàng.

Một kẻ trong bọn lăm lăm:

— « Bớt tóc, khăn choàng, áo hồng, quần trắng! Một ánh đèn « bin » rọi thẳng vào người

nàng, tiếp theo là tiếng mừng rỡ của nội bọn khi đã bắt gặp được con người mà họ mong đợi: « Bớt tóc, khăn choàng, áo hồng, quần trắng! »

Bình tĩnh trước cơn bất trắc, Liên lặng lẽ đứng im tìm phương đối phó.

Họ là ai, nếu không là kẻ cướp?

Linh tánh như báo trước cho nàng hay rằng có sự xảy ra không ngoài chiếc nhẫn kim cương quý giá mà hiện tại đang ở trong mình nàng!

Không cần đắn đo, Liên liền móc vội chiếc nhẫn trong túi ném ra xa.

Nhưng bàn tay của nàng vừa tung ra đã bị nắm chặt trong bàn tay cứng rắn. Thì ra hành động âm thầm của nàng bị lọt vào đôi mắt tinh ranh của một gã đứng cạnh nàng.

Gã chỉ gỡ nhẹ một cái là đã nắm được chiếc nhẫn kim cương mà chúng từ lâu hằng mong cướp đoạt. Xong, gã ra hiệu cho nội bọn thoát lên xe đi mất; bỏ rơi nàng ở lại giữa một tràng khùng khiếp kinh ngạc.

Nàng thất thối đón xe về nhà Linh. Ngăn ấy sự kiện xảy ra từ chiều đến giờ khiến nàng hoang mang khó nghĩ. Chỉ có gặp Linh mới tìm ra sự thật.

Đến nhà Linh, nàng vẫn thấy hai người mặc áo lạnh nỉ đen ban tối đang ngồi đối diện nhau tại phòng viết, nhưng hai người ấy không phải là Linh và Phúc theo như nàng đã nghĩ mà là Linh và 1 người đàn ông đứng tuổi.

Người ấy đang day sang nói với Linh:

— « Có lẽ nhờ chị Liên mà chúng ta nắm giữ được chiếc nhẫn kim cương ấy. Phen này thì lão triệu phú Hiếu Danh hết phương chối cãi về tội ác của lão. »

Giờ đây, Liên như hiểu ra phần nào sự thật mà nàng bị người ta lợi dụng cái ghen tức của tình yêu cho một âm mưu nào đó được thành tựu; song lại hồng cả rồi; vì chiếc nhẫn kim cương đã rơi vào tay kẻ khác.

Nàng buồn bã đẩy nhẹ cửa bước vào. Cả hai đều mừng rỡ đứng lên tiếp nàng. Linh giới thiệu:

— Đây là ông Lê Phương, thanh tra mật thám Đô thành và đây là Liên, vị hôn thê của tôi.

Nàng khẽ cúi đầu chào Lê Phương và ngồi xuống bên cạnh Linh.

(Xem tiếp trang 28)

TÌM TÒI

Một nhân vật lạ đời:

PHONG BIỂU bộ hạ của

THIÊN HỘ DƯƠNG

(Anh hùng kháng chiến

Đồng Tháp Mười) có biệt

hiệu là Trại nhơn Quí của PHỤNG XUÂN

Ai còn không nhớ nhà chí sĩ Thiên Hộ Dương mà bây giờ chợ Thiên Hộ, kinh đô của Đồng Tháp Mười còn nêu danh một vị trung thần, đồng tướng đã đem thân chết mà bồi đắp cho non sông Tổ quốc?

Sau khi Thiên Hộ Dương chết rồi, có để lại hai người bộ hạ kỳ tài: Tổng binh Thôi Lôi và ông Phong Biểu.

Hải tước 5, 7 tuổi thì ông Phong Biểu còn sống. Ông tên là Nguyễn Văn Biểu, làm chức hộ vệ ngày đêm cho Thiên Hộ Dương nên kêu là Phong (chambellan). Hai ông Thôi Lôi và Phong Biểu đối với Thiên Hộ Dương cũng như là Mã Tiền Trương Bảo và Mã hậu Vương Hoành đối với ông Nhạc Phi đời

Tống vậy. Bởi vậy khi Thiên Hộ Dương qua đời, chẳng bao lâu ông Thôi Lôi cũng từ trần còn ông Phong Biểu thì thả gao du xứ này xứ nọ.

Lúc ấy, tuy ông đã trên sáu mươi rồi mà còn mạnh mẽ tráng kiện lắm bộ tịch rất hiên ngang.

Trong vùng Cao Lãnh, làng nào cũng có ở, chỗ 5, 7 tháng, chỗ một vài năm. Tới đầu, những trang hảo

phú trong làng đều trốn về nhà tiếp đãi. Ông có tánh lạ lùng là tự do làm, không chịu ai ràng buộc, ở không chán, ông vô rừng đốn cây.

Trước khi đi, ông bảo nài cho ông một nơi cơm to, thứ nội 7, 8 người ăn, ông ăn hết, rồi xách búa vô rừng đốn ba ngày mới về, kéo 1 cây rừng đốn ba ngày mới về, kéo 1 cây

không nổi. Bởi vậy ông mạnh ăn mà cũng mạnh sức, người ta đặt hiệu là Trại nhơn Quí. Đôi khi có ai lạ đến chỗ ông ở thì ông có một miếng « gat » người một cách ngộ nghĩnh, không ai giận mà lại lấy làm vui thú, ông nói ông có sức cầm cây thước sắt (của nghề võ) đánh

một cái gậy 100 cây mía lâu. Người khách lạ nghe nói chuyện kỳ, cái lại, ông bảo:

« Không ăn thì có đánh cuộc, nếu tôi làm được thì phải thưởng tôi ba sải chề đầu nghe ».

Khách chịu, Ông mới lấy 100 cây mía lâu, bó lại một bó như khúc cây. Xong rồi ông xách cây thước sắt (vô khí ông thường dùng đi đánh giặc) ra giữa

sân để bó mía dựa vào gốc cây, ông lấy đà quất một thước, quả nhiên bó mía gãy ngang.

Khách chịu thua, nẫu một nỗi chề thật to, mức ra chén sắp dài trên ván ngựa, độ 3 sải, nghĩa là trên... 6 thước. Ông Phong Biểu bụng ăn từng chén này tới chén kia, hết 3 sải mới thôi.

Khách lấy làm lạ kỳ hết sức (về sức ăn ngọt của ông) cho ông là thần.

Nhưng miếng gat 3 sải (đề no bụng) ông chỉ kiếm người lạ mà gat, chứ người quen ai cũng biết tài ông (mạnh và ăn) vì ít ra đã bị thua cá một đôi lần rồi.

Tánh khôi hài, dễ dãi của ông ai này cũng thương và kính. Năm ông mất, ông trên 90 tuổi, được làng xóm chôn cất long trọng.

Nhà sách, dụng cụ văn phòng, đủ các báo chí

TAO - ĐÀN (BLAO)

Giám-Đốc: LÂM-PHAN

Kính chúc đồng bào một năm đầy hạnh phúc

Một truyện XUÂN

PÌ PẾ HÁN

ĐÊM ấy, vào một đêm cuối năm, thì sĩ Tôn và vài người bạn văn nghệ được chủ nhân một ban kịch Trung-Hoa mời đi ăn cơm Tàu ở lầu Soái-Kinh-Lâm.

Tiệc tàn đã lâu, nhưng bên ngoài trời mưa, mưa tháng chạp, mấy năm mới rơi xuống một đám, không to, nhưng lạnh quá nên ai cũng ngại ra về.

Tiếng nhạc Tàu, đại tấu ở một phòng tiệc bên cạnh, nghe âm lay cả đến buồng của họ đã bắt đầu lạnh như bên ngoài, lạnh vì câu chuyện về khuya rồi rạc vì ai cũng cạn đề.

Người đãi tiệc lo lắng sợ khách của ông ta buồn, nhưng mặc dầu bất thiếp bao nhiêu ông ta cũng không làm cho không khí ở đây linh động trở lại được.

Không một người tân khách nào có mang áo mưa theo cả vì đang giữa mùa nắng; chủ nhà biết họ ngại đầm mưa ra xe và sẽ ngồi lì ở đây, nên cố nặn óc tìm cách giải trí cho họ, nhưng tính mãi mà không tìm được mẹo gì.

Bỗng họ nghe văng vẳng một hơi nhạc khác hẳn, chơi bằng nhạc khí Âu-Châu. Chủ tiệc mừng rỡ trông thấy.

Hỏi nhạc ấy lưu động, cứ to dần dần.

Họ đoán biết những người chơi đàn đang đi trong hành lang dài, ở giữa những gian phòng của lầu.

Giàn nhạc gồm có một cây vi-ô-lông, một cây ghi ta Tây ban-Nha, và một phong cầm gì chưa biết rõ.

Bấy giờ giàn nhạc đã đi ngang qua cửa phòng của họ.

Các nhạc công dừng lại, nhìn vô, và dạo vài câu nhạc buồn.

Đó là hai người đàn ông Trung Hoa và một cô xam. Chủ tiệc ngoảnh một cái thì họ bước vào phòng, đứng khập khểnh mà đợi.

Thật là đau lòng! Một nhạc sĩ Việt Nam đàn đêm ở nhà hàng thường than số phận tủi nhục của nghệ sĩ, đêm đêm phải đánh đi ngón đàn để giúp vui cho một mớ người hành lạc, say mê trước ly rượu hay trước một người đàn bà, thờ ơ không biết có tiếng đàn, không biết có một nghệ sĩ nhiều khi thanh cao hơn họ, đang phụng sự họ, để được sống những ngày kham khổ.

Nhưng giàn nhạc nhà hàng của nhạc sĩ kia, đầu sao cũng giữ trọn nhân phẩm của nhạc sĩ.

Đang này... họ như van xin cầu khẩn một buổi nghe đàn.

Trông họ, Tôn bắt nhớ ngay đến những giàn nhạc lưu động ở Trung Âu và Đông Âu, rất đáng thương trong vở kịch « Anh em Karamazov » của Dostoievski do ban Cl. Bour-rin đã diễn ở Saigon độ nào.

Tất cả tân khách trong phòng đều lắc đầu từ chối. Chỉ có Tôn là ái ngại nhìn trân á xam cầm cây vi-ô-lông.

Đây là một bông hoa đã về lúc phấn lợt, hương phai, không còn được ai nài nỉ cho nghe tiếng to huyền ảo nữa, nên đến phải ăn mày một cuộc nghe đàn.

Ngỡ Tôn thích nghe nhạc lắm, hay thích riêng gì cô xam, ông chủ gánh hát nói gì vài tiếng với cô ta.

Tức thì cô trao cho Tôn một quyển sổ con ghi tên các bản nhạc, để chàng lựa chọn. Việt cổ, Tây cổ, Tàu phần nhiều.

Tôn lắc đầu, trả cuốn sổ lại sau khi lật sơ vài trang.

Thất vọng, cô xam cứ kéo liều một bản. Đó là một điệu nhạc Âu Châu, Tôn đã được nghe điệu, Granada. À, thật là mĩ mai: một người đàn bà Tàu đàn một bản Tây cho một người Việt nghe.

Tôn khoát tay lẹ, bảo thôi. Rồi hối hận và để khỏi mịch lòng á xam tội nghiệp này, chàng mỉm cười hỏi:

— Có biết bản Tàu xưa chẳng? Á xam dứt tiếng đàn, làm thinh suy nghĩ giây lát, rồi dạo nhạc.

Bỗng chốc, Tôn nhớ lại những câu Tỳ bà hành:

Vận đàn vài tiếng dạo qua,
Tuy chưa nên khúc, tình đã
thoảng hay
Nghe nào nuốt mấy dây bớt
rất,

Một điệu nhạc Tàu xưa trôi lên, tuy không được:

Dây to đường đồ trện rào,
Nỉ non dây nhỏ như chiều
chuyện riêng.

nhưng cũng đã thấm thía buồn lắm rồi.

Á xam đàn xong bản nhạc Tàu, lãnh tiền ra khỏi phòng thì trời cũng vừa dứt hơi.

Vài câu hẹn hò tái ngộ xa giao, vài lời cảm ơn, rồi chủ đưa khách xuống lầu.

Họ vừa ra khỏi cửa Soái-Kinh-Lâm thì trời bắt đầu mưa lại. Mưa tro rì rả thôi, nhưng cũng đủ làm cho họ khổ lắm vì trong khi bao nhiêu khách hàng của cái lầu lầu sang trọng ấy đều lên xe nhà, họ lại phải đầm mưa mà đi, cầu bơ cầu bất như một đám tàn binh. Thì sĩ xông pha mưa gió chỉ nên thơ ở đầu kia, nhưng ở đây thật là tủi thân.

Họ đi về phía góc đường Tổng Đốc Phương và Đồng Khánh để đón xe tấp xế ra Saigon.

Khi băng qua đại lộ Tổng Đốc Phương, họ thấy á xam hồi này co ro mau bước, hộp dòn giấu dưới ngực của cô.

Qua mặt á xam, Tôn không dừng được, day lại nhìn.

Chợt thấy Tôn, á xam ngơ nhiên như tự hỏi:

— Khách đi ăn cao lầu mà cũng đầm mưa về bộ như nhạc sĩ nghèo à?

Bấy giờ mưa nặng hạt. Tự nhiên, không báo nhau mà á xam và họ đều chạy vội vào nấp dưới hàng hiên của một hiệu thuốc bắc, đường Đồng Khánh.

Gió từng cơn thổi tạt vào hiên những hạt bụi nước mưa, nhiên bản nó chích vào da

mặt họ như những mũi kim đâm nhẹ vào thịt.

Á xam lạnh run cầm cập, và bối rối lo cho cây đàn phải bị ẩm, mà mãi không biết giấu nó ở đâu.

Thấy khuôn cửa hiệu thuốc bắc hừng sáng vô trong, Tôn đưa tay chỉ á xam bước vào đó, rồi bỏ hàng hiên và các bạn, chàng cũng vào theo.

Ngoài kia, những chiếc xe Huế-Kỳ bóng lộn, êm ái lướt qua. Đèn trong xe ầm ầm, soi sáng nhiều gương mặt thịt đang cốc cần nghệ thuật một cách đế vương.

Không bao giờ Tôn tui thân nghệ sĩ hơn đêm đó hết. Trong giây phút, chàng nhớ lại nhiều việc rất là không vui. Một người bạn văn, ao ước một cây viết máy EV. đã ba năm rồi mà vẫn chưa mua được. Tệ hơn nữa, một thi nhơn muốn có giấy tốt để làm thơ, mà cũng không làm sao mua nổi một ram.

Một luồng gió lạnh lại thổi qua. Tôn sực nhớ lại á xam bên cạnh vì chàng vừa nghe hai hàm răng cô đánh vào nhau dòn như người ta nhai thiết hải.

Day qua nhìn á xam miệng đánh bờ cặp, nách kẹp, hộp dòn đề sang cho nó dôi chút ẩm thừa, một lần nữa, Tôn lại nhớ đến cuộc gặp gỡ trên bến Tầm Dương ngày xa xưa kia.

Cùng một lứa, bên trời lận đận.

Câu thơ của Bạch cư Di trong bài hát Tỳ bà, đêm nay sao mà vang dội như tiếng kêu thương của ngàn thu cũ.

Cơn lạnh của người ca nhi kia, có phải chăng là cơn lạnh của chính chàng, của bao nhiêu là nghệ sĩ khác?

Tôn là một thi sĩ mà tài thơ đang vào độ này nở tốt cùng. Thế mà chàng đã phải trải qua những ngày cơ cực, thì còn nói gì vài năm nữa đây, khi thơ sẽ cạn nguồn, lời sẽ hủ lậu, thì thật là « không kể đời trôi hoài ».

Ngâm ngùi, chàng nhớ lại cảnh đời buồn tẻ của những bạn văn đã về chiều; những ngày chớm nở của họ vui rộn bao nhiêu, thì những ngày tàn tạ lại lẻ loi bấy nhiêu, buồn như cảnh một vị quan xưa về hưu, ô hô xe ngựa, khách khứa, lễ trình.

Còn nhớ đến chẳng mấy bạn văn già, chỉ có những cậu học trò biết người qua tác phẩm, không vốn và lúc đương thời cũng không thờ ơ khi tàn nghiệp.

Người ta mời chàng đi ăn đêm hôm nay chỉ cốt đề khoe với thế gian rằng người ta quen với nghệ sĩ, một nghệ sĩ đang lên. Vài năm sau, một nghệ sĩ khác sẽ thay cho chàng để đi làm món trang sức cho đám tiệc của những phú ông sinh văn nghệ.

Tôn tiếc rằng đã không ngừng được như thi sĩ Đức Henri Heine, thi sĩ Pháp La Fontaine để từ chối mọi cuộc đưa đón mời mọc của những ông nhà giàu thích kẻ cái thơm lây của văn nghệ sĩ.

Nhưng chàng hối hận ngay. Dầu sao, cái ông nhà giàu này cũng còn biết đến văn nghệ sĩ. Còn khối ông nhà giàu khác chẳng coi văn nghệ sĩ ra cái cớ rác rưởi hết thì sao!

« Cùng một lứa, bên trời lận đận ».

Không bao giờ, Tôn thấy chàng thân hơn nữa với một

người chỉ quen nhau với chàng vì một chuyến đò này.

— Tỳ-bà-hành?

Tôn đột ngột hỏi á xam như vậy. Ý chàng muốn nói: « Cô có biết bài Tỳ-bà-hành của Bạch cư Di chẳng? » Nhưng lại dốt tiếng Tàu, và không chắc á xam hiểu câu tiếng Việt rắc rối này, nên mong ba tiếng chữ nho ấy giúp cô ta hiểu.

Á xam ngơ ngác nhìn chàng. Tôn lại đổi giọng của ba tiếng trên kia, hỏi nữa:

— Tỳ-bà-hành?

Cô xam lại càng ngơ ngác.

— Xý bá-hang? Tôn lại

hỏi bằng giọng mới.

— Xý-bá-hang à?

Á xam hồi gang lại nhưng vẫn lắc đầu.

— Pì Pế Hán?

Nhận thấy á xam để tóc rìa phủ lên trán, chàng biết á xam là người Triều Châu, và như biết câu thơ của Triều Châu cứ trác của chữ nho, họ đọc ra bằng và ngược lại, nên Tôn mới đổi giọng cuối cùng, thử một lối đọc mà chàng mong người Triều Châu hiểu.

Thật là may mắn hể sức, Á xam hiểu thật, lặp lại câu ngắn của chàng đến hai ba lần, vừa nói vừa cười, vừa gặt đầu lia lia.

— Pì-Pế-Hán! Pì-Pế-Hán! Hồ Pì-Pế-Hán.

Á xam mừng rỡ hết sức đã đoán hiểu được câu hỏi của Tôn, vì chàng đã nói đúng tên bài thơ Tàu ấy bằng Thổ ngữ của cô.

Nhưng nỗi mừng chưa trọn á xam bỗng chợt hiểu những ý nghĩ thầm kín của chàng, chợt liên tưởng như chàng đến người ca nhi già gầy đàn Tỳ bà trên Vàm sông Bồn cho một thi sĩ lưu lạc nghe. Mặt cô bỗng dưng buồn hơn cái đám mưa nặng nề ngoài kia.

Á xam nhìn Tôn, nhìn chiếc sơ mi đã nhàu nát, chiếc cà vạt đã ngả màu, và chắc cô cũng đã liên tưởng đến một vật áo lam hoen bụi viễn tái.

Cô ngâm nho nhỏ những gì mà Tôn đoán hiểu như là:

Kim niên hoan tái phục lai
niên.

Mộ khứ triêu lai, nhan sắc cổ.

Môn tiền lãnh lạc, xa mã hy.

Bồng Tôn nghe cô ta nức lên mấy tiếng.

Dưới ánh đèn lơ mơ, vài giọt nước chảy lăn trên má cô.

Lệ hay nước mưa?

« Pì Pế Hán! Pì Pế Hán! »

Á xam thôn thức lặp lại tên của bài thơ Bạch-cư-Di đến mấy lần.

Đêm hôm đó, viên Tư-Mã tưởng tượng của đất Giang-Châu không cho lệ thấm lam y vì, trong giây phút trần tình, hẳn thấy mình chưa chịu chiến bại như á ca nhi kia.

BÌNH-NGUYỄN-LỘC.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

TIN NHẠC

Đề đáp lại thịnh tình chiêu cố của quý khách gần xa chúng tôi chế tạo thêm một loại đàn GUITARE và MANDOLINE bán với giá phổ thông:

MANDOLINE . . . 350\$
GUITARE 650\$

Đặc biệt trong dịp Xuân về chúng tôi xin hạ giá 10 phần trăm cho các bạn quân nhân và anh chị em học sinh. (Chúng tôi vẫn nhập cảng đầy đủ các nhạc cụ ngoại quốc).

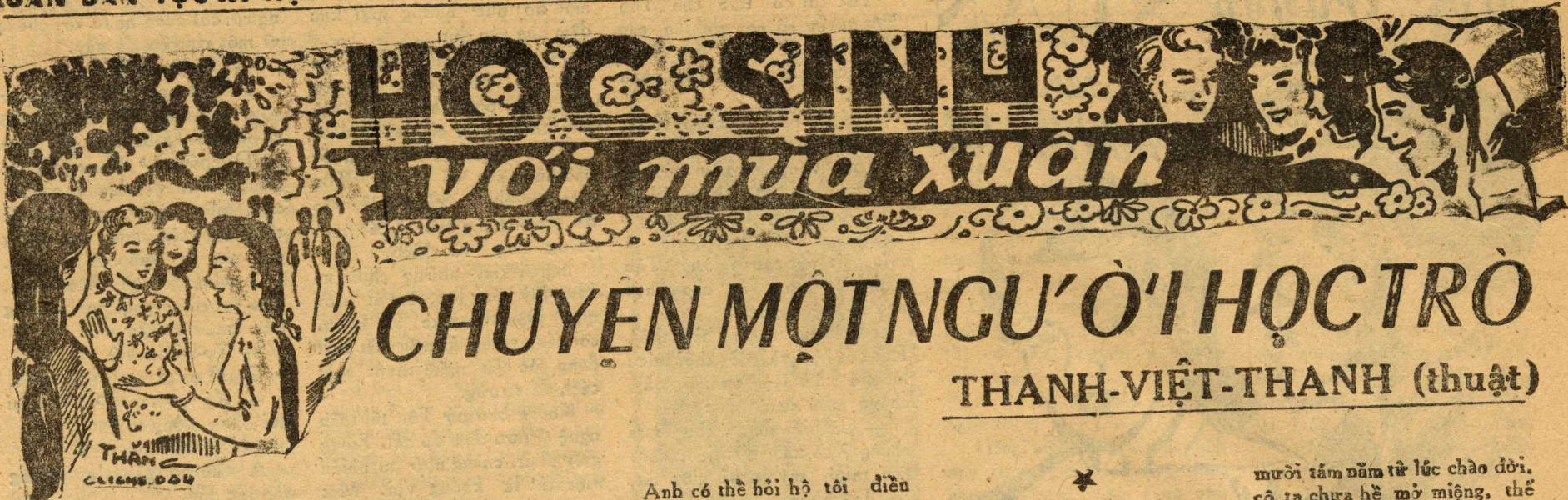
MỸ - TÍN

106-108, Nguyễn-Văn-Thịnh
56-58, đại-lô Nguyễn-Huệ
SAIGON

Mỗi ngày
nhớ đọc

BUỔI SÁNG

Nhật báo do
TRẦN - TẤN - QUỐC
trình bày

CHUYỆN MỘT NGƯỜI HỌC TRÒ

THANH-VIỆT-THANH (thuật)

XUÂN có 1 người học trò rất thông minh và luôn chăm chỉ học hành, nhưng số phận lúc nào cũng gặp nhiều cảnh trạng trái ngược chẳng may. Đã mấy lần anh khăn gói, lều chông đến trường thi, song đều thất bại. Chỉ đến việc thành lập gia đình cũng thế. Tất cả các cô gái trong làng đều không một ai ưng ý chịu kết nghĩa cùng anh. Họ đã lạnh lùng đứng đưng trước cảnh cơ hàn, hăm hiu của gia đình anh và họ cũng chán nản cho cái sự học hành vô dụng của anh nữa. Hơn thế, với cái gương mặt xấu xa, u nản của anh đã làm cho họ thêm ghê tởm. Nơi đâu, những lời câu hồn của anh cũng đều bị từ chối một cách sỗ sàng.

Tủi buồn cho phận, nên anh định sẽ đến tìm hỏi nguyên do số phận mình với Ngọc-Hoàng, vì anh nghe người ta đồn rằng trên một ngọn núi cao ở miền Nam, Ngọc-Hoàng thường hay ngự trị tại đó để xem xét những lời thỉnh nguyện, đơn từ của hạ giới. Một hôm anh sắp-sửa hành lý, may sắm đồ lễ phụng nhang đèn rồi quay gó ra đi.

Sau một ngày dài vất vả lẫn xuôi, trời non, lúc bóng chiều đã ngả sang màu tím sẫm thì người học trò vô phúc ấy dừng chân, vào tạm nghỉ trong một chiếc quán nhỏ bên đường. Người chủ quán niềm nở đón tiếp và thết anh một bữa cơm thịnh soạn. Người chủ lại hỏi về chuyện đi của anh. Anh bèn phân trần tỉ mỉ. Nghe xong người chủ quán mừng rỡ nói:

—Vợ chồng tôi có một mụn con gái nhan sắc khá mặn mà năm nay đã được mười tám tuổi rồi nhưng vẫn chưa có một ai đến xin cưới vì nó không nói được tiếng nào từ khi lọt lòng mẹ. Cậu ơi, vợ chồng tôi đã quá vô phúc, chúng tôi rất đau buồn rầu khổ sở! Nếu có đến nơi ấy, thì xin cậu vui lòng mang tâm sự của chúng tôi mà tâu lại Ngọc-Hoàng, xin người thương xót mà ban cho phép màu chữa bệnh cháu. Ông cậu, chúng tôi nguyện sẽ ghi tạc.

—Vâng, rồi hôm sau, người

học trò thức dậy thật sớm, từ giả chủ quán và tiếp tục cuộc hành trình.

Một ngày nửa qua... Lộ trình một mỏi, người học trò lại xin vào nghỉ trọ ở một người làm vườn bên đường. Nơi đây, người ta cũng tiếp anh niềm nở, cũng đãi anh một bữa cơm ngon lành và cũng hỏi anh câu hỏi như người chủ quán hôm qua.

Sau khi nghe anh kể, mặt người chủ nhà lộ hẳn vui mừng:

—Ồ! Nếu như thế, tôi xin cậu hỏi Ngọc-Hoàng hộ tôi rằng: Tại sao hai cây cam của tôi trồng ngoài công vào lại không có trái trong lúc những cây khác đều sai quả quốc?

Vâng, tôi không quên. Canh gà đầu tiên eo óc gáy vang, báo hiệu đêm dài sắp lặn. Người học trò vội vàng thức giấc, khăn gói quàng vai, nối tiếp quãng đường.

Và trưa hôm đó, anh đến một bờ sông, nước cuộn cuộn trong veo, từ bờ vắng lặng. Anh tần ngần lo lắng, đưa mắt nhìn quanh cố tìm một con đò để sang sông. Nhưng tuyệt nhiên, từ bờ sông rêu, bờ cây xào xạc rắc lá xuống dòng sông.

Còn đang lưỡng lự phân vân bỗng nhiên anh thấy từ giữa lòng sông vọt hiện lên một con cá chép khổng lồ, vài bạc bóng ngời lóng lánh, trong vẻ sợ. Con cá kỳ lạ ấy nhắm ngay hướng anh lội vào, nhanh như một chiếc tàu rẽ nước. Nó hỏi anh:

—Này anh! Anh đi đâu thế?

Anh cố gắng điềm tĩnh, trả lời:

—Tôi lên Thiên đình để hỏi Ngọc Hoàng xem tại sao tôi thi hoài chẳng đỗ? Tôi là một học trò cần mẫn siêng năng không ngu si tới tấp gì mà sao gặp lắm cảnh long đong?

—Tôi cũng thế đấy!—cá đáp đã ba lần liên tiếp, tôi đều bị hổng cả trong các kỳ thi « thành rồng ».

Này anh bạn, anh hãy nhìn tôi xem! Tôi đã khá lớn rồi đấy chứ? Ừ, các bạn tôi đều đã đỗ và đã thành rồng cả rồi, duy chỉ còn có tôi là còn mang lớp vảy cá này mãi đây thôi!

Không hiểu tại sao thế anh nhỉ?

Anh có thể hỏi hộ tôi điều đó?

—Vâng, tôi rất sẵn sàng!

—Ồ, anh tốt quá! Vậy để tôi làm thuyền đưa anh sang sông nhé!

Thế rồi, cả ta cặp mình vào bờ, mời người học trò ngồi lên lưng mình. Xong, cá vẩy đôi một cái chớp mắt, cả hai đã đến bên kia bờ.

Khi người học trò của chúng ta lên đến đỉnh núi, chỗ Ngọc Hoàng ngự trị thì trời đã đúng Ngọ. Không nể nóng nực, anh ta vội vàng tìm chọn một tảng đá phẳng, móc bọc hành lý lấy ra một tờ giấy hồng trái cần thận lên bàn thạch... Anh lấy hương thơm đốt, mùi hương nghi ngút tỏa ngát lên trời. Anh quỳ gối, chắp hai tay để lên trước trán, lẩm râm cầu nguyện.

Giấy lất, bỗng có một cụ già râu tóc bạc phơ, tướng đoan trang hiện ra đứng sừng sững trước mặt anh. Ông cụ cầm phất trần, ung dung phất qua phất lại, chăm nhìn vào anh sẽ hỏi:

—Này con! con muốn gì?

Cả nói, Tâm tính vốn không ích kỷ, luôn nghĩ đến công việc của người khác trước công việc của mình, nên người học trò thật thà kể lại chuyện con cá chép. Nghe qua, Ngọc Hoàng liền phán:

—Cái đó không có gì là lạ cả đâu, con à! Số là con cá ấy, trong miệng nó có hòn ngọc rất lớn làm cho mình nó nặng trĩch không thể nào bay được. Nếu nó muốn thành rồng nó cần phải nhả hòn ngọc ấy ra là được.

Tâu Ngọc Hoàng, còn câu chuyện hai cây cam của người làm vườn?

—Chúng đã bị trồng nhầm vào hai chỗ có hai hủ vàng đầy mà người ta đã chôn giấu từ lâu. Gần vàng, rễ của cam không thể nào cung cấp đủ chất bổ cho cây, nên cây không có trái là phải. Nay, hãy đào lấy hai hủ vàng ấy lên thì cây sẽ có quả ngay.

Người học trò hỏi tiếp:

—Muôn tâu Ngọc Hoàng, tại sao con gái của người chủ quán không nói được?

—Khi nào nó gặp một người sắp có danh vọng thì tự khắc nó sẽ nói được.

Đáp xong câu ấy, Ngọc Hoàng vụt biến mất vào chòm mây trên không vì theo lệ thường, sự xuất hiện của Ngài không khi nào kéo dài quá ba phút và cũng không khi nào trả lời ai quá ba câu. Vì thế cho nên người học trò không kịp hỏi đến chuyện mình. Anh ta hồi tiếc vô cùng. Tuy nhiên, anh cũng lấy làm thỏa mãn được đôi chút vì đã hành diện làm đầy đủ bổn phận mà kẻ khác đã cậy nhờ, anh thu xếp hành trang, lần theo ngõ củ lui chơn.

Từ khi người học trò nhận lời hỏi giúp ra đi, cá chép vẫn luôn túc trực bên bờ sông chờ đợi.

Người học trò về tới nơi, bèn sốt sắng thuật ngay lại chuyện hòn ngọc cho có nghe và tiếp:

—Cá thần hãy nhả viên ngọc vương viú ấy ra đi, tự khắc cá thần sẽ được nhẹ nhàng và sẽ thành rồng trong kỳ thi tới.

Cá ta chỉ xiết mừng vui. Và để tỏ lòng biết ơn cá ta biểu luôn hòn ngọc của mình cho người học trò, rồi vẩy đuôi lặn xuống nước.

Chiều hôm đó, về đến nhà người làm vườn, anh học trò cũng tỉ mỉ thuật lại hai hủ vàng cho ông ta nghe. Nghe xong ông ta vội vã xách cuốc, xuống chạy ra gốc cam đào lấy vàng lên và một hủ, biểu cho người học trò.

Tình sương hôm sau, người học trò mang hủ vàng và hòn ngọc về đến nhà ông chủ quán. Và khi anh ta vừa đặt chân qua ngưỡng cửa, thì bỗng con gái của ông chủ vọt chạy ra cung kính chào anh và nói mấy câu chúc mừng thông thạo. Đã

mười tám năm từ lúc chào đời, cô ta chưa hề mở miệng, thế mà hôm nay nói được lưu loát, trông miệng cô ta có duyên lại! Cả nhà đều nhìn cô với cặp mắt ngạc nhiên và sung sướng cả nhà người học trò của chúng ta, lễ phép thưa:

—Thưa chàng, ơn chàng to tát biết bao! Em biết lấy gì...

Người chủ quán vội tiếp lời con:

—...Đề tạ ơn người, lão bằng lòng cho con lão kết hôn cùng người. Chàng hay người có vui nhận cho chăng?

—Vâng, xin cảm ơn lão đã quá lời. Còn gì sung sướng cho tôi hơn khi được một người vợ trẻ đẹp và ngoan ngoãn như thế này...

Thế rồi, hôn lễ được cử hành một cách rất long trọng...

Và năm sau, người học trò có số chẳng may ngày xưa của chúng ta đã chiếm được Thủ khoa kỳ thi Trạng và được phong quan...

...Khi người ta không hề nuôi lòng ích kỷ, khi người ta luôn nghĩ đến quyền lợi của mình sau kẻ khác thì luôn luôn sẽ được hưởng một phần thưởng đích đáng...

THANH-VIỆT-THANH

MƯA CHIỀU

Kính dâng « Tình mẹ »

Mưa gió đầu thu hoa lá rơi.
Chiều dâng khắp nắng cuối phương trời,
Buồn lên ngó hẹp bao nhưng nhớ.
Cánh bướm chiều hôm lạc mất rồi?

Nghe lá giao mùa rụng lá rơi.
Mà đây còn lại cánh chiêm côi.
Cô đơn từ mấy mùa mưa trước,
Lặng lẽ phương nào? Mây gió ơi!

Ài nhớ chiều xưa trong mắt thơ,
Mẹ hiền ôm lấy đứa con khờ.
Ru con êm nhẹ trong chiều lạnh,
Mộng cũ mờ tan tự thuở giờ.

Buổi ấy mẹ đi chẳng giữ từ.
Mưa chiều lịm kín cả sâu tư.
Ngày xanh thốt nhẽ! Đau buồn lắm,
Một cánh chim đơn lạc hững hờ.

Rồi mỗi chiều về ngát hương xa.
Mây giăng mờ mịt dặm biên hà.
Ngó buồn là rú vẫy bờ lạnh,
Nhớ mẹ ngồi đau thấm lệ ra.

Đây nửa mây chiều trở gió mưa.
Cánh chim ngày củ vẩn bơ vơ,
Lìa xa tổ mẹ chìm cô lạnh,
Ơi nhĩ! trở sâu mây thuở xưa!

BỔ HUYỀN THU

Nhà hàng THANH-THỂ

Góc đường Nguyễn-trung-Trực — Tạ-thu-Thầu

SAIGON

Điện Thoại : 22.152

Cung Chúc Tân Xuân

Trong dịp Xuân vẫn mở cửa đón tiếp quý khách.

XUÔI NGƯỜC

HÀN SONG
THI-HOÀI-TH

Đời là một chuyện lâu không
hẹn b n
Bạn và tôi, người khách của
thời gian...

Đã mấy chục năm rồi, con tôi
kìa xuôi ngược, bao khách lữ
đạp ghé nhau giữa một đoạn
đường ngắn ngủi, rồi xa nhau,
rồi bắt gặp, rồi luyến tiếc...
Tôi bỗng nhớ, tôi bỗng nhớ
trên đường sắt, tôi bỗng nhớ
thăm buồn đã lần đi đi bao
câu sầu mong nhớ, bao giọng
hát đợi chờ...

Rồi quên lãng...

Bụi đời sẽ xóa tất cả! Sống
đời sẽ không để lại một dấu
o! gì hơn ngoài đôi bàn tay
trắng với những nếp nhăn kinh
nghiệm, cũng bao thử thách đã
đang trên đôi vai con người.
Nghệ sĩ... Không hẳn là Nghệ sĩ,
nhưng tôi cũng như bạn. Tôi
đã được nghe tiếng nhạc muốn
đời âm vang dọc lối người
rộn rã, du dương như Tình ca
hừng hực như Khát vọng và
đậm đà khắng khết trong Duyên
quê. Trong lời nhạc cũng như
trong cơn hương, trong thi từ.
Và bạn cũng tôi đã có bao lần
lặng nghe những câu từ bất tận
lặng của người không tên tuổi...

Phải, hương đời đang dâng,
người Nghệ sĩ đang ép nói
những lời thơ điệu nhạc cần
thông cùng nhân thế... đâu họ
vẫn biết rằng, rồi đây cũng
vẫn sẽ có một ngày... tiếng
lòng muốn đi ra sẽ mọi một đi khi
đoạn thơ "chỉu" vào bất đầu.

Thời bạn ợ, lại đến một
chặng ga rồi! Con tôi kìa
ngừng bánh để kể lên người
xuống... Tôi, Bạn sắp già từ
Bạn ghi lại đây, để hồn trong
tiếng nhạc, tôi theo câu thơ bạn
ý trên con tàu xuôi ngược, đi
mãi đến một phương trời nào,
về gần gũi ợ, còn cảm thông,
rồi còn xa cách...

E ngại ghé vào đây đôi giếng
cầm bút đầu Xuân, gửi người
Nghệ sĩ...

HÀN-SONG, THI-HOÀI-TH

LẠI MỘT MÙA MAI NỞ

của MẠC-VY-NHÂN

Mùa mai năm rồi đã nở,
nhưng nó cũng đã tàn lụi theo
thời gian.

Mùa mai năm nay lại nở,
ngào ngạt tất cả hương vị của
nàng sương và ong bướm.
Một năm đi qua nhanh quá.
Nhanh như con én lướt giữa
chều hoàng hôn nhạt nã g.
như cây tên vút mạnh lên
khoảng không gian, như tiếng
gió qua bên tai, như đám mây

lờ lững nhẹ. Một năm qua ai
có nhớ gì chăng?

Những kỷ niệm thiếu thời?
mà phải. Những đêm vui bên
chén trà bốc khói, bánh ngọt
thơm ngon, bên tiếng cười
chan hòa ý nhị, bên tiếng nói
thả thết mặn mà. Chưa hết,
hãy còn nữa, nào những cuộc
đi đây đi đó, nào khi lên đồi,
lúc về đồng ruộng, nó dài lê thê
như thời gian của năm và

cũng lẩn trốn trở như đoạn
đường đầy chông gai 'ôm chồm.
Mùa xuân năm rồi tôi không
quên được, tuy bụi đời đã cố
xóa bỏ đi, nhưng với tấm lòng
thủy chung thề chung thủy,
tôi vẫn nhớ luôn những kỷ
niệm ban đầu. Tôi không biết
tôi xuân, vì xuân đến tôi chẳng
thấy. Ai đây rồi? tôi thấy mùa
xuân đến với tôi trong sự rộn
rịp và bừng sáng của trời đất,
với tất cả muôn ngàn màu sắc
đua tươi, muôn ngàn tiếng
chim hót chào buổi sáng, tôi
biết đến xuân khi nào nhĩa cánh
mai rơi nhẹ trên thềm.

Mùa mai năm nay sao tươi
quá, đẹp quá, sắc vàng óng ánh
nhụy tâm hé nở nằm trơ mình
tắm trong ánh nắng xuân.

Mùa mai mấy năm qua, tôi
hãy còn nhớ, biết bao kỷ niệm
vui buồn, cười khóc, chen vào
đầu óc tôi. Hoàn cảnh là người
thứ ba đã chỉ phối thiện chí
của tôi rất nhiều và nhiều hơn
nữa. Tôi không còn nhớ rõ là
sao. Chắc mỗi lần xuân đến
thì mỗi lần tôi nhớ thêm được
nguồn vui. Mỗi lần mùa mai
nở, tuổi hồn nhiên thêm nặng
với cuộc đời. Mai càng nở,
người ta càng thấy già ra. Mai
mỗi năm càng bừng dậy khoe
hương, lòng nhân thế lại phải
trải qua mấy lần thời niên
thiếu. Cái ngày nào ôi! bây
còn bé tí teo, hề khi thấy mùa
mai nở là tôi sung sướng vô
cùng. Cái sung sướng chẳng
chỉ có tôi mà là có muôn triệu
thằng trẻ tuổi cỡ tôi, vì rằng:
được mặc quần áo mới đi
chợ điện với xóm làng được
ăn suốt ngày những bữa ăn
thịnh soạn, được nghe tiếng
pháo nổ đi mừng, được mọi
người vỗ về thương mến. Ai
nấy cũng từ từ và nở nụ cười
hoan hỷ với tôi. Tôi quên nói,
cái thích nhất của tôi nữa là
được tiền lì xì. Mai nở mùa
này rồi mùa khác, chẳng tôi

càng lớn lên càng thấy tiếc hối
những mùa xuân qua.

Sáng tinh sương, hoa mai
chưa kịp tắm ánh nắng bình
minh thì tiếng pháo inh ỏi đã
nổ vang dậy khắp tám hướng
trời. Tiếng pháo ngày Tết in
như tiếng súng ở bãi sa trường.

Xuân này đến nữa là đã hai
mươi lần thăm nhuộm màu
vàng ánh của hoa mai cái trên
đầu tôi. Cũng trong mùa mai
nở này, tôi vẫn chưa tìm ra
được một tư tưởng gì mới mẻ,
chưa khai thác được ánh sáng
hu ền dịu của tuổi thích mơ
mộng và thích có tình yêu.
Tâm hồn tôi vẫn trầm lặng và
dừng đọng trước mọi hoàn
cảnh kích thích. Đôi khi tôi
cũng luyến tiếc tiếng pháo
hoặc nhìn cánh mai rơi là tả mà
phát thềm thường. Thềm vì
tiếc cánh hoa tươi chưa phát
tiết tất cả hương thơm mà đã
vội dứt bạn là cánh, luyến vì
ngại pháo nổ to mà chỉ để rồi
tan xác thế.

Mai này rơi dần, rơi khác
lại nở lên. Tôi trẻ này đi thì
tuổi già kia men tới. Người đến
mùa mai nở thì lòng buồn nhẽn
hân-joan vui về như ợ khi
thấy tóc trên đầu đã lần lượt
điểm sương m lo ngại buồn
rầu. Biết rằng thì giờ trôi qua
thì có mong gì trở lại, thử hỏi
hoa mai năm nay tàn có ai bảo
sáng năm tới nó sẽ không nở
chẳng?

Hôm nay, lại một mùa mai
nở! Một mùa xuân dần tộc về
vết nhân loại, về với tất cả mọi
gia đình. Từ các bậc lão thành
đến nư ợng mới đầu xanh nhĩ
nhóm như chúng tôi. Từ các
nhà giàu sang đến những tốp
lều tranh nghèo xơ xác.

Tuổi trẻ của chúng tôi ơi!
Hỡi vui về lứa đôi mừng mùa
xuân thanh bình.

Viết vào khuôn trưa.

Giữa cánh đồng im lặng.
MẠC-VY-NHÂN

NHỚ

Tùy bút của TYNCA

Gởi tác giả bài thơ "NHỚ"

...Bây giờ ngồi viết bài thơ Nhớ
Lòng lòng cảm hoài! Tim nh ợ hoa!

HUỲNH HOA (ĐTHĐ)

Nhớ!! Ta đang nhớ về phương nào?
Nhớ thôn xưa dịu hiền nằm quanh theo giòng sông Hậu,
soi hình trên làn nước lóng lánh sắc, êm êm xuôi chảy
về vạt nèo.

Nhớ đến những g ợ trai làng, chất phác hiền lành chỉ
biết cấy cấy ruộng nương, mong cho bông lúa tươi màu đề
rồi cùng vui ca những khúc hát "Được Mùa" vang trong
nóng ồm, đôi khi cũng mơ màng nghĩ đến chuyện xa xôi
hay nhớ một bóng hình nào...

Nhớ đến lũy tre làng, quanh năm uốn mình trong cơn
gió loạn, những cánh tre tên măng mọc đã đổi thay không
biết bao nhiêu ở xóm làng.

Nhớ đến những ánh nắng sớm, đẹp rực rỡ với muôn màu
bao trùm khắp không gian, hay những ánh nắng chiều hừng
hờ thấp thấp trên những đ ợ xanh vì vu gió.

Ta đang nhớ rất nhi ợ về thôn xóm.

Những đêm trăng thanh êm ả, du du tỏa xuống cánh
đồng lúa ngọt dư hương, có những nụ cười tươi như nắng
sớm đang rộn rã hồ vang những điệu tình tứ, khi bằng
quạt, khi buồn man mác rồi có những tiếng hò đ ợ ồm ồm
như những ánh sao hồng vút ồm lòng các cô thôn nữ
đang xuân, của những g ợ trai làng đang thả hồn hòa theo
âm điệu du dương, trầm lặng.

Có những buổi chiều thu, lá tả rơi rơi trước cổng nhà,
ta lặng ng ợ: đêm từng chiếc lá rơi, lòng vu vu theo gió
thư rười rượi ướp qua tâm hồn thơ ngây của những mái
đầu xanh đầy nhựa sống.

Nhớ những cánh hoa ợm sắc máu giữa những buổi
trưa hè nắng chói rọi, chập chờn giữa không trung, màu
màu của hoa đã hun đúc những ý tưởng chiến đấu của dân
tộc đây chỉ quật cường, màu hoa phượng của học sinh còn
thăm nhiều trong lòng những khách tha hương đang hướng
về quê cũ.

Ta còn nhớ đến những làn khói đen nhân nh ợ, bốc lên
giữa đồng ruộng ng ợ trời, đang hừng hực cháy như bên lửa,
khói lan khắp thôn xóm, khói bay nhẹ nhẹ không trung hợp
với những áng mây xam xam đã rồi xuôi theo làn gió bay
về những nẻo xa xăm.

Những chuỗi kỷ niệm ấu thơ, không nhòa trong dĩ vãng,
những cảnh thiết tha của bà mẹ hiền trong những buổi
trưa hè, đang ợu yếm ru con, hát những câu ca dao đầy
hương hoa đời viết.

Gió đã loạn rồi trong khóm trúc cảnh tre, ta còn nhớ
ta đang vương mắt thơ ngây vui thích nhìn say sưa bên lửa,
loạn cuốn, cuốn những xác lá vàng cùng bụi cát, tung về
một nẻo xa xa, rồi trả về cho cát bụi.

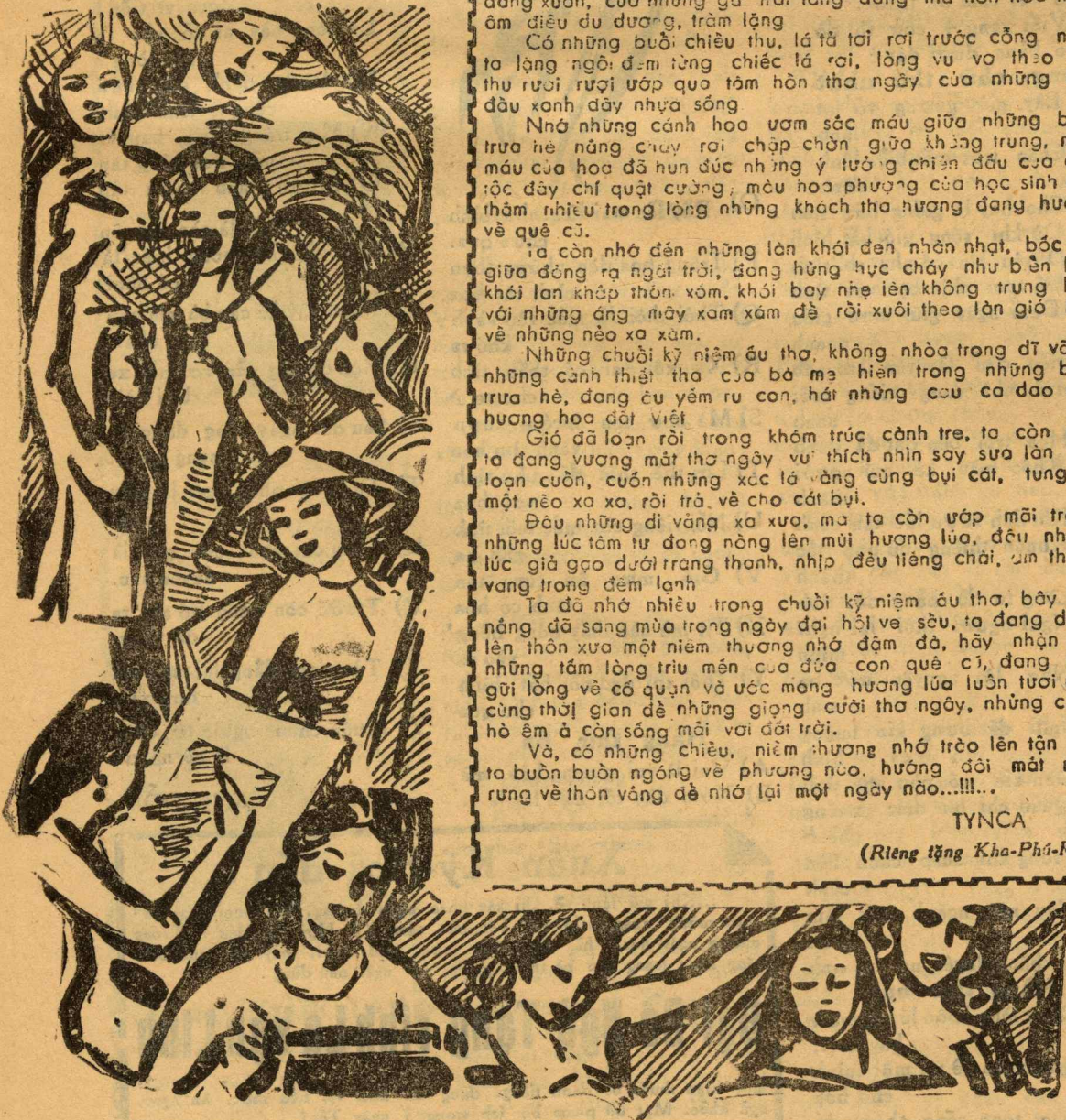
Đâu những đi vắng xa xưa, mà ta còn ướp mãi trong
những lúc tâm tư đang nồng lên mùi hương lúa, đâu những
lúc giả ợ dưới trăng thanh, nhịp đều tiếng chày, ợn thanh
vang trong đêm lạnh.

Ta đã nhớ nhiều trong chuỗi kỷ niệm ấu thơ, bây giờ
nắng đã sang mùa trong ngày đại hội về s ợu, ta đang dâng
lên thôn xưa một niềm thương nhớ đậm đà, hãy nhận lấy
những tấm lòng triu mến của đ ợa con quê cũ, đang tro
gửi lòng về cố quận và ước mong hương lúa luôn tươi m ợu
cùng thời gian để những giọng cười thơ ngây, những c.ười
hồ ồm ả còn sống mãi với đời trời.

Và, có những chiều, niềm thương nhớ trào lên tận cổ,
ta buồn buồn ng ợ về phương nào, hướng đôi mắt rung
rung về thôn vắng để nhớ lại một ngày nào...!!!!

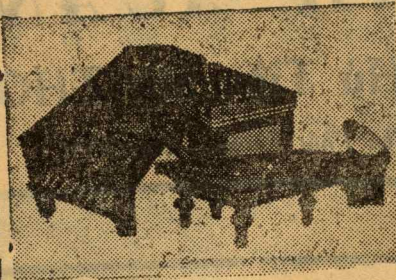
TYNCA

(Riêng tặng Kha-Phú-Kính)

Cung Chúc Tân Xuân

QUÝ ÔNG LƯU Ý!

Các đồ giải trí hiệu
KIM QUAN làm
đúng như đồ Âu Mỹ.
Bàn Billard France
(bi da ba trái) Đồ
phụ tùng xài toàn đồ
bên Pháp rất bảo
đảm, ợai trước trả
tiền sau.

Xe chở tận nhà,
ráp ki ợg tính tiền.

Quý ông mộ điệu chơi bi da không làm đồ
xấu, xin đến hiệu KIM QUAN rất vừa ý:

Có bàn Billard Russe, bàn đá banh tay, bàn
Ping Pong đủ sắc cây.

Hiệu KIM QUAN kính mời

Quản lý: LÊ VĂN BỀN

Chỗ làm

19/5 Phát D ợm Sa'gon
(sau chợ Cầu k ợ)

Chỗ đề bàn

119 Bắc sỹ Yersin
k ợ rạp hát Thành Xương

LỚP RÁP SỬA MÁY RADIO
BIỆN TÍN VIÊN — KẾ TOÁN
ĐÁNH MÁY CHỮ

Trường MARCONI

132-134-136 Công-Quỳnh
Chi nhánh: 221, Phạm-Ngũ-Lão

Dọn thi cấp bằng Bộ Q.G.C.D.

Đủ các lớp chiều, tối

BÓI THƠ

Một người bạn, anh V.X. LINH đã tặng cho tôi cách Bói này. Theo anh thì đây là một tài liệu mà tình cờ Anh đã được tận ngoài Trung Việt. Tôi đã đem thí nghiệm trong khoảng bốn năm nay thì thấy về Niên Hạn cũng đúng lắm và nhiều thân chủ của tôi đã phải công nhận hay. Vì thế, tôi xin chép ra để quý bạn đọc bốn phương thưởng thức trong dịp tân xuân, hoặc muốn biết về niên hạn của mình hay là coi dùm cho người khác đều được cả. Chỉ cần viết 4 con số, — từ 1 cho đến 9, muốn viết số mấy cũng được nhưng nhớ là đừng có viết con số không (0) rồi dò theo Bảng dưới đây.

Theo bạn tôi thì cách Bói này là của Lý-Thái-Bạch. Vì đang chủ tâm nghiên cứu về Lý số nên tôi còn mong được Quý Vị Chư Tôn, ai biết được rõ hơn và xuất xứ của cách Bói này, xin chỉ dùm cho, tôi mang ơn trọng. Và nếu còn có điều gì dạy bảo thì xin cứ biên thơ cho ANH-ĐỒ, số 76 Đại Lộ Thành Thái. Phước Tuy.

Viết xong 4 con số, bạn dò theo những hàng dưới đây:

Hàng thứ nhất.—

- 1) Bón chôn cho lắm cũng như không
- 2) Đầu năm lại gặp hội mây rồng
- 3) Công danh phí chí cá thành rồng
- 4) Sang năm bươn chải mới thành công
- 5) Bước qua năm mới thỏa lòng mong
- 6) Ai người đưa khách vượt qua sông
- 7) Nước non còn đợi hội mây rồng
- 8) Đản đo e ngại lắm gai chông
- 9) Thời như gió vút giữa rừng thông.

Hàng thứ nhì.—

- 1) Cũng tỷ hoa trôi lững giữa giòng
- 2) Ráng sức chèo qua khúc ngược giòng
- 3) Xong bước đường xa chớ ngại ngừng
- 4) Cẩn thận đừng ham chuyện viễn vông
- 5) Trơ trọi bao năm giữa bụi hồng
- 6) Gặp cảnh tình duyên phải nặng lòng...
- 7) Như thể ngày xưa chuyện Thạch sùng
- 8) Đường mới toan đi lượm ngại ngừng
- 9) Lắm nỗi éo le phải nặng lòng.

Hàng thứ ba.—

- 1) Tháng 8 tháng 4 (Mười) «1» thời vận rủi
- 2) Đến độ Thu sang cảnh héo úa
- 3) Vào tiết thanh minh hoa trở nụ
- 4) Mang tiếng mang tăm vì lắm chuyện
- 5) Tháng 8 tháng 4 (Mười) «1» tiền bạc có
- 6) Chọn bạn mà chơi phòng kẻ dũ
- 7) Lá rụng bao mùa rừng vạn dặm
- 8) Qua khỏi mùa Hoa, Trời lại sáng.
- 9) Đò vắn cầm sào chờ khách củ.

Hàng thứ tư

- 1) Rồi đây vạn lý, vạn tương phùng.
- 2) Qua cơn bi cực lại thông dong.
- 3) Cửa trời đưa đến đề đền công.
- 4) Cuộc đời như thể một cơn giông.
- 5) Tháng Mười gặp lúc lúa đầy đồng.
- 6) Phi tình hoa nở, thỏa lòng mong.
- 7) Chuyện đời lắm nỗi phải đề phòng.
- 8) Đợi giờ chào đón ngọn đông phong.
- 9) Đòi còn lặn dạn đến sang Đông.

(1) Nếu bói vào hồi tháng 4 hay 5 trở đi thì bỏ chữ tư mà thay vào chữ mười.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

THANH - XUÂN
Đặc biệt Hủ Tiểu MY-THO

44 đường Tôn Thất Thiệp — SAIGON

Cung Chúc Tân Xuân

NGOC CHEMISIER

9, đường Phạm-Ngũ-Lão
SAIGON

Qua năm
1959

HÀNG PHIM

COSUNAM

sẽ tung ra một
loạt phim mới

BÓI KIỀU THEO ANH-ĐỒ

Quá nửa đời người mông lo về lý số, tôi cũng phải công nhận cho Bói Kiều là linh ứng nếu ta thực lòng tin tưởng. Nhưng cứ phải có một quyền Kiêm vận Kiều mới bói được thì cũng là chuyện hơi phiền phức do đó tôi mới có ý định soạn ra một cách Bói riêng. Nếu quý bạn muốn có 4 câu về tâm tình (xin nhớ là bói Kiều chủ về nhân duyên, tình cảm nhiều hơn) thì bạn cứ viết 4 chữ cái, từ A cho đến Y trong 4 hàng muốn viết chữ gì cũng được. Viết rồi, bạn cứ coi trong Bảng dưới đây, chữ nào thuộc về câu nào thì biên ra, bạn sẽ có 4 câu nói về bạn vậy.

Trước kia tôi đã dùng cách viết chữ số từ 1 cho đến 9 thì đó là theo Bát Quái (8) hợp với số 1 là con số Thiêng Liêng mà cũng thấy linh nghiệm vô cùng. Nhưng sau này được Thầy tôi, một vị Đại Đức Tò Sư dạy rằng như thế cũng chưa được đủ vì thế nên tôi mới lấy con số 23 cho mỗi hàng tức là 23 chữ cái trong văn quốc ngữ. Số 23 là gồm đủ tuổi của người đời gồm có Thập can (10) và Thập Nhị Chi (12) hợp với con số 1 Thiêng Liêng cho nên, nếu thiệt tâm tin tưởng mà muốn bói về chuyện tình duyên cho mình hay là cho người khác cũng đều linh ứng cả. Đây là cả một công trình khảo xét mà vẫn chưa dám cho là hoàn toàn, vậy quý vị đọc giả thân mến có cần dạy bảo gì thêm, xin cứ viết thơ chỉ giáo, tôi xin kính lời cảm ơn trước.

Viết xong 4 chữ thì dò theo bảng dưới đây:

Hàng chữ thứ nhất

- A) Bầy giờ gương vỡ lại lành
- B) Chân trời mặt biển lênh đênh
- C) Cho hay là giống hữu tình
- D) Dù khi sóng gió bất bình
- E) Duyên kia có phụ chi tình
- G) Đã cam chịu bạc với tình
- H) Đêm ngày giữ mực giầu quanh

- I) Điều đâu lấy yến làm anh
- K) Đây nhà vang tiếng rười rượi
- L) Hoa trôi bèo dạt đã đành
- M) Khác màu kẻ quý người thanh
- N) Khi tình rượi lúc tàn canh
- O) Khuôn thiêng dù phụ tác thành
- P) Lòng tơ dù chẳng dứt tình
- Q) Nghĩ người thôi lại nghĩ mình
- R) Nhớ lời nguyện ước ba sinh
- S) Nghĩ đã bùng kín miệng bênh
- T) Oan kia có phụ chi tình
- U) Quân chi lên thác xuống ghềnh
- V) Trong khi chấp cánh liền cành
- X) Vậy nên ngành mặt làm tình
- Y) Vì chẳng duyên nợ ba sinh

Hàng thứ hai

- A) Chim lòng khôn lẽ cất mình bay xa...
- B) Chúa xuân đề tội một mình cho hoa
- C) Cũng toan sống thác với tình cho qua

- D) Đố ai gỡ mối tơ mành cho ra?
- Đ) Gặp tuần đỏ lá thỏa tình tìm hoa
- E) Ghi lòng tạc dạ cất mình ra đi
- G) Khéo vô duyên bấy là mình với ta
- H) Kẻ đi muôn dặm một mình xa xa...
- I) Khư khư mình cột lấy mình tài hoa.
- K) Khuôn Thiêng lừa lọc đã đành phận ta.
- L) Lớn ra uy lớn ta đành phận ta.
- M) Mà toan đem gánh chung tình chia ra.
- N) Nào ai có khảo mà mình nói ra.

- C) Sen tàn cúc lại nở hoa
- D) Phận bèo bao quần nước xa.
- Đ) Nặng lòng xót liễu vì hoa
- E) Nghĩ mình phương diện quốc gia
- G) Một ngày lạ thói sai nha,
- H) Lỡ từ lạc bước, bước ra
- I) Liệu bài mở cửa cho ra
- K) Làn lán thắng trận ngày qua
- L) Làm chi tội báo oan gia?
- M) Khi sao phong gấm rủ là?
- N) Khéo oan gia, của phá gia!
- O) Hữu tình ta lại gặp ta
- P) Huệ lan sức nước một nhà
- Q) Đã không duyên trước chẳng mà,
- R) Đoạn trường số rứt tên ra
- S) Dùng dăng khi bước chân ra
- T) Dậm ngàn nước thăm non xa
- U) Chung quanh vẫn nước non nhà
- V) Có trời mà chẳng có ta
- X) Bầy chầy gió tấp mưa sa
- Y) Áo xanh đôi lẩy cà sa

Hàng thứ tư, chữ cuối

- A) Ấy là nghĩa nặng ấy là ơn sâu...
- B) Ai tri âm đó mặn mà với ai?
- C) Có dong kẻ dưới mới là người trên.
- D) Còn nhiều nợ lắm sao mà đã yên?
- Đ) Chữ Tâm kia mới bằng ba chữ tài.
- E) Đào nguyên lạc lối đâu mà tới đây?
- G) Đá vàng cũng quyết phong ba cũng liễu.
- H) Để cho đến nỗi trôi hoa dạt bèo
- I) Hoa trôi man mác biết là về đâu?
- K) Làm cho khốc hại chẳng qua vì tiền!
- L) Lòng này ai tỏ cho ta hời lòng?
- M) Lênh đênh đâu nữa cũng là lênh đênh
- N) Mấy trăng cũng khuyết màu hoa cũng tàn
- O) Mượn màu chiếu tàn lại là còn nguyên
- P) Một dây một mối biết là có nên?
- Q) Phen này kẻ cắp bà già gặp nhau.
- R) Rộn đường gần với nỗi xa bời bời.
- S) Sầu dài ngày vắng đông đã sang xuân.
- T) Tu là cội phúc tình là giây oan.
- U) Thời chi chút ước gọi là duyên sau.
- V) Trước còn trăng gió sau ra đá vàng.
- X) Từng cay đắng lại mặn mà hơn xưa
- Y) Muôn chung nghìn tứ cũng là có nhau.

ANH-ĐỒ

Xuân Kỷ-Hội đến!

...Khi gió lạnh về, khi xác pháo ngập đường, khi mọi nhà vừa soạn mừng xuân, thì cái Tết của năm Kỷ Hội đã đến! Trong những ngày hoan hỉ, đề đường sức, nghỉ ngơi, hay gởi quà biếu tặng nhau trong bạn bè thân quyến, quý ngài nên dùng.

Đại Bò Ngủ Tạng Tinh La Vạn Linh

một hiệu thuốc bổ danh tiếng, dùng để khai vị, tiêu thực, ăn ngon, ngủ khỏe. Một bò phẩm bổ ích trong 3 ngày Tết!
(Có bán khắp nơi)

CUỘC PHÒNG VẤN ÔNG GIÁM ĐỐC HÀNG VIỆT NAM STEVEDORE

Hành - nghề : Thụ thác Hàng hải.

Chuyên-môn : Rở hàng, bốc hàng. Vận tải đường thủy và đường bộ.

Địa chỉ : 98-100, Trình minh Thê — SAIGON

Nghệ sĩ HUU-PHUOC
đoàn Thanh Minh Saigon
Kính gửi đến quý khán
giả lời
Chúc mừng năm mới

Thường trực
Nguyễn - văn - Hào

Cung
Chúc
Tân
Xuân

HOANG - DINH - NGAI
tức VĂN NGAI
Nghệ sĩ đoàn THANH
MINH Saigon

Cung
Chúc
Tân
Xuân

HO - NGOC - GIANG
tức HOANG - GIANG
Nghệ sĩ đoàn THANH
MINH Saigon

Cung
Chúc
Tân
Xuân

Tiệm may HOANG-LAN
99 Bùi-Viện Saigon
Chuyên môn may y phục
phụ nữ

1.— HỎI : Thưa Ông Giám-Đốc, xin Ông vui lòng cho biết qui hàng bắt đầu hoạt động từ ngày nào và tình hình phát triển ra sao ?

TRẢ LỜI : Hàng chúng tôi khai trương ngày 20 tháng 8 năm 1958 và cũng chính ngày ấy chúng tôi đã bắt tay ngay vào việc. Công việc kinh doanh của chúng tôi tuy mới mẻ, nhưng đang trên đà phát triển vì được nhiều chuyên viên có kinh nghiệm cộng tác. Hiện tại, đã có nhiều hãng tàu về các nhà xuất nhập cảng giao phó công việc cho chúng tôi.

2.— HỎI : Ông Giám-Đốc có thể cho chúng tôi biết tại sao Ông lại nảy ra ý định bắt tay vào công việc này, theo ý chúng tôi thì có lẽ là một mẻ đối với người Việt-Nam ?

TRẢ LỜI : Đúng như ông nói, công việc bốc hàng, rở hàng tại Bến tàu đối với một số ít chúng ta thì thật là mới mẻ, nhưng đối với đại đa số đồng bào lao động thì lại chẳng xa lạ gì, vì người Việt Nam đứng ra chủ trương khai thác ngành này thì ít, nhưng người Việt Nam đứng ra trực tiếp đảm nhận công việc hằng ngày tại Bến tàu lại rất nhiều.

Sở dĩ, chúng tôi có ý định đứng ra khai thác ngành này là vì:

a) Dưới sự lãnh đạo anh minh của NGÔ TÔNG THỐNG, trong chế độ Cộng Hòa hiện tại, quyền tự do kinh doanh là một trong những đặc quyền của người công dân Việt Nam.

b) Nước nhà đã độc lập, chúng tôi muốn tỏ ra rằng người Việt Nam chúng ta cũng có thể làm những công việc mà từ trước đến nay chỉ có các nhà tư bản ngoại kiều mới làm được.

c) Chúng tôi muốn góp sức vào công cuộc chấn hưng kinh tế nước nhà và bảo vệ quyền lợi của xứ sở, trong đó tất nhiên là có những anh em Lao công Thương cảng và cả chúng tôi nữa.

3.— HỎI : Thưa Ông, theo như chúng tôi biết thì công việc này cần có nhiều chuyên viên, và trong hoàn cảnh hiện tại chuyên viên của ta có thể so sánh với chuyên viên ngoại kiều được không ?

TRẢ LỜI : Quả thật ngành thụ thác (Stevedore) nói chung cần rất nhiều chuyên viên, nhưng có một điều ít ai để ý là khai thác ngành này thì do ngoại kiều nắm giữ từ lâu, nhưng chuyên viên ngoại kiều thì lại không bao giờ có. Thí dụ : Từ người Cai máy kéo, diêm hóa viên, tài công, tài xế, đốc công, khai quan thuế đến cấp rang phải thuộc về nhân dân của Việt-Nam.

Chính hệ thống nhân viên

Stevedore được dịch là ngành thụ thác. Xác nghĩa hơn, đây là một nghề chuyên môn bốc hàng, rở hàng. Nghề thụ thác, cần rất nhiều chuyên viên trong công việc chở hàng đến bến, xuống tàu hay đem hàng dưới tàu lên bến vào kho như : cai máy kéo, diêm hóa viên, tài công, tài xế, đốc công, bạn ghe chài, phu khuôn v.v....

Ở các nước tiền tiến, có rất nhiều công ty, có sự nghiệp đồ sộ chuyên lo ngành thụ thác, giữ vai trò trọng yếu ở các thương cảng, đóng vai quan trọng trong nền kinh tế phồn thịnh quốc gia (Nếu có xem phim " Sur les quais " do Marlon Brando đóng, bạn đã biết rõ, Từ trước, ở Bến Tàu Nhà Rồng, có lắm anh em lao công đã sống với nghề bốc, rở hàng hóa.

Nhưng mỗi người phu khuôn vác Việt Nam đổ tời trên Bến Nhà Rồng, chỉ làm giàu cho một số người ngoại quốc có thể lực dưới trào thực dân, phong kiến.

Nay, chúng tôi hân hạnh giới thiệu cùng độc giả đồng bào :

HÀNG VIỆT-NAM STEVEDORE

Một hãng thụ thác hàng hải của người Việt-Nam, đang trên đà tiến triển, hoạt động mạnh. Và dưới đây là bài phỏng vấn ông Nguyễn-văn-Giúp, giám đốc hãng Việt Nam Stevedore.

L.T.S.

chuyên nghiệp này đã làm tất cả công việc bốc hàng và rở hàng ở Bến tàu. Như vậy là đầu còn vấn đề so sánh về chuyên viên nữa ?

4.— HỎI : Cám ơn ông Giám đốc đã giải thích rành mạch vấn đề trên và xin ông vui lòng cho biết thêm về triển vọng của qui hàng ?

TRẢ LỜI : Chúng tôi không dám có nhiều hy vọng nhưng cũng có một chương trình đề hoạt động. Muốn công cuộc kinh doanh được phát triển, chúng tôi chỉ biết thành khẩn với nhiệm vụ, và thiện chí với công việc. Như ông biết, hãng chúng tôi nhờ có nhiều cộng sự viên đã từng sống lâu năm trong nghề tại Bến tàu nên mới đảm nhiệm ngành thụ thác. Để được sự tín nhiệm chung, chúng tôi đã cố gắng làm công việc cho mau lẹ, kỹ lưỡng, vừa tiết kiệm thì giờ, vừa tránh hư hao.

Do đó, chúng tôi mong được nhiều hãng tàu sẽ giao cho công việc và đặc biệt là các hãng tàu của người Việt-Nam để giúp đỡ người Việt-Nam trong công cuộc kinh doanh có lợi ích chung.

5.— HỎI : Xin lỗi Ông Giám-Đốc, tôi muốn đi sâu vào khía cạnh của nghề thụ thác, nên xin phép hỏi Ông, nếu công việc thụ thác mà giao cho người Việt-Nam đảm nhiệm thì có những lợi gì ?

TRẢ LỜI : Theo ý kiến riêng tôi thì có rất nhiều điều lợi, nếu ta đã ý thức được đúng đắn nền độc lập của nước nhà và chánh sách kinh tế và xã hội của Chánh Phủ.

Trong một nước Độc lập thì trước hết quyền lợi kinh tế phải thuộc về nhân dân của nước ấy được hưởng. Vấn đề thụ thác thật ra là một vấn đề

được một số ngoại tệ không nhỏ, vì không phải đòi cho các cơ quan ngoại kiều hành nghề này gởi tiền về xứ họ.

6.— HỎI : Chúng tôi rất đồng ý với Ông Giám-Đốc về những điều mà Ông vừa trình bày rõ rệt. Nếu qui hàng được phát đạt thì sẽ chú trọng nâng đỡ anh em lao công bằng cách nào ?

TRẢ LỜI : Thật ra đó là một việc không nên nói trước vì việc ấy rất quan trọng. Hơn nữa, nói là một việc và làm lại là một việc. Chúng tôi dù sao cũng đã hoạch định một chương trình về tương lai, nếu hoàn cảnh và điều kiện cho phép.

7.— HỎI : Chúng tôi biết Ông Giám-Đốc quá khiêm tốn và dè dặt, nhưng dù sao để kết thúc cuộc phỏng vấn này, xin Ông vui lòng cho chúng tôi biết đại cương về chương trình ấy ?

TRẢ-LỜI : Tôi chỉ dám nói rằng đời sống của phần đông anh em lao công Thương cảng hiện tại rất thất thường và quá chênh lệch cũng như không có gì bảo đảm cho ngày mai. Nhắm vào những điểm ấy, chủ trương tương-lai của chúng tôi là mong được góp sức với Chánh quyền cùng như tổ chức bảo trợ lao động để thực hiện chánh sách cải tiến dân sinh mà cụ thể là ở Thương cảng.

Nhưng đó là một vấn đề tương lai như tôi đã nói, nếu chúng tôi có đủ điều kiện thích hợp với hoàn cảnh. Và dù sao đó cũng là điều mà chúng tôi mong mỗi khi đặt chân đến Thương-khẩu để khai thác ngành thụ-thác.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

VIỆT - NAM STEVEDORE

THỤ-THÁC — HÀNG-HẢI

Rở và bốc hàng tàu
vận tải đường thủy
và bộ

Giám Đốc :

NGUYỄN - VĂN - GIÚP

98-100. Trình-Minh-Thê
Đ.T. 22.207 SAIGON

Thuốc bột rắc ghẻ

POUDRE SULFAMIDEE DRAGON

SÁT TRÙNG — MAU LÀNH MẶT. BÁN KHẮP HIỆU THUỐC TÂY

Tin văn nghệ trong năm

Trong năm qua, báo giới có nhiều thay đổi.

Các tờ báo tự định bản: Tuần báo Thời Luận, Văn Nghệ, Tiền Phong, Bông Lúa, Tuần san: Kịch Ảnh, Mạch Sống, Phấn Huyết, Tiếng Vang, Tâm Linh, Nhịp Báo: Tin Điện, Công Nhân, Thời Cuộc.

Các tờ báo mới: Nguyệt báo: Sóng, Đường mới, Hà Nội.

Các tờ báo mới: nhật báo: Chuông-Mai (tức Thời cuộc đổi tên), Tin mới, Người Việt Tự Do.

Ngoài ra còn có các nguyệt san, báo nguyệt san: Văn hóa ngày nay do Nhất Linh chủ trương, Phê Thố do Nguyễn Văn, Nhân loại (tuần báo đổi ra nguyệt san) Văn Hóa Á Châu của Nguyễn Đăng Thực, Kỳ Nghệ (tuần báo đổi ra nguyệt san), Xây dựng tuổi trẻ v.v.

Có một việc rất buồn cho báo giới là trong năm qua ba tờ báo Tâm Linh, Phấn Huyết, Tiếng Vang đã quyết định thôi xuất bản vì các nhân viên và tiền trả lời của nhóm chủ trương của ba tờ là cái gì gây cho các giới độc giả những cảm nghĩ không đẹp.

Nhìn qua giới xuất bản sách thì trong năm vừa rồi, nhà xuất bản Sóng Mới tiến hành mạnh nhất về loại sách giáo khoa. Ngoài ra nhà Sóng Mới có cho xuất bản một vài quyển thuộc loại dịch thuật những tác phẩm của Jules Verne, Hector Malot, và của những nhà văn hữu danh của Pháp do nhà giáo Hà Mai An chủ trương, thêm vào đó, nhà Sóng Mới còn cho ấn hành một vài quyển sách thuộc loại biên khảo.

Lưu ý của nhà Sóng Mới trong năm tới sẽ tiến mạnh cả 2 ngành phát hành và xuất bản. Hiện ông Khoái chủ nhà Sóng Mới đã rời ghế quản lý của nhà phát hành Nam Cường và đã tạo xe Nash Familial để lo việc phát hành.

Những nhà xuất bản nổi tiếng thì chỉ tiến hành rất lẻ tẻ hoặc gần như không thể tiến hành nữa được, chẳng hạn như nhà P. Văn-Tươi, Thế giới, Bốn Phương, Á Châu, Nam Cường, Đất Nước, v.v.

Các nhà xuất bản chuyên án hành tiểu thuyết cũng gặp phải nhiều khó khăn như những nhà Tấn Phát,

Bình Minh, Tấn Phát, Lam Sơn, Lửa Hồng, v.v.

Bởi đó mà các tiểu thuyết của các nhà văn nổi tiếng hiện tại như: ba Tùng Long, Phi Long, Dương Hà, Thanh Thủy, Trọng Nguyên và cả đến nhà văn quá cố Hồ Biểu Chánh, nếu so sánh với năm 1957, năm vừa qua xuất bản rất là kém khuyết.

Nhìn về xuất bản nhạc, có thể nói ngành này có nhiều tiến triển. Nhạc sĩ nổi lên rất nhiều và tác phẩm cũng dồi dào. Ngoài bốn nhà xuất bản tên tuổi là Tinh Hoa Miền Nam, Diên Hồng, An Phú, còn có thêm những nhà mới sáng lập như Lam Sơn, Liên hiệp Nghệ sĩ, Phát Sơn và những nhà xuất bản khác do chính các tác giả nhạc sĩ xây dựng để in tác phẩm của mình.

Riêng nhà Liên hiệp Nghệ sĩ đã mở đầu lối trình bày mới nghiên cứu theo nhạc Pháp và Mỹ, in Selection (nhiều màu hòa hợp) rất cần thận và mỹ thuật.

Cũng trong năm qua, trong văn giới và báo giới có bốn cái tang: Nhà văn Lão Thành; Hồ Biểu Chánh, ký giả An Nguyễn Văn Tư, Cựu Chủ Tịch Lâm, và nhà văn Trúc Chi từ trần.

Nhìn về sinh hoạt cá nhân, trong năm qua có nhiều biến động. Ở lớp tuổi từ 20 đến 22 tiến rất mau. Trong số này dẫn đầu có Trọng Nguyên (21 tuổi), Hoài Việt Bằng (22), Mạc Tử (22). Đây là thành phần thuộc nhóm nhà văn điểm tinh. Ngoài ra còn có Nguyễn thu Minh (21) làm vị Thủy (suýt soát Nguyễn Thu Minh) Phạm Côn Sơn.

(Xem tiếp trang 32)

NHỮNG TẬT LẠ CỦA CÁC VĂN NGHỆ SĨ THỦ ĐÔ

PHẠM-CÔN-SƠN ghi

Nhà văn bình dân Văn Lương là một người rất thích...nhau. Viết rất nhanh và còi xe Harley cũng nhanh. Khi viết là Văn Lương cuối đầu viết một mạch đến kết và bản thảo của Văn-Lương ít sửa chữa lại.

Nhà văn trẻ tuổi...tài hoa Trọng Nguyên có mấy tật lạ:

Khi nào thức khuya để viết thì nhớ mùi la ve. Có khi thức tới 1, 2 giờ khuya để viết mà vẫn chịu khó đi bộ rất xa, trong đêm khuya khoác dép mua la ve về nhà một mình.

Lúc nào bị "bà đầm"...cực kỳ thì hay bỏ nhà ra đi...có khi cả tháng chưa lộ đầu về, mà lúc ấy Trọng Nguyên sẽ viết hay lắm, dù cả làm lý thống thiết và...hùng hồn. Muốn biết những lúc ấy, Trọng Nguyên bỏ

nhà đi đâu thì tối tối, rình trước cửa các "Dancing" hay khu Dân sinh thì sẽ gặp Hoài Việt Bằng, Mạc Tử để làm bộ ba xe, pháo, mã.

Tô Kiêu Ngân có rất nhiều tật: viết văn hay, ngâm thơ làm thơ khá, thổi tiêu xuất sắc đến giới, ca...mùi và vẽ...cũng điệu.

Tô Kiêu Ngân còn có biệt hiệu là Tô Lang nổi tiếng đàn ca tân nhạc và ca kịch nữa!

Tuy có nhiều tật, nghe đâu Tô Kiêu Ngân lại...thiếu bạn (đúng nghĩa) vì cũng nghe đâu họ Tô rất khó khăn tình cảm và...chỉ thấy cái TA to lớn hơn cả!

Tô Kiêu Ngân có tật trong khi viết văn thì hay ngâm thơ hoặc hát.

Hoài Việt Bằng cũng là một nhà văn trẻ tuổi như Trọng Nguyên có tật hay dùng những tiếng: Lì Nhì, Bè-Bối.

Hoài Việt Bằng còn có cái cười đáng nhớ mà Dương Hà là cho rằng là cái...cười nhăn nhó.

Có thể nói là Hoài Việt Bằng là một nhà văn sống trong...ái tình sôi nổi và sang.

Mỗi khi uống rượu ở quán, Hoài Việt Bằng cũng thường hay nóng tính...đến đập lộn, cả đến những dịch thù người Âu Mỹ to lớn bằng hai, Hoài Việt Bằng cũng không ngần.

Mạc Tử cũng có những tật như Hoài Việt Bằng, vì vốn là một cựu sĩ quan, trẻ tuổi vào hàng bậc nhất của binh chủng nhảy dù.

Mạc Tử viết rất nhiều truyện ngắn, đêm có đến cỡ 2, 3 trăm bài, có hơn.

Có những khi Mạc-Tử viết văn trong lúc ngủ gật và say rất rung rinh. Có một độ Mạc-Tử viết truyện ngắn thường xuyên cho S.M...Mỗi hôm đi chơi khuya về đã thấm rượu Mạc-Tử cũng phải ngồi viết vì sáng ngày phải giao bài sớm cho tòa soạn. Viết nửa chừng, Mạc-Tử nhắm mắt đến khi đầu gật mạnh xuống bàn, Mạc-Tử hoảng hồn...vội viết tiếp...

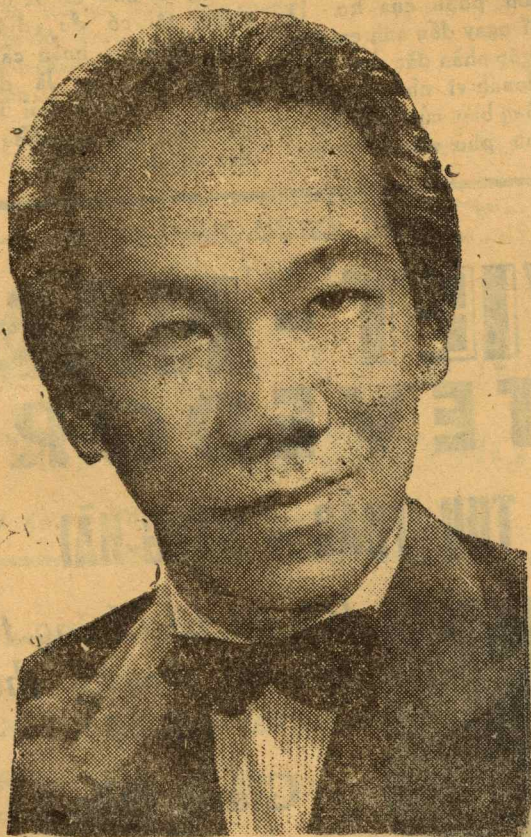
Dương Hà viết văn cũng như Trọng Nguyên là phải dùng giấy trong tập học trò nhưng có điều khác hơn là phải dùng thêm thứ viết thật tốt, chẳng hạn Parker 61, còn Trọng Nguyên thường dùng viết Nguyên tử thứ 5, 6 đồng.

Có một điều lạ là hai nhà văn điểm tinh trẻ tuổi này có tuồng chữ viết đồng và rất giống nhau.

Dương Hà rất ít nói, những lúc cần có một thái độ gì là Dương Hà chỉ cười một cái hơi mà hề nói là Dương Hà nói mau, hợp nhanh mắt và ít khi nhìn thẳng người mình đang nói chuyện.

(Xem tiếp trang 32)

Quái kiệt TRẦN VĂN-TRẠCH người có công lớn đối với làng Tân nhạc Việt Nam!

Chính Trạch đã giới thiệu kịch sĩ BA VÂN với sân khấu tân nhạc và chẳng ai ngờ anh BA VÂN lại thành công rực rỡ trên sân khấu tân ca nhạc kịch. Qua năm mới, mong anh Trạch giữ đức độ vẹn toàn để giữ mãi cái tình trong lòng người mộ điệu.

CUỘC ĐỜI CỦA NHÀ VĂN QUÁ CỐ HỒ-BIỂU-CHÁNH

Tiểu sử: Hồ Biểu Chánh tên thật là Hồ-văn-Trung, sinh ngày 1-10-1885, tại làng Bình-Thành (tỉnh Gò-Công) trong một gia đình nghèo nho học. Thân sinh là Hồ-hữu-Tạ, hương chủ làng Bình Thành, thân mẫu là Nguyễn-thị-Kỳ.

Hồ Biểu Chánh thuở nhỏ được trường Chos etoup laubot được cấp học bổng và tốt nghiệp ở trường này với mảnh bằng Thành-Chung vào ngày 12 năm 1905, khi mới 21 tuổi, đậu hạng nhì trong số 80 thí sinh trúng tuyển.

Khi ra trường, Hồ Biểu Chánh ra giúp việc với nhà cầm quyền lúc bấy giờ với tư cách là một viên ký lục (thư-ký), số lương tháng là 19 đồng.

Bắt đầu từ ngày 19-6-1905 đến tháng 5-1920, lần lượt được đổi đi làm ở các nơi, kế tiếp nhau: tại văn-phòng dinh Thượng thư (Secrétariat du Gouvernement), văn phòng phó soái (Cabinet du lieutenant Gouverneur), rồi tại các tòa bố: Bạc-liêu, Cà-mau, Long-xuyên, Gia-dịnh.

Ngày 8-1-1921, Hồ Biểu Chánh thi Huyện, đậu hạng nhì với số điểm 974 hơn người h. ng nhĩ (852) 12 điểm, trong số 12 người đậu. Sau đó, Hồ Biểu Chánh được đổi về văn phòng Phó-soái. 19-7, về ngày 9-4, Hồ Biểu Chánh được lên Phủ và ngày 1-1-1935 được thăng Đốc-ph. sứ. Hồ Biểu Chánh được bổ nhậm làm chủ quản các nơi: Ô-mân, Công-long, Phụng Hiệp. 4-8-1941, theo lệnh toàn-quyền Decoux, Hồ Biểu Chánh được cử làm Hội-đồng liên-bang Đông dương, vào 6-8-1941, tại được cử làm Hội-đồng thành-phố Saigon và làm thị-trưởng tại Xà Tày (tòa Đô-Sảnh) được 3 tháng. Từ 1942 đến 1944, Hồ Biểu Chánh được cử làm Hội-Đồng Quảng-trị Địa-phương Saigon-Cholon.

Hồ Biểu Chánh đã được các khuê bồi:

1. — Khuê bài danh dự: — hạng nhì, ngày 28-12-1920.

2. — Khuê bài danh dự: — hạng nhì, ngày 25-9-1926.

3. — Kim tiên: ngày 6-5-1921.

4. — Monisara-phon: ngày 6-8-1924.

5. — Un royal du Dragon de l'Annam: ngày 25-3-1927.

6. — Ordre Royal du Cambodge: ngày 22-9-1927.

7. — Bắc đầu bội tinh (mề đê) Chevalier, ngày 9-8-1941.

Sự Nghiệp văn chương: Hồ Biểu Chánh viết được rất nhiều, có bảng thống kê tương tác phẩm Văn nghệ Tác giả Hồ Biểu Chánh của Phạm Côn Sơn thời Hồ Biểu Chánh đã viết được Chuyện đời (lời 60 bộ) chuyện ngắn (3), Đoàn thiên (5), Kỳ ức (6 cuốn), Tùy bút (1 cuốn), Phê bình (4 tập), Khảo cứu (22 b), văn vần (2 b), Dịch thuật (2 b), Hồi ký (5 v), Hát bội (4 v), Cối lạng (3 v), Diên văn (8 b) và Thơ gồm có 2 tập.

Ngoài ra, Hồ Biểu Chánh còn cộng-tác với các báo: Phụ-nữ Tân-văn, Việt Thanh, Tin Mới, Tiếng Chuông, Saigon Mới, Buổi Sáng, Thời Cuộc, Tin Điện, Dân Nguyên, trên phương diện viết chuyện dài.

Hồ Biểu Chánh còn là giám-đốc chủ-nhiệm, chủ bút, biên tập viên cho các báo: Quốc dân điện báo, Đại-Việt tạp-chí Long-Xuyên (1917), Đông-pháp thời báo, nhật báo: 1923-1924 Nam-kỳ tuần báo và Đại-Việt tạp chí xuất bản một tuần hai lần từ năm 1942 đến 1944).

Hiện nay, Hồ Biểu Chánh còn để lại những người con và cháu tới hơn 100 người sống độc lập cho xã-hội và dân-tộc Việt-Nam: Ông Hồ văn Kỳ-Trần (trưởng nam) Giáo-sư Su-phom.

Ông Hồ văn Di-Thuần (hú bảy) Thanh-ira Quan-thú và Côn-quần.

Ông Hồ văn Di-Hình (thứ tám, song đôi với người thứ bảy) Th. u tá Giám: c Quân nhu Q.B.C.H.V.N.

Ông Hồ văn Ưng-Kiệt (thứ chín-út) Thiếu-Ủy Phi Công, Q.B.C.V.N.

Ông Hồ văn Kỳ-Thoại (trưởng nam của ông Hồ văn Kỳ-Trần) Trung-ủy Hải-quân, Q.B.C.H.V.N.

Hồ Biểu Chánh on nghỉ vào ngày 4-11-1953, tại biệt-thự Hồ Biểu Chánh ở đường Ngô-dinh-Khôi Phú-Nhục.

Biểu-Chánh ở đường Ngô-dinh-Khôi Phú-Nhục.

Những lời căn dặn cuối cùng: — Trước khi nhắm mắt, Hồ Biểu Chánh thiết tha rọi lại với các con cháu như sau: Mẹ của ta.

Hồ ta nhin một thì mượn thợ đào huyết theo địa đả ta về và xây kim tinh cho chắc chắn.

Mẹ chúng nên làm nguy nga hay đồ sộ, trái với đ. r. tính của ta. Xây mộ đơn giản như kiểu mộ bà ngoại các con cũng đủ.

Nhưng trên nắp gán một tấm cẩm thạch granite dài và khắc chữ như vậy:

HỒ-BIỂU-CHÁNH

tục danh Hồ-văn-Trung. Sinh: 1-10-1885

Tử: (tức ngày 4-11-1953)

Một mảnh thanh cần

Ngân thu lục ứng

Chữ này ta nằm yên nơi rít, ngoài đầu đường số, đặt theo một tấm bằng ngang để 2 hàng chữ như vậy:

HỒ-BIỂU-CHÁNH

An tức Viên

Tên bản thờ của ta, đứng s. n. đ. kính càn, chỉ một đôi bình để

cắm bình, hai chum đèn để khi cúng càn đèn cây với một cái lư càn

nhang mà thôi. (.....)

Tin Hồ Biểu Chánh từ trần đã gây nỗi bàng hoàng thương

tiếc cho hầu hết các giới, các tầng lớp của Thủ-Đô và Xã-hội Việt-Nam.

Thi-sĩ Đông-Hồ và nữ-sĩ Mộng-Tuyệt có câu đối viếng Hồ

tiên-sinh:

Cây đáng mùi d. i, con nhà nghèo, con nhà giàu, tiểu thuyết viết

sáu mươi ba niên, vì nghĩa vì tình, ngọn cỏ gió đưa, tình mận mấy ai

lam được.

Cong thương nặng gánh, con khác thim, con cười gương,

thành con trời bay mưa, bốn lười, thiệt giá giá thiệt, sườn an

xoa ghe mát, đoạn tình còn ở theo thời. (1)

PHẠM-NGUYỄN

(1) Những chữ nghiêng là chữ mượn tên ta - nhân Hồ Biểu-Chánh.

Mỗi ngày
nhớ đọc

BUỔI SÁNG

Nhật báo do
TRẦN - TẤN - QUỐC
trình bày

NHÀ tôi cách nhà nàng một con sông nước đục lờ. Có những buổi chiều, ngồi ở bờ sông để nhìn hoàng hôn xuống, tôi thấy lòng êm ả nhưng lại buồn vô vãn. Một cái gì thiếu trong tâm tôi. Tìm hiểu mãi không được, tôi phó mặc nó và rồi cũng cứ chiều đến, tôi lại ra ngắm nắng trời ửng hồng sáng rực cả phương trời cho đến khi hàng cây xanh hai bên sông trở màu đen sẫm.

Tôi được biết nàng nhân một buổi đi coi cúng Ông. Mỗi năm làng bên kia; có một cuộc lễ Nghinh Ông rất tưng bừng; hát xướng suốt hai ba đêm.

Tôi sang bên ấy, với một người bạn. Làm ăn lam lũ suốt ngày, chúng tôi chẳng đi đâu khỏi ngôi làng bé nhỏ, thế nên làng kia chỉ cách bên này có một con sông mà chúng tôi vẫn thấy ngỡ ngàng khi bước chân lên bờ.

Không khí vui nhộn khắp làng giúp chúng tôi đỡ lúng túng. Nam, bạn tôi đã lấy lại được phong độ của thường ngày. Anh chàng đã nổi tiếng là lẻo mép trong bọn con trai gánh muối làng tôi. Trong mấy cuộc đấu khẩu, cô gái nào đánh đá nhứt cũng phải chịu thua trước miệng lưỡi của Nam, văn hoa hay mà trắng trợn cũng giỏi, anh ta được kể là một tay bản lĩnh nhất. Thế nên độ 15 phút sau, Nam đã nói luôn miệng. Gặp cô nào cũng chỉ chỗ, phê bình chế nhạo.

Đi ngang một hàng mía, Nam kéo tôi lại:

— Vào đây Phien, trông mày mũ mĩ như con gái tao bực mình quá.

Tôi phì cười không đáp theo Nam vào một gian nhà lá trước cửa để một sàng mía kê trên cái ghế đầu. Một cô gái mặc áo bà ba trắng bước ra vui vẻ hỏi:

— Hai anh mua mía?

— Có cho hai khúc.

Quay sang tôi, Nam bảo nhỏ:

— Mày cô em coi cũng hay hả mày?

Tôi lừ mắt:

— Đừng ầu ầy.

Nam cười hỏi cô hàng:

— Mía ngọt không cô?

— Dạ ngọt lắm anh ạ.

— Ngọt như giọng nói cô hàng?

Nam cười sau câu nói hóm hỉnh, bóng bẩy của mình. Cô hàng thẹn má đỏ bừng.

Tôi nhìn cô thương hại, nhưng tôi chợt thấy lúng túng vì cô gái đang thẹn sao mà đẹp quá.

Tôi cứ ngỡ người ra thế đến lúc Nam lôi đi mới giật mình.

Tôi quay lại thoáng thấy đôi mắt cô gái nhìn theo dõi dẫu.

Đi xem hội mà tôi chẳng thấy thiết coi gì cả cứ nhớ cặp mắt đen lay láy và chiếc miệng nhỏ xinh xinh của cô hàng mía.

Mấy hôm sau, tôi sang liền tiếp và lại ghé mua mía. Tôi được biết cô nàng tên là Hào?

Nàng có vẻ mến tánh ít nói của tôi? Lần gặp đầu tiên tôi chỉ luyến nàng vì sắc đẹp nhưng giờ thì tôi đặc biệt ấn tượng nét dịu dàng, siêng năng của cô hàng mía mà lại rất giỏi nghề đan lưới.

Sau cuộc lễ tôi trở về nếp sống cũ, nhưng bóng dáng của Hào đã in đậm trong lòng tôi?

Ngồi ngoài sông hóng gió, tôi không thấy lòng êm ả nữa mà rạo rực, lên một niềm thương

TRUYỆN NGẮN

nhớ mong lung. Cái gì mà trước kia tôi cho rằng thiếu thốn đã đến tìm tôi. Đó là Hào và đó cũng là lòng thèm khát yêu đương của một chàng trai tuổi vậy hương đời. Tôi cũng đang độ không còn ra đây ngồi để ngắm mặt sông lặng lẽ in bóng hay để nghe gió biển về vun vút để mà nhìn sang bên kia sông tìm bóng người con gái áo trắng hiền lành ngồi bên sàng nữa.

Tôi thường thấy nàng hơn độ trước. Tuy không được nhìn kỹ đôi mắt, song tôi dám quả quyết rằng nàng đang hướng về tôi. Thế nên thỉnh thoảng tôi lại ngay xuống chiếc xuồng cặp bên bờ, chèo sang bên kia sông để... mua mía.

Cho đến một hôm, bốn bàn tay chúng tôi cùng siết chặt, hai đôi mắt nhìn nhau thăm nói nên lời hứa hẹn.

Tâm hồn tôi đã mất mực quân bình. Tôi vui hát suốt ngày, làm việc hăng hái hơn trước đến ba má tôi phải để ý.

Người hỏi, tôi thú thật và năn nỉ ba má tôi cho cưới nàng. Nhưng về đêm chiều của má tôi khiến tôi lo lắng. Bà không trả lời mà lại nói bằng quơ.

— Trước kia có một thầy địa lý bảo rằng đất làng bên lở càng sâu thì con gái làng ấy càng hay hết. Đất lở cả chục thước rồi!

— Vô lý...

Má tôi đưa tay lên ngăn lời tôi.

— Lời tiên đoán ấy đã thành sự thật. Mười cô gái đã hồng hết ảm.

— Nhưng còn hai cô, Hào sẽ là một.

Bà mỉm cười kết luận:

— Nhưng họ sẽ ngoại tình khi có gia đình. Má không muốn có con dân như thế.

Tôi nản nì:

— Con dám cam đoan với má là Hào không như thế.

Nếu má thấy tánh hiền lành cần cù làm việc của Hào má

thương liền. Con không để tình yêu làm mờ trí xét đoán đâu.

Thấy má tôi vẫn giữ nguyên thái độ trước, tôi thở dài tiếp:

— Cái thành kiến tai hại ấy đã trở thành một ấn tượng in sâu vào đầu để gây thơ của các cô ấy. Lúc nào cũng nghĩ sớm muộn gì cũng hư thì làm sao họ tránh được những việc làm ngông cuồng của tuổi trẻ.

Má tôi âu yếm nhìn tôi an ủi:

— Việc cưới vợ cho con còn đợi ba con quyết định. Nhưng con đại quá, sao lại tìm sang bên ấy.

Tôi buồn đã chèo xuồng đi kiếm Hào. Tôi chưa kịp thuật chuyện tôi thì nàng đã nghẹn ngào bảo:

— Má em không ưng gả em cho anh.

Chấn nản tôi thần thờ hỏi:

— Tại sao vậy em?

— Má em bảo hồi con gái bà bị một chàng trai bên làng anh gạt gẫm rồi cuốn gói trốn luôn. Má em thề không bao giờ gả em cho trai bên kia sông. Em khổ quá anh ạ.

Tôi vuốt nhẹ tóc nàng, giọng đau đớn:

— Anh có khác gì em. Ba má anh vì giữ vững một quan niệm không tốt đối với làng em nên cũng từ chối lời anh yêu cầu.

Hào gục đầu vào vai tôi nức nở:

— Bàn tay có ngón dài ngón vắn, thì người cũng có kẻ xấu người hiền. Em sợ thành kiến lắm anh ơi. Thành kiến đã bóp nát tình yêu của chúng ta, và cũng chính nó đã xúi giục trai làng anh trở thành Sở Khanh và xô đẩy gái làng em vào đường bất chính.

Tôi không biết nói làm sao nữa. Con sông chia cách đôi làng cũng chia cách tình chúng tôi. Tại sao người ta vẫn có thể thân nhiên vui đùa, thân

hiền giảm nết cả lòng hai đứa? Liều lĩnh tôi rủ nàng trốn. Hào khóc òa lên cương quyết từ chối. Tôi cảm động và thấy thương nàng thêm. Tôi biết nàng yêu tôi tha thiết nhưng bồn chồn của người con gái đối với gia đình, đối với nền luân lý cổ truyền Á Đông đã giữ nàng nguyên vẹn trong vòng lễ giáo. Tôi thấy nàng cao đẹp quá và càng oán ghét những kẻ nào đã khiến nàng phải chịu tiếng lây.

Muối trắng để tang tình chúng tôi. Mấy chiều đã trôi hồng để nhuộm màu u-tối. Gió đại dương lồng lộng thổi về mang theo mùi mặn của biển cả chà xát cả lòng tôi. Con sông cũng bắt đầu dậy sóng từ khi mùa Đông mon men tới cùng một lúc với mộng đẹp tôi đã rời. Biết đến bao giờ hai bờ sông được bắc một nhịp cầu để hai làng nhập lại thành một, để thành kiến bị tan đi như mây gặp gió và để nối liền mối thông gia!

Đêm đã khuya hẳn rồi. Trời tối âm u. Tôi vẫn ngồi yên để nghe sóng gió về đùa cợt với thuyền câu. Sức chịu đựng của con người trước sự thử thách của tạo hóa mang đến tôi một niềm an ủi.

— Hào ơi! Tay anh đã đổi muối hòa đất xám thành hạt trắng sáng ngời đỏ đồng cao bằng người. Tay em đã từng cầm cây kim dài sợi nhợ lành bao mảnh lưới, cũng như đã tạo không biết bao nhiêu chiếc lưới rộng tung ra đem cá về nuôi dân mình. Còn ta, sao lại khổ? Không, không đâu Hào nhé! Giọng tôi đã lật úp bao con thuyền nhưng dân chài vẫn căng buồm ra khơi. Sức người bền bỉ, dẻo dai, lòng

người cương quyết tranh đấu thì vũ bão sẽ có ngày như nước sắp ghe lửa.

Đừng làm tắt nguồn hy vọng Hào ơi!

Đang miên man nghĩ ngợi tôi bỗng giật mình nghe như có những tiếng gì đang rung động và rồi ầm, ầm, ầm! Tôi mở to mắt. Bên kia sông, đất ngã tràn xuống nước. Mấy căn nhà gần bờ sông rơi hẳn xuống sông. Tiếng kêu la thảm thiết vang lên trong đêm tối! Tôi hoảng hốt chạy bay về

tôi. Tại sao người ta vẫn có thể thân nhiên vui đùa, thân

hiền giảm nết cả lòng hai

đứa? Liều lĩnh tôi rủ nàng

trốn. Hào khóc òa lên cương

quyết từ chối. Tôi cảm động

và thấy thương nàng thêm.

Tôi biết nàng yêu tôi tha

thiết nhưng bồn chồn của

người con gái đối với gia

đình, đối với nền luân lý

cổ truyền Á Đông đã giữ

nàng nguyên vẹn trong

vòng lễ giáo. Tôi thấy

nàng cao đẹp quá và càng

oán ghét những kẻ nào

đã khiến nàng phải chịu

tiếng lây.

Muối trắng để tang tình

chúng tôi. Mấy chiều đã

trôi hồng để nhuộm màu

u-tối. Gió đại dương

lồng lộng thổi về mang

theo mùi mặn của biển

giúp! Nạn nhân bị bom dưới nước. Họ quờ quạng kêu thét. Tiếng la inh ỏi đã làm rối trí chúng tôi không ít. Hai bên bờ, người ta đốt đuốc sáng rực. Vài giờ sau, người ta đã được đem lên hết, chỉ còn lại vớt đồ trôi. Dân hai làng đã họp lại thành một.

Những bàn tay lạnh ngắt xiết chặt nhau.

Dưới ánh sáng chớp chớp của ngọn đuốc, họ nhìn nhau thương mến.

Cuối cùng khi tôi nhận ra nạn nhân cuối cùng là Hào, tôi hoảng hốt vác nàng lên bờ. Người nàng đã cứng đờ và thối lạnh và lại được vớt sau cùng. Trông nàng nằm thối thối, lòng tôi rơi rời. Tôi xúc nước, gọi tên, giật tóc mái, làm đủ cách mà Hào vẫn im.

Tôi thất vọng úp mặt vào mặt nàng khóc nức nở. Hoi ầm được truyền sang, Hào khẽ cự mình. Vừa lúc ấy mẹ nàng cùng một rừng người chạy tới. Mặt Bà tay còn nước mắt rưng rưng. Nhìn sang tôi, đôi mày bà hơi cau lại rồi từ từ bà đặt tay Hào vào tay tôi run run bóp chặt. Hào yếu ớt ngồi dậy. Tôi vội vàng đưa tay đỡ. Hai chúng tôi nhìn nhau. Nụ cười hy vọng đã nở trên đôi môi. Men đời lại lên hương.

Không ai làm chúng nó xa nhau được nữa!

Má tôi cũng sang, đứng bên chép miệng bảo thế!

Tiếng một người, không biết dân làng nào, vui vẻ bảo bạn:

— Làm sao giữ bờ đất cho vững, để mình bắc sang bên kia một cái cầu.

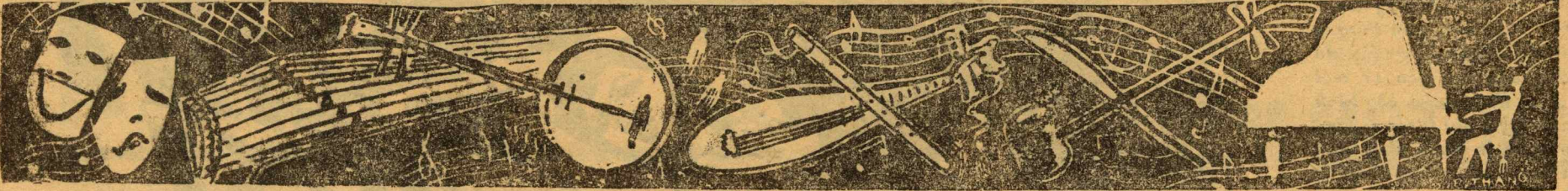
Tết năm đó, pháo nổ rộn rã mừng mùa xuân mới cũng là pháo cưới mừng nhịp lòng hai chúng tôi đã kết thành một.

Tình chúng tôi mặn mà như muối biển, mạnh mẽ như gió đại dương và cũng đẹp lành như đất mẹ, giờ đây đã nở hoa giữa mùa thanh bình của đất nước.

VINH-LAN

Ráp sửa máy radio, điện tín viên. Nghề dễ học, trong 3 tháng thành tài. Trường chỉ giúp đỡ làm... **Trường MARCONI** 132-134-136, Công Quỳnh Saigon. Chi nhánh: 221 đường Phạm-ngũ-Lão Saigon. Giúp các bạn đời sống trong các công tư sở, giúp giấy tờ cho các bạn hành nghề

MÙNG 6 Tết năm ấy, từ Vĩnh Long tôi bị đưa về trại giam của quân Pháp ở Sadec.

Tôi bị giam tạm ở trại "Cộng Hòa Vệ binh Nam Việt" gần Lò Heo, cạnh con sông Sadec nước ngọt mát, trong xanh, mà thuở thanh bình năm trước, tôi cùng chúng bạn thỏa thích bơi lội vẫy vùng — khi còn là một cậu học sinh vô tư của trường « Montaigne » — để tát nước chòng phá các cô thôn nữ hiền lành xuôi ngược đồng Sagiang, trên chiếc xuồng

Tôi đã từng gia nhập một cách bất đắc dĩ vào hàng ngũ... đạo tì

NĂM ẤY, TÔI ĐÃ CHÔN MỘT KÉP HÁT

Ký ức của NGỌC-KỶ-LÂN

ba lá.

Dáng điệu thơ sinh của tôi không còn nữa và thân thể cường tráng, đầy nhựa sống của một học sinh 20 tuổi đã kiệt quệ mất rồi!

Sau những lần bị khổ hình đến chết đi sống lại, sau bao tháng ngày kham khổ nhọc

nhân, tôi chỉ còn là một bộ xương trong bộ đồ vải đen và vêu, đầu trọc lóc dưới chiếc nón lá nát như tương.

Khi về Sadec, tôi được đi làm « cô vè » ở nhà thương tỉnh, lúc ấy còn tạm ở trường học con trai.

Phận sự hằng ngày của tôi là phải cõ làm sau gánh đủ 30 đôi nước sông và chẻ một mớ củi tràm-cho hỏa dầu quân đường đường nấu nướng.

đã thần mặt, nường hết rượu và lon bủ tiểu cho hai bạn tù. Mẹ tôi sụt sùi, tôi tủi thân cũng nức nở.

Đợi cho hai bạn tù ăn uống xong, chúng tôi đẩy xe lại nhà xác, chiếc xe có hai bánh, phía trước là một chiếc cang dài, có hình dáng giống như khâu đại bác! Tôi nắm cang đi trước, hai bạn tù đẩy xe phía sau, trên xe có để ba cái dĩa.

Đến nhà xác, người cu li

trắng toát.

Ba dĩa tối áp vào, năm mí chiếu để xác chết vào áo quan.

Vì sợ quá, tôi buống mạnh. Đầu xác chết đụng áo quan kêu « cộp », một tiếng lớn, khô khan. Người cu-li nhà thương cười hắc hắc:

— Chà, lỗ đầu người ta sao ông bạn! Rồi anh ta lên giọng chỉ huy:

— Hãy lấy vôi rắc trên xác chết, đây búa và đinh đây, «phệt mễ» lại đi.

Cuộc tàn liêm đã xong. Chúng tôi khiêng áo quan người kếp hát nghèo và cô độc ấy đặt lên trên xe chôn xác.

Chúng tôi đẩy xe lên nghĩa địa.

Tôi nắm cang đi trước, hai bạn tù đẩy xe đi sau... Ngoái nhìn lại, mẹ tôi vẫn đi theo, tay cầm cái lon « đựng hủ tiểu » thỉnh thoảng lấy mí chiếc khăn rằn dờ lau mắt!

Cột kết, cột kết! Cột kết cột kết!

Con đường từ nhà thương tạm Sadec đến « Phú Đa » cạnh nghĩa địa, không có tráng nhựa. Mặt lộ có những hòn đá lớn bằng cái tô ăn cơm. Bánh xe niên sắt chạm đá kêu: « cột kết, cột kết » như tiếng đờn cô của nhạc công tiền đưa, người bạc phước này, mà hẳn thuở sanh tiền, anh từng rần gân cổ hòa giọng theo tiếng đàn cò bi ai thăm nào.

Tôi nắm cang đi trước, thỉnh thoảng xe đảo, chiếc cang hát tôi qua một bên, tôi gò lưng níu lại. Trên xe, ba cái dĩa nhảy tung tung cạnh chiếc áo quan mấy lần gần... đo dất!

Đến nghĩa địa, theo lệnh của ông già « gát dĩa », chúng tôi để xe ngoài lộ, cẩn rằng khiêng cò áo quan đi chôn.

Đất ướt, bùn ngập đến mắt cá, nên khi khiêng vào đến chỗ « huyết phần » chúng tôi ba dĩa một gần ngắt xiêu.

Một anh bạn tù, lấy chiếc dĩa xăm trên đất hình chữ nhật, rồi chúng tôi hè nhau đào. Nhờ đất xốp, như toàn là cò mọt, nên chúng tôi đào rất dễ dàng.

Cúp! Mới đào lối 5 tấc, chúng tôi dụng cái quan tài ở dưới.

Chúng tôi ngó nhau như ngụ ý rồi đặt vôi quan tài người chết xuống đất; lệ làng phả dất lên! Chỉ có một nắm nhỏ thôi, tôi lất dẩu:

— Chỉ một trận mưa rào thì năm mồ này sẽ « bình địa » và chắc chắn trâu bò sẽ đạp dụng áo quan!

Người bạn khác rùng vai:

(Xem tiếp trang 38)

TIẾNG ĐÀN TRÊN BẾN HÁN-DƯƠNG

của VIỄN-CHÂU

(nổi 15) Đêm thu lạnh, dạo mấy cung cầm sắt,
Nhấn hồi riêng người mặc khách tao nhân.
Đời mấy ai tri kỷ tri âm,
Hầu nghe được cung đàn lữ-thứ.

CA VỌNG-CỎ

1.— Mùa thu năm ấy trên chiếc thuyền nan bên giòng sông lạnh, quan đại phu nước Sở là ông Bá-Nha đang ôm chiếc đàn tranh buông ra mấy tiếng tơ đồng, thuyền trôi theo nước biếc xuôi dòng, đêm nay trên đất Hán-dương tiêu điều quạnh-quẽ bỗng có tiếng đàn réo rắt bên sông, Bá-Nha nhìn trắng rồi cất tiếng than rằng xuôi ngược bốn phương trời mà tìm vẫn không gặp người tri kỷ.

2.— Khi ấy bên khóm lau thưa có gã Tư-Kỳ là người đón củi đang đứng trộm nghe mấy tiếng tơ sầu, khi trăng thu đã xế bóng ngang đầu, Tư-Kỳ mới cất tiếng khen rằng ai đã đưa hồn vào cõi mộng nên dạo mấy cung đàn lưu thủy cao sơn, Bá-Nha nghe qua mới biết là người đồng tâm đồng chí nên mời xuống thuyền cùng nhau đối ẩm và kết chặt mối tình bằng hữu chi giao.

3.— Sau khi đã cạn chén quỳnh tương và trên bến Hán-dương tiếng gà đã dục thức, Bá-Nha cầm tay bạn chẳng rời nhau, giã lâu mới bảo rằng Tư-Kỳ em ôi vì bận việc quan cho nên anh em ta phải đành xa cách, anh xin hẹn đến thu sau cũng đêm rằm tháng tám anh sẽ trở lại Hán-dương, khi em nghe có tiếng đàn réo rắt nhất khoan bên giòng sông lạnh em hãy ra nơi kỳ ngộ để cùng nhau cạn chén rượu nồng.

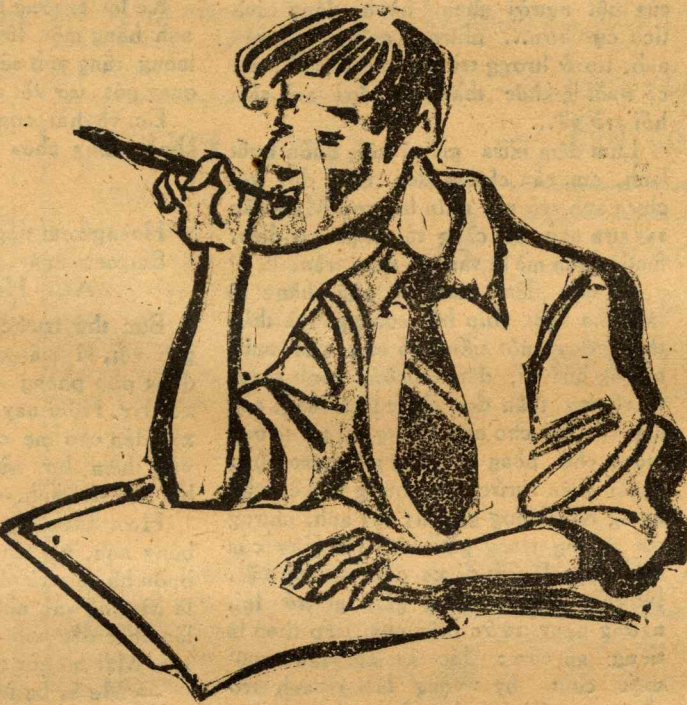
(ngâm thì) Cung những tưởng chia tay còn gặp gỡ.
Nào ngờ đầu cam lộ đã hương thê.
Tiếng đàn từ đây ai nghe,
Hán-dương đêm lạnh thu về lá rơi...

CA VỌNG-CỎ

4.— Thu năm sau nhớ lời hẹn cũ, Bá-Nha trở lại bến sông xưa để tìm bạn cơ hàn, đêm trung thu trăng nước mờ màng, gia nhân đầu hũ-hâm bầu cúc tửu để chờ bạn ta đến dựng hai người uống rượu nhìn trăng, có sao mây loảng sao thưa, sương lạnh đã phủ giăng trên ngọn cây nội cỏ mà bến sông khuya vẫn cứ phăng lặng như tờ.

5.— Khi ấy Bá-Nha mới vào tận chốn cô thôn để tìm bạn cũ thì gặp một lão tiêu phu tóc bạc lưng còm, ngài ôi có phải ngài là quan đại phu nước Sở tên gọi Bá-Nha, con của tôi là Tư-Kỳ chẳng may mạng phần vắn vỏi, trước khi nó xuôi tay nhắm mắt còn cần dặn già đây đến ngày này phải ra tận bến Hán-dương cho ngài hay có sự kéo cùng ai lỗi đạo kim bằng.

6.— Sau khi đợi mấy tuần hương trên linh sàng của bạn và tặng mấy nén vàng cho lão trượng gọi là đền đáp nghĩa tương tri, Bá-Nha lui thui trở lại thuyền nan ôm ấm thăm dạo khúc ly tao với chén rượu đầy vơi cạnh tàn một bóng, bến Hán-dương đêm ấy lại vắng đưa tiếng nhạc não nùng như khúc như than như oán như tức như cười bởi mây đường tơ của khúc Phụng-cầu hoàng, dứt bản Bá-Nha đập đàn dưới cội thủy dương rồi thả trôi bên giòng sông lạnh, từ đây biệt tiếng tơ đồng vì trên đời đã vắng bóng tri âm.

Vai của tôi đã phồng, tay của tôi đã phồng lên, nhưng nhờ tấm lòng hảo tâm của hai nữ điều dưỡng ân nhân Ngọc Hạnh, Ngọc Dung, tôi tránh được nhiều việc làm nặng nhọc đan nắng dầm mưa khác.

Nhưng... Sáng ấy, tôi chết đuối khi người lính coi tù bảo tôi và 2 bạn tù khác đẩy chiếc xe chôn xác đến nhà thương!

Trời đất ơi, tôi phải chôn thầy ma rồi!

Từ nhỏ tôi lớn có bao giờ tôi gần người chết, huống chi bây giờ phải « liệm » và « chôn » thầy ma!

Tôi chết đuối người, bước đi... như hồng chân khỏi mặt đất.

Mẹ tôi — cứ mỗi sáng chờ tôi ở cầu sắt, để mua cho tôi một tô hủ tiểu, đựng trong chiếc lon « đồ hộp » của nhà binh Pháp thải ra — mở mắt nhìn tôi, ngạc nhiên.

Thấy mẹ già, tôi mếu máo: — Má ơi! con phải đi chôn « đám ma »!

Má tôi kêu trời một tiếng đứng chết trân.

Hai người bạn tù nói: — Nhờ bác mua cho tôi một đồng bạc rượu trắng, uống vào cho bớt sợ!

Người lính coi tù cũng dễ dãi: — Phải bác cho tôi nó 1 ly rượu cho gan lên!

Mẹ tôi vội vàng đi mua rượu ngay. Tôi vừa nhấp hớp rượu

nhà thương mở cửa. Anh nói:

— Anh này là một... kếp hát chiến lăm lăm! Khi gánh hát đến đây, bị thân binh Pháp phá quá, hát không được nên dọn đi chỗ khác. Anh ta đau ruột ở lại nằm nhà thương trót tháng rồi. Anh ta chết hồi chiều hôm qua, chẳng có bà con chi hết.

Nói xong anh pha trò:

— Chà, phải có vợ con anh ở đây thì có lẽ mấy anh sẽ được tạ ơn ít lắm là « quanh cà la dách » để nhau nhét!

Tôi bước về nhà xác sau hai bạn tù. Người lính thì « sợ vi trùng » đứng ở xa. Mẹ tôi thập thò ngoài lộ.

Tôi sợ xanh mặt, run rẩy tay chân khi « chạm trán » với người chết,

Kẻ bạc số trợn mắt, há mồm trông rất ghê rợn. Anh ta nằm dưới đất, trên chiếc chiếu rách tả tơi.

Cạnh đấy, chiếc áo quan mỏng manh và một đồng vôi

XUỐNG SƠN DẦU:

Hiệu NAM - HƯNG

CHUYÊN SẢN XUẤT:

— CÁC LOẠI SƠN DẦU,
— CÁC LOẠI MASTIC TRÉT XE HƠI
HIỆU PAINTOR VÀ BELLUX
CUNG CHÚC TÀN XUÂN

394 Đại Lộ Trần Hưng Đạo 394 Cholon

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

thật hay.

Các nhà thuốc tây đều có bán.

UỚi vợ từ năm hăm ba tuổi, Hoàng là con của một phú thương có ít nhiều tiền tài ở thủ đô Thăng long, cho nên từ một tên giàng hồ lãng tử, bấp bênh trên giòng đời trong đục, đương nhiên hạnh phúc đến tràn trề; nhưng tuần trăng mật chưa thỏa vên với lòng yêu đương nồng thắm, sự vật phải biến đổi sao đời!

— Làm gì mà ngồi thù người ra thế, anh Hoàng? Giận em hả, anh yêu quý của em ơi!

Với một giọng nói là lời mơn trớn, Kiều Nương đến ngồi cạnh bên Hoàng âu yếm, hai tay đón lấy má chàng xoay lại, hai mặt kề nhau ngáp ngừng...

— Giận em hả? anh Hoàng, đời chúng ta còn son trẻ và tươi đẹp biết mấy!

Mặt Hoàng vẫn thản nhiên trầm lặng!

Trong lúc ngồi Kiều Nương tha hồ ngủ, vô tình sau một phút hồi tưởng về dĩ vãng, Hoàng cảm thấy buồn thắm thía, một mối buồn vô cớ đến ray rức, day ngiền trong lòng; chàng miên man nghĩ: «...hay là...ừ...mà không chừng giờ này Quý-Phương đang mòn mỏi với đôi mắt ngấn lệ chong đèn đợi ta, và hai con Hoàng Mai và Hoàng Vân đã im lìm với giấc ngủ say sưa của tuổi trẻ? Ôi, ta đã ngang nhiên dấn vào tội lỗi, biết bao giờ có đủ vận dền dài để cho ta sám hối trở về với tình yêu chung thủy buổi ban đầu?»

— Anh Hoàng, anh khinh em hả? hay anh làm sao thế?

Kiều Nương nói xong ngoe nguẩy tấm thân với những đường cong khéo gợi, bỏ đi. Hoàng ngơ ngẩn theo nhếch mép:

— Hừ, sắc đẹp, mỹ nhân? đầu ta đã chết chứa nhiều tội lỗi, ta phải trở về với vợ con yêu quý, phải đập đổ, đập đổ những cuộc thăm lén truy hoan, ảnh hưởng của một tập quán ích kỷ lỗi thời..

Hoàng lần mình trở dậy, thì nắng đã lên cao, xiêng xối ánh sáng vào kẻ hở của cửa sổ làm Hoàng chói mắt. Giờ này Kiều Nương — người vợ bé mà Hoàng âm thầm xây dựng hạnh phúc vụng trộm — đã dậy từ lâu và rời khỏi phòng tự lúc nào. Còn lại mình Hoàng chẳng vẩn miên man nghĩ lại ý tưởng sám hối của đêm qua; chàng phải trở về, phải đoạn tuyệt cái việc làm "vị kỷ và tội lỗi này".

Đang lúc ấy, có tiếng gõ cửa bên ngoài, ngỡ là Kiều Nương, Hoàng vẫn thản nhiên không chú ý. Nhưng tiếp theo lần nữa với tiếng gõ cửa, có một giọng đàn bà trong trẻo hỏi vọng vào:

— Có ai ở nhà không?

Hoàng ngạc nhiên nhưng chưa vội trả lời, chàng đang còn suy tính thì... hai phong thư theo kẻ "lá rách" rơi vào trong, Hoàng nhảy vội xuống nhặt lấy, bóc ra cả hai: Một Hoàng lại sáng lên kinh ngạc, chàng ngơ vào trống không... thì ra đó là thư của Quý Phương — vợ Hoàng — chàng so ngày lấy cái thư đề ngày trước ra đọc cho thú vị:

Saigon, ngày... tháng... năm...

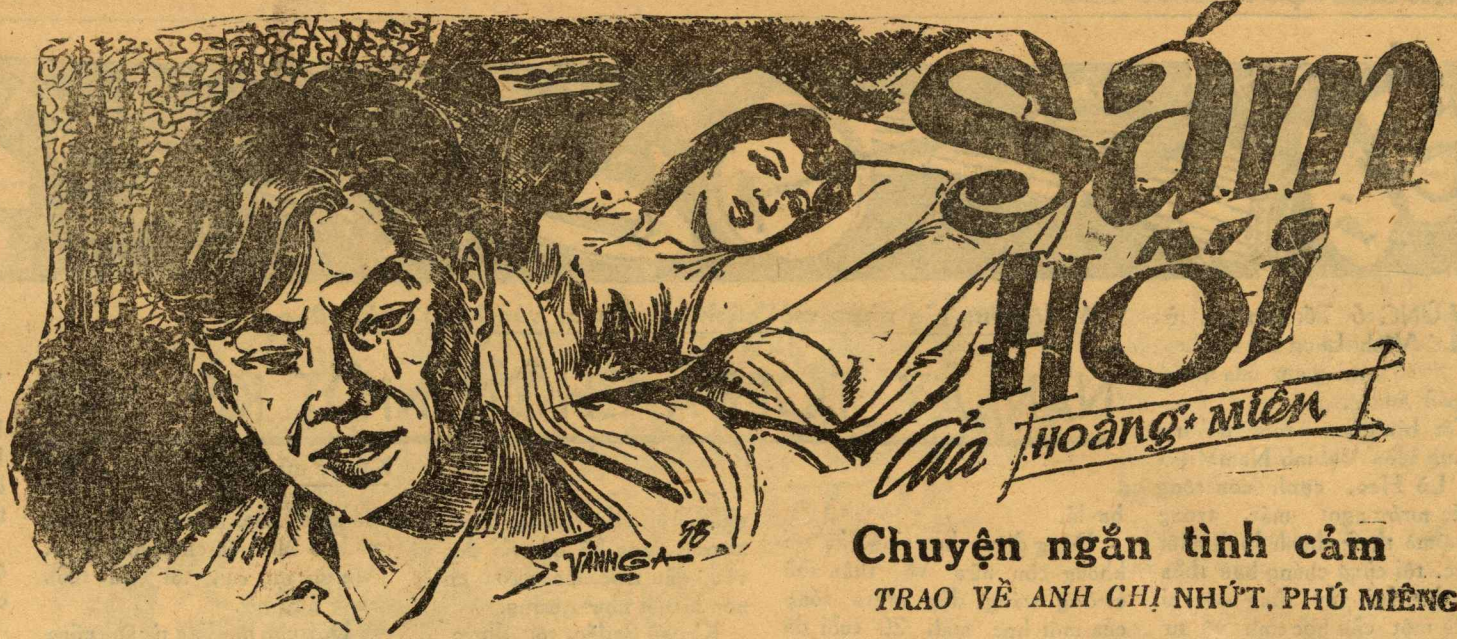
Anh Hoàng yêu mến.

Khi viết thư này, em dự biết rằng em đã làm một việc còn suy tính thì... hai phong thư theo kẻ "lá rách" rơi vào trong, Hoàng nhảy vội xuống nhặt lấy, bóc ra cả hai: Một Hoàng lại sáng lên kinh ngạc, chàng ngơ vào trống không... thì ra đó là thư của Quý Phương — vợ Hoàng — chàng so ngày lấy cái thư đề ngày trước ra đọc cho thú vị:

Saigon, ngày... tháng... năm...

Anh Hoàng yêu mến.

Khi viết thư này, em dự biết rằng em đã làm một việc còn suy tính thì... hai phong thư theo kẻ "lá rách" rơi vào trong, Hoàng nhảy vội xuống nhặt lấy, bóc ra cả hai: Một Hoàng lại sáng lên kinh ngạc, chàng ngơ vào trống không... thì ra đó là thư của Quý Phương — vợ Hoàng — chàng so ngày lấy cái thư đề ngày trước ra đọc cho thú vị:

em cố bám víu vào một chút tình cảm của "con người" nếu có nơi anh, viết thư này đến anh, mong anh hồi tâm mà thông cảm mọi nỗi niềm.

Lẽ ra, em cũng có thể hành động như những người đàn bà khác, sĩ nhục anh, gào thét to lên trước dư luận láng giềng, dùng bằng mọi phương tiện của một người ghen, hành động cách tích cực hơn... nhưng anh ơi vì yêu anh, tin ở lương tri con người anh, em cố nuốt lệ khóc thầm mà đợi anh sám hối trở về...

Lầm đêm mưa gió tí tẻ, buồn buồn lạnh, em vẫn chong đèn ngồi đợi gót chun anh trở về, nhìn hai con Mai-Vân say sưa ngủ, em càng tủi phận cô đơn, muốn ngăn mà lệ vẫn cứ tuôn tràn.

Có một đêm mưa gió phũ phàng tẻ lạnh em ngồi nhìn hai con ngủ và thấp thỏm đợi một tiếng gõ cửa của anh, nhưng hỏi ời, đêm trường canh vắng, và vô một thân đơn chiếc lạnh lùng, anh nào có thấu cho em. Đang khi tin tưởng mong chờ, bỗng có tiếng giày xạo động ngoài hiên trước, em mừng vô kể, vẫn mong rằng tiếng giày ấy của anh, nhưng rồi ngừng trong giây lát, gót giày của ai đó ặng lẽ cất đi xa dần rồi tắt bật. Nhưng không, tiếng giày lại trở lại, ngừng ngay trước hiên nhà, tiếp theo là tiếng gõ cửa; lúc ấy em vẫn nuôi một chút hy vọng là "anh trở về", tiếng gõ cửa thúc dòn, em hồi hộp — vui mừng lẫn lo sợ hỏi:

— A, đây?

— I...

— Ai?

Một cái tung cửa bất thần, chốt cửa gãy đôi và bập hai cánh ra hiện rõ một bóng người dị tướng: mặt đeo nạ, đầu đội nón, thân choàng áo mưa và... một khẩu súng lục nơi tay; Em chết dểng, người, không kịp kêu lên một tiếng chân từ từ lùi bước trong khi người ấy khề tới:

— Im lặng, không nghe thì bỏ mạng tiền bạc và chìa khóa tủ đầu đưa đây...

Đang lúc khủng hoảng tinh thần, em run run nói khẽ, mong cảm hóa hành động còn đồ của tên cướp, hai tay chấp vào nhau, em thồn thức.

— Lạy ông tôi đưa chiếc góa bụa, làm gì có tiền bạc dư dả, mong ông thương xót...

Hắn lại cười gằn, như thàng cảm trước cái lo sợ cùng độ của em:

— Thật chứ? Góa bụa và nghèo nàn thật chứ?

Em vẫn run run:

— Lạy ông tha cho, tôi nói thật đấy!...

Hôm nay, cơn sóng gió kinh khủng ấy đã qua rồi, qua một cách êm xuôi như em dự đoán: mỗi người dù ở hạng nào cũng còn tiềm tàng một chút lương tri cao quý...

Nhưng anh ơi, nghĩ lại trong lúc vô tình ấy, em đã lỡ thốt một lời, mà đến ngày giờ này còn day ngiền lương tâm em; trong khi tìm em còn in rõ hình bóng anh, hồn em còn quặn luyến người anh, em lại nở thốt lên câu "Góa Bụa"!

Trời ơi, làm sao cho tâm trí em xóa quên được câu nói ấy, để khỏi thẹn thùng và ray rức tâm can? Mặc dù giữa tên cướp xa lạ và em, nhưng em vẫn lo sợ vì mình đã làm một việc tội lỗi, Anh tha cho em nhé! em chỉ cầu mong có thể để vơi bớt phần nào hồ thẹn đối với anh.

Kể lại trường hợp vô tình phũ phàng anh bằng một lời nói vô ý thức, em mong rằng anh sẽ thấu hiểu lòng em và quay gót trở về. Anh nhé!

Em và hai con Mai, Vân đang khắc khoải mong chờ.

Em yêu của anh.

Quý Phương

Hoàng xem tiếp liền bức thư thứ hai:

Saigon, ngày... tháng... năm...

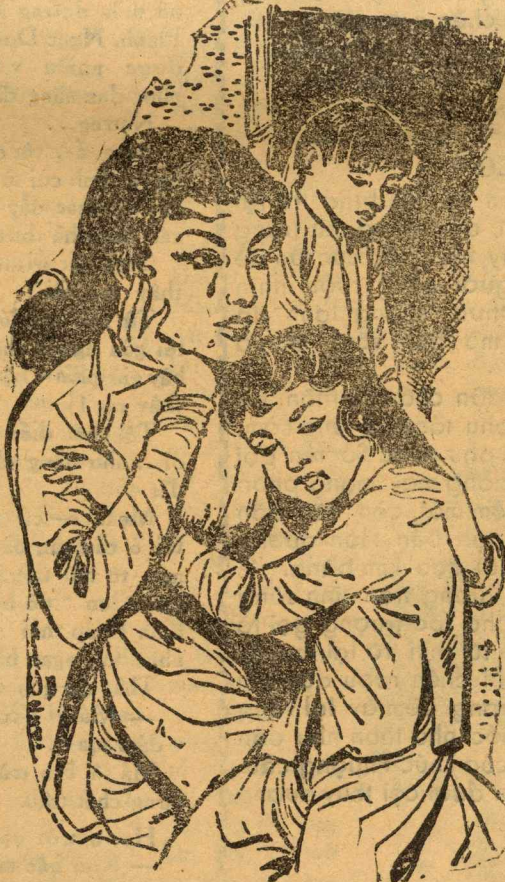
Anh Hoàng yêu mến,

Bức thư trước viết xong, em không gửi vội, vì mãi còn suy nghĩ về hành động phũ phàng của anh, nên cất vào xó xỉnh. Hôm nay vì có một tai biến khác xảy đến cho mẹ con em, khến em phải viết thêm thư này và đánh liều gửi cả hai đến cho anh.

Hơn tuần nay trong nhà vắng bật bóng anh, hai con Mai, Vân ra chiều buồn bã và nhớ đến anh vô ngần, nhứt là Mai nó vẫn nhắc anh luôn, mà mỗi lần nhắc đến anh là lòng em thêm đau xót. Mai nó hỏi:

— Mẹ à, ba Mai đi đâu lâu thế hả mẹ?

Sám hối

Em phải cố gắng trả lời trong khi nó phụng phịu định khóc to:

— Ờ, ba Mai về thăm nội ít hôm và sẽ hái nhiều mận và lê về cho Mai đấy Mai vui chứ?

Hoàng Vân nó chưa biết gì, nhưng cũng mừng lây khi Mai liếng thoắt:

— Ừ vui nhỉ, mẹ nhỉ, ba thương Mai quá, ba sẽ hái mận và lê nhiều nhiều.

Còn nhiều nữa, nhưng càng nhắc đến, em càng thêm xót dạ, giờ đây em cho anh hay tai biến ấy, mà nếu có xảy ra lần nữa chắc em sẽ chết mất anh à! Em sẽ chết luôn với hai con cho yên phận!

Có lẽ anh cũng biết đêm qua mưa nhiều đấy chứ? Mưa gió như gào hét hồm hồm, em ngồi gục đầu vào thành giường thồn thức tủi cho số phận hẩm hiu và canh chừng Mai ngủ; vì ban trưa sau khi ăn cơm mình nó trở nên hăm nóng và chiều ại thì bỏ ăn, em lo sợ bệnh trạng nó thường hay biến chứng bất ngờ — vì nó có sẵn chứng kinh phong. Ngoài trời mưa càng nặng hột tại từng đợt khí lạnh vào nhà, em vừa với kéo chăn đắp thêm cho hai đứa, bỗng Hoàng Mai giật mình thét to lên, kinh hoàng, nó lồm cồm bò dậy hai tay quờ quạng giữa trống không; em lo sợ cuống cuống ôm siết nó vào lòng:

— Mai, mẹ đây con, con làm sao thế?

Nó vẫn đưa tay quờ quạng và trố xung quanh bốn mặt giường, với một giọng nói run rúa khi nhanh khi chậm:

— Con chuột... c.o.n c.h.u.ột mợ ời n.ó đ.ó k.i.a...

Tự nhiên em run mình cuống sợ về

câu nói không bình thường của nó, em muốn gào to lên, nhưng mưa gió như sẵn sàng chặn, nghẹn dư âm, bất giác nước mắt em tuôn trào ràn rụa, em nhìn nó thồn thức:

— Mai, mẹ đây con, bà Mai đem mận và lê về kia con.

Nhưng nó vẫn mê man, tay chỉ vào trống không:

— C.o.n c.h.u.ột, mợ ời, c.o.n c.h.u.ột, nó bỏ kia...

Trời, em chỉ muốn đập đầu mà chết để khỏi nhìn thấy cảnh tượng đau lòng này. Nhưng giữa lúc ấy, em vẫn còn nuôi một chút hy vọng mong manh là bất chợt "anh sẽ về".

Biết đâu chừng anh sẽ kịp thời để dùm bọc hai con, cho chỗ và cứu vãn tình thân em đang hồi khủng hoảng cực độ? Sau một lúc, Mai như sực tỉnh, nó ngược mặt nhìn em thấy em đang ràn rụa khóc, nó cũng khóc theo, tiếng hú thức của hai mẹ con vang vang trong căn phòng lạnh lẽo. Ngoài trời mưa gió vẫn cuồng bạo không ngừng.

Anh ơi, anh ở phương nào? Anh đang làm gì? Hay anh đang để mê vui cười bên xác thịt truy lạc với mùi hương gợi cảm? Anh có biết chẳng dưới một mái nhà nho nhỏ có một người

ngồi đăm đăm đợi đợi trông? Và khi đêm về có những tiếng khóc nức nở ngẹn ngào hòa với gó mưa cuồng bạo?

(Xem tiếp trang 31)

TIỆM SỬA ĐIỆN
MAY LẠNH
XE HƠI

NGHĨA-THUẬN-THÀNH

Số 98R Đường Lê Lai Saigon

Bán đủ đồ phụ tùng
xe hơi

BÀN TAY TRÁI

(Tiếp theo trang 23)

Tuấn không buồn nhìn các cô thiếu nữ cũng như chàng thấy không thương hại những người bạn đang chạy theo hình bóng đàn bà...

Và chàng có thể đọc tin mừng ngày thành hôn của Kim Chi một cách thần nhiên. Chàng tự nhủ:

— Những người con gái an phận trên đời này rất hiếm. Họ chỉ nuôi nhiều ước vọng xa vời mà những thằng con trai như chàng không tìm thấy thì còn mong gì hôn thê Kim Chi!

Cho đến một chiều, Tuấn bị trúng đạn nằm thoi thóp bên ven rừng, chàng được một thiếu nữ đưa về nhà săn sóc.

Hơn hai tuần qua, sống trong khung cảnh gia đình đầm ấm, trong sự chăm nom chu đáo của Lan, Tuấn cảm thấy vui đi đôi phần đơn lẻ. Chàng bắt đầu nghĩ đến Lan. Nhưng chàng không thể nào yêu Lan được, mặc dù chàng hiểu rõ lòng Lan. Lan yêu Tuấn, chắc phát, hiền lành. Lan có thể là vợ Tuấn được. Tuy nhiên, nếu đem cuộc đời không định hướng của chàng gộp chung với đời trình bạch của Lan, chàng nhận thấy không nên. Vì thế, Tuấn cố nén lòng, xin thuyên chuyển đi xa, để giữ nguyên vẹn trong tâm tư hình ảnh dịu dàng của người ân cứu tử!

Cánh cửa phòng hé mở. Tuấn ngồi nhòm dậy kêu lên:

— Ô Lan!

— Anh Tuấn... Anh không cho Lan hay... anh làm sao thế này... anh nằm xuống đi!

Lan ngẹn ngào chạy lại đỡ Tuấn dựa lưng vào thanh giường.

— Không sao Lan à! Tôi đã đỡ nhiều, chỉ mất đi bàn tay phải!

Chàng đưa cánh tay băng bó cho Lan xem, lòng nao nao cảm động.

Lan run giọng:

— May mà anh Cang biên thư cho Lan hay, không thì biết làm thế nào!

Tuấn nhìn Lan khẽ lắc đầu. Chàng không ngờ Lan chịu khó đến đây thăm chàng như thế. Từ Kon Tum về Thủ đô có phải gần đâu. Nhìn gương mặt hốc hác và ướt đầm mồ hôi của Lan, Tuấn không sao dấu được niềm thương cảm:

— Đờng xa xôi quá, Lan đi làm chỉ cho mệt. Lỡ Lan đau, tôi sẽ ân hận đến bao giờ!

Từ này, Lan ngồi im lặng. Khi nghe Tuấn hỏi, nàng quay phắt lại nhìn chàng đắm đuối:

— Anh Tuấn, anh không hiểu Lan gì hết. Thôi, Lan xin lỗi đã làm phiền anh phiền.

Thốt xong, Lan ôm mặt khóc nức nở. Tuấn và cùng bối rối, và không kềm giữ được lòng chàng nắm lấy tay Lan vỗ về:

— Lan! Anh đã hiểu lòng Lan từ lâu lắm. Sở dĩ anh không đáp lại tình Lan vì anh nhận thấy anh là con người phiêu bạt, không sự nghiệp, không ngày mai. Sau này khi sống chung nhau Lan sẽ vì anh mà đau khổ.

— Đã thật lòng yêu nhau, em còn sợ gì đau khổ. Em chỉ sợ nỗi sầu tuyệt vọng dày xéo mãi lòng em. Con trẻ, chúng ta sẽ cùng nhau gây dựng tương lai hạnh phúc.

— Anh cảm phục tấm lòng cao quý của em. Nhưng Lan ơi! giờ đây anh đã mất đi bàn tay phải, còn hy vọng gì đâu giữa cuộc đời!

Lan ôm chặt lấy Tuấn:

— Không, không anh đừng nghĩ thế anh Tuấn. Em chỉ yêu anh và biết: một mình anh thôi. Anh mất bàn tay phải ư? Em không ngại điều đó, miễn là anh yêu em. Anh mất một tay nhưng em còn đủ cả đây lo gì!

Thấy Lan quá thành thật, Tuấn nghĩ đến thân mình, lòng xót xa! Chàng kéo Lan tựa đầu vào vai mình:

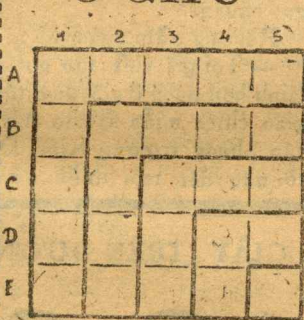
— Anh rất tiếc là tại sao anh không mất bàn tay trái, để hôm nay anh còn có thể ghi lại trên đầu trong nhật ký: kỷ niệm mỗi tình chúng ta!

Lan sung sướng nép đầu vào ngực Tuấn. Hương từ mái tóc nàng thoang thoang làm chàng ngất ngây! Và nếu có ai hiểu qua tâm trạng Tuấn trong lúc này, chàng sẽ không ngần ngại trả lời mỗi một câu:

— Đàn bà cũng nhiều hạng lắm các bạn ạ!

Ba tháng sau, trên miền cao

Ô CHỮ

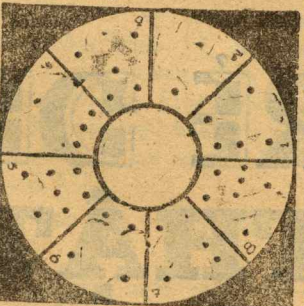

Hàng ngang:

- A— loài hươu con.
- B— Không lành.
- C— Vợ của con mình.
- D— Sau ba là...
- E— Em.

Hàng dọc:

- 1— Con không cho mẹ.
- 2— Nhỏ hơn sông.
- 3— Chết lòng dùng để ăn, để thấp, để xúc.
- 4— Chết.
- 5— Đứng trước anh.

Giữa hai hình tròn chia ra làm 8 ô bằng nhau.

Trong mỗi ô có những điểm, những điểm ấy các bạn nối liền nhau bắt đầu ở số 1 sẽ ra tên một nhân vật trong một đoạn thơ của cụ Nguyễn Du sau đây:

Dừng dềng dề ở dờ về

Lạc vàng đầu đã tiếng nghe gần

Trông chừng thấy một văn nhân

Lòng buông tay khấu bước lần

đậm bưng.

Vậy văn nhân ấy là ai?

(Xem lời giải trang 37)

nguyên xa tập, một đám cưới đã làm bao nhiêu kẻ ngạc nhiên và bàn tán xôn xao:

— Đám cưới cô Lan, con gái bà chủ cửa hàng «Ly-Lan» đấy!

— Chú rể là người chiến sĩ cụt tay!

Nhưng đôi bạn cần chi điều đó. Họ đang cùng chung hưởng bao niềm hạnh phúc ngập lòng. Và trong đêm tân hôn, khi Lan âu yếm đeo nhẫn vào ngón áp út của bàn tay còn lại, Tuấn say sưa:

— Ngày trước, anh từng ao ước đừng mất đi bàn tay phải, thì giờ đây, anh cảm ơn trời đã giữ lại cho anh bàn tay trái, để anh còn tìm thấy nguồn hạnh phúc thiết thực hôm nay.

Và câu chuyện ngắn đầu tiên «Bàn Tay Trái» đã được gửi về một tuần báo Thủ Đô với bút hiệu Tuấn-Lan miền sơn cước!

Sám hối

(Tiếp theo trang 26)

Mong rằng khi đọc xong thư này — và cũng là thư chốt của em gửi cho anh — lương tri trong con người anh hãy bừng sống dậy, đón nhận chân thành những lời em, cảm thông nỗi niềm em vừa thổ lộ mà sám hối trở về...

Em và hai con sẽ đón đợi anh với tất cả mến yêu sâu rộng.

Vợ Anh

QUÝ PHƯƠNG

Hoàng vừa đọc xong, hai ngón lệ đã đọng ở mi mắt từ lúc nào, từ từ lăn xuống má. Lăn thút nhút, trên đường đời Hoàng biết xúc cảm đến rơi lệ vì một bức thư của người vợ hiền, thông minh trong ý thức hành động cứu vớt chàng về với lẽ phải. Rồi như quyết định một điều gì, Hoàng mạnh dạn đứng lên, chải sơ mái tóc, mặc nhanh chiếc áo và xông xộc đi ra, không một chút luyến tiếc căn nhà của Kiều Nương mà chàng xem là đối tượng hạnh phúc bấy lâu nay.

Trên đường về ngõ hẹp, thấp thoáng một bóng người vừa sám hối trở về...

HOÀNG-MIÊN

Cung Chúc Tân Xuân

VIỆT-NAM MOTORS

706, Đại lộ Trần Hưng Đạo — CHOLON
Điện thoại: 38.349

Nhà thầu kiến trúc
Xưởng máy xe hơi và máy điện
Nơi đáng tin nhiệm của quý Ngài

Cung Chúc Tân Xuân

Xưởng mộc BAN-LO'I

115 Đại lộ Minh Mạng 115
SAIGON

LÃNH VÀ BÁN: TỦ, GIƯỜNG, BÀN, GHẾ v.v.

— Bảo đảm hàng tốt, giá hạ.
— Đã có nhiều tin nhiệm.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

ETABLISSEMENT

NGUYỄN-QUANG-ĐẠT

IMPORT — EXPORT

Textiles Générales et Marchandises Générales

Représentant «Tô-Hợp» (Groupe)

TÂN-VIỆT THƯƠNG-HỘI

74 Trần-Quang-Khải — Saigon

Tel. 136 Saigon

CODES code National Français
Bentley's Second
R.C. Saigon No 1.187-A

Adresse
Télégraphique:
DATEXIM - SAIGON

— Du lịch chỉ dẫn!
— Bán đủ các ảnh danh lam thắng cảnh
Hà Tiên.

QUÁCH NGỌC BÀ

HÀ TIÊN

PHOTO

Kính gửi đến quý thân chủ, đồng bào lời
Chúc mừng năm mới

PHẠM-BỬU

CÔNG TY

14 Bến Chương-Dương — SAIGON

Đ. T. 23.193

- Khai thác lâm sản và Công kỹ nghệ đồ gỗ.
- Thầu khoán kiến trúc.
- Trang hoàng nhà cửa.

Cung Chúc Tân Xuân

LỚP RÁP SỬA MÁY RADIO
ĐIỆN TÍN VIÊN — KẾ TOÁN
ĐÁNH MÁY CHỮ

Trường MARCONI

132-134-136, Công-Quỳnh
Chi nhánh: 221, Phạm-Ngũ-Lão

Dạy thi cấp bằng Bộ Q.G.G.D.
Đủ các lớp chiều, tối

ĐẸP QUÊ HƯƠNG

Kính dâng quê hương yêu quý

H.T.H

Bạc-Liêu ơi ! Bạc-Liêu,
Đáy dòng nước mặn giắt mây chiều.
Mang từ biển cả vô lòng đất,
Đất nước miền tây, đất Bạc-Liêu.

Quê hương tím ngà cô liêu,
Bên dòng sông lạnh dặt dừ gió trắng.

Thuyền đỗ sao đêm chìm nước Bạc.
Xuôi vòm Ba ngọn, bến sông Thanh.
Đường dài trăm ngã..., lòng non nước,
Cách mấy sông sâu mấy bãi Gành.

Gió mùa tung lá me xanh,
Thương về biển nhân mái tranh ban chiều.

Bạc-Liêu ơi ! Bạc-Liêu,
Quê hương xứ muối của thương yêu,
Hàng dừa rũ bóng tương tư khách.
Khóm trúc nghiêng nghiêng dưới nắng chiều

Qua mây mùa trắng trên bến vắng.
Con đò xuôi mái nước song-song,
Đường về Tỉnh Phú... buồn run cảm,
Nước đã dừng đâu ? Lạc mấy dòng.

Ruộng muối phơi sân chờ nước biển.
Mang tình bề bề gửi về đây,
Mỗi mùa nước nổi tràn bờ bãi.
Cô gái sông hồ đứng lặng say,
Ngắm trăng xế bóng non đồi.
Đêm nay chén nước, ngày mai đắp bờ,

Bãi vàng Gò cát xa xăm-lấp.
Có cánh buồn no bạc gió chiều,
Biển đã trầm tư, sương đã lóng.
Xóm chài ấm áp lửa đèn khuya,

Năm nào chinh chiến về muôn nẻo.
Nhớ mãi con đường ngược Phước-Long.
Cô gái thâu đêm ngồi vá áo.
Am tình sông núi những chiều đông,

Lửa khuya em nấu trong lò đất.
Khói bốc thơm mùi gạo "móng chiêm",
Chán chứa tình quê trong lửa loạn.
Mặc cho tiếng súng vọng đêm đêm,

Nếu thiếu nắng vàng soi ngọn lửa.
Cổ thôn sẽ vắng cả câu hò,
Nước nguồn thôi chảy vô lòng đất.
Vì đất mất rồi ... đất tự do !,

Củ khô tắt ngấm trong lò.
Cả bà mẹ yếu tay mò que diêm,
Trăng khuya đã rụng bên thềm.
Rưng rưng bà khóc nhớ đêm thanh bình.

Trở lại xóm dừa đêm khói lửa.
Trăng buồn khép kín bóng cô Liêu,
Dài đầu năm tháng trong ly loạn,
Mái lá vườn rau nức nở nhiều !.

Bao giờ lòng đất thôi pha máu,
Nước trở về đây nổi lại tình.
Khởi sóng vươn lên mờ bốn hướng.
Tiếng hò êm ả ... bến sông Thanh.
Gió mùa trút lá me xanh,
Nước về với đất nổi tình thương yêu.

Bạc-Liêu ơi ! Bạc-Liêu,
Quê hương đẹp lại đáng yêu kiều.
Hàng dừa ngả bóng soi lòng nước,
Đất nước miền Tây, nước Bạc Liêu.

Quê hương mùa trăng 57.

HUYỀN THANH HUYỀN

MỘT VỤ BẮT GHEN

(Tiếp theo trang 16)

Lê-Phương thốt lời xin lỗi
nàng :

— Hân việc làm của chúng
tôi đã gây ít nhiều kinh khủng
và hoang mang cho chị, xin
chị thứ lỗi cho ! Chị đã giúp
chúng tôi thành công phá hồng
mưu mô của bọn cướp, để giữ
vẹn được chiếc nhẫn kim
cương, một tang vật hệ trọng
của vụ án mạng tại nhà lão triệu
phủ Hiếu Danh mà nạn nhân
là một nữ thương gia tâm tiếng
ở Chợ-lớn, vừa xảy ra trong
lối tuần này. Nghe Lê-Phương
nói, nàng nhớ lại tiếng người
thốt ra câu : " hãy ra mau !
ở đây nguy hiểm lắm ! " cũng
cùng một giọng ấy.

Sự nhớ đến câu chuyện
hiện tại, nàng quay sang Lê
Phương buồn bã đáp :

— Hồng tất cả rồi ông à !
Linh vốn vã hỏi :

— Nghĩa là em đã bị họ
cướp mất chiếc nhẫn ấy ?

Nàng khẽ gật đầu, trong
khi Lê-Phương cười bí mật :

— Kề ra cũng tài quá nhỉ !

— Vì họ được mặt báo
trước ông à !

— Sao chị biết chắc thế ?

— Vì họ quyết tâm theo dõi
con người " Bói tóc, choàng
khăn, áo hồng, quần trắng " và
họ đã mừng rỡ lên khi bắt gặp
được em.

Linh nhìn nàng, tươi cười
bảo :

— Ai bảo em ăn mặc đúng
theo con người mà chúng có
tâm theo dõi chị ?

Liên nũng nịu :

— Anh đã bảo em phải mặc
thế cơ mà !

Ông thanh tra mật thám Lê-
Phương xen vào :

— Có thể chúng ta mới
thành công được chứ !

— Nhưng ông quên rằng

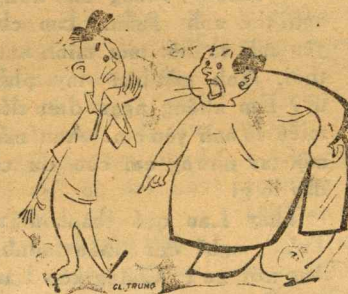
chiếc nhẫn đã mất rồi sao ?

— Vâng, theo chị thì chiếc
nhẫn đã mất, song theo chúng
tôi thì chiếc nhẫn vẫn còn.

— Nghĩa là ông nghi ngờ
em nói dối à ?

— Không đâu, vì hiện tại
chiếc nhẫn ấy đang nằm trong
tay tôi.

Nói xong, Lê-Phương lấy
chiếc nhẫn kim cương mà
Liên đã lược được và bị cướp
mất khi này, cho nàng xem.
Liên lấy làm lạ hỏi :

— Vậy ông là người đón
cướp chiếc nhẫn trong tay tôi ?

— Không, kẻ giật chiếc nhẫn
là bọn cướp, còn người giữ
chiếc nhẫn mới là tôi.

— Ông nói sao tôi không
hiểu !

— Nghĩa là chiếc nhẫn của
chị bị cướp không phải là chiếc
nhẫn này. Đó là đồ giả chị à !

— Thế sao ông phải cần đến
tôi ?

— Vì bọn chúng cứ theo
dõi và âm mưu cướp giật lại
chiếc nhẫn này để phi tang vụ
án mạng mà tôi vừa nói khi
này, nên chúng tôi cần lập kế
gạt chúng.

Rồi ông trầm ngâm kể :

— Tôi đã viết thư gọi anh
Linh hẹn đúng 8 giờ đêm, tôi sẽ
giao chiếc nhẫn ấy cho anh tại
văn phòng trưởng Kiều Đàm
rồi nhờ đến một thiếu nữ áo

hồng, quần trắng, búi tóc,
khăn choàng » theo lời anh

Linh nói chị chiều nay sẽ mặc
thế để đem về sở mật thám
làm tang vật, và bức thư ấy
tôi cố ý tiết lộ cho bọn chúng
biết. Hôm nay chúng cướp
được chiếc nhẫn kia rồi, tất
nhiên chúng sẽ không cần theo
dõi chúng ta nữa, có thể chúng
ta mới rảnh làm bổn phận.

— Thật các ông tài quá, ông
đã đánh lừa được bọn cướp,
thế mới xứng danh với chức vụ
của ông. Rồi nàng quay sang
Linh bảo :

— Còn anh thì cũng đã đánh
lừa được... em, thật đáng là
người...

Linh cười tiếp :

— ...là người yêu quý của
em !

Cả ba cùng cười, tiếng cười
ròn rã của những kẻ đắc thắng
vang lên trong một căn phòng
ấm áp như tiếng pháo mừng
xuân.

Hôm sau, chính ông thanh
tra Mật thám Lê-Phương lái xe
đến nhà Linh để đưa cặp uyên
 ương Linh-Liên cùng về Vĩnh
long để ăn một cái Tết tình
thần nơi thôn dã, suốt một
tuần lễ hết Tết mới cùng trở
lên Saigon.

Riêng Liên, suốt mùa Xuân
này nàng cứ thầm cười " cái
vụ bắt ghen " của mình đã
biến thành một vụ trình thám
sở nổi mà chính nàng là vai
chủ động đem thắng lợi về
cho phe nàng : khiến nàng
ghi sâu mãi vào lòng để làm
kỷ niệm một mối tình đầu trong
sạch và nồng nàn giữa nàng
với Linh : và nàng thầm
mong rằng mối tình ấy sẽ được
thành tựu như " vụ bắt ghen "
nọ...

PHƯƠNG HẢI

NGHỀ ĐÓNG GIÀY TRÊN ĐƯỜNG KỸ-NGHỆ-HÓA

CUNG

CHÚC

Nam-Viet
97 - LÊ-THÁNH-TÔN - SÀI-GON

TÂN

XUÂN

DIỆN-THOẠI : 21.819

**RẺ ĐẸP VÀ
THẬT BỀN**

280\$

MỘT ĐÔI GIÀY HOÀN TOÀN DA TÂY, ĐẸ DA, KIỂU
ĐẸP, BẢO ĐẢM THẬT BỀN. LOẠI GIÀY NÀY ĐANG
ĐƯỢC CÁC GIỚI CÔNG TƯ CHỨC VÀ QUÂN NHÂN
TIÊU THỤ RẤT MẠNH.

— BỚT 10% CHO QUÂN NHÂN VÀ NHÂN VIÊN CẢNH SÁT —
CÓ LOẠI GIÀY THÔNG DỤNG ĐẸ DA 250đ, MỘT ĐÔI — MỖI ĐÔI
GIÀY CÓ TẶNG 1 ĐÔI GIÀY.

Mỗi ngày
nhớ đọc

BUỔI SÁNG

Nhật báo do
TRẦN - TẤN - QUỐC
trình bày

(Tiếp theo trang 11)

— Biết đâu đây lại không phải là một tướng Trời hiệ tượng giúp Tần triều thoát khỏi cảnh nguy vong?... Dù sao ta cũng phải xoa dịu những mảnh lòng nặng trĩu ưu tư!...

Tự nhiên, tuyết trắng ngoài trời như không còn rơi loạn nữa. Và, gió như dừng hẳn lại trong không gian...

✱

Nếp mình sát vào cánh liếp thưa, Mai-Ly đưa tay run rẩy lau khô giòng lệ chia ly với người tình muôn thuở.

Qua màn lệ mông, bóng dưng sĩ họ Hoàng đi trước mắt Mai-Ly. Bóng chàng nhỏ dần, mờ dần. Sau cùng, chỉ còn lại một vầng bụi bay lên mù mịt, khiến nàng không còn thấy được gì.

Mai-Ly lặng lẽ quay vào nhà mà lòng rộn lên bao niềm tê tái. Câu nói sau cùng của Hoàng công-Lãnh vẫn vang vọng bên tai nàng như chẳng bao giờ dứt:

— Mai-Ly em! Ngày về của anh sẽ là ngày mà muôn nơi đều rực ánh vinh quang. Ngày ấy cũng là ngày hạnh phúc đôi ta sẽ phủ đầy hoa mộng. Tiếng pháo mừng khai hoàn sẽ vang dội mừng cho tình ta thắm đẹp, mừng cho non nước thanh bình. Ngươi sẽ đem em thoát khỏi căn bệnh hiểm nghèo này!... Mai-Ly em! Rồi đây tất cả lại đẹp!...

Dư âm của câu này càng lúc càng rõ. Đôi mắt của Mai-Ly mỗi lúc mỗi rực sáng lên.

Hy vọng dâng lên, dâng lên mãi trong lòng người trinh nữ vừa rơi vào cảnh huống của chinh phụ trông chờ bóng chinh phu...

Thời gian trôi qua lặng lẽ...

Một mùa đông tuyết trắng phủ đầy lại về với vũ trụ bao la. Ngàn thân cây còi cọc, khản khừ như những bộ xương người khô nứt, vươn ra như hàm dọa kiếp người bệnh hoạn.

Từng ngày và từng ngày. Mai Ly vẫn âm thầm chờ mong... Tiếng pháo khai hoàn vẫn không nổ. Bóng tình quân từ biên ải vẫn chưa thấy về.

Rồi giờ đây, cái buốt giá của mùa đông rét mướt lại tràn khắp chốn. Người Mai ly bắt đầu lạnh. Rồi dần dần nàng run lên, ngực nặng trĩu và toàn thân như tê liệt.

Mai Ly thấy khó thở và sau cùng thì liệt trên giường bệnh.

Chứng bệnh nan y đã không than thuốc, mà hy vọng mỗi lúc mỗi biến thành tuyệt vọng, để Mai Ly cứ liệm suốt đi cả ngày.

Những người quanh vùng thương cảm, tìm đến an ủi nàng. Nhưng Mai Ly vẫn lắc đầu buồn bã:

— Tiếng pháo khai hoàn của chàng vẫn chưa nổ và có lẽ sẽ chẳng bao giờ nổ. Một năm qua rồi, còn gì!...

Lời nói của Mai Ly làm cho mọi người đã thương mến lại còn mến thương nàng hơn. Nhưng tất cả đều không biết làm gì hơn là lặng lẽ giấu giếm Mai Ly tiếng bước thời gian.

Trong khi ấy thì ngoài trời, tuyết trắng lại rơi nhiều hơn. Các thân cây còi cọc lại bắt đầu

SUỐT BỐN MÙA XUÂN...

đâm đột lá xanh. Một mùa đông sắp tàn nhường bước cho mùa Xuân tới.

Giờ phút ấy lại là giờ phút mà Mai-Ly nuốt thêm nhiều chua xót.

Sức nàng đã kiệt lắm rồi...

✱

Tuyết trắng bớt rơi dày vụn nẻo. Trời bắt đầu trong xanh một màu biền biếc.

Thời gian đã đưa mùa đông đi và giờ đây ngày cuối cùng của một mùa rét mướt sắp hết. Hoàng hôn nghiêng đỏ. Màu tím tràn lan đầy dặt khắp miền.

Trong bóng đêm, mọi người quanh vùng đang sửa soạn đón bước nàng Xuân dịu dàng về tổ ấm vũ trụ.

Giờ phút ấy cũng là giờ phút mà Mai Ly đã kiệt cả sức lực rồi.

Với từng hơi thở yếu dần, nàng đưa mắt nhìn qua song cửa sổ. Bên ngoài trời tối đen, đen tối như đôi mắt nàng.

Tuyệt vọng lại xâm chiếm ngập lòng nàng...

Chợt, từ đâu đây, một loạt pháo nổ vang rền. Bóng tối như bừng lên.

Riêng Mai Ly, sức sống như lại về với tâm thần xơ xác của mình. Nàng mừng rỡ như vừa bắt được của báu khó tìm.

Một sức mạnh vô hình giúp Mai Ly ngồi bật dậy. Nàng không cần cố gắng lắm cũng bước ra tựa mình bên cửa.

Đôi mắt nàng rực sáng tinh anh. Màn tối đêm cuối năm không che khuất được mắt nàng. Nàng vẫn nhìn thấy, thấy rất rõ, trên khoảng đường ngoằn ngoèo dẫn từ xa đến, một bóng kỵ mã phi nhanh về phía nàng.

Bóng người ngựa càng gần. Lòng Mai Ly càng rộn rã. Nàng sửa soạn sẵn một nụ cười tươi đẹp trên đôi môi héo hắt.

Một phút trôi qua, chàng kỵ mã phi cương ngựa cạnh Mai Ly.

Nàng nhoẻn mắt lại cố nhìn rõ người ấy. Một niềm thất vọng mang mang về với nàng khi nhận ra chàng kỵ mã chỉ là một người khách lạ.

— Tôi là vệ tướng của Hoàng công Lãnh về báo tin rằng: Hoàng tướng quân đắc thắng khai hoàn. Hoàng tướng quân còn bận tại hoàng triều. Thoáng nét vui mừng, Mai Ly khẽ hỏi:

— Bao giờ chàng mới về đây?

Không nhìn ngay mặt Mai-Ly, người lạ đáp nhanh:

— Độ vài hôm nữa thôi!...

Rồi chàng đợi Mai-Ly hỏi thêm lấy một lời, chàng kỵ mã cúi đầu chào nàng. Đoàn, giết mạnh cương, chàng cho ngựa phi nhanh về lối cũ.

Mai-Ly lặng lẽ quay vào nhà. Lòng nàng lại ôm thêm một hy vọng nữa.

Nàng cố ngồi đầu, loạt pháo vừa nổ vang lúc này không phải là của đoàn quân chiến thắng nào cả. Sự thật, chính là của dân trong vùng tạo ra để

gieo vào lòng nàng một hy vọng. Hy vọng này chắc chắn sẽ đưa nàng ra khỏi thất vọng tuyệt cùng, để rồi nhờ thế mà nàng lướt qua được chiếc liềm hái gớm ghiếc của tử thần.

Và, người kỵ mã kia, cũng lại chính là một trong những người muốn cứu nàng ra khỏi chết chóc tang thương.

Mà thật vậy: Những dự định của dân trong vùng đã thành tựu một cách khả quan.

Chỉ một loạt pháo, một vài câu nói của chàng kỵ mã xa lạ đã như một liều linh đơn làm nàng tăng thêm sức sống mãnh liệt.

Suốt đêm hôm ấy, Mai-Ly thao thức mãi, chứ không lịm trên giường như những ngày qua.

Sáng hôm sau, Mai-Ly lại mở màn ra đứng tựa cửa mà đôi mắt về tận chân trời xa lẫn lẩn:

Trong khi ấy thì không gian rộn rã khoáng một chiếc áo mới của mùa Xuân rực rỡ.

Ngày lại ngày trôi qua lạnh lùng...

Mai Ly vẫn sống trong mong chờ. Thế mà hình bóng tình quân vẫn biến biệt phương nào.

Hy vọng dần rồi tuyệt vọng, căn bệnh của nàng lại trở nặng. Thân nàng đã gầy ốm lại càng xơ xác thêm lên.

Mai Ly yếu dần, yếu dần theo bước thời gian chậm chạp đưa mùa này sang mùa khác.

Rồi... tuyết trắng lại rơi ngập cả bốn phương trời. Cái lạnh làm bệnh Mai Ly trở nặng. Suốt ngày nàng vẫn lịm trên giường.

Trong khi ấy, thì, dân trong lại nhìn nhau chép miệng buồn bã:

— Lại một mùa đông băng giá!... Căn bệnh Mai Ly lại khuất phục cái giá rét của mùa đông tàn ác!... Làm sao cứu nàng?...
— Làm sao... và làm sao?...
Chỉ có 2 chữ thôi mà làm cho hầu hết dân trong vùng phải xót xa không ít.

Mọi người chỉ biết chua xót nhìn tấm thân tàn tạ của Mai Ly.

Dù thế, thời gian vẫn không dừng bước. Ngày tháng vẫn

cứ trôi đều... Cho đến một ngày tuyết trắng rơi nhiều hơn, cái lạnh càng làm buốt thân người dân trong vùng lại nhớ đến tiếng pháo!...

Chẳng phải nhớ một loạt pháo mà Mai Ly đã vượt khỏi một mùa đông rồi ư?

Ý nghĩ này khiến dân trong vùng gật gù sung sướng.

Thế là... vào một đêm tàn đông, lại một loạt pháo nổ vang rền. Một bóng kỵ mã lại phi nhanh về phía mái tranh xiêu của người con gái đáng thương. Mai Ly!...

Rồi sáng hôm, mọi người lại vui mừng khi thấy nhện đáng của Mai Ly tựa song cửa mà nhìn về phía trời xa. Trước mắt nàng nàng Xuân vẫn chầy chần hòa khắp chốn.

Nàng chờ mãi... chờ mãi, chỉ thấy mây xám lưng trời lạnh lùng. Bóng Hoàng công Lãnh vẫn không hiện về.

Lòng trinh nữ lại thấy nôn nao. Nàng sức nhớ lại một ngày tàn đông trước, cũng một loạt pháo nổ rền, cũng một kỵ sĩ phi ngựa về và... vẫn hện rằng:

— Mai một chàng sẽ về đến đây!

Thế mà, suốt một năm trời đằng đằng trôi qua rồi, cô độc

Mai Ly vẫn hoàn cô độc.

Nghĩ đến chuyện của ngày tàn đông trước, Mai-Ly thoáng thấy hy vọng của mình chỉ là những cái mong manh hơn cả tơ mảnh.

Dù thế, Mai-Ly vẫn chờ!...

Một ngày rồi lại một ngày trôi lê thê và dài vô tận.

Một mùa Xuân chết, một mùa Hạ tàn, một mùa Thu đi qua để rồi lại một mùa Đông tuyết trắng lại về...

Nhìn trời xám xịt và thấp xuống, Mai-Ly lại thấy tim mình buốt tái tê và thân thể rã rời như chẳng còn sót tí sức sống nào trong cơ thể.

Nàng lại lịm trên giường bệnh...

Một lần nữa, Mai-Ly lại rơi vào tuyệt vọng, cái tuyệt vọng của 2 mùa đông trước: 2 mùa đông có pháo nổ vang rền.

Mai-Ly hy vọng, khi tuyết trắng ngoài trời bớt rơi nặng, đầu đây lại vắng đến tai nàng một tràng pháo nổ.

Và... đúng vào lúc mà Mai Ly trông đợi đến tuyết cùng thì... pháo lại nổ.

Không hiểu sao mà loạt pháo kỳ này lại làm cho Mai Ly vui mừng vô tả. Nàng chồm dậy và loạn choạng bước ra cửa.

Mắt Mai Ly sáng rực lên để rồi lại sa sầm ngay khi chàng kỵ mã ghi cương dịu giọng bảo nàng cái câu bất di bất dịch của 2 mùa đông tàn trước:

— Mai một chàng sẽ về đến đây!

Không còn một tia hi vọng nào vương trong ánh mắt, Mai Ly lão đảo quay vào.

Toàn thân rã rời của nàng lại là trên giường bệnh.

Bên ngoài, nắng xuân của buổi mai hiền hòa chảy trên khắp chốn...

✱

Đêm nay, một đêm cuối mùa đông lạnh, kinh kỳ rợp bóng quân đi... Cờ bay rợp đất. Bốn phương pháo nổ rền vang.

Nửa đêm ấy, khi trời đất giao mùa đông lạnh xuân hiền, toàn dân Trung quốc mở hội mừng năm mới và mừng cả ngày khai hoàn đắc thắng của thượng tướng Hoàng công Lãnh.

Khắp hoàn thành rực ánh đèn hoa. Tần đại đế hân hoan nhìn ánh thanh bình tràn khắp non sông gấm vóc.

Mùa an lạc đã về với muôn dân, Tần đại đế nhìn ra xa mỉm cười mãn nguyện. Ngài lâm bầm:

— Đây, một mùa xuân hoan lạc!... Đây một mùa xuân lịch sử muôn đời...

(Xem tiếp trang 37)

Vật dụng nhà bếp bằng nhôm hiệu

CÁI CHUÔNG

TỐT HƠN HẾT

SẢN XUẤT TẠI

Hãng VIỆT - QUANG

70-72 Đại lộ Lý thái Tò SAIGON

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Xưởng TAM - HIỆP

Chuyên môn đóng thùng xe chở hành khách

Làm đồng, băng, nệm xe, sơn si; Làm các bộ phận trong xe; v.v...

264-266 đường Phú-Định

CHOLON

Nhà sách, dụng cụ văn phòng, đủ các báo chí

TAO - ĐÀN (BLAO)

Giám-Đốc: LÂM-PHAN

Kính chúc đồng bào một năm đầy hạnh phúc

Những tạt lạ của Văn nghệ sĩ

(Tiếp theo trang 22)

Dương Hà còn có những cái nhia... đề và mau lẹ với bất cứ người nào mà, chờ anh em quen biết cho rằng đó là cái nhia nhia xét thăm lên. Dương Hà còn có một đặc tánh nữa là đi rất mau.

* Nhà văn Thanh Nam viết văn có thói quen là hút thuốc lá luôn miệng và rung đùi, vừa viết vừa đọc những câu văn mình sắp viết.

* Nhà văn Hoài Trinh, có râu mà có nhiều độc giả tưởng lầm... Chỉ Hoài Trinh, tánh ít khi bày tỏ ý kiến của mình. Ai nói gì cũng nghe hết, phải thì cười, quấy thì cũng gặt.

Nhưng với chỗ bạn bè thân thích Hoài Trinh là một người được tiếng là đúng... nhiều kinh nghiệm...

Có một điều lạ là Hoài Trinh người Nam... biết xoi thuốc lá rất sành.

Viết văn, Hoài Trinh không có bất buộc khổ khăn đòi hỏi như cầu bút giấy nhiều lắm, với món gì dùng cũng được vì Hoài Trinh vốn xuất thân là nhà báo.

Hoài Trinh thích viết văn ngắn, gọn ghẽ. Hoài Trinh còn một biệt tài là làm thơ tâm tình rất T.T.K.H và chuyên xã hội rất là tế nhị, nhưng có một tạt lạ là rất ngại ngâm thơ của mình hay bất cứ ai.

* Nhà văn Nguyễn ngọc Mẫn mỗi nhìn thoáng qua độc giả có thể cho rằng đó là một tiểu thương gia vì tính tình và dáng người của Nguyễn ngọc Mẫn lúc nào cũng dễ dãi vui cười. Nguyễn ngọc Mẫn được nổi tiếng là có sở đạo hoa. Ngoài ra còn có cả cái sở dĩ xê dịch không bao giờ Nguyễn ngọc Mẫn dùng chân hay ghé thuyền tình ở đâu được lâu bền. Nguyễn ngọc Mẫn còn có cái tài là kể chuyện... tiểu lâm rất là... lạ lùng.

Viết văn, Nguyễn ngọc Mẫn viết rất nhanh và bản thảo của Nguyễn ngọc Mẫn ai mới thấy qua lần đầu mà tin rằng đó là bản thảo của một nhà văn vĩ tưởng của Nguyễn ngọc Mẫn không mấy rõ ràng hay đẹp.

Khi viết là ở bất cứ nơi nào, Nguyễn ngọc Mẫn cũng có thể ngồi viết được.

* Nhà văn Thái Bạch chuyên môn khảo cứu bình luận văn học miền Nam lại là một ông T. Nho người Bắc và nổi tiếng thế nào mà những người Bắc mới quen biết với Thái Bạch lại tưởng lầm Thái Bạch là người Nam...

Thái Bạch là cháu nội của một ông nghệ Nho và là con của một ông đồ «diplôme» của Pháp còn chính Thái Bạch là giới cả Nho lẫn Pháp văn.

Thái Bạch trong khi viết thì lại có tạt rất buồn cười là chu miệng rất to và rồi đôi môi dày mấp máy đọc nhỏ theo những dòng chữ đang viết.

Các bạn có biết?

* Cô Bạch Yến diết ở tạp chí Phê Thôn là nữ thư ký của ông Nguyễn Vỹ.

* Cô Kim Mai, phóng viên Tòa án, là con gái của kỹ giả lão luyện Trần Tấn Quốc.

* Thi sĩ Kiên Giang tức kỹ giả kiêm soạn giả Hà Huy Hà và Nguyễn Kiên Giang, tức Phan quang Trường, tự Thanh Nhân, chủ bút báo Tiếng Chuông là hai người hoàn toàn khác lạ.

* Sơn Linh tức Ngọc Linh và Nguyễn Sơn Linh tức Hoàng Sơn hay Sơn Bình cũng là hai người khác nhau và Ngọc Linh cũng không phải là Nguyễn Ngọc Linh của báo Truyền Phim.

* Thanh Đạm kỹ giả thế thao Saigon và Thanh Đạm nhà văn Đất Bắc cũng không phải là một người.

* Kiều Mỹ Thôn là một nữ giáo viên tỉnh Định Tường và... có một giọng ca tên nhạc không kém các nữ ca sĩ xứ này.

* Vinh Lan từng cộng tác cho Báo Tin Mới, rồi «Bí thư Lương Sơn Bạc», hiện học thi Tú Tài lần thứ... năm.

* Thi Hoài Thi và Minh Quang đã là giáo sư Anh ngữ!

* Trang Thiệu Kim ẩn cư (trường ở Nguyễn ang Ca, 1 tháng 4 lần ăn rong hoa quả!

Trông Thái Bạch thật là một con người khác đời... Thái Bạch rất là ốm yếu thể mà có một cái bất hiệu rất là kinh hồn: Khỏe mạnh, Cử Tạ! Thật buồn cười! Mà, cũng thật ra là Thái Bạch rất xuất sắc về môn thơ trào phúng!

Thơ trào phúng của Thái Bạch buồn cười thậm thía và phảng phất cái vẻ đặc biệt của Tú Xương...

* Thi sĩ Đinh Hùng làm thơ rất nhanh như là thơ trào phúng. Bản thảo của Đinh Hùng rất đẹp. Viết văn khá, về cũng được. Đinh Hùng có cái biệt tài là đứng, ngồi hay nằm, Đinh Hùng có thể viết về được cả!

* Thi sĩ Vũ hoàng Chương rất thích vẽ lên bản thảo của mình những hình mây, núi, hoa, cá.

* Ký giả Phương Hà viết văn khá, làm thơ giỏi và có đặc tài đòn (cò nhạc) và phở nhạc những đoạn thơ của mình. Khi viết, Phương Hà hút thuốc lá rất nhiều, luôn miệng. Phương Hà có sở kiếp nghèo, bi quan và... lưu động.

Phương Hà thường hay đau buồn cho số kiếp mà thường nói với các bạn bè.

— Tao có cảm tưởng rằng ngày tao chết, tao sẽ chết trong cái cảnh của Quách-Thoại.

Thật ra vì Phương Hà thường hay bị đói khổ vì thất nghiệp và thường hay bị chủ báo bóc lột...

Thơ của Phương Hà có nhiều chỗ giống như Nguyễn Bình nhưng khác hơn một chút là thiên về tâm tình xã hội.

* Nhà thơ nguyên Vũ luôn luôn cần thận sửa đi sửa lại nhiều lần bản thảo của mình, nên bản thảo của Nguyễn Vũ đẹp rất nhứt mắt.

Nhiều khi vì sửa nhiều lần nên Nguyễn Vũ phải sửa bằng nhiều thứ mực khác nhau.

— Ký giả Tam Đức có tạt không bao giờ sửa chữa những chữ thường đã viết lỡ, thành ra những chữ hoa ở đầu câu. Muốn cho thợ sắp chữ hoa, biết là chữ Tam Đức chỉ gạch đi vài ba nét ở dưới chữ đầu câu, đã lỡ viết chữ thường mà thôi.

— Nhà văn phóng sự Ng. Sơn Linh, tức Hoàng Sơn viết ra rất nhiều và thường hay dùng những chữ rá há viết, nặng nề như: phong thái, truyền cảm, khác huyên vân... vân...

Ng. Sơn Linh có đặc tính là vui vẻ bất cứ ai.

Khi viết, Ng. Sơn Linh tiết kiệm giờ bằng cách viết bản thảo ngay thời bằng đánh máy chữ.

* Nhà văn trinh thám Phạm cao Củng, cũng như vậy.

* Nguyễn Tử Quang... nhà văn kiêm giáo sư của Tỉnh Thành Bạc Liêu cũ ấy, tuy là giáo sư tư thực mà lại thích dùng mực tím như các giáo viên các trường tiểu học công.

Còn một điều lạ nữa là Nguyễn Tử Quang ít khi dùng bút máy. Bất cứ chấm bài học trò, viết thơ hay viết văn Nguyễn Tử Quang đều dùng viết thường để chấm mực tím pha mà viết. Không phải Nguyễn Tử Quang hà tiện mà đó là một thói quen học với mỹ thuật riêng của nhà văn nhà giáo ấy.

* Nhà văn quá cố Hồ Biểu Chánh cũng dùng mực tím. Bản tánh của Tiên sinh không bao giờ chịu được những gì không ngay ngắn. Muốn ăn chuối mà gặp phải trái chuối cong, Hồ Tiên sinh liền cắt ra làm hai, lựa lấy đoạn ngay ngắn như thế.

Trước nhà, không bao giờ Tiên sinh để cho một thứ cây nào mọc lên mà không ngay ngắn.

* Nhạc sĩ Lê mộng Bảo thích viết chữ bằng mực màu xanh lá cây. Chữ ký của Lê mộng Bảo ngoằn ngoèo nhưng rất đẹp.

— Nhạc sĩ Hoàng thi Thơ có chữ ký cũng vậy, nhưng ở dưới chữ ký có «đeo» thêm một khóa «Sol».

Hoàng thi Thơ thích diện rất keng vì vậy mà Hoàng thi Thơ không bao giờ để cái đầu mà tóc tai xu xập, gần như không có một sợi tóc «ba gai» trên mái tóc láng mượt, chải rất khéo của nhạc sĩ họ Hoàng.

— Ca sĩ Anh Ngọc bao giờ cũng hút thuốc lá một hơi (một điếu kiếng cũ) dài rồi mới sửa soạn giọng ca trước khi ra trình bày tân nhạc.

— Ngọc Bích sáng tác nhạc được bất cứ ở đâu, dù có ồn ào hay im lặng, cả đến lúc đang đi trên xe hơi.

PHẠM CÓN SƠN

TIN VĂN NGHỆ...

(Tiếp theo trang 22)

* Riêng Trọng Nguyên nổi lên rất là đáng chú ý, hiện nay viết cho hai tờ báo xuất bản vào bậc nhất ở thủ đô là S.M, T.C. Số lương của Trọng Nguyên bây giờ ngang hàng với số lương hàng tháng của Dương Hà, Bà Tùng Long, Phi Long và vẫn là trên hai mươi ngàn đồng.

* Nhàn về phía nhà văn quân đội còn nặng nợ ba đào của nghiệp... báo. Tuy ở trong quân đội nhưng còn viết lách cho các báo ở Thủ Đô như:

— Tô Kiều Ngân, trung úy từng sự nha chiến tranh Tâm lý, viết cho văn nghệ tiền phong...

— Triệu Triệu, thượng sĩ, từng sự tại bộ Quốc Phòng, vẫn viết lách cho báo ngoài.

— Huy Sơn từ Thượng sĩ chánh từng sự Nha chiến tranh Tâm lý được đổi qua Không quân thăng lên chuẩn úy, viết truyện Tân Liêu trai cho Tin Mới.

— Trúc Việt tức Trung úy Võ thành Giàu, tuy bạn huấn luyện tân binh trên trường Quang Trung nhưng vẫn viết lách cho Saigon Mới và vài báo khác với cái... bí danh cô Mỹ Nhơn, Thủy Tiên...

— Thi sĩ Toàn Phong tức Trung tá Nguyễn xuân Vi.h, tư lệnh không quân C.H.V.N; viết ký sự cho Tự Do và Cách mạng Quốc Gia.

— Thiếu tá Phạm xuân Ninh, Trưởng phòng huấn luyện nha chiến tranh tâm lý cũng viết cho báo Tự Do.

* Hoài Trinh và Lê Phái hiện an phận ở tờ Phụ Nữ Điện Đàn với chức vụ ông «đầu bếp» và ông quán... lý ngoài ra còn kiêm cả biên tập văn thư trong trực.

Cả hai đều viết hăng. Lê Phái kể chuyện Nhi Đồng và dịch thuật, còn Hoài Trinh vừa là a ngâm thơ, bình thơ, vừa lo «xào nấu» bài vở do... ông chủ báo cung cấp.

* Thâm thế Hà vẫn làm giáo sư dạy trường Nguyễn văn Khue, thỉnh thoảng viết cho Nhân loại và hoạt động... văn nghệ vào buổi chiều thứ bảy, chứa nhứt với nhóm Nguyễn thu Minh ở nhà hàng Kim Sơn góc đường Nguyễn Trung Trực và Lê Lợi. Có nhiều người ngạc nhiên hỏi thăm thì mới biết ra, Thâm Thế Hà ngồi tìm hứng để làm... thơ trong lúc... quan sát những bóng giai nhân đi trên đường...

* Dương Hà năm rồi cũng hợp tác với cô Kim Lệ để hoàn thành một tác phẩm công phu. Đó là «Dương Hà cu con» trông rất khá khinh. Bắt đầu hoàn thành xong, Dương Hà tu bị nhiều đề trở thành một người chồng... ngoan và một người cha tốt.

— Có một độ nhà văn Dương Hà tâm tình với nhà văn trẻ tuổi chủ trương Hạnh Phúc gia đình là Phạm cón Sơn:

— Minh bây giờ mới thấy rõ rằng căn phải có gia đình và vợ con. Không vợ làm ra tiền mà xài bông lông riết, cuối cùng chẳng còn gì hết mà sanh ra thêm tiếng tai... hư hỏng.

Quả thật, bây giờ Dương Hà lo làm ăn lắm. Viết cho Saigon Mới, viết cho Phụ nữ điều dân, Phụ nữ ngày mai, Dương Hà lại xoay qua chủ trương hạnh phúc gia đình không còn chủ trương ái tình... đáng xê nữa. Mỗi ngày, ngoài các thời giờ đến tòa soạn, Dương Hà ở nhà hủ hỉ với... nữ sĩ Kim Lệ và Dương Hà con, buồn buồn thì dân «thề từ» đi xi nê... Hạnh phúc lắm!

* Trọng Nguyên cũng vậy. Đáng lẽ Trọng Nguyên đi quân dịch trong hai năm rồi, nhưng nhờ sao chiến mạng của Trọng Nguyên vững quá. Sau một độ an chơi suốt ngày đêm, bây giờ Trọng Nguyên cũng lo nhà cửa riêng sống hạnh phúc với vợ con. Trọng Nguyên cũng vừa cho chào đời đứa con thứ hai. Sáng tác hăng lắm! Thảo nào!

* Thi sĩ Phương Hà còn nặng nợ ba đào... Làm giáo sư ở tỉnh một thời gian, thua buồn lên Saigon kiếm đất dụng võ... Phương Hà đã viết (bản bài) ký sự, Truyện ngắn cho tờ Hà nội, rồi qua Tiếng Chuông, Người Việt Tự Do, rồi Chuông Mai, vẫn không sống nổi nên bây giờ phải cắt bước lang thang.

* Phạm cón Sơn đã tuyên bố rằng số của anh là số của con...ruồi! Đi đâu cũng không yên chỗ. Đứng xây dựng cho mấy tờ báo lúc ban đầu luôn luôn bị tờ báo ấy hất cẳng cho té nhào.

Tức mình anh làm nhà xuất bản nhưng nghề đầu nhọc bán được mà anh chẳng có tiền gì. Buồn quá.

Gần cận Tết, anh cộng tác với một tờ nhật báo không đầy tháng rưỡi sau anh bị ông chủ báo trở giáo dân ngược làm anh hoảng hồn té bật gong. Ai gặp anh cũng đều thấy anh có cái bản mặt bí xị, hỏi anh thì anh chỉ nói:

— Anh đã biết nhiều hơn tôi rồi còn hỏi, ...nghề...báo mà!

* Cuối năm, Hoàng Sơn làm ông chủ báo, xằng tay đẩy mạnh tờ Tâm-Nguyên. Cùng chung sức với Hoàng Sơn có Văn Lương, Hoài Việt Bằng, Thanh Vỹ.

* Ký giả Việt định Phương cũng «bà đầm» Trúc Hà lại chung vai đầu cột xây dựng lại tờ Mãn ảnh Sầu khầu của Trần văn Trạch. Việt định Phương thủ vai tướng Thư ký tòa soạn phụ tá... bà đầm chủ bút. Quầy quần theo hai ông bà, còn có những ký giả, nhiếp ảnh dân em góp sức... Tuy vậy, Mãn ảnh sầu khầu có số kiếp lưu động và... lùi của xứ... Trạch nên dời dời tòa soạn, nhà in mãi.

* Năm qua, các vụ chủ nhiệm, giám đốc, chủ bút đi đi xe hơi và các phóng viên các nhật báo đều cũng có xi cut tơ chạy tí ti... Nhưng có lẽ là ký giả nghèo vẫn bị các ông chủ báo hay các «đại ca» của mấy tòa soạn ăn xén, ăn bớt tiền nhuận bút hay bị làm khó làm dễ khi biên «bóng». Ấy, chưa nói đến những nạn... thâu trong báo giới.

Hừ! Hết nạn tiền thì chưa lại nạn thù!

* Thái-Bạch và Phạm văn Chất sau khi rời Người Việt tự do trong không khí không vui với ông chủ Mạc Thu, liền dời đất nhau qua cộng tác với Cách-mạng quốc gia. Phạm văn Chất chiếm được chỗ ghế quản lý và ông T. Nho Thái Bạch đi làm... Đặc phái viên.

* Ng. vạn An và Việt Nhân về cộng tác với Tân Dân. Nhiều lúc đáng lẽ ra Nguyễn vạn An phải đi họp báo cho Tân Dân lại nhờ nữ sĩ Lan Phương thay thế. Thật là vợ giúp chồng...Giữ thêm nữa đây hờ ông bạn họ Nguyễn?

À, năm vừa rồi Nguyễn vạn An cho xuất bản quyển Tự Do báo chí rất đáng chú ý. Hề mỗi lần gặp nữ sĩ Lan Phương hay tác giả là có... nói chuyện Tự Do Báo chí.

Riêng Việt Nhân thì Việt Nhân hề hề:

— Từ hồi nào tới giờ mới ít khi thất nghiệp hoàn toàn, chỉ thất nghiệp phèo nửa hay một phần ba thì có.

* Về tin vui văn nghệ vừa qua.

—Họa-sĩ Trần Hùng thoát khỏi cơn bệnh lao sắp tới lúc trầm trọng.

—Họa-sĩ Lê-Minh cưới vợ.

—Kỹ-Giả Duy Sinh, con của Hà Việt Phương cũng cưới vợ.

* Một tin rất buồn cho anh em Kỹ-Giả thủ đô là Kỹ-Giả Diệp Minh Tâm cựu sĩ quasa Pháo binh bị mất trí trầm trọng bấy giờ trở nên người thờ thần, điếc lất không còn viết gì cả... Trong lúc ấy, một báo lớn ở Thủ-Đô đang những bài củ của anh mà không trả tiền nhuận bút cho anh buồn thay!

Cà phê ngon nhất.

Hủ tiếu cá gà!

Cơm bình dân

SƠN TY

230 đường Gia Long
(Cạnh rạp chớp bóng Long-Phụng)

Cung Chúc Tân Xuân

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

ĐANG-PHAT

ĐỒ SÚT, PHỤ TÙNG XE HƠI

Một địa chỉ đáng tin nhiệm của đồng bào

TIỆM SỬA ĐIỆN
MÁY LẠNH
XE HƠI

NGHĨA-THUẬN-THÀNH

Số 98R Đường Lê Lai Saigon

Bán đủ đồ phụ tùng
xe hơi

Táo Cải Lương châu trời

Của GIA-HUNG-BẠC

của BÚA GIÁO-KIM

Sân châu Thần Táo
Nghệ sĩ cải lương
Kính chúc an khương
Ngọc Hoàng vạn thọ
Năm nay đầu đó
Biên nốt « Rắp bo »
Lương trên cử đồ
Thần đây khai tấu
Không hề dám ầu
Những chuyện thế gian.
Tự sự rõ ràng
Suốt mười hai tháng.
Cải Lương năm tám (1958)
Có tiền có lùi
Vũ như chơi chơi.
Ngâm như cộp mếu.
Hò nghe muốn rêu.
Thêm nhây « Mắm Bò »
Khán giả mại dô
Tới xem nườm nượp.
Hè nhau rụp rụp
Ai cũng đại ban
Siêu phẩm song tàn
Thần đồng, quái kiệt !
Táo đây tấu thiệt
Chính táo cũng mê
Các rạp xi-nê
Không thêm léo tới
Kê khai trong giới
Lắm gánh xưa xưa
Trái bí, trái dưa
Hò thâu hồ giáng
Gánh mọc như nấm
Rồi lại lia đời
Nhỏ lớn khắp nơi
Thần đây lược thuật
Như...thăng giêng
Bước đầu năm mới (28-1-58)

« Minh-Chí Việt-Hùng »
Phất cờ khai trương;
Biên Hòa xứ Bưởi
Thu Ba làm dữ.
Mang hiệu « Tiếng chuông »
Các báo lên khuôn,
Reo vang Chợt lớn (Bình Tiên)
Đầu phải chuyện bờn,
Chạy chọt kếp đào
Có tin... xé rào
Thêm đoàn hát nữa.
Quả thật vài bữa.
Tận dưới Sóc trăng.
« Bích Sơn Ngọc An »
Khai trương gánh mới.

Thăng Hai
Chuyện tới phải tới
Xuân Liễu « Hoa Lan »
Xe cộ rập ràng
Ngược lên... Xuân Lộc !
Tới hồi đồ đạc
Vận mạng cơ thời
Đừng nói tại trời
Nước cờ hồng gãy
Đồn rùm Bàu Báy
« Hoa Sen » xử Cao
Dư luận xôn xao
Rằng anh tự vận
Trong giới ngor ngằn
Toàn thể luận bàn
Ai nấy hỏi han
Do hà cơ sự ?

Thăng ba
Làm hung gặp dữ
Làm hiền gặp lành
Chưa sôi nổi canh
Tới phiên tòa xử

May, Kha một chữ (1)
Nhứt quyết cũng thi
Lưỡng hồ găm gí
Nhứt nhơn nan dịch
Biệt từ sông Dịch
Nơi chí Kinh Kha
« Hoa. Sen » bước ra
Thề không trở lại
Đó rồi...ngoe ngoáy
Tuốt tới Thanh Tra
Hè Tám kêu la
Đồng lương...đập lệt !

Thăng tư
Mía sâu có đốt
Nhà dột có nơi
«Thúy Nga» bỏ rơi
Công nhân năm «Trụ»
Chuyện đời... ừ hự.
Tới lúc hết tra
Sa thải không chừa
Mấy cha hay...nhìn !
Cao Đồng Hưng, tỉnh
Bà Chiêu đón mừng
Rộn rịp tung bừng
«Thanh Thanh» Văn Khế.
Tuần đầu quá xá
Rồi lại... chết non
Chưa dứt nước lon
Vô phương cứu chữa

Thăng năm
Lo âu hằng bữa
Vụ nợ Bàu Sinh
Kim-Anh giựt mình
Được mừng trắng án
«Thăng-Hưng» giải tán
Minh-Tor râu rầu
Ở tại Cổng Cầu
Bên kia Phú-Nhuận
« Thanh Tao » không vững.
Xuân Liễu « Hoa Lan »
« Bích Sơn Ngọc An »
Hè nhau nổi gót
Kể sau người trước
Gia Định, Sa Giang (2)
Phước Hải rập ràng (3)
Ba mồ ba gánh !

Thăng sáu
Nhưng rồi lại bảnh
Chỉ bóng phù du
« Lam Sơn » tuyết đượm
Lần này kinh nghiệm
Rút hết ruột gan
Gạo thóc một sàng
Lái lèo Xuân Liễu.
« Thanh Tao » chết yêu
Bời rước vợ chồng.
Đào kếp... chánh tông.
Tới đâu ra đó !

Thăng bảy
Nhân tài chẳng có.
Nghệ thuật không ngor.
Đào kếp tay mơ,
Chợt tiền làm bấy.
Bọn giám-đốc quý
Của đoàn « Thanh-Thanh »
Bè lũ lưu manh
Lần lần xô khảm
Ai đời chúng dám
Mạo nhận lộng hành
Giữa chốn Đô Thành
Chơi toàn vàng giả !

Thăng Tám

Thề không cho ra
Nhưng đoàn « Lam-Sơn »
Phiếm, trực lia đồn
Do nơi nội bộ
Lắm chuyện ngoan cổ
Từ một bên trong
Không thề còn mong
Một ngày tái lập
« Hoa-Sen » cũng tập
Vũ, nhạc, thi, ca
Tàu lặn, chiến xa
Cải bùm thời... đẹp
Tưởng đâu là... đẹp
Chuyện hướng đã xong
Một câu... động lòng
Trong làng Soạn-giã
Thăng Chín

Thăng Mười

Vàng thau thử lửa
Cho biết trắng đen
Cũng quyết một phen
Ba Xây kêu gọi.
«Việt-Hoa» nóng hổi,
Nghệ-Sĩ ta đâu ?
Câu lưng chung đầu
Mái đình Phú-Thạnh
Ngọc-Sáng đang mạnh
Phước-Hải hai cô
Bồng có «Tuy-dô»
Chết trôi rảo trôi
Thế là một cõi.
Nước Nhược non Bồng.
Hai cánh hoa hồng
Hết mong hết đợi.

Thăng Mười một
Ngọc-Lương chỉ hỏi
Theo kịp chúng em.
Số phận thấp hèn
Ta cùng chung bước.
Bầu Tập suốt mướt
Khóc kếp « Ba » chề (5)
Các con đề huề
Đại cân mủ bạc.
Giải tán gánh hát
«Kim Chương Thanh Hương»
« Hậu-Lai » lại vương
Lật xe Phan-thiết.
Nỗi lòng khúc chiết
Của nhóm Ba Khuê.
Cả thầy đề huề
Hè nhau tháo trút (6)
« Hữu-Tâm » thu hút

Một số kếp đào
Tập duyệt mau mau
Khai trương dịp Tết

Thăng Chạp

Hoa-Sen giờ-bết
Trở lại... các bùm
Máu me tùm lùm
Hai anh Dân, Hiệp (7)
Chậm, nhưng rồi kịp
Dịp tốt Việt-Hoa
Đêm đêm...tấp nập (18 12 58)
Hữu-Tâm cũng gặp
Ra mắt tại đây
Mỗi tối vẫn đây
Hoan nghinh nhiệt liệt
Thế gian chẳng biết
Những chuyện cải lương
Thần tiên tỏ tường
Lời tâu cũng cạn
Đến đây đã mãn
Cho táo xin lui
Mọi việc êm xuôi
Trở về hạ giới
Sang năm thần tới
Chầu đức Thiên nhan
Kính chúc Ngọc Hoàng
Phước như Đông Hải
Nay số

Táo-Quân trong làng
Hia-Máo

BÚA... GIÁO-KIM
sao lục

(1) Trần-v-May và Lê-huy-Kha,
(2) « Bích-Sơn Ngọc-An » ra tại
Giáo-dinh. « Thanh-Tao » ở Sadrž.
(3) « Hoa Lan » Xuân Liễu ra tại
Phước Hải.
(4) Thanh Tao, Hương Thanh
rồi trở lại đoàn Thanh Tao giờ đây.
(5) Tiếng lòng trong giới « Ba »
có nghĩa là « Không ».
(6) Nhóm này gồm lối 20 công
nhân sân khấu lần lượt lìa đoàn Hoa
Sen bắt đầu ngày 1-12-58 tại Cai
Lậy.
(7) 2 anh Dân và Hiệp đồng thọ
nạn tại Vinh-Long về loại tuồng...
bản.

TIỆM MAY

JEAN

54/14 Nguyễn-cử-Trình
(bến xe Cáp, Biên hòa)

☆ May khéo và
cẩn thận!
✱ Giá rẻ hạp túi
tiền bình dân.
✱ Chuyên môn
chemise, quần
phục...

Cung Chúc Tân Xuân

LỜI CẢM ƠN

Trong năm qua, tôi, Tâm số LÊ-BÁ-HÒA đã
hân hạnh tiếp hơn năm ngàn thân chủ đủ các cấp
và thu gặt không ít tài liệu để nghiên cứu thêm về
khoa xem đời người qua Tướng, Tay và
Bút tự.

Vậy trong dịp xuân về, tôi xin gửi nơi đây
lời chúc mừng năm mới và cảm ơn quý vị đã đến
viếng tôi, chắc quý vị không tiếc lời giới thiệu
cùng bạn bè hay bà con thân thuộc, được thể tôi
lấy làm vạn hạnh và đa tạ.

Nhà Tâm số và Tướng số

LÊ - BÁ - HÒA

45 Phát-Diệm Saigon

XUỐNG KỸ NGHỆ

NGUYỄN - VĂN - NỮA

408 Hậu Giang
Chợ lớn

Chế tạo
đủ các thứ may

Cung Chúc Tân Xuân

CEFAMID

trị dứt BAN NÓNG và bỏ sức nhờ nhiều sinh tố C.

Các nhà thuốc Tây đều có bán

mà lòng rất mừng thầm, Hàn Tín đứng lên xá xin xem gương.

Trương Lương trao gương ra.

Hàn Tín tiếp lấy, rút ra khỏi vỏ đưa lên cao xem: một luồng hào quang chiếu ánh, trông gương thật sắc bén vô cùng.

Hàn Tín rất thích gương, nay thấy gương này thì mê ngay, nhưng vì tuổi trổng lưng không nên không dám đem giá.

Trương Lương bảo tiếp trong khi Hàn Tín còn tần ngần trước thanh bảo kiếm:

— Khi này tôi đã nói là tôi cần xem người trước rồi mới bán kiếm sau.

Chẳng luận giá cả thấp cao, nếu gặp phải người anh hùng hào kiệt, tình thần thượng võ dồi dào thì tôi xin tặng không, bất cần nói đến tiền nong. Nghe tiếng tướng quân là bậc anh tài, nay được hội kiến, tôi biết là gương này đã gặp chủ của nó rồi.

Nghe qua, Hàn Tín đứng dậy tạ mà rằng:

— Cám ơn Ngài tặng cho gương, nhưng ư xét chưa phải là người xứng đáng như Ngài vừa bảo.

Trương Lương cười và thưa:

— Nếu Tướng quân không xứng đáng thì tôi đã không đến đây giữa lúc ban đêm, và dù Tướng Quân có trả cho muôn lượng vàng ròng đi nữa tôi cũng quyết không bán, huống gì lại tặng không.

Hàn Tín mừng rỡ hỏi tiếp:

— Ba thanh kiếm mà Ngài vừa đề cập đến có tên gì?

Trương Lương đáp:

— Thấy đều có tên là: một cây là Thiên Tử kiếm, một cây là Tề Tướng kiếm và một cây là Nguyên Nhung kiếm.

Thiên Tử kiếm là Bạch Hồng-Tử-Điện.

Tề Tướng kiếm tên là Long Trườn Thái A.

Nguyên Nhung kiếm tên là Can Trương Mạc Gia.

Bạch Hồng Tử Điện là gương báu của Ngô vương Hạp Lư thời Chiến Quốc thường treo ở vách để trấn đuổi tà ma quỷ mị.

Long Trườn Thái-A thì chiếu sáng làm cho thấy sao Ngưu Đầu. Tự trong gương phát ra ánh khí từ dưới lên trên sáng chói rực rỡ đến trời xanh. Trước kia còn lạc ở dưới đất, người ta dò theo chỗ có hào quang phát tích mà đào lên thì bắt được cái hộp bằng đá đựng hai thanh gương báu: một là Long Trườn, hai là Thái A. Khi lấy xong hai thanh gương này, đem ra khỏi lòng đất thì sao Ngưu Đầu không còn sáng nữa.

Còn Can Trương Mạc Gia là do vua Hạp Lư dạy đúc ra, trông mái hai cây, tùy do sức người tạo thành, nhưng trên án thiên thời xem tinh tú, dưới hiệp âm dương xem ngũ hành.

Tuy danh là Thiên Tử kiếm, nhưng không phải mỗi ai là Thiên Tử đều đeo được nó đâu. Vì Thiên Tử nào muốn đeo được nó phải có đủ 8 đức cần thiết là: Nhân, Hiếu, Thông, Minh, Kinh, Cang, Kiêm, Học.

Tuy danh là Tề Tướng kiếm nhưng đeo được nó duy chỉ là hạng Tề Tướng có đủ 8 đức này: Trung, Chánh, Biện Minh, Thứ, Dung Khoan, Hậu.

Còn Nguyên Nhung kiếm thì chỉ dành cho hàng Nguyên Nhung có 8 đức: Liêm, Quả, Trí, Tín, Nhân, Dũng, Nghiêm, Minh.

Hàn-Tín lại hỏi:

— Theo lời Ngài thì quả đó là ba thanh báu kiếm trong thiên hạ. Nhưng chẳng biết ai là người đã có hân hạnh mua được hai thanh kiếm kia?

Trương-Lương đáp:

— Thiên Tử kiếm, tôi đã tặng cho một người ở đất Phong Trạch là Lưu Bái Công. Còn Tề tướng kiếm tôi đã biếu cho một người khác họ Tiêu tên là Hà hiện đang theo cùng Bái Công lập căn cứ địa ở Bắc Trung mưu toan việc cả đây.

Hàn Tín cười nói:

— Quả thật Ngài là người có mắt tinh đời, xét được người, nhận rõ anh hùng trong bốn bề và khéo tặng gương báu cho người đáng tặng. Nay ngài muốn đem thanh Nguyên nhung kiếm tặng cho tôi, e Ngài lầm chăng? Vì tôi tự xét nơi bản thân, tôi thấy chưa đủ điều kiện làm người anh hùng và thiếu hẳn 8 đức tính trên đề treo nó bên cạnh sườn.

Trương Lương đáp:

— Lấy sở học mà xét, căn cứ vào tài đức mà suy, tôi biết rõ rằng dù Tôn Vô, Ngộ Khởi hay Nhượng Thụ, 3 nhà binh pháp trứ danh thời Chiến Quốc ấy có tài sanh cũng chưa chắc hơn được Tướng quân. Sở dĩ Tướng quân còn long dong lục đục ở sau người như thế này là chỉ vì chưa gặp cái tài hữu dụng an bang tế thế xoay đời cuộc cờ Hán Sở hiện của Tướng quân đó thôi. Nếu Tướng quân mà gặp được Chúa hiền biết dùng người, lời nghe kế theo thì sự nghiệp của Tướng quân sẽ rung động đất trời đó. Chính thật là Rồng trong cũi người vậy.

Tôi xét được Tướng quân, nhận được Tướng quân và hai tay xin dâng đến Tướng quân thanh Nguyên Nhung kiếm này, thật không có gì là sai lạc cả.

Thế là Hàn-Tín đeo kiếm Can Trương Mạc Gia vào cạnh sườn và tiến bước, một hôm, vào Bao Trung để gây nên một sự nghiệp hiển hách, một chiến công oanh liệt trên lịch sử Tàu thời Tây-Hôn.

Hết đời Hàn-Tín, không còn nghe nói về 2 thanh kiếm Can

Trương và Mạc Gia nữa. Về thanh kiếm Long Trườn thì dường như sau này lọt vào tay Triệu-tử-Long thời Tam-Quốc. Triệu-tử-Long chết, Long Trườn kiếm cũng mất tích luôn.

VÀI NHẬN XÉT

Dù ở thời đại nào, trà thơm, dễ béo, rượu nồng, hoa đẹp, gái xinh bao giờ cũng được loài người mê thích. Riêng người đàn bà, với cái thơm đẹp mỹ miều của da thịt họ xưa nay, đã làm cho bao kẻ ngây ngất mê ly. Bao nhiêu thi sĩ văn nhân kim cổ đều ca tụng cái đẹp ấy và gọi người đàn bà đẹp là « Mỹ-Nhân » và tôn người mỹ nhân vào hàng hoa vừa thơm đẹp vừa biết thốt ra lời làm cho cây phải rung, đá phải chuyển, nếu không tan nát đổ vỡ.

Thế cho nên người xưa đã có câu: « Sắc bất ba đào di nịch nhân » và Tây Thi, Bao Tự, Đắc Kỷ, Chiêu Thuyền. Ly Cơ lại chẳng phải là những lượng ba đào ngoài bề cá tụy em như nhung, mượt như lụa, nhưng mạnh bạo vô cùng, nhận chìm biết bao thuyền bè thủy thủ hay sao?

Tuy nhiên, thời xưa ta, đối với những đóa hoa thơm biết nói này lại còn có một hạng người khác thường là người tráng sĩ mà thượng anh hùng, sống chết với nghiệp kiếm cung. Họ cho « Hoa biết nói » là những vật tầm thường và với họ còn có một cái gì quý báu, đáng nâng niu và cao cả hơn. Đó là: Con Ngựa tốt và Thanh gương báu.

Không phải bọn người tráng sĩ kia là có cây sắt đá vô giác vô tri, mà họ cũng là người như ta, cũng đau đớn máu đỏ, cũng máu cùng hồng, nước mắt cũng mặn như ai, thịt xương tùy nào như ai, thì họ cũng cảm, cũng yêu, cũng tình, cũng lụy như ta thôi. Nhưng cảm vì sắc, yêu vì tình và si vì mỹ nhân, thì họ không cảm yêu si lụy bằng mê thích kiếm báu và ngựa hay.

Đem cho họ một mỹ nhân, họ cũng xoa tay mừng rỡ và cảm ân. Nhưng đem tặng họ một thanh gương báu, một con thiên lý hay một con long cu nguyệt hiện là họ có thể quỳ xuống lạy đề cảm ân.

Ta chẳng nghe thuở xưa có người tráng sĩ đem vợ đẹp đòi lấy một con ngựa tốt hay một thanh gương báu sao?

« Sở dĩ họ có một tình cảm « quá cao đối với hai vật ấy có lẽ do cái bản tính cứng rắn, « dũng mãnh của một kẻ sĩ khí. « Họ thích động hơn tĩnh, họ « thích giông tố hơn mặt nước « ao tù. Cái vuốt ve âu yếm « bên cạnh một cảnh hoa tươi « đẹp, họ không thích bằng « cái xông pha vùng vẫy ngoài « trận mạc đầy máu lửa.

Gái đẹp, gia đình, ái tình... họ cho là những vật tầm thường. Một người một ngựa, một gương, họ tiến bước trên đường giang hồ luân lạc: một mỗi, họ sẽ ghé vào một quán trọ dừng chân, lau qua lần bụi giang hồ bám trên ngựa quý để rồi sáng ngày họ lại xốc áo, cỡi lại lười gương, tiến bước trên đường gió bụi. Đó là thời cổ xa xăm, khoa học chưa xương-minh, đường sá chưa giao thông thuận tiện, núi non còn hiểm trở gập ghềnh,

xe cộ máy móc chưa có, người tráng sĩ phải nhờ con ngựa hay để đỡ chân và nuốt đường thiên lý, một thanh gương báu để bảo vệ thân mình và đối phó với kẻ thù. Do đó, với kiếp sống giang hồ, người tráng sĩ yêu và quý gương báu, ngựa tốt hơn mỹ nhân là thế.

Ở thời mà phương tiện chỉ cho phép người ta sản xuất được những vũ khí thô sơ như gương, giáo, thương, kích, búa, chùy, xà-mâu, côn, gươm, thiết bản, đinh ba v.v... thì công phu vào núi chọn kim, đốt lửa thắp này qua tháng nọ, năm này sang năm khác rồi đến phải hy sinh mạng người lấy xương thịt máu me hòa vào để đúc thành một thanh kiếm báu, bén sắc vô cùng, chém sắt như chém bùn, chặt đá như bẻ quả dưa hấu... là một chuyện hi hữu ở thế gian, có một giá trị lịch sử đáng ghi nhớ và những thanh kiếm đúc thành tất phải linh thiêng, phi thường, giúp người cầm nó đương đầu một cách hiệu lực với đối phương và vẫy vùng một cách oai hùng trên trường chiến đấu.

Như thế, người tráng sĩ say mê và quý trọng gương báu hơn mỹ nhân tưởng cũng là một điều phải, căn cứ vào một lý lẽ vững chắc vậy. Và khi người tráng sĩ tranh nhau làm chủ một thanh kiếm báu đến phải máu rơi thịt nát, tàn sát lẫn nhau... người ta cũng không lấy làm lạ.

Gương báu, kiếm quý có một giá trị lịch sử như thế ở phương Đông và gần đây, cụ thể hơn, trong trận Đại Chiến lần thứ hai, khi quân đội Phù-Tang sang Đông - Dương áp đảo chánh quyền của Đế-Quốc thực dân Pháp, ta thấy người quân nhân cao cấp Nhật-Bản thường kẻ kẻ bên sườn thanh gương dài trong cái vỏ da hươu hổ.

HƯỚNG NÀO CÓ THẦN TÀI?

Tơ hồng xe chỉ thắm cho BẠN VỚI TUỔI NÀO?

CHIÊM TINH GIA Huỳnh - Liên

Chúc mừng năm mới Năm Kỷ Hợi Quý Ngai

SẼ RA SAO?

Ngài sẽ gặp may mắn, nhưng rất nhỏ, vì lòng còn do dự nếu không được chỉ rõ, cũng như sẽ tránh được tai họa, nếu được biết trước...

NĂM MỚI ĐẾN XEM QUÊ ĐẦU NĂM

Với HUỲNH-LIÊN tại 537, đường Lê văn Duyệt (Gần chợ một Chi Hòa) Sài Gòn

ĐỂ BIẾT TRƯỚC MỌI VIỆC HÊN XUI MAY RUI TRONG NĂM

nặng trĩu, rất được săn sóc và trung tu.

Trái lại, ở phương Tây, trong toàn thể quân đội Âu Mỹ, người quân nhân thường không kẻ kẻ thanh gương bên sườn mà chỉ trong những ngày lễ biểu diễn, trình diện, tuần hành, hàng sĩ quan trong bộ võ phục oai nghi, đẹp đẽ có kim tuyến vàng bạc đính dài bên quần, mới có đeo một lưỡi gương mỏng manh, nhẹ nhõm, nằm trong cái vỏ da lép có tua màu trong rất xinh.

Cũng là gương, nhưng ở Đông nó biểu dương một tinh thần kiêu mã đầy sát khí với một công dụng thực tế trông thấy, mà ở Tây thì nó bộc lộ một tánh chất phù phiếm nhẹ nhàng chỉ để làm duyên, tô thêm vẻ oai nghi và đẹp đẽ thôi.

Ở Đông, gương đầu sắc bén linh thiêng, mà so với xe bay, tàu ngầm, chiến xa, chiến hạm vũ khí nguyên tử, kinh khí của phương Tây đã có, thì nào có thấm vào đâu. Như vậy trách gì người Âu Mỹ không lấy gương kếm làm món trang sức để thêm duyên dáng cho bộ quân phục của mình trong các cuộc tuần hành biểu diễn.

Nhưng Đông Tây, khoa học tiến bộ có cách biệt, nếu hai bên đồng lấy sức mạnh của gương kiếm thô sơ hay vũ khí khoa học tối tân dùng vào việc tàn sát lẫn nhau, làm cho máu rơi thịt nát, gieo rắc tang thương điều linh khỗ sở cho Nhân loại... thì cũng toàn là « cá mè một lứa » chỉ biết đem sức mạnh và trí khôn phục vụ hung tàn, bạo ngược, cướp bóc sát nhân thôi. Với tinh thần phá hoại, gây thương đau mà các nhà thông thái vô đầu bóp trán trong các phòng thí nghiệm đều đưa ra những loại khí giới tân thời, những loại bom kinh khủng giết người hàng loạt, hay bọn Âu giả Tử Can Trương, Mạc Gia trải thân lao khổ sáng tạo được những lưỡi gương thiênz vô cùng lợi hại cũng không bằng được một anh nông dân nghèo khổ, đốt nát, chân lấm, tay đen, gieo xuống đất bùn hôi một hạt lúa để rồi sau này gặt lấy một tô thóc vàng cho Nhân loại.

Ban Đình, Trâm Lư, Ngự Trương, Can Trương, Mạc Gia Long Trườn, Thái A, Bạch Hồng Tử Điện, nổi danh thời Chiến Quốc xa xưa, nay thì cả xác lẫn hồn của chúng không biết phương phát siêu lạc và giới giập ở chốn nào. Như vậy, là chỉ vì chúng không phục vụ Hạnh Phúc và An lạc cho Nhân sinh.

Không phụng sự chánh nghĩa, thì dầu có mạnh bạo đến đâu, lực lượng nguyên tử và kinh khí hay hỏa tiễn liên lạc địa rồi cũng tan tành trước tinh thần Bác Ái, Tương thân, Hỗ trợ, Hòa Bình, Nhân vị, đạo đức và xây dựng của khối người biết chung sống trong thương yêu.

Đọc « những thanh gương báu ta không khỏi cho là hoang đường. Nhưng trong hoang đường ta lại tìm thấy một cái gì kỳ thú, say sưa, gợi lại cho tinh thần kiếm mã và thượng võ của tiền nhân. Trông đó cũng là một cái hiểu biết không vô ích, kếm bổ đường cho tinh thần,

(Xem tiếp trang 42)

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Dĩa hát THỜI - ĐẠI

Nhân dịp Xuân về, một gia đình nên có ba bộ đĩa hát thật hay:

- TÌNH VÀ NGHĨA
- CHỜ EM TRỞ LẠI
- NHẬT CẢNH HOA RƠI

HÁT RÕ — LÂU HƯ — TÀI TỬ CHỌN LỌC

CEFAMID

trị dứt BAN NÓNG và bỏ sức nhờ nhiều sinh tố C.

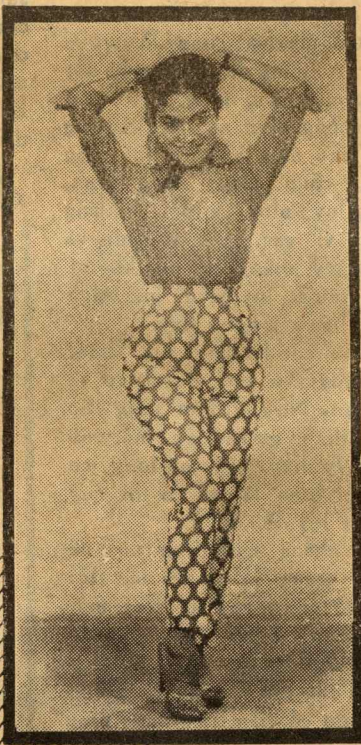
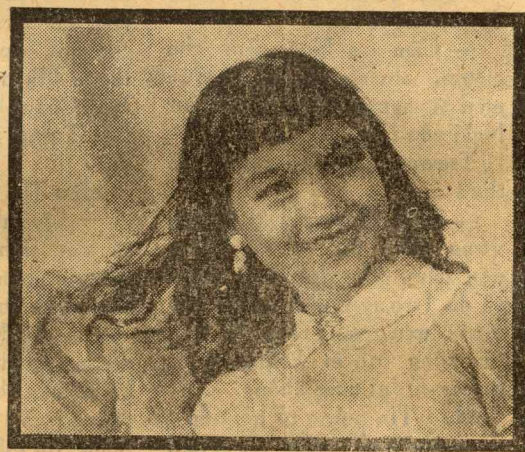
Các nhà thuốc Tây đều có bán

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

45 NGÔ-QUYỀN CHOLON
Nơi đáng tin cậy của Quý Khách

CHỤP HÌNH NGHỆ THUẬT
CHỤP HÌNH BẰNG PHIM MÀU
RỬA PHIM MÀU EKTACHROME E-2
RƠI HÌNH MÀU TRÊN GIẤY MÀU

DO CHÍNH CHỦ NHÂN ĐIỀU KHIỂN

THEO PHƯƠNG PHÁP
KHOA HỌC TỐI TÂN

CL. TRUNG

MỖI 100 BẠN Ở TỈNH (THEO CON DẤU SỞ BƯU ĐIỆN VÀ 100 BẠN Ở THÀNH. ĐEM PHIẾU ĐẾN TRƯỚC SẼ ĐƯỢC TẶNG ẢNH VÀ LỊCH NGHỆ SĨ

Phiếu tặng của
ảnh viện King's

Bạn cắt ở đây

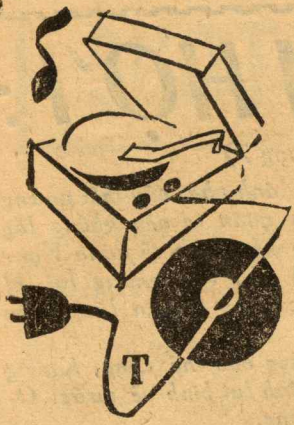
200 ở thành và Tỉnh
gửi đến trước

CÁC KIỂU HỘP GIẤY KHÉO
TCA, NHÂN HIỆU NHIỀU MÀU
BÓNG LÁNG KHÔNG KÉM NGOẠI QUỐC

Do nhà
sáng tác

LÊ-VĂN-THẾ

42/6 Huỳnh-Quang-Tiên
SAIGON

NHẠC-VIỆT PHÁT-TRIỂN VÀ SINH-TỒN

SỰ TIẾN TRIỂN CỦA NGÀNH

CHẾ - TẠO NHẠC - KHÍ

Âm nhạc là tiếng nói của tâm hồn nhân loại, có tác dụng truyền cảm nhanh chóng, rung cảm mãnh liệt và kích động sâu xa.

Mỗi dân tộc đều có một nền nhạc nghệ. Âm nhạc, một bộ môn trong văn nghệ nói chung, chịu ảnh hưởng trực tiếp của sinh hoạt xã hội và sự biến chuyển của tâm hồn đại chúng.

Dân tộc ta cũng như tất cả các dân tộc khác trên thế giới, trong thời kỳ phong kiến : Âm nhạc bị độc tôn, có tác dụng phục vụ cho nghi lễ, cho triều đình. Nhạc sĩ lúc bấy giờ rất hiếm hoi, nhạc khí lại thô sơ vì ảnh hưởng bởi nền kinh tế và công nghệ lúc đó.

Âm nhạc trong dân gian được mệnh danh là dân ca, vì tính chất bình dân giản dị, dễ phổ biến và nói lên được tâm tư người dân miền đồng - nội. Hai tính chất âm nhạc : dân ca và triều đình, tuy có khác nhau, nhưng phải thấy nó đều là nguồn gốc của âm nhạc.

Mãi đến thời gian gần đây, bắt đầu từ khoảng năm 1930, nền nhạc Việt lại có một biến chuyển lớn lao, chịu ảnh hưởng của âm nhạc ngoại quốc, từ chỗ lấy nhạc ngoại quốc đặt lời Việt, để ca hát, để thưởng thức âm điệu mới, và tiết tấu mới, từ phương trời xa lạ.

Đó là thời kỳ văn nghệ quốc tế chan hòa màu sắc. Từ đó nước Việt có nền Tân Nhạc Việt. Nhạc sĩ Việt Nam ảnh hưởng nền văn hóa ngoại quốc bắt đầu nghiên cứu nguyên tắc kỹ thuật sáng tác âm nhạc và học tập cách xử dụng các môn nhạc khí nước ngoài như PIANO, GUITARE, MAN DOLINE, VIOLON v.v...

Mặc nhiên chúng ta đã không bài ngoại trên phương tiện này ; và chính vì như thế nền tân nhạc phổ cập lan rộng dần : bước từ thời kỳ phối thai, vay mượn tạm bợ, đến giai đoạn xây dựng, mà đến ngày nay có thể nói là đang trưởng thành.

Tân Nhạc Việt-Nam, không chỉ thu hẹp trong phòng trà, phòng the, hoặc trong một số tâm tư chật hẹp của nhóm người nào, trái lại nó đã được phổ biến rộng rãi.

Âm nhạc cũ vẫn còn, nhưng âm nhạc mới đang phát huy

thanh thế. Mặc dù nó theo từng thời kỳ mà biến đổi tính chất siêu tràm hay ủy mị, hùng tráng có sinh lực hay tươi vui như tiếng chim hót mùa Xuân.

Có thể nói : nhạc Việt đang phô trương màu sắc, đang có những khuynh hướng cạnh tranh, đang được mọi người ưa thích.

Cát những khuyết điểm thông thường mà nền nhạc nghệ nước nào cũng phải có ít hay nhiều ; âm nhạc Việt-Nam đang trên đường tiến thủ và còn tiến mạnh tiến nhanh, nếu nó có đủ yếu tố và điều kiện xây dựng đầy nhiệt tình và ý thức sáng suốt của nghệ sĩ.

Nhìn qua dòng nhạc Việt : đã và đang chảy theo thời gian và lịch sử, chúng ta không khỏi vui mừng, nhưng vẫn ngậm ngùi nhớ ơn những nhạc sĩ tiên phong đã vì âm nhạc mà tìm kiếm từng âm thanh, dệt từng âm điệu, và đôi khi trong tác phẩm có máu lệ chan hòa.

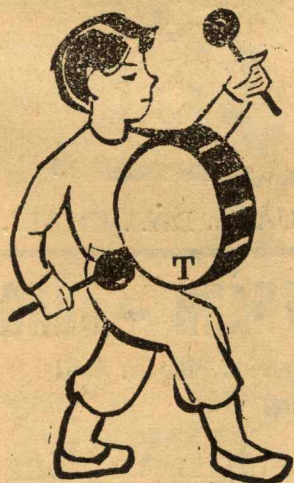
Nhạc khí thuần túy Việt-Nam trên đà phát triển !

Song song cùng Nhạc-Việt, nhạc khí Việt-Nam cũng trên đà phát triển.

Từ trước, nghĩa là khi hát bội phải nhường cho hát cải lương làm bá chủ sân khấu xứ này, thì chúng ta chỉ xử dụng các nhạc khí cổ điển — căn bản của nền cổ nhạc — như :

- Tam
- Cò (Nhị)
- Tranh (Thập lục)
- Kìm (Nguyệt)
- Tỳ Bà
- Độc Huyền
- Đàn
- Bầu.

Nhưng kể từ khi ông Sáu Lầu khai sinh bản nhạc vọng cổ, rồi các nhịp điệu biến chuyển từng hồi, thì nhạc công Việt Nam đã biết mượn vĩ cầm (violon) một nhạc cụ Tây phương để tạo cho nhạc phẩm nhớ người xưa này một âm thanh buồn não nuột... Tiếp theo đó, nhạc công Việt Nam lại sáng chế các phím đàn Guitare sâu xuống để đàn vọng cổ và chẳng ai ngờ thứ nhạc cụ Tây phương này với sáng kiến của nhạc cổ Việt Nam đã làm bá chủ trong các nhạc khí chuyên nhạc cổ của Việt Nam. Kể từ khi sân khấu có hai loại nhạc khí sau, bản Vọng cổ trở nên quan trọng, gần như là VUA của các gánh cải lương mà những danh ca ÚT TRÀ ÔN, MINH CHÍ, VIỆT-HÙNG, HỮU

Loại bài khảo-cứu

của HOÀI THANH

PHƯỚC, BẠCH - LAN, THANH - HƯƠNG, HỒNG-HƯƠNG, HỒNG-HOÀ, THÀNH - CÔNG, SÁU-THOÀNG, v.v... đã chiếm được một địa vị ưu tú từ sân khấu kịch trường đến đài phá tịnh.

Trong sự tìm tòi sáng chế những nhạc khí từ cổ điển, khi nền tân nhạc phát triển mạnh, thì người Việt Nam cũng có thể chế tạo những nhạc khí Tây Phương, phù hợp cho nhạc mới. Từ bước và từ bước, ta đã học hỏi, tìm tòi và chế tạo được :

- Mandoline.
- Banjo.
- Mandole.
- Banjo Alto.
- Guitare Espagnole.
- Guitare Hawaïenne.
- Violon.
- Violoncel le.
- Contrebasse.
- Clairon
- Trống...

Trong những nhà chuyên môn chế tạo nhạc khí không thua kém ngoại quốc, góp công trong sự phát triển nhạc Việt, chúng tôi nhận thấy có Nhạc Trưởng ĐỒ-TRÍ-KẾ, Giám đốc hiệu đàn LAMI, Cựu nhạc-trưởng Trung-Úy của QUÂN ĐỘI VIỆT - NAM CỘNG-HOÀ và Cựu Tổng Quản Trị Đài phát thanh Saigon. Khi còn trong quân ngũ, ông thường mơ màng đến một ngày nào, khi giải ngũ trở về đời sống thường dân, ông sẽ tự lực trông nom một hãng chế tạo đủ loại dụng cụ âm nhạc kim cũng như gỗ. Và, ông đã thực hiện. Sáng lập hiệu chế tạo dụng cụ âm nhạc lấy tên hiệu LAMI ở số 180, đường Lê-Lai

Saigon, ông ĐỒ-TRÍ-KẾ có vẻ bận việc suốt ngày. Dầu vậy, ông vẫn vui vẻ dành cho chúng tôi một cuộc tiếp đón nồng nần, nhân dịp này. Ông ĐỒ-TRÍ-KẾ có cho biết :

— Âm Nhạc Việt-Nam đang trên đà tiến triển và nhạc khí Đông-Tây hoàn toàn do người Việt chế tạo đã không bị mang thành kiến là đồ-lò canh trái lại được đồng bào tín nhiệm, ấy cũng nhờ sự cần mẫn tận tụy của người thợ Việt, nhạc khí chế tạo đã tốt mà còn rẻ.

H.T.

Hãng Thầu
TIẾN-HƯNG

Giám-đốc : **LÊ - VĂN - THỨC**

CUNG CHỨC
TÂN XUÂN

Điện-Thoại : 37.146

18, Đường Trần Bình Trọng 18

CHOLON

Thuốc sán lãi

Vermi-Dragon rất tốt

Các nhà thuốc Tây đều có bán

Cười Xuân

Cười Xuân

Cười Xuân

(Tiếp theo trang 10)

365 cái Tết Trung Thu

—Đối với cái tết trung thu này anh có cảm tưởng gì?
—Có cảm tưởng lắm đấy chứ tôi mong rằng 365 ngày đều như cái Tết Trung Thu này cả...

BA CỜ

Em tên Chi

Một hôm trong một lớp nọ ở trường kia có một cô bé độ 5 tuổi mới vào học; thầy giáo mới lại hỏi tên để ghi vào sổ.

Thầy giáo: Em tên chi?
Em bé: Dạ em tên Chi.

Thương gửi một lời về

Bao đêm chiếc bóng dưới
cành thêu
Om sùng, nhìn sương nhỏ
lệ sầu.
Trăng khuyết buồn chi sao
lặng khuất?
Nước dâng xào xạc dưới
chân cầu.

Tiếng mõ cầm canh xưa
vọng lại.
Xóm làng xơ-xác lặng đều
hùi.
Mưa sương ướp lạnh lòng
cô lữ.
Vác sủng, tuần canh dưới
túp lều!

Gió rét ngàn phương thổi
lặng về.
Lạnh lùng cho kẻ ở xa quê.
Ra đi nghĩ vạ vơ tròn non
nước.
Chẳng quản thân mình với
tái tê.

Mấy độ thu sang, đông
lại đến.
Lắm lần hoa lá dập thay
bông.
Người đi khuất áo mũ
chính chiến.
Kẻ ở, ngày xưa có nhớ
trông?

Ta nhớ chiều nao trời lộng
gió.
Hoa Đào trước ngõ nở lung
lay.
Bóng ai in hằn bên song
cửa.
Tóc xỏa bờ vai luống những
ngày.

Lần bước xa Em, ta luống
tối.
Buồn lòng chỉ để cảnh chia
phôi.
Từ đây đôi ngã đành xa
cách.
Thôi thế là xong một cu c
đời!

Thương gửi giờ đây một lời
về.
Cho người bạn cũ ở phòng
khuyết.
Vững lòng tin tưởng người
đi ấy.
Giữ vẹn cùng ai một ước
thề...

Một đêm sang đông
HỒNG-HOÀI-TRINH

Thầy giáo: (gượng làm
tĩnh) thầy hỏi em tên chi?

Em bé: (thor ngây) Dạ em
tên Chi.

Thầy giáo (dập bàn): "Tôi
hỏi trò tên chi, sao trò lại hỏi
lại "tôi" ».

Em bé: (hốt hoảng) dạ...
dạ... e...m em tên C...hi.

Thầy giáo: (tức giận) chi...
hừ... bộ trò điên hử, cái gì mà
chi chi chi chi chi chi mãi...
tôi hỏi một lần nữa là trò tên
chi?

Em bé (mếu máo) dạ... dạ
dạ em tên Chi.

Thầy giáo: 1? 2? 1? 2?...

P.V.P

Bắt chước
hay số dách!

Làng nói với Bang:

—E toa! moa nhận thấy
moa có cái tài bắt chước hay
số dách toa, từ một anh tài từ
chuyên môn, cho đến một anh
phụ xe lão luyện, nhứt nhứt
moa đều làm y như họ vậy.
Giống cho đến đôi moa không
còn ra moa nữa đó toa.

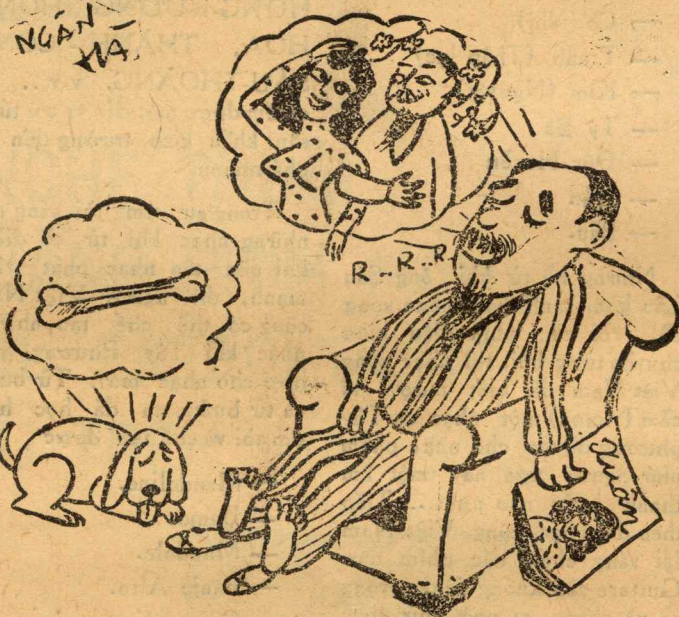
Bang:

—Đầu toa bắt chước thử
ông già moa coi, ông mới đưa
cho moa «100» xài chơi đấy!

Làng-???

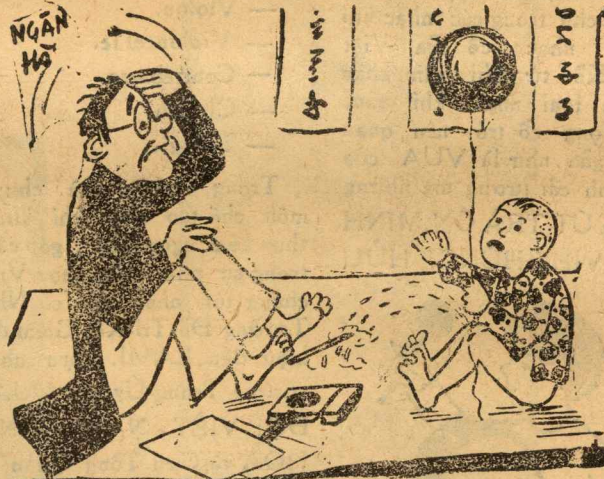
LÊ QUANG (Cây Gõ)

NGÂN
HÀ

CÙNG GIẤC MƠ XUÂN

NGÂN
HÀ

CHƯA KHAI BÚT ĐẦU XUÂN... ĐÃ... KHAI...

Ban ca kịch THÀNH - CÔNG

Đài phát thanh Tiếng nói Quân Đội
Việt Nam Cộng Hòa

Kính chúc quý bạn binh sĩ và đồng
bào toàn quốc một năm đầy
may mắn

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Hàng VIỆT-HƯNG

Giám-đốc: NGUYỄN-VĂN-TIÊN

Bán nước mắm

PHÚ QUỐC, PHAN THIẾT, MÙI NÈ

Nguyên chất cả tươi, không pha đường

162, Bến Chương Dương

Điện thoại: 23.012

SAIGON

HAI NĂM HỢI:

(Tiếp theo trang 7)

Thoát-Hoan thân chinh kéo binh đánh phá, vây bắt nhưng
gặp sức kháng cự mãnh liệt của quân ta nên không lấy
được thành. Thoát-Hoan bỏ chạy về đánh Vạn
Kiếp. Lương thực chúng cơ hồ khô cạn nhưng lại bị
Trần-khánh-Dư đánh phá cướp cả mấy thuyền lương còn
sót lại.

Trần tướng quân đã dồn chúng vào thế cùng, Không
còn biết gì hơn Thoát-Hoan ra lệnh lui binh về nước. Ô-
mã-Nhi dẫn đội binh đi tiên phong.

Trần-hưng-Đạo vương hay tin ấy cả mừng định
chặn đường tháo lui của chúng, đánh cho chúng một trận
không còn manh giáp để chúng phải kiện oai nề mặt nước
Nam ta.

Ngài truyền cho bộ tướng Nguyễn-Khoát đốc thúc binh
sĩ cầm cọc nhọn đầu bịt sắt giữa dòng sông Bạch-Đằng.

Chiến thuật "dụ địch" của Ngô-Quyên thuở trước
được đem ra áp dụng.

Thủy quân do Ô-mã-Nhi cầm đầu tiến sâu vào sông
Bạch-Đằng. Thủy quân ta đưa ra từng toán binh sĩ ít ỏi ra
khiêu chiến. Thủy quân Nguyễn sẵn đuôi ráo riết.

Hồi nước triều xuống, thủy quân Nguyễn bị cọc nhọn
đâm lũng đâm cả. Quân Nguyễn chết vô số, máu đỏ cả dòng
sông. Còn lại đám tàn quân toan thoái lui lại bị Nguyễn-
Khoát đem binh đánh tới bờ. Ô-mã-Nhi tử trận trong trận
thủy chiến này. Thoát-Hoan dẫn bộ binh chạy về Tàu
theo ngã Lạng-Sơn. Đến vùng biên giới lại bị Phạm-ngũ-
Lão phục binh chém giết. Đã tòn thất nặng, tàn quân
Nguyễn càng tòn thất hơn nữa. Thoát-Hoan trốn chạy được
về Tàu với lứa thừa năm ba tên cận tướng.

Đó là 2 năm Hoi oanh liệt của dân tộc Lạc Hồng.
Cũng trên dòng sông Bạch-Đằng, 2 lần máu quân thù xắm
lãng đã nhuộm đỏ dòng sông anh dũng ấy. Dân Việt hiểu
hòa nhưng anh dũng, kiên hùng. Dân Việt luôn luôn vươn
mình chỗi dậy trước những biến cố lịch sử làm tổn hại
tinh thần đoàn kết của ba miền Trung-Nam-Bắc.

Năm nay, cũng một năm Hoi.

Ta mơ rằng năm Kỷ Hợi 1959, toàn dân Việt sẽ vươn
lên Bắc-tiên lấp dòng sông Bến-Hải đầu thương để dựng
lại một mùa Xuân trăm hoa rực rỡ ở chốn nghìn năm
oằn vật, sau mấy năm đắm mình trong hỏa ngục đỏ.

Một mùa Xuân hai ý sống...

XUÂN KỶ HỢI 59

TRUNG-QUÂN

« VƯỜN SỨC SỐNG »

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

VÔ THỊ DIỆU-VIÊN

Dạy và nhận in hình
trên đĩa sứ

302/1, Trương-Tấn-Bửu

PHÚ-NHUẬN SAIGON

CUNG-CHÚC TÂN-XUÂN

Nhà may Âu phục

NGUYỄN - TƯỜNG

Số 108 Gia Long Saigon

NƠI TẬP TRUNG TOÀN THỢ LÀNH NGHỀ
MAY CẮT THEO KIỂU TỐI TÂN NHẤT, DO
CHÍNH CHỦ NHÂN NGUYỄN TƯỜNG ĐẢM
NHIỆM ĐƯỢC NHIỀU TÍN NHIỆM CỦA CÁC
GIỚI CÔNG TỬ CHÚC VÀ LAO ĐỘNG.

Mới về nhiều hàng Anh, Pháp, Mỹ
hảo hạng khôi ỏi

Thuốc bột rắc ghẻ

POUDRE SULFAMIDEE

DRAGON

SÁT TRÙNG — MAU LẠNH MẶT.

BÁN KHẮP HIỆU THUỐC TÂY

SUỐT BỐN MÙA XUÂN...

(Tiếp theo trang 29)

Cũng trong giờ phút ấy, tại mái tranh xiêu của Mai-Ly trinh nữ, Hoàng-công-Lãnh ghì chặt người yêu vào lòng. Giọng chàng nức nở:

— Mai-Ly em!... Em cố chôn sâu sự tuyệt vọng, vì tiếng pháo rền vang ban này,

chính thật là tiếng pháo khai hoàn của anh.

Mai-Ly vẫn không cử động toàn thân nàng lịm trong tay người tình.

Hoàng-công-Lãnh lại kêu gọi.

— Em! Tình lại!... Trần Quý thần y đang đứng cạnh em đây! Tình lại em!...

Mai-Ly vẫn nhắm nghiền đôi mắt đẹp. Nàng không dám nhìn những gì ở trước mắt, dù những ảnh hình ấy đều sẽ cứu nàng thoát khỏi cánh tay tử thần.

Mai-Ly mím chặt môi lâu lắm, nàng mới phều phào qua hơi thở:

— Hết rồi anh ơi!... Em đã nuôi hy vọng suốt 3 mùa Xuân rồi... Giờ đây, em chỉ còn một khối tuyệt vọng đè nặng trĩu bên lòng. Dù rằng, mùa Xuân thứ 4, một mùa Xuân đẹp nhất đời, em vẫn nhìn nó với mùa Xuân cuối cùng trong cuộc đời! Vì, anh ơi!... Tất cả những gì đã qua đều là ảo ảnh, đầu rằng cái hiện tại là sự thật...

Hơi thở dồn dập tương một cơn ho dài, Mai-Ly bấu chặt lấy tay người tình muốn thối. Nàng lắp bắp mãi mới nói được một câu cuối cùng:

— Đã muộn rồi, anh ơi!

Mọi vật đều như lịm đi theo hơi thở tắt nghẹn của Mai Ly, người trinh nữ suốt

4 mùa Xuân chỉ mong chờ có mỗi một loạt pháo nổ rền trong một đêm chớm Xuân...

Thế là hết!... Mất tất cả rồi! Giờ đây, Hoàng công Lãnh chỉ còn biết gào lên thật to. Chàng gào đến lạc cả giọng.

Gần đây, tiếng thở dài nào nuốt của thần y Trần Quý vang lên đau buồn.

Tất cả chỉ còn là... u buồn!

Rồi kể từ ấy, khắp nơi trên đất nước Trung Hoa, đến giờ giao mùa Đông và Xuân, người ta nghe tiếng pháo nổ rền.

Ngày ấy, tiếng pháo nổ cùng một lúc trên cùng một lãnh thổ, nhưng ở 2 nơi có 2 nghĩa khác nhau.

Tại kinh kỳ, Tần đại đế ra lệnh cho pháo nổ để kỷ niệm một mùa xuân lịch sử đáng ghi nhớ suốt đời ngài.

Tại vùng quê của Mai Ly trinh nữ, dân chúng đốt một tràng pháo để thương tiếc nàng và để khắc ghi mãi mãi câu nói cuối cùng của đời nàng:

— Đã suốt 4 mùa Xuân qua, thiếp đợi chàng!...

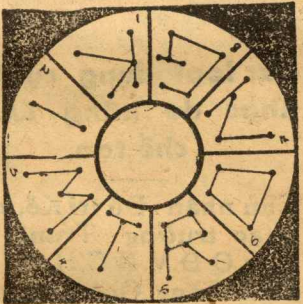
HOÀI-VIỆT-BẮNG

BẠN ĐỌC CHỦ Ý

Quý bạn đọc có công góp được 2 miếng giấy « Đặc biệt chú ý » này gửi về cho ANH-ĐỎ, số 76 Đại Lộ Thành Thái Phước-Tuy thì sẽ được một giải đoán về niên hạn Kỷ-Hội. Nhớ gửi Cờ đề trả lời.

Trả lời

	1	2	3	4
A	H	O	A	N
B	O	R	A	C
C	A	A	D	A
D	N	C	A	T
E	G	H	U	U

Cung Chúc Tân Xuân

Kỹ-nghệ của người VIỆT-NAM chuyên-môn làm đồ Thể-Thao Venbich

222, ĐƯỜNG

ARRAS SAIGON

Bán sỉ

Bán lẻ

Các Hội Thể-Thao ở xa còn viết thư nói: chủ-nhân: Nghiem-van-Bich

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

LƯU-VĂN-BÉ

đại diện công nhân hãng STIC

27 đường Tôn Đức (Khánh Hội)

VĂN PHÒNG: 208 Trịnh Minh Thề

ĐIỆN THOẠI: 21.703

Nhân dịp Xuân
Kỷ-Hội, (1959) tôi
thành thực chúc toàn
thể anh chị em Công-
nhân Thương-cảng:

— Trong năm mới anh
chị em sẽ có nhiều công
ăn việc làm, đủ cơm ăn
áo mặc, đầy hạnh phúc
để phụng sự gia-đình và
Tổ-Quốc.

Lưu-văn-Bé tức Mười Bé

Xưởng Dệt

CHÁNH - HIỆP

Chuyên sản xuất và nhuộm:

CÁC THỨ VẢI DỆT BẰNG SỢI
CUNG CẤP CHO
ĐỒNG BÀO THƯƠNG

Giám đốc:
TRẦN - HIỆP

Cung Chúc Tân Xuân

76, Bến Bình Đông
CHOLON

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

thật hay.

Các nhà thuốc tây
đều có bán.

NĂM ẤY

(Tiếp theo trang 25)

— Ai bảo chết mà còn « hành » tù chèn thù rán chịu ! Năm đó tôi có đến hội quán hội N S A H T T để đưa anh Sáu Lượng đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trước một «bùm» người đi đưa một nghệ sĩ nghèo mà trên nét mặt đều lộ vẻ chưa xốt bất bình, nhìn chiếc «xe trong nhà đạo» nhỏ xíu... gần muốn khóc.

Trong phút chốc, tôi nhớ đến năm xưa, lúc tôi còn là một tù nhân đói khổ, tôi đã đi chôn một... nghệ sĩ nghèo đã chết trong quanh hiu, không một tiếng khóc và một vành khăn trắng tiếu thương.

Nghệ sĩ nghèo!

Nếu không được bạn đồng nghiệp và hội nghệ sĩ ái hữu lo liệu giúp thì... « cọt kẹt » « cọt kẹt » trên một chiếc xe chôn xác dần ra một bãi ma nào đó, người nghệ sĩ nghèo bạc số sẽ được anh em tù nhân như tôi thuở nào vùi dập mảnh áo quan dưới «hố huyết» không hơn 5 tấc đất!

Nghệ sĩ nghèo!

Tội nghiệp và buồn thay cho kiếp người nghệ sĩ nghèo, sống trong thiếu thốn và trong cơ cực!

NGỌC KỶ LÂN

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Ban ca kịch

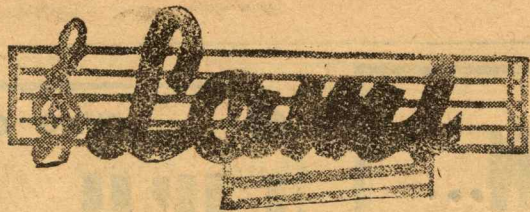
THÀNH-CÔNG

Đài tiếng nói
Quân đội Saigon

BAN THÀNH - CÔNG

Nhơn dịp Xuân về trên đất nước, đề ghi lại tình Quân Dân vùng bền, trường cửu, toàn ban ca kịch «THÀNH-CÔNG» Đài phát thanh tiếng nói quân đội V. N. C. H. kính chúc quý bạn binh sĩ và thính giả bốn phương vui hưởng một mùa Xuân đầy hạnh phúc.

ÂM-NHẠC VÔ-TUYẾN-BIỆN

MUSIC — RADIO

MUSIQUE-RADIO

180, đường LÊ-LAI — SAIGON

Chế tạo — mua bán và sửa chữa

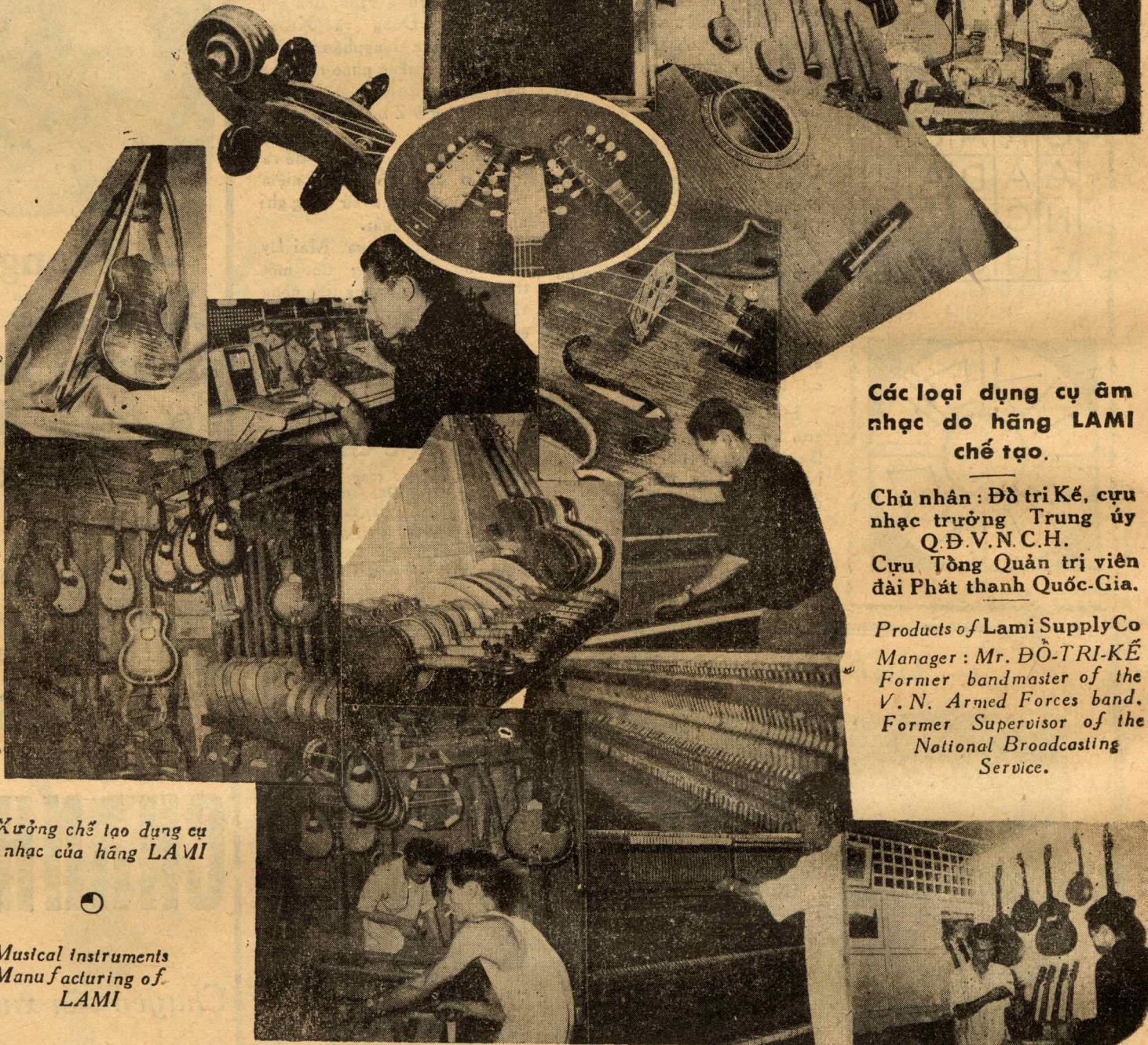
DỤNG-CỤ ÂM-NHẠC

MÁY VÔ-TUYẾN-ĐIỆN

Fabrication-Achat, vente-Accordage-Réparation des instruments musicaux et des Radios

Fabrication-Purchase-Sale repair Workshop of the musical instruments and Radios

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Các loại dụng cụ âm nhạc do hãng LAMI chế tạo.

Chủ nhân: Đổng tri Kế, cựu nhạc trưởng Trung úy Q.Đ.V.N.C.H.

Cựu Tổng Quản trị viên đài Phát thanh Quốc-Gia.

Products of Lami Supply Co
Manager: Mr. Đ. TRI-KẾ
Former bandmaster of the V. N. Armed Forces band.
Former Supervisor of the National Broadcasting Service.

Xưởng chế tạo dụng cụ âm nhạc của hãng LAMI

Musical Instruments Manufacturing of LAMI

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

DÂY ĐỜN

TINH-HOA

Bền bỉ — Kêu thanh — Không sét

Dây chọn lọc của nhạc sĩ Văn VT

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Trường VÔ - HÒA - KHANH

Chuyên đào-tạo và luyện thi thư-ký
Đánh máy và Kế toán

275, Trần-hưng-Đạo

SAIGON

Nhà Buôn

VÔ - BÌNH - TÂY

Chuyên nhập cảng phụ tùng xe hơi

« CUNG - CHÚC TÂN - XUÂN »

181-185 Đại-lộ Trần-Hưng-Đạo

Đ.T. Etablita Đ.Th. 21.002

SAIGON

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

thật hay.

Các nhà thuốc tây đều có bán.

Năm heo nhắc chuyện heo là một việc lý thú không kém kể chuyện cổ tích kèm theo ngụ ý luân lý rất hay. Phương Đông cũng như phương Tây, người ta cho heo là con vật đáng chê, đáng ghét. Heo tượng trưng cho cái gì xấu xa nhất, tuy thịt nó ai cũng khen là ngon!

Nhưng qua những chuyện Heo kìm, cổ người ta đã khéo dùng heo để phổ biến vào một triết lý bề tch cho sự suy nghiệm của chúng ta, mà dưới đây chúng tôi trình bày hầu các bạn thưởng thức.

Trư bát Giới

Nói đến Heo thì y như rằng có người nghĩ đến Trư Bát Giới. Cho rằng họ Trư là thì loài Heo là sai bởi vì ông Thiên Bồng Nguyên soái này vốn bị Trời đày xuống phạm đầu thai ngày ở con heo nái. Như thế trên cõi trần đã có heo trước khi ông ấy « xuống » kia mà.

Chuyện Trư Bát Giới cũng như toàn bộ Tây du là một chuyện thần thoại của Tàu, người có óc khoa học đều cho là huyền hoặc không tin rồi. Nhưng về mặt triết lý thì pho sách ấy viết theo lối tượng trưng, áp dụng đúng giáo lý nhà Phật. Mỗi nhân vật chánh là một tánh ý của con người. Trư Bát Giới là lòng dục, ham ăn, ham ngủ, ham gái. Chế ngự được, người mới đạt đến mức thành công, nhập Niết bàn. Trải qua mấy năm lao khổ hầu Tam Tạng đến Thiên trúc, họ Trư được đức Phật phong chức ở Linh bửu điện, liệt vào hàng Bồ tát.

Đó là kết quả của sự chiến thắng của ta đối với lòng ta.

Heo biết nói

Chắc bạn phì cười cho chúng tôi nói « róc » rồi, không thì đặt chuyện để xiên xỏ ai đây. Không, không đúng trăm phần trăm chuyện này có thật. Đồng bào ở Ô môn (Phong Dinh) đều biết rõ, nhất là có di tích hẳn hoi.

Cách đây lối 40 năm, tại chợ nói trên có một nông dân nuôi con heo nái. Heo đẻ nhiều lứa đến khi hết sanh nữa thì hình xác ốm o, nanh mọc dài. Tuy vậy heo rất hiền, không phá phách, có lẽ vì không đủ sức hoạt động. Một hôm người chủ nhà thấy heo không còn ích lợi gì nữa mới bàn với vợ làm thịt đãi lối xóm một chiều. Cả hai đồng ý định ngày cần thận, và không báo cho láng giềng hay. Sáng hôm sau, nhân lúc vợ chồng chủ nhân ra ruộng, ở nhà có đứa tám tuổi, heo thỉnh linh phát nói với nó.

— Mày đừng ăn thịt tao, hễ ăn thì mày chết.

Đứa bé chờ cha mẹ về thuật lại, nhưng hai người không tin và cho con nói bá láp.

Giết heo. Tiệc xong, tất cả thực khách đều chết hết. Đứa bé nhất định không ăn nên còn sống. Tổng cộng mười người nằm gần nhau thành một gò mả riêng biệt. Thiên hạ đặt là « Mả heo » để kỷ niệm, hiện nay vẫn còn.

Đầu thai làm heo

Thêm một chuyện huyền hoặc khác : người chết đầu thai làm heo !

Lúc Pháp vừa đặt cuộc Bảo hộ mấy tỉnh miền Nam, ở Sadéc có một Hoa kiều làm nghề hàng thịt, mỗi ngày giết từ ba đến năm con heo !

Y sống đến 50 tuổi thì chết, đứa con trai không nối nghề cha, xoay ra bán tàu hủ. Vợ anh ta ở nhà trồng rau, nuôi heo, nuôi gà.

Một hôm, anh ta nằm chiêm bao thấy cha mình đang nằm trong chuồng heo vùng vẫy dậy đi vào nhà kêu anh ta mà rằng :

— Cha giết heo nhiều quá, Trời phạt cha đầu thai làm heo để trả nợ. Ngày mai con bán cha cho hàng thịt để cha đầu thai kiếp khác.

Nói xong, ông già đi ra chuồng nằm xuống, lại thành con heo thiếu của người con nuôi 6 tháng nay.

Anh bán tàu hủ gọi vợ thuật diêm chiêm bao, thì ra vợ anh ta cũng thấy y như vậy.

Thuở ấy, ánh sáng khoa học chưa rọi đến, nên anh ta tin ngay con mộng, nhất định không bán heo, trái lại anh ta xem heo như « cha » tắm rửa, cho ăn uống tử tế. Anh định nuôi đến chừng nào heo chết, sẽ chôn cất đàng hoàng.

Hình như con heo biết ý dạ của anh suốt ngày lờng lờng, kêu la ồm ồm. Anh ta năn nỉ, vỗ về cách nào cũng không được.

Cạnh chuồng có một khúc cột gỗ xéo đưa một đoạn nhỏ và nhọn như lưỡi dao. Trước mặt vợ chồng anh Tàu, heo nhảy lên đập cổ vào khúc cây ấy. Mũi nhọn vào y như dao thọc huyết. Heo từ từ tắt thở.

Anh Tàu càng tin ở luật nhân, quả rất cảm thương cha nên gói thầy heo đem ra đồng chôn cất cẩn thận.

Nhưng ngay lúc ấy có người rình thấy hành động lạ lùng của anh Tàu, chờ đến tối lên đào heo lên xé thịt bán với giá rẻ.

Rồi lại, heo phải chết như bị thọc huyết và thân thể bị phân chia như các heo đã bị giết thường ngày.

Đâm heo, khi chết giống heo bị đâm

Một ông đồ tề khác ở vào thời ấy mỗi ngày thọc huyết gần 1 chục heo, khi gần chết cứ ền ẹt trong cổ y như heo bị

trói và bị đâm vào họng. Y nằm rên rĩ như thế hai ngày liền không đi đứng, tuy tay chân đã lạnh và mắt đại hãn rồi.

Có người biết y bị oan hồn của heo hành hạ mới lấy cây dao nghề của y giã vỡ đâm vào cổ y ba lần y mới thờ hắt.

Tiếp ngay lúc ấy máu họng trào ra ồng ộc !

Triệu phú chăn heo

Một bà nhà giàu ở Cao lãnh (Kiến Phong) chết, mấy người con báo hiệu bằng cách giết hàng chục con heo gà, vịt để... đãi khách ăn.

Sau một thời gian, người con trưởng nằm mơ thấy mẹ ăn bận rách rưới, cầm gậy chặn một bầy heo. Hỏi nguyên do đáp rằng :

— Mẹ không đi đầu thai được vì con giết mấy con vật này khi mẹ chết nên mẹ phải chặn chúng nó chừng nào chúng nó chết rồi mẹ mới đi !

Người có miếng da Heo trên cổ

Dưới thời Pháp thuộc, có một công chức luôn luôn mang khăn quần cổ suốt đời, bất kể trời nóng nực. Hỏi ra mới biết ông ta có một cái bớt đen gần gáy to bằng nửa bàn tay, lông mọc dài hơn hai phân cứng và thẳng xem không khác miếng da heo. Lúc ông còn bé, có lần ông nhổ một sợi lông ấy, định bụng sẽ nhổ hết nhưng ông phải đau liệt giường suốt chết, và từ đó ông không dám động đến, phải để nguyên đến khi từ trần.

Có người dựa theo thuyết đầu thai mà nói vì cái « lốt heo » rách một lổm ấy nên mới lòi miếng da ra !

Heo độc chiếc

Đây là chuyện heo rừng. Bà con có đi rừng hoặc thích nghe chuyện đường rừng, tất biết heo độc chiếc là thế nào ?

Đó là một con heo dực thật to, sống ngoài hàng ngũ, không theo heo nái và con. Nó thích vui mình trong gai góc, cọ vào vách đá, gốc cây to nên da nổi vù vù, đầy cộm. Nanh nó mọc dài hơn tấc. Thợ săn gặp nó tránh ra, leo lên cây cho tẻ không thì lòi ruột như chơi. Tuy vậy, heo độc chiếc không có đặc tính gì khác bằng heo nanh đặt.

Heo nanh đặt

Heo này rất hiếm có, thể nó là một linh vật. Ít khi nào ai gặp nó lúc sống và hình như nó biết trước có người tìm là trốn tránh ngay. Nó không giết hại ai, không phá phách vườn tược và không đá động đến vật gì cả. Người ta chỉ gặp nó khi nào nó chết, gọi là « rú » mà thôi.

Đặc tính của nó là cặp nanh tròn và đặt, chớ không phải có ba cạnh và bộng như heo thường. Lạ lùng nhất là nanh ấy kỳ lạ. Khi heo chết, nằm trên đồng cỏ, rúi có cháy rừng thì vùng ấy không bị thiêu. Nhờ đó người ta mới biết chính là nó.

Công dụng của nanh heo đặt

Kể biết bùa, chú ở Thái Lan, Lào, Cao Miên rất thích nanh heo đặt. Dùng nanh tiện thành tượng Phật nhỏ bằng ngón tay út, người ta để trên bàn thờ Phật cho « nghe kinh » càng nhiều lần

càng tốt, đoạn nhờ thầy ngãi « tom » phép vào, đeo trong mình thì súng bắn không trúng !

Sự thật có không chẳng hiểu, nhưng giới anh chị, buôn lậu ở ba quốc gia nói trên rất quý loại nanh hiếm có này và tin tưởng ghê lắm. Gặp đúng nanh thật thì mắc bạc nhiều các ông cũng mua.

Heo... Tây

Không phải là heo ở bên Tây đem qua đây bán đấu, chúng tôi muốn nói đến nghĩa tượng trưng của người Pháp Lang sa khi muốn nói đến heo.

Nói đến Heo, người Tây chỉ vào lòng dục, sự ham muốn về xác thịt. Họ cho rằng mỗi người đều có một con heo trong lòng, khi nó thức dậy thì nó... đòi ăn ! Nhà mô phạm, nhà luân lý thường dặn ta đừng chọc con heo của ta thức, nên đồ nó ngủ hoài hoài mới tốt.

Trái lại bọn lính tây uống rượu mạnh như hũ chim thì không bao giờ bảo heo rằm im.

Thế nên vừa rồi, trong khói lửa, ta được thấy không biết bao nhiêu là sự nổi dậy của một bầy heo vĩ đại suốt gần mười năm dài.

Không giết Heo, thành Phật

Theo truyền thuyết ở Trung Hoa thời xưa có một người đồ tề sắp giết một con heo nái như thường lệ. Đêm ấy, ông ta nằm mơ thấy một người đàn bà có thai đến nói :

— Xin ông đừng giết tôi và 9 đứa con của tôi !

Ông giết mình tỉnh vậy gọi vợ, thì ra người đàn bà cũng thấy y như chồng. Hai ông bà bàn tán mãi không biết người đàn bà kia là ai, sau cùng người đàn ông chợt nhớ đến con heo sắp làm thịt, bèn đề nghị không hạ thủ để xem có phải đúng như giấc mộng chăng ?

Quả nhiên trưa hôm sau, heo đẻ ra 9 con. Ông đồ tề thấy sự linh ứng rõ ràng mới tỉnh ngộ và hối hận mình đã giết quá nhiều heo. Ông bỏ nghề và bỏ nhà vào chùa thí phát quỳ y.

Và Hòa thượng từ từ sắp đến giờ tịch, nhận ông làm học trò.

Vốn người thật thà ông hỏi thầy :

— Con nghe thầy sắp hóa kiếp thành Phật, vậy thầy tu cách nào mới thành được như thế ?

Hòa thượng phát ghét tên học trò vừa vào chùa mà mong thành chánh quả ngay, mới nói lấy :

— Mày leo lên cây dương trước chùa rồi nhảy xuống sẽ thành ngay.

Ông đồ tề vâng lời thầy dạy.

Vừa lúc ấy ở Niết bàn có hai vị La Hán đến rước hồn vị Hòa thượng, nghe lời nói ác đức của ông ta, mới xoay qua rước ông đồ tề đang nhảy từ trên cây cao ! Còn hòa thượng thì cho đầu thai làm con heo để trừng phạt tội ác.

Sách nói : Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời là thế.

Ăn ở ác đức đầu thai làm heo

Đọc truyện Nhạc Phi, ai cũng tức giận tên Tần Cối. Mấy chục năm sau khi Tần Cối chết, ở tỉnh Triết giang bên Tàu có người làm thịt heo cạo trên lưng thấy một khoân da không có lông, lộ 4 chữ : « Tần Cối đầu thai » (thác sanh).

Truyện này truyền bá khắp dân gian ai cũng cho rằng luật nhân, quả có thật rõ ràng.

THUỐC KIẾT

ELIXIR ANTICHOLERIQUE DRAGON

TRỊ KIẾT LÝ RẤT HAY VÀ DỪT CHỨNG ĐAU BỤNG RẤT LẺ. Các nhà thuốc Tây đều có bán.

Chữ ký của nghệ sĩ Ba Khuê

Nét chữ ký bị đóng khung. Đó là một triệu chứng tỏ ra lúc nhỏ bạn thường gặp trở ngại trên bước đường học vấn. Thích giang hồ hơn là thích ngồi trong ghế nhà trường. Từ 25 tuổi đến 37 tuổi nếu kém phước không chết thì cũng phải tù. Bạn là người rất bình dân giản dị đối với kẻ dưới tay rất thích bạn. Bạn sẽ thành công trong đêm này về tương lai. Trong hai năm rồi có tiếng mà không có miếng. Năm 41 tuổi bạn có gắng sẽ được nhiều kết quả.

Nét chữ ký của bạn Tư Chơi

Rời rạt, gián đoạn đó là triệu chứng của người có tài nhưng không gặp thời. Tâm hồn bạn nhiều lúc bị quan chán nản. Trong đường tình duyên thường gặp nhiều rắc rối, dễ được người yêu, song dễ bị người phụ. Số bạn thật ba đào. Nét chữ ký cầm tiền không đậu. Bạn nên thận trọng về bệnh tê liệt, tim phổi. Năm 53 tuổi và năm 55 tuổi là hai năm rất xấu với các bạn. Định mệnh bạn là: Cây cao gió thổi càng lay, Càng cao trí thức càng đầy gian nan.

Chữ ký của Hoài Việt Bằng

Nét chữ ký rõ ràng. Chứng tỏ rằng tâm hồn bạn chất phát, thẳng thắn vui vẻ, và hoạt động. Tức ai nói ngay không bao giờ để bụng mà hai thâm lên. Rất tiếc chữ G sau cùng thành ra dấu chữ -l- nên đôi bạn trải qua tình duyên và thân thể không ra gì. Dưới 26 tuổi bạn khó cầm tiền lắm năm 24 tuổi có nhiều hy vọng. Đừng nên tạo gia đình sớm. Có số Đào Hoa. Đứng 27 tuổi lập gia đình thì tốt.

Chữ ký của bạn Phạm Côn Sơn

Còn trẻ tuổi song nét chữ ký đã già dặn tỏ ra con người khôn trước tuổi. Tính hay chịu khó tìm tòi học tập, song không chịu chạy theo đuổi kẻ có thể lực. Hoặc tỏ ra khôn hơn bạn bè. Vì thế có lắm người không ưa bạn. Và làm ở đâu không được lâu. Bạn cần nên sửa đổi lại một tí, vì trong nét chữ ký có nhiều dấu chữ -l- đó là triệu chứng lâm sự cản trở. Luôn luôn phải thất bại, nên thận trọng trong năm mới. Đời bạn về trong lại có nhiều hy vọng.

Chữ ký của anh Ba Vân

Tính tình hoạt động vui vẻ, nhận xét trong nét chữ ký bạn là người từng trải việc đời. Bạn có tay làm ra tiền song không có tay cầm của. Bạn phải nhờ người đàn bà trong gia đình nắm giữ thì mới nên, vì nét chữ ký rời rạc rộng rãi. Quá quyết về hậu vận bạn không bao giờ khổ. Muốn làm ăn việc gì trong năm 51 tuổi sẽ có nhiều sự lợi, nhưng cần nhứt là có tiền phải để cho chị Ba giữ thì mới còn, nét chữ ký có số hưởng của bắt ngờ và cần làm thêm nghề khác về sau mới bền vững. Con số hạp của bạn là: 3,6,7,9.

Nét chữ ký của bạn Út Trà Ôn

Dựa theo chữ ký của bạn mà tiên đoán ra, nét chữ ký này còn nhiều hy vọng lớn trên đường sự nghiệp. Nét chữ ký của người bạch thủ thành gia, hai tay trắng dựng nên sự nghiệp. Sang năm mới, công việc làm ăn còn thay đổi, nhưng trong thay đổi kết quả mỹ mãn. Năm 41 tuổi của bạn là năm Thái Dương, thêm con thêm của. Dấu đồng năm trên chữ nguyệt luôn luôn có quý nhân giúp đỡ, sự học hành, tuy là kém nhưng nhờ phước đức ông bà, cha mẹ có căn tu thành ra càng lớn

(Handwritten signatures of Ba Khuê, Tư Chơi, and Thùy Hương)

BA-KHUÊ

TƯ-CHƠI

có THÙY-HƯƠNG

(Handwritten signatures of Hoài Việt Bằng and Phạm Côn Sơn)

HOÀI-VIỆT-BẰNG

PHẠM-CÔN-SƠN

(Handwritten signature of Ba Vân)

BA-VÂN

(Handwritten signature of Trọng Nguyên)

TRỌNG-NGUYỄN

(Handwritten signature of Thu Trang)

có THU-RANG

(Handwritten signature of Nguyễn Duy Hình)

NGUYỄN-DUY-HÌNH

(Handwritten signature of Kim Châu)

có KIM-CHÂU

(Handwritten signature of Út Trà Ôn)

ÚT-TRÀ-ÔN

(Handwritten signature of Thanh Nga)

có THANH-NGA

(Handwritten signature of Tam Vân)

TAM-VÂN

(Handwritten signature of Hữu Phước)

HỮU-PHƯỚC

(Handwritten signature of Bích Hợp)

có BÍCH-HỢP

(Handwritten signature of Bà Phan Văn Hùm)

Bà PHAN-VĂN-HÙM

Nét chữ ký của cô Kim Châu

Nét chữ ký có nhiều hy vọng trở nên triệu phú, số xuất ngoại. Chữ ký mệnh phụ lấy chồng phải có địa vị không kiểu cách, không bốn xén, tánh bình dân. Năm 23 tuổi là năm thêm người thêm của. Khuyến cô nên phải có một nét gạch dưới để giữ vững đời mình.

Nét chữ ký của bạn Tám Vân

Dựa theo nét chữ ký của bạn mà tiên đoán cho đời bạn. Bạn là người rất giàu cảm tình. Có tài, có trí song trải qua chưa gặp thời. Dấu chấm ở đầu là triệu chứng trở ngại, và trải qua nhiều tai nạn thấy nguy hiểm có thể đi đến chỗ tù hoặc chết, nhưng qua được là nhờ Phước đức. Với chữ ký này, trong năm mới bạn hơi dễ chịu hơn năm cũ. Và hậu vận đời bạn từ từ tuần tự như tiền. Nét chữ ký không giàu lớn nhưng không khổ,

Nét chữ ký của bạn Trọng-Nguyên

Nét chữ ký này của người trong gia đình giáo dục, nề nếp, tâm hồn không ác đức. Gần ai đều được cảm tình rất tiếc vì sanh sái giờ thành sự học hành phải gián đoạn nét chữ ký của con người khôn ngoan đầy thiện cảm. Trên đường văn nghệ về tương lai bạn có nhiều hy vọng khả quan, thành thật khuyên bạn hãy cố gắng lên, số bạn càng lớn tuổi càng sang. Năm 23 tuổi bạn nên mua vé số cho thường, vì có của bất ngờ đấy bạn ạ.

Nét chữ ký của bạn Hữu Phước

Nét chữ ký của con người hiền đời, tuy bạn còn ít tuổi nhưng nét chữ ký có nhiều hy vọng lắm. Mới đơm qua cũng như mới biết bạn tưởng bạn là con người phách lối hách dịch, tự cao nhưng không phải thế. Tại tánh của bạn. Vì vậy kẻ tiểu nhân thường ganh ghét bạn,

tuổi càng làm nên sự nghiệp. Chỉ khuyên bạn nên bớt nóng một tí thì tương lai sau này, đời bạn còn nhiều hy vọng nữ. Năm 41 tuổi bạn nên mua vé số.

Nét chữ ký của bạn Nguyễn duy Hình

Con người có nhiều sáng kiến hay. Gặp cơ hội có thể làm nên những chuyện đại sự. Rất tiếc tài bất thăng thời. Chữ sanh trong đời bạn không dễ cho đời dễ khinh. Bạn là con người tìm tòi học hỏi, cố gắng và cương quyết, bạn có tay làm giàu cho kẻ khác, mà không thể làm nên cho mình. Nét chữ ký bạn sâu sắc, hiểu đời Song làm lúc bạn bức tức việc gì thì bạn có tay độc thủ. Người không biết bạn, làm tưởng bạn là người phản thầy, phản bạn. Chữ thật ra chỉ vì hoàn cảnh tạo ra đấy thôi. Trong hai năm vừa rồi sự làm ăn hơi lúng túng nhưng sang năm mới hơi dễ chịu.

SỔ VĂN NGHỆ SĨ
HUỲNH-LIÊN và MINH
(Bạn có thể vin theo đây để tự

mà người quản từ lại đem lòng thương và càng gần bạn hơn, tìm xét thực tế thêm tí nữa mới biết bạn là con người tốt.

Nét chữ ký của cô Thu-Trang

Dựa theo nét chữ ký này mà tiên đoán ra. Nếu người đàn ông thì phải khoác áo giang hồ. Ngược lại người đàn bà có nét chữ này ít ra cũng phải nhiều nỗi truân chuyên. Rất khôn ngoan, mãnh liệt. Dạn dĩ có thể làm những việc mà người đời không dám làm. Nét chữ này có nhiều cơ hội tiến lên. Về đường tình hơi cao số. Dấu Chữ -l- sau cùng là triệu chứng thất vọng hoặc mang tiếng trong đời tình ái. Tự ái cao, ưa hoạt động.

Nét chữ ký của cô Thanh-Nga

Nét chữ ký này có nhiều hy vọng về tương lai lắm, nhưng sức khỏe không được mấy dồi dào. Cần nhứt là đừng nên tạo gia đình sớm, có chồng sớm phải chết về bệnh sanh đẻ hoặc là hữu sinh vô dưỡng. Nét chữ ký của người giàu lòng từ thiện, có căn tu, ưa làm phước, hay thương người. Chữ ký về tương lai rất giàu, song yếu đuối lắm. Làm thế nào phải dưỡng bệnh, trên 20 tuổi gây dựng gia đình thì hưởng được nhiều hạnh phúc về sau. Điều quan hệ nhứt là không nên tự do kết hôn thì mới tình ái phải đồ vỡ.

Chữ ký của Bà Phan-v-Hùm

Chữ ký về nguyệt tinh (Lune) cuộc đời thăng trầm cũng như mặt trăng ở ở không trung, dưới 48 dù có nhà lầu ở ở cũng gây đổ (có tiếng chưa có miếng) 46-47 tuổi hay đau ốm, 48 tuổi nhiều việc không tốt đưa đến nhưng nhờ chữ ký có 2 hình tròn nên đối phó kịp thời trải qua những việc lỗi thời.

Năm 1959 cầu tài đắc thắng, có tin mừng vào mùa xuân.

Chữ ký của cô Bích Hợp

Chữ ký thuộc về thần vệ nữ chiếu mệnh (Type de venus) dưới 53 tuổi dù có lập nên sự nghiệp cũng gây đổ (Tài bất thăng thời, có tiếng không có miếng) danh dự tiếng tăm nhiều hơn tiền tài, năm 1958 có hy vọng nhưng chưa thành, năm 1959 làm chủ vào mùa Hạ và mùa Thn, năm này tốt, biến chuyển về việc làm ăn tốt, có người thù nếu khéo tránh khỏi, bằng vô ý hay nóng nảy sẽ đến pháp luật vào mùa xuân. Tóm lại năm 1959 sẽ có cơ nghiệp.

Nét chữ ký của cô Thùy Hương

Dựa theo nét chữ ký của cô, tôi thành thật khuyên cô nên bỏ hẳn. Vì đời cô còn trẻ, hy vọng có còn nhiều dấu chữ -l- là tượng trưng cho sự đau khổ và thất vọng. Nét chữ ký này mới tình đầu tiên không bao giờ kết quả mỹ mãn, người cô rất giàu cảm tình tánh dạn dĩ hoạt bát, nhưng để nét chữ ký ấy về sau có lắm sự bất lợi. Trên đường nghệ thuật của cô có nhiều dịp tiến khả quan, chẳng khác nào con đường xe lửa từ ai Nam Quang đến Cà mau song bị gián đoạn và cuối cùng phải lãnh sự đau khổ. Sửa lại thì tốt lắm, năm mới có tin mừng, song đề phòng kẻ ganh tỵ.

LÀ SỔ TỬ VI CHO CÁC ÔNG BÀ BẦU CẢI LƯƠNG NĂM KỶ HỢI 1959

LỜI TÒA-SOẠN.— Vốn sẵn có cảm tình chan-chứa với kịch giới nên đầu năm Kỷ-Hợi, Xuân Dân-Tộc có nhờ bạn Phi-Điệp chọn nhơn, một nhà tướng số đại tài — cam đoan chưa từng ngồi gốc me lần nào — bằm cho quý vị bầu gánh mỗi người một lá số tử vi. Trong lá số dưới đây, có nhiều câu bằng quơ hay bí hiểm, rắc rối. Hãy nghiên ngâm cho kỹ sẽ thấy bá phát bá trúng, ứng nghiệm như thần.

XUÂN DÂN-TỘC

THÙY-NGA

Ba ông tuổi trẻ, óc đã già.
Tôi bực vinh quang chỉ thế a ?
Mất kiếng chàng Tư ngồi cũ-rũ,
Đô-tô hết lúc, tới nai-cà !

KIM-CHƯỜNG

Hết THÁU rồi xuất, có sao đâu.
Thành sự đừng lo, bại chớ rầu.
Mười chú đàn ông thua... một nữ.
Hết thầu rồi xuất, có sao đâu !

THANH-MINH

Lớn thuyền lớn sóng một năm dư.
Lèo lái bao phen đã mệt dư.
Mậu-Tuất lời thôi chờ Kỷ-Hợi,
Coi chừng trong gánh có quân sư.

Thuốc bột rắc ghẻ POUDRE SULFAMIDEE DRAGON
SÁT TRÙNG — MAU LÀNH MẶT. BÁN KHẮP HIỆU THUỐC TÂY

MẠNG

TRONG CHỮ KÝ

NGUYỆT trình bày
xem cho mình và giùm người khác

Chữ ký của ông bầu Long

Chữ ký thuộc về một tính chiều mạng (Type de Jupiter) ra đời nơi hạnh phúc, nhưng tự lực nhiều hơn ảnh hưởng nhờ gia quyến. Số đặc mạng do chữ ký nét chót kéo dài và xuyên xuống.

Người có tánh nóng, nhưng lòng nhơn đạo không thù oán hại ai, giao thiệp rộng nhưng giới trên nên phục, giới dưới bội phản, có óc giang hồ xuất ngoại do chữ ký có thay đổi 2 lần. Đa tình, đa cảm.

Năm 1957 phát tài, 1958 xấu, nhiều việc trở lực trong cuộc làm ăn hao tài, gia đạo thêm phần lo nghĩ.
Năm 1959 có việc biến chuyển trong công việc làm ăn. Mùa hạ tháng 4, 5, 6 âm lịch, coi chừng có việc kiện thưa, từ mùa Thu sang Đông thành vượng (nhưng coi chừng bị bội tín hay bội ước).

Nét chữ ký của bạn Năm Nghĩa

Nét chữ ký cứng rắn tỏ ra con người thích thể thao. Thích làm những việc lớn, con người bạn có chí cương quyết. Số bạch thủ thành gia, nét chữ ký bị gián đoạn lúc đầu đó là điềm trong lúc tuổi trẻ đã từng chịu cảnh ba chìm bảy nổi. Sự học tuy kém, nhưng nhờ phước đức trời cho thành ra công lớn tuổi có nhiều sự may đưa lại. Trong mấy năm gần đây đường làm ăn tuy thấy khá song vẫn đề tài chánh phải lo nghĩ nhiều lắm như bức tức việc gì biết mình thất bại vẫn phải làm. Năm 48 tuổi bạn hơi dễ chịu hơn năm 46 tuổi và 47 tuổi. Chữ A sau cùng bạn nên bỏ hẳn đi thì tốt.

Nét chữ ký của bạn Ty Ca (bảo N.V.T.D.)

Sinh năm 1922, nét chữ ký của người chăm bẵm, sâu sắc tế nhị. Bạn là người có tài song không gặp thời thành ra phải chịu một lúc lao đao. Năm hiện tại nét chữ ký không được tốt, bạn thường gặp lắm sự bức mình trong việc làm ăn. Tôi thành thật khuyên bạn đừng nên chán nản bạn ạ, nét chữ ký của bạn sẽ giúp bạn nhiều sự hạnh phúc về sau. Năm mới này việc làm ăn có thay đổi vẫn đề tài chính hơi dễ dãi hơn năm cũ, có tin vui về con hoặc về của.

Nét chữ ký của bạn Lê thần Phong

Dựa theo nét chữ ký của bạn, thì bạn là con người có nhiều Phước lộc. Từ 31 tuổi đến 40 tuổi, đời bạn không nhờ những sao Phước đức chiếu thì bạn phải chết trong tù hoặc ngoài Côn đảo. Bạn là người sống trong gia đình khá giả nhưng tánh bạn không thích chốn quan trường. Tuổi trẻ của bạn là tuổi ăn chơi, bẻ bạn. Từ khi hiểu đời đến nay, lưới bạn đã ném đủ mùi, ngọt, bùi, chua, chát. Khi làm quan khi lại làm người tù, nét chữ ký của bạn giàu cảm tình song cảm của không đầy.

Chữ ký của cô Bích Thuận

Chữ ký hình kim tinh (venus) chiếu mạng tỏ ra tánh nóng nảy, hay hơn mặt, có óc xuất ngoại, 2 năm qua không tốt, nhiều việc phải cần đổi phó, năm 1959 tốt, việc làm ăn có thay đổi mới làm chủ, thần Vệ Nữ chiếu mạng ảnh hưởng giàu tình

cô NGUYỆT-YẾN

BÁC SĨ CHON-NGÔN

LÊ-THƯƠNG

TRẦN-VĂN-TRẠCH

cô THANH-THÚY

cô ANH-TUYẾT (tân nhạc)

NĂM-CHÂU

NĂM-NGHĨA

cô BÍCH-THUẬN

cô BẠCH-YẾN

LÊ-THẦN-PHONG

TRẦN-VIỆT tức BẦU-LONG

TY-CA

BẦY-XÊ

cảm, nhẹ dạ, nở nang và hay gánh vác, đã qua chưa thấy hạnh phúc hoàn toàn về sự nghiệp, tương lai được giàu sang.

Chữ ký của cô Bạch Yến

Chữ ký thuộc về Thủy tinh chiếu mạng (Type de Mercure) chào đời đến nay thấy chưa hưởng hạnh phúc gì về tình duyên và sự nghiệp, kẻ yêu không hợp, người hợp không yêu, cái gì muốn không đến, cái không muốn lại đến. Còn khổ tâm chưa sung sướng. Tương lai trung bình, 1958 vận mạng xấu gặp nhiều gay cấn. 1959 tốt, có tin mừng về cuộc sống mới. Tánh hay suy nghĩ, và không chịu hơn ai mà ai hơn không thích. Độc thân ly hương thành nghiệp.

Chữ ký của cô Thanh Thúy

Chữ ký, Thần vệ nữ chiếu mạng (Type de venus) có thay đổi 2 lần. Theo vận mạng năm 1958 không tốt, có nhiều việc ưu phiền lo nghĩ, hao

tài, cần cố các nét trong hình chữ ký, nét chót lấy viết ra nhơn và run tỏ ra người sống trong nghề chán chán.

Dưới năm 1959 có lập gia đình cũng đỡ vớ, tình yêu đau khổ, năm 1959 tốt, Phát tài, đời đời chờ ở.

Tánh nóng nảy, nhậm lẹ, giàu tình cảm, thiếu cương quyết việc mình biết trước, cũng như việc nghĩ ngờ—(có tánh linh) rất cuộc tương lai sống thương mãi hạnh phúc.

Chữ ký của bạn Lê Thương

Chữ ký thuộc về Hỏa tinh chiếu mạng (Type de Mars)

— Chữ ký thay đổi lần thứ 3

chánh thức.

— 1957 — 1958 tình hình làm

ăn xuôi xèo.

— 1959 phát tài càng có danh thêm.

— Tánh hay suy nghĩ xa xuôi, hay gánh vác, có óc xã hội, hay giúp người. Tại số phần không có bạn tốt, hay bị phản — có người cao quý trọng dãi và mến thương.

— Số 2 vợ — giàu tình cảm, ly hương thành danh, thành sự nghiệp. 1959 coi chừng bị bạn phản.

Chữ ký của cô Ánh Tuyết

Chữ ký tên thuộc về nguyệt Tinh (Type de Lune) đời thấy khổ tâm nhiều hơn vui sướng — chữ ký đóng khuôn, 2 tên. 1 tên cha mẹ đặt, 1 tên tự đặt.

Có lần muốn tự vận nhưng nhờ ngôi sao mộc tinh ủng hộ do chữ ký có cũ lao.

1957 — 1958 thấy khổ nhiều hơn

hạnh phúc.

— 1959 — tốt, có sự nghiệp.

Chữ ký của Bác sĩ Chon Ngôn

Chữ ký thuộc về một tính chiếu mạng (Type de Jupiter) ra đời nơi hạnh phúc, nhưng tự lực nhiều hơn ảnh hưởng nhờ gia quyến. Số đặc mạng do chữ ký nét chót kéo dài và xuyên xuống.

Người có tánh nóng, nhưng lòng nhơn đạo không thù oán hại ai, giao thiệp rộng nhưng giới trên nên phục, giới dưới bội phản, có óc giang hồ xuất ngoại do chữ ký có thay đổi 2 lần. Đa tình, đa cảm.

Chữ ký của cô Nguyệt Yến

Chữ ký hình hỏa tinh (Mars) cuộc đời thăng trầm cũng như mặt trăng, bao lần của tiền đều nhưng rồi cuộc như con dả trắng, 2 năm qua gian khổ chỉ chịu đựng đối phó năm 1959 vận mạng tốt, sẽ có tin mừng vào mùa xuân — mùa Thu.

Tánh vui vẻ, nhưng hay nghi ngờ, nói nhiều ít tin ai.

Chữ ký của bạn Bầy Xê

Chiếu theo khoa học, chữ ký tên thuộc về Hỏa tinh (Type de Mars) do theo nét ký 2 lần thay đổi chữ ký, năm 39 tuổi bị nạn, nhưng trải qua năm.

Năm 1958 có tài lộc nhưng bề bối về gia đình hao tài, tiền của như giọt mưa.

Tánh vui vẻ, giàu tình cảm, hay giúp người, thường bị bạn phản, được người cao quý mến, tánh đa nghi nói nhiều ít đẽ ý, ít tin ai, số nhiều vợ.

Chữ ký của nghệ sĩ Năm Châu

Chiếu theo nhiều môn khoa học Âu và Á châu; chữ ký tên này thuộc về Thổ Tinh chiếu mạng (Type de Saturne) ảnh hưởng cuộc đời ly hương tự lập sự học hành bị hoàn cảnh gia đình gây trở, làm đứt đoạn bước tiến nếu thuận tiện sẽ đi đến kỳ sự, Bác sĩ v.v.

Về chuyên nghiệp do cung mạng ly hương, có bộ óc sáng kiến. Bao lần dựng cơ nghiệp rồi cuộc của như con dả trắng.

Từ 25 tuổi đến 54 tuổi định danh rằng chưa đoạt nguyện vọng về tương lai.

Năm 1959 (55 tuổi) có việc thay đổi về sinh hoạt và nơi cư trú. Sự thay đổi này tốt. Thành công về sự nghiệp.

Chữ ký của bạn Trần văn Trạch

Chữ ký hình Thổ tinh chiếu mạng (Type de Saturne) Thành phần xã hội, tiểu tư sản, sự học hành nửa chừng gây trở cũng bởi hoàn cảnh gia đình. Ra đời thấy gian lao, nhưng có bộ óc tinh vi về văn nghệ sĩ, cũng bởi nét ký cái móc (lưỡi câu) nên có tiếng không miêng, năm 1957, có nhiều việc khổ về gia đình năm 1958 có tài lộc đến, nhưng cảm của chưa đầy, có tiếng không miêng.

Tánh đa tình (Amoureux), tánh dễ dãi không dứt khoát.

Chữ ký của Hợp sĩ Nguyễn Thanh Hiệp

Chữ ký thuộc về Thủy Tinh chiếu mạng (Type de mercurie). Có phát tài, có danh tiếng, nhưng chưa nắm vững (cũng như dả tiền) tình duyên còn biến chuyển đến năm 1960 mới hoàn thành tình duyên và sự nghiệp (Tự do kết hôn).

Năm 1958 vận mạng không tốt, cuộc sinh hoạt đời đời gay go, năm 1959 phát triển tài năng cũng như kết quả trong công việc làm ăn.

Tánh hay suy nghĩ có óc xuất ngoại (số phiếu lưu) chữ ký đau thần yếu phổi (kỵ bệnh mùa xuân)

KIM-CHUNG

Chuông vàng năm Tuất tiếng to không ?
Lời thật thì e dễ mêch lòng.
— Mấy đứa bao giờ chơi chưa được.
Tiên-sư chúng nó quyết tiền ông.

NAM-PHONG

Tuổi Thìn năm Tuất thế mà xung.
Cổ Chín lo cơm thét muốn khùng.
Nhờ có Ngọc-Hương nên kéo chén.
Giế Nam thổi tuổi tới miền Trung.

THANH-TAO

Hoa gặp mưa to phải xuống màu.
Chạy hoài e giọng hết thanh-tao.
Công-tra năm nọ làm cho cổ,
Thưa kiện nhiều phen máu muốn trào.

HƯƠNG-BÌNH

Bảng hiệu thay hoài, phép chẳng linh.
Mùi Hương nghệ thuật cứ lình Bình.
Hai bàn tay trắng hoàn tay trắng,
Kịch giới rùm beng tiếng Sáu Sinh !

HỮU-CHÍ

Hữu chí nhưng e khó cánh thành.
Vì chưng tiền bạc chạy vòng quanh
Non Nam Từ độ Anh đi vắng,
Núi Ngự buồn hiu, lá rử cành.

VIỆT-HOÀ

Năm kỳ đừng chơi với bạn bè.
Coi chừng gặp phải đứa ba que.
Nuôi ong tay áo càng thêm tức,
Không lẽ công lưng đứng chười thề ? ?

MINH-CHÍ — VIỆT-HÙNG

Năm ngoài tam tại có chuyện buồn.
Năm nay sao hạn cũng xuôi luôn.
Tháng 5, tháng 6 mùa mưa đến,
Một tiếng ừ thôi, có bạc muôn.

HOA-SEN

Vũ-nhạc thi đua với các bùm,
Hai phe soạn giả chười tùm-lum.
Rề còn bội bạc hề đi hết,
Giận lây e cho chết cả chum !

PHI-ĐIỆP CHON-NHON

CEFAMID

trị dứt BAN NÓNG và bổ sức nhờ nhiều sinh tố C.

Các nhà thuốc Tây đều có bán

NHỮNG THANH GƯƠM BẦU...

(Tiếp theo trang 33)

Và tiếp theo, luôn trốn, xin kể chuyện « Kim câu Ngô-Hồng Hồ-Kê », một loại khí giới tuy không sắc bén nguy hiểm bằng kiếm báu, nhưng vẫn lợi hại và đầy tánh chất sát hại khát máu của nó.

KIM CÂU - NGÔ HỒNG HỒ KÊ.

Sau khi thắng được nước Sở, phục được chư hầu, nắm quyền bá chủ thiên hạ, vua Ngô là Hạp-Lư muốn bổ sung số quân nhu chiến cụ trong nước để bành trướng thế lực mạnh của mình.

Sau khi dứt xong được kiếm báu là Mạc Gia, vua Hạp-Lư liền xuống lệnh cho người trong nước rèn kim câu. Ai rèn khéo, tốt, sẽ được thưởng 100 nén vàng ròng.

Người trong nước đua nhau đúc rất nhiều kim câu đem dâng vua.

Có người câu sư tham thưởng, giết hai đứa con trai lấy máu tưới lên vàng và sắt đúc thành hai chiếc kim câu thật tốt, chắc và đẹp đem dâng Hạp-Lư.

Qua mấy ngày, câu sư đến xin lãnh thưởng.

Hạp-Lư bảo : Dân chúng làm kim câu rất nhiều mà chưa ai đến xin lãnh thưởng, riêng người sao lại xin ? Kim câu của nhà người có chỉ khác lạ hơn của người ta không ?

Câu sư thưa : Tôi muốn được thưởng nên đã giết hai đứa con lấy máu mà hóa chất để đúc kim câu.

Hạp-Lư truyền đem kim câu ấy ra xem thì nội thị tâu :

— Kim câu rất nhiều, đã bỏ

lần trong đám, trông giống nhau lắm nên không thể chọn biết cái nào mà lấy ra được.

Câu Sư thưa : Xin Đại vương cho tôi xem.

Kim câu nhiều quá, đều giống y nhau, Câu sư không biết cái nào là của mình, bèn gọi to :

— Ngô Hồng, Hồ Kê hai con ơi ! Sao hai con không hiện linh trước đây cho Đại vương xem ?

Tức thì, hai kim câu trong đồng nhảy ra leo lên áp vào ngực của câu sư.

Hạp-Lư liền thưởng cho câu sư 100 nén vàng ròng.

Từ bấy giờ Hạp-Lư cũng rất quý hai kim câu ấy như thanh kiếm Mạc Gia và thưởng đeo luôn bên mình.

VÀI NHẬN XÉT.—

Thời xưa khoa học chưa phát triển, loài người không sáng tạo được một thứ lò đặc biệt như ngày nay để đốt lửa lấy một nhiệt độ tốt cao làm cho các loại kim khí chảy thành nước. (Hauts fourneaux). Do đó vấn đề luyện kim để chế lấy một loại thép sắc bén là một chuyện không dễ.

Vì mãi đốt lửa thán này qua thán kia mà không lấy được một sức nóng làm chảy được các loại kim, rồi với một tinh thần chuyên cần đeo đuổi nhiệm vụ không nản chí người ta lại nảy sinh ý kiến lấy nhân thổ hòa chất. Vì phải hy sinh nhân mạng mà người đời tin tưởng là có một linh hồn bất diệt... nên những món đồ đó sản xuất được tất phải có tính chất thiêng liêng và huyền bí.

Cũng như kiếm Can Tương tự nhiên trong vỏ nhậy ra để hóa thành rồng ; cũng như kiếm Trảm Lư tự nhiên chui vào nệm gối của Sở-chiều-Vương và chiếu rọi hào quang, ở đây kim câu có chất máu tươi tinh khiết của đồng nam Ngô-Hồng Hồ-Kê chế thành cũng có thể tự trong đồng kim câu nhảy ra và leo lên áp vào ngực câu sư kia.

Can Tương hy sinh vợ để dứt thành kiếm báu, Câu sư giết con lấy máu tươi tạo được kim câu thần, chuyện tuy có thể thực hiện được, nhưng đến việc kiếm và câu mà linh thiêng như thế kia thì không khỏi làm cho sự việc có vẻ hoang đường và bao trùm trong một tấm màn huyền bí. Tuy nhiên, đọc ở đây, ta không sao tránh được cảm tưởng ghê rợn cho lòng tham của tên câu sư quên mất lương tâm, nghĩa cha con máu huyết, tình nhân loại tương thân... đàn tay giết một lượt hai con lấy máu đổi lấy 100 nén vàng ròng.

Kim Câu không gây cho ta một kỷ thú lằng lằng, một mơ màng sung sướng như « những thanh kiếm báu », vì một bên thì nàng Mạc Gia tự ý sẵn sàng hy sinh, hy sinh vì nghệ thuật, vì tinh thần chuyên cần đeo đẳng nhiệm vụ, không vụ lợi, vì cố gắng theo gương người xưa, làm cho bằng người xưa, hề người xưa làm được thì ta nay cũng làm được... còn một bên thì câu sư bắt con ra giết nhằm vào số vàng thưởng 100 nén.

Cung Chúc Tân Xuân

HIỆP - LOẠI

268, Võ-Di-Nguy

Phú-Nhuận

— ★ —

Hàng nhôm đã
được tín-nhiệm
nhất Việt-Nam

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

NGUYỄN - VĂN - BẦU

Rubler manu-
facturing Co
Factories :
42 bis Phat-Diem
Saigon

Head Office:
160 Trần-hưng-
Đạo Blvd.

Manufactu-
rer of.
Hose, all
types and
sizes

Rubler articles
for industry,
hospitals and
chemical
laboratoire

Sản xuất:
CÁC LOẠI ONG HÚT
VÀ DÂY NƯỚC ĐU CỎ
MỌI LOẠI

Chế tạo:
VẬT DỤNG CÁN-THIỆT CHO
CÁC XƯỞNG CÔNG KỸ NGHỆ
CHO BỆNH-VIÊN-CHO CÁC
NHÀ THUỐC ĐÔNG-TÂY

GIÁO-SƯ

MINH-NGUYỆT

SAIGON

Trên 25 năm đoán số mạng theo nhiều môn khoa-học: Âu và Á-Châu đã nổi danh, được các giới đồng-bào hoan-nginh và công nhận trên các báo mấy năm về trước và hiện nay.

MUỐN BIẾT : Họa, phúc, kiện thưa, gia-đạo, tiền, tình ra sao hãy đến văn-phòng tại số 257 đường Đề-Thám (Dixmude cũ) Saigon gần rạp hát Nguyễn-Văn-Hào.

Cam đoan : Coi không trúng chả nhận tiền.

Tiền coi : Từ 100 \$ sắp lên.

Đặc-biệt giá Bình-Dân : 50 \$ coi 2 năm.

Nhà Tiên-Tri

MINH-NGUYỆT

SAIGON

CHÚ Ý : Ở xa gửi chữ ký tên, tuổi, kèm 100 đ. 7 ngày có nhận được là số. Bưu phiếu : đề : Trần-Chi-Ký 257 Đề-Thám Saigon.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

XUỞNG MÁY

PHAN-THANH-TÔNG

Chuyên sản xuất :

- ✱ MÁY GAO.
- ✱ MÁY CƯA
- ✱ MÁY DỆT.
- ✱ MÁY HỒ TƠ.
- ✱ MÁY CHẢI TƠ.
- ✱ MÁY DẦU BÓNG.
- ✱ MÁY DỆT v.v...

NGOÀI RA, XƯỞNG ĐÃ TỪNG LÀNH CHỮA ĐỦ CÁC LOẠI MÁY MÓC, KÈ CẢ NHỮNG LOẠI PHỨC TẠP, KHÓ KHĂN ĐỀU ĐƯỢC CÁC QUÍ-VỊ THÂN-CHỦ TÍN-NHIỆM

Giám-đốc :

PHAN-THANH-TÔNG

455 Phú-Định

197 Lê-quang-Hiền

CHOLON

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

thật hay.

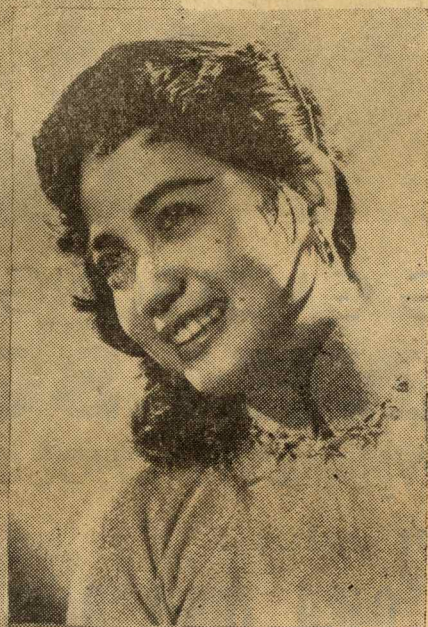
Các nhà thuốc tây
đều có bán.

ẢNH-VIÊN

BÌNH MINH

Cung chúc Tân Xuân

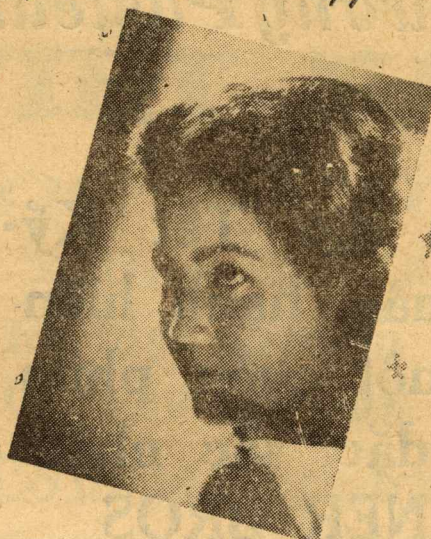
tặng bạn-đọc một trang ảnh đẹp

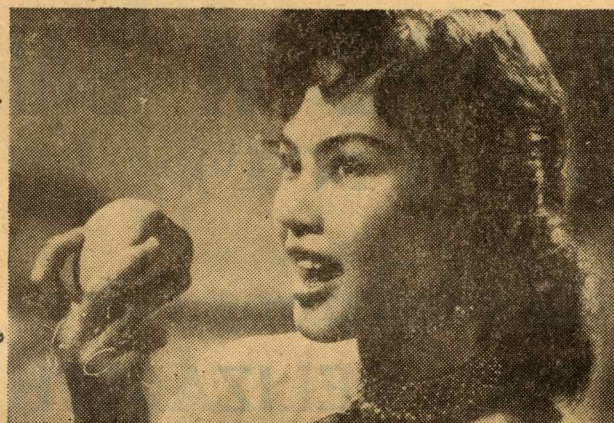
Cs PHI-LOAN

Cs KHÁNH-NGỌC

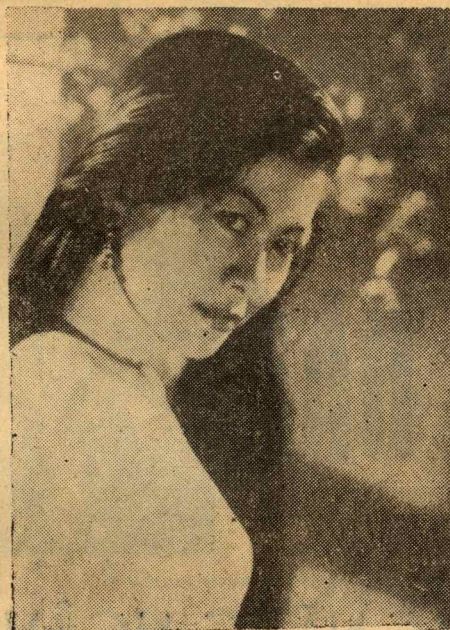
Cs KIỀU-CHÍNH

Cs KIM-VUI

Cs LÊ-HẰNG

Cs HUYỀN-NGA

CL. TRUNG

MỘT MÙA XUÂN QUA, NHƯNG ÁNH SÁNG XUÂN VẪN CÒN LƯU LẠI..

BÌNH-MINH Điện-ảnh

- ẢNH-VIÊN NGHỆ-THUẬT TRẺ-TRUNG, MÀU SẮC TUYỆT-MỸ.
- NƠI GẶP-GỠ CÁC NGHỆ-SĨ MỌI NGÀNH VĂN-NGHỆ.
- NƠI LIÊN-LẠC CÁC BÁO CHÍ, CÁC HÀNG PHIM, CÁC NHÀ THƯƠNG-MÃI, CÔNG KỸ-NGHỆ...

Một địa chỉ được tín nhiệm nhứt trong mọi phạm vi nhiếp điện ảnh và quảng cáo:

Bình - Minh Điện - ảnh

118 bis, đường Bùi-thị-Xuân

Giám - đốc : Lê - Dân

Điện-thoại : 21.924 SAIGON

Phiếu chụp ảnh

BÌNH-MINH

ĐIỆN-ẢNH

118 bis, đường Bùi-Thị-Xuân — SAIGON

Quý bạn giữ phiếu này đến Ảnh viện BÌNH MINH sẽ được tặng một món quà trang nhã trong dịp đầu Xuân Kỷ Hợi.

Thuốc sán lãi

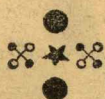
Vermi-Dragon

rất tốt

Các nhà thuốc Tây đều có bán

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

RẠP CHỚP BÓNG **RẠNG - ĐÔNG**
88 đường Pasteur, Saigon

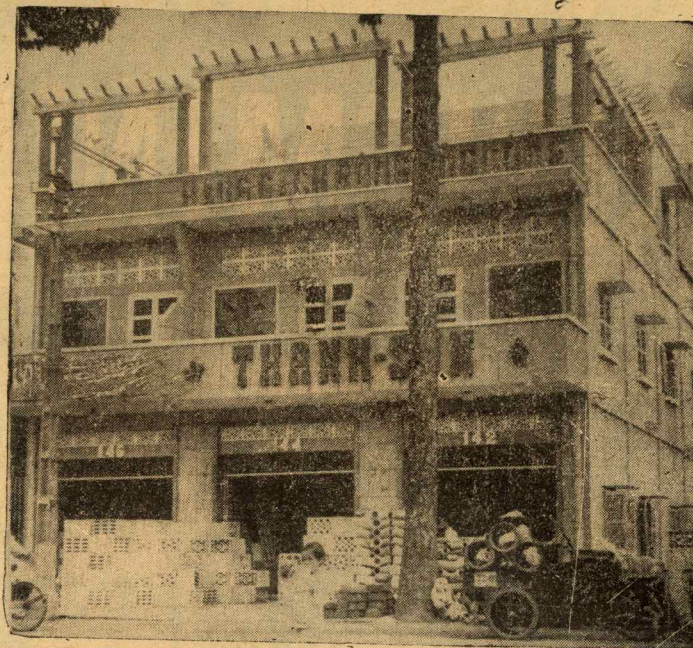

Nhân dịp Tết Kỷ-Hợi, bản
rạp hân hạnh hiến quý khán
giã một cuốn phim màu lộng
lẫy, đặc sắc nhất của hãng
VARNER BROS

THÀNH CÔNG VĨ ĐẠI
(G I E A N T)

với các tài tử thượng thặng:
**JEAME DEAN — ELIZABETH
TAYLOR, — ROCK HUDSON**

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

**HÃNG GẠCH BÔNG
THANH - SƠN**

142-144 Nguyễn-Trãi CHOLON
Chuyên sản xuất :

GẠCH BÔNG, GẠCH TRƠN, GẠCH HOA

CHÚC MỪNG NĂM MỚI

Đông y sĩ **CAO - CÙ**

CHUYÊN TRỊ BỆNH PHONG TÌNH TRÊN 30 NĂM KINH NGHIỆM
113 Hồ-văn-Ngà SAIGON

Cung Chúc Tân Xuân

NGÂN - HẢI

Giám-Đốc : **LÊ-NĂNG-NGÂN**

Chuyên sản xuất các
kiểu ghế rạp hát, và
những đồ bằng kim khí,
ni lông, rất mỹ thuật.

**208, ĐƯỜNG MINH - MẠNG
CHOLON**

Cung Chúc Tân Xuân

★
**PHÒNG
CA
NHẠC
VUI
NHẤT !**
★

**PHÒNG CA NHẠC VUI NHẤT !
MỘT KHUNG CẢNH ĐẸP NHẤT !**

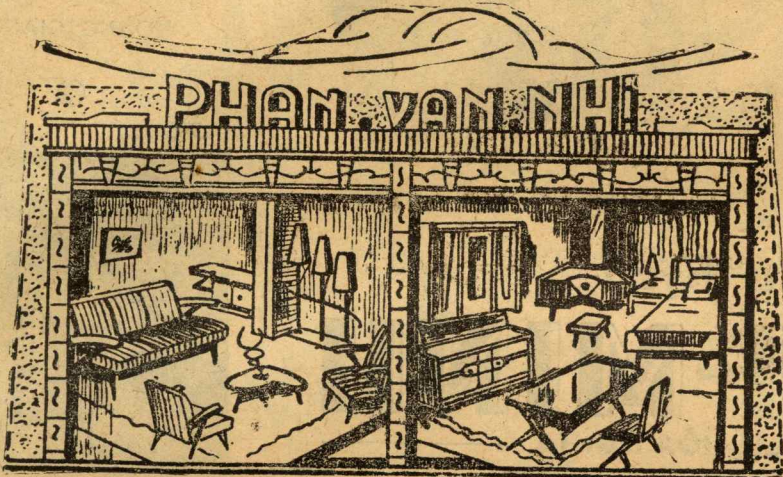
Xin mời quý ngài hãy ghé lại

ĐÚC QUỲNH
19, Cao Thắng SAIGON

Thuộc bột rắc ghẻ **POUDRE SULFAMIDEE DRAGON**
SÁT TRÙNG — MAU LÀNH MẶT. BÁN KHẮP HIỆU THUỐC TÂY

PHAN-VAN-NHI

Văn-phòng : Bán và lãnh làm bàn
ghế, tủ đủ kiểu mới
71 c-73 Đường Hồng-thập-Tự — Saigon

Xưởng-mộc : Làm đủ thứ bàn
ghế bằng máy

105-107 Đường Minh Mạng
Ngã sáu Vườn lài — Cholon

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Cung Chúc Tân Xuân

ĐỨC-SƠN

Chủ-nhân : ĐỖ-THỊ-MAI

CHUYÊN SẢN - XUẤT

NƯỚC MẮM PHÚ - QUỐC

TỔNG PHÁT HÀNH :

173, Nguyễn-duy-Dương
CHOLON

Cung Chúc Tân Xuân

Trường tư thực lớn nhất thủ đô :

VIỆT-NAM

HOC-ĐUỜNG

58, Đặng-Tất SAIGON

- * Kỹ luật nghiêm
- * Giáo sư tận tụy
- * Có nhận nữ sinh nội trú

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhà THỦY - TIẾN

Chủ nhân : TRẦN-QUAN-HUY

Nhà sáng chế đầu tiên chơn dung nổi và tranh nổi bằng lụa vào năm 1948. Chuyên môn làm đèn bông sáp đám cưới.

Cựu giáo viên Hội Họa và Thủ Công tại Sadec.

52 Nguyễn-cư-Trinh

SAIGON

Quán nhậu ngon
nhất thủ đô

TÁM LO

116 ĐƯỜNG NGÔ TÙNG CHÂU
và GÓC CỐNG QUỲNH -
BÙI THỊ XUÂN

Chuyên môn :

NAI - ÉCH - GÀ - RUA

Cung Chúc Tân Xuân

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

LÊ-CÔNG-TÂM

MUA BÁN, SỬA ĐỔI
MÁY CHỮ, MÁY IN, MÁY TOÁN

90 Nguyễn-cư-Trinh

Đ. T. 22.418

— SAIGON —

CATHAY - TRADING

IMPORT - EXPORT

CHUYÊN NHẬP-CĂNG — DẠ - KIM PHẪM - VẬT
Importation spécialisée : Produits métallurgiques.

— Si-măng và khoáng chất không
phải kim-khí (chai, kiến, sành, kiểu)
Ciment-Minerais nom ferreux-porcelaine et verrerie.

« C u n g - C h ú c T â n - X u â n »

Directeur: CAO-THƠI-SƠN
Giám-Đốc

Nº 25 Rue Pasteur : SAIGON
Tél. : 22.334 — 20.860
(Sud VIETNAM)

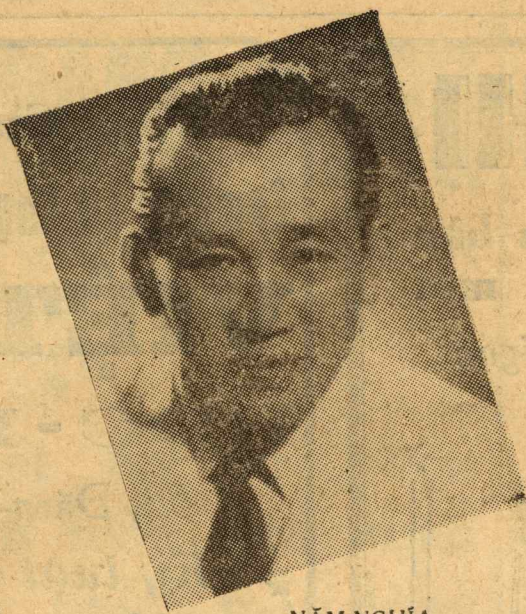
THUỐC KIẾT

ELIXIR ANTICHOLERIQUE DRAGON

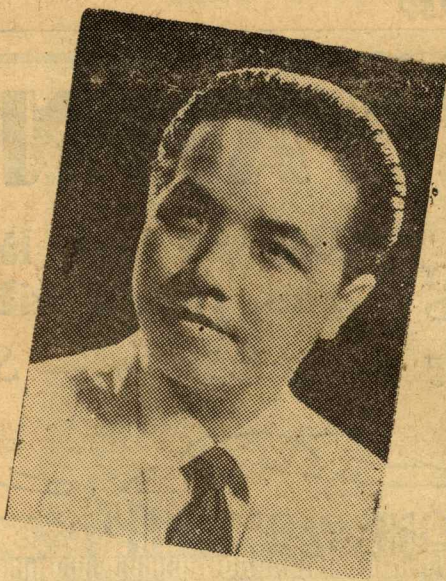
TRỊ KIẾT LÝ RẤT HAY VÀ DỨT CHỨNG ĐAU BỤNG RẤT LẺ. Các nhà thuốc Tây đều có bán.

HUU-PHUOC

NAM-NHIA

UT-TRA-ON

HOANG-GIANG,

BACH-LAN

MINH-TAN

MINH-DIEN

VAN-NHO

Đoàn Ca Kịch THANH-MINH

GIÁM-ĐỐC: LƯU-HÒA-NHĨA

Hân hoan chào
mừng tri kỷ
Thư đồ...

Kính chúc
khán giả bốn
phương 1 năm
hạnh phúc

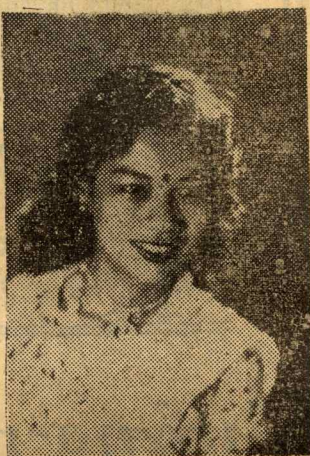

KIM-CUC

Tưng bừng
khai trương
tại rạp

Nguyễn-V-Hào

Dịp xuân Kỷ
Hợi (1959)

THU-BA

VAN-NGA

CHI-HIEU

HUU-THINH

★ Với một sân
khấu hoàn
toàn cải tiến,
luôn luôn nỗ
lực cố gắng
không ngừng
thiết tha xây
dựng kịch
nghệ nước
nhà, phục vụ
khán giả
thân mến.

★ Một sân khấu
kết tinh bằng
hương sắc
của cuộc đời
hợp THI-CA
VŨ - NHẠC
chọn với
những đặc
điểm:

— NGOẠN MỤC,
HUY HOÀNG
về hình thức.
— SÁU SẮC, TẾ
ở nội dung.

★ ĐÂY! Chương trình chọn lọc soạn phẩm đặc sắc nhất của các
soạn giả tên tuổi đề cống hiến khách mộ điệu trong dịp đầu năm:

MỪNG MỘT TẾT.
3 giờ chiều và 9 giờ tối:
Tiếng dội rừng xanh của Bảo Quốc.

MỪNG HAI.
9 giờ sáng: Cung đàn trên
sông lạnh của Thu An và Phong Anh.

3 giờ chiều: Đón em ngày
tuyệt rá của Mai Tiên.

9 giờ tối: Biên thủy nổi sóng
của Ng. Phương.

MỪNG BA.
9 giờ sáng: Người vợ không
bao giờ cười của Phúc Quyền
và Kiên Giang.

3 giờ chiều: Nợ nước của
Bảo Quốc.

9 giờ tối: Đờ Bàn di hận của
Lê Khanh.

MỪNG BỐN.
9 giờ sáng: Cung đàn trên
sông lạnh của Thu An và Phong Anh.

3 giờ chiều: Người thợ rừng

KIM-QUAN

— GÂY CÁN,
KỊCH ĐỘNG về
tinh tiết.

★ Với một lực
lượng Nghệ
sĩ hùng hậu
nhất của
sân khấu
miền Nam:

Ut Trà Ôn,
Năm Nghĩa,
Hữu Phước,
Hoàng Giang,
Minh Tân,
Văn Nga,
Minh Điện,
Chữ Hiếu,
Thành Phát,
Trung Ngón,
Văn Nhỏ, Vinh Sang,
Hữu Thịnh, Ba Nghĩa
và Kim Quan...

— Ut Bạch Lan,
Kim Cúc, Thu Ba,
Hoàng Văn, Hoa Búp
và em Thanh Nga...
Cùng Đoàn Vũ Nữ
Xinh Tươi, Duyên
Dáng...

của Lê Khanh, Thiếu Linh, Mộc
Linh và Ng. Phương

9 giờ tối: Gió gào sa mạc của
Linh Thành

MỪNG NĂM.
3 giờ chiều: Hết trống Văn.
Lâu của Linh Thành.

9 giờ tối: Thần đèn Thủy
Chúa của Vinh Sang

MỪNG SÁU.
3 giờ chiều: Yêu Nữ Thần
của Ngọc Huyền Lan

9 giờ tối: Núi Liều sông Bằng
của Linh Thành.

MỪNG BẢY.
3 giờ chiều: Dưới chân thác
của Linh Thành

9 giờ tối: Tiếng dội rừng
xanh của Bảo Quốc.

MỪNG TÁM.
3 giờ chiều: Bọn rừng năm cũ
của Hà Triều, Hoa Phượng

9 giờ tối: Gió ngược chiều
của Nguyễn Thành Châu

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

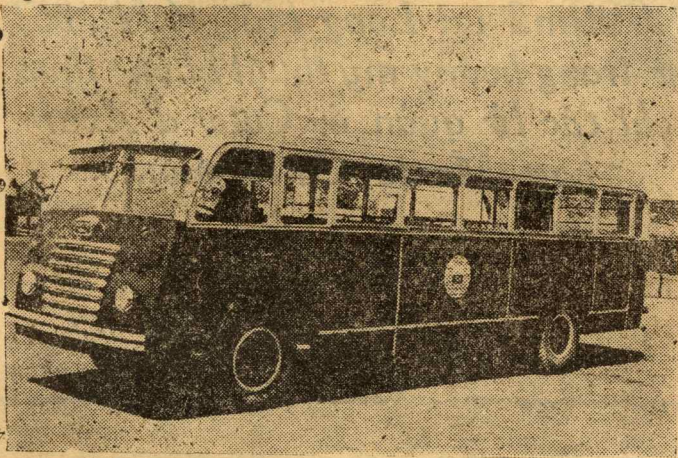
thật hay.

Các nhà thuốc tây
đều có bán.

BUƯỚC TIẾN CỦA CÔNG QUẢN CHUYÊN CHỖ CÔNG CỘNG TẠI ĐÔ THÀNH

THỬ TÌM BIẾT SỰ HOẠT ĐỘNG CỦA... XE AUTOBUS !

Điều tra phóng sự của H. T.

Một trong những chiếc xe AUTOBUS mới, do công quản đóng xong và đã cho chạy

Nội bộ của ngành ô-tô-buýt

Từ ngày Công ty nhượng Pháp C.F.T.I. giao độc quyền ô-tô-buýt: trả lại Chánh phủ Việt-Nam Cộng Hòa, thì một cuộc hoạt động mới mẽ bắt đầu thay thế, một chuyên hướng đặc biệt đã cứu vãn ngành ô-tô-buýt mà trước kia hầu như bị lâm vào bế tắc. Ngành ô-tô-buýt được đặt dưới hình thức "Công Quản chuyên chở công cộng tại Đô thành". Nhiệm kỳ của cơ quan này tạm định là 6 tháng. Sau đó (1-7-58) Ngô Tổng Thống lại cho lệnh được tiếp tục hoạt động và duy trì dưới hình thức Công Quản có tư cách pháp nhân về tài chính tự trị.

Tài sản của Công Ty Pháp C.F.T.I. giao lại Chánh Phủ gồm có:

- 104 chiếc ô-tô-buýt.
- Một số đồ phụ tùng Renault.
- Máy móc ở cơ xưởng Gò Vấp.
- Cơ sở của Công Ty lập trên đất Công Cộng Đô-Thành gồm có ga Diên-Hồng và Trạm Diên-Hồng.

Để tiếp tục khai thác, Công Ty L.F.T.I.

a) Chuyển giao tất cả nhân viên giúp việc cho Công Ty đến ngày 31-12-57 với tất cả quyền lợi đã hưởng.

b) Cho thuê trong 6 tháng (từ 1-1-58) cơ sở sau đây dùng làm văn phòng, nơi để xe, sửa xe và kho chứa đồ phụ tùng:

— Văn phòng số 138 đường Hai Bà Trưng.

— Xưởng tu bổ Cầu Kho.

— Chỗ để xe ở Trần Hưng Đạo.

Xưởng đóng và sơn thùng xe ở Gò Vấp.

c) Nhượng những đồ phụ tùng cần thiết cho việc sửa chữa các xe.

d) Giúp phương tiện để việc khai thác được tiếp tục.

Vì các cơ sở ở rải rác không tiện cho việc kiểm soát, hơn nữa Công ty C.F.T.I. chỉ cho thuê cơ sở cũ của công ty trong thời hạn 6 tháng mà thôi nên Công Quản phải tìm một nơi riêng biệt để tập trung các cơ sở về đó.

Công Quản đã thuê của Hãng Shell cơ xưởng Phú Mỹ này hồi tháng 3 năm 1958 và đã dọn tất cả cơ sở về đầu tháng 7 năm 1958 sau khi đã hoàn tất những công việc cần thiết (như làm đường, làm sân để xe, làm cầu dàu, dựng thêm trại, đem các máy móc ở Gò Vấp về v.v.) Trong số đó để dĩ nhiên công nhân cũng được chuyển giao, với con số

ngọt 700 người, và đến đầu tháng 11 năm 1958 số công nhân và nhân viên lên tới ngọt 900 người.

(Sự tăng nhân số có lẽ là một sự kiện bất buộc, vì Công Quản phải đảm nhiệm công việc sửa máy xe mà trước kia giao cho hãng O.E.I.C phụ trách).

Hiện nay trẻ trung tâm khai thác đặt tại Công Trường Diên Hồng, tất cả cơ sở của công quản đều tập trung tại Phú Mỹ. Tất cả hành chính và tài chính đều do một viên quản đốc đảm nhiệm, sau đó đến một bút toán viên chuyên làm theo thủ tục thường mồi và kỹ nghệ theo luật lệ được ban hành. Và sau hết là ban. kiểm soát gồm có một chủ tịch và hai ủy viên.

Ủy viên kiểm soát này có đầy đủ quyền hành theo dõi và xem xét sổ sách giấy tờ, tài liệu nếu thấy rằng cần thiết.

Gần đây, hẳn một số đông dân ở đô thành hẳn còn nhiều thắc mắc về giờ xe chạy ? ! ? ! Chúng tôi nêu ra đây mong giúp phần nào trong việc đợi chờ.

Đường Cholon có 19 xe chạy cách khoảng nhau 3 phút.

Bình Tây có 16 xe, Gò Vấp có 6 xe, Phú Mỹ 5 xe, và Tân Thuận 5 xe, tất cả chạy cách khoảng từ 7-10 phút.

Hoạt động của ngành ô-tô-buýt

Ta cũng dự biết rằng Công Ty C.F.T.I. giao cho Công Quản những ô-tô-buýt hầu hết là cũ. Muốn chạy được bền vững, việc đầu tiên phải tu bổ, sửa chữa đồng thùng xe đó là không nói đến việc thay máy mới v.v..

Trừ ngày chưa nhận mỗi tuần và ngày lễ, hằng ngày có đến 7, 8 chiếc xe vào tu bổ sau khi chạy được 2.000 cây số. Trong trại tu bổ có những toán người, vô dầu mỡ, cân bánh xe. Đây chỉ những chiếc ô-tô-buýt hư xoàng, chứ hư nặng lại phải đem vào xưởng Phú-Mỹ, vì nơi đây chuyên cung cấp những xe chạy lẹ, đồng thời cố gắng sửa chữa xe hư.

Những xe chạy quá 100.000 cây số phải thay máy mới, mà khổ nỗi là xe của công ty phần nhiều chạy quá mức 100.000 cây số. Tình trạng này đã đem lại nhiều khó khăn cho Công Quản.

Sau khi lưu hành đến chiều tối tất cả ô-tô-buýt đều tập trung tại Phú Mỹ, ở đây có những toán phụ trách dò dầu, hoặc ét xăng cho đầy, châm dầu vào máy, thử lại vô ruột vì

Ở đô thành có trên 100 xe Autobus, Trước kia, người đi xe Autobus bị nhiều nỗi bức mình. Nhưng kể từ ngày Công ty chuyên chở Pháp, được gọi tắt là C.F.T.I., nhượng lại độc quyền ô-tô-buýt cho chánh phủ thì quyền lợi người đi bộ đã được đáp xe ô-tô-buýt mới được đảm bảo một phần nào!

Ngành Autobus hoạt động ra sao? Đó là một câu hỏi mà mọi người đều muốn biết. Và đây là bài điều tra phóng sự của bạn HOÀI THANH.

L. T. S.

ta biết xe ô-tô-buýt nặng nề lắm. Nhưng không phải thế là thôi đâu, còn phải quét dọn cho sạch sẽ để sáng hôm sau, trước khi các xe tung lên van ngã đường Đô thị, toàn làm phiền sáng còn phải cho nổ máy, đổ nước, bơm thuốc khử độc và sát trùng trong các xe.

Một mặt sửa chữa khác bằng đồng thùng, ghế ngồi v.v... Trong 10 tháng qua, Công Quản đã phải sơn và sửa lại có hơn 90 thùng xe, không kể thay máy móc.

Hoạt động của nhân viên ô-tô-buýt

Khi tiếp thu, số nhân viên chỉ được lối 657 người, nhưng thời gian qua, việc tu bổ của Công Quản đã tăng nhân viên đến con số 878 người. Một lẽ dễ hiểu là xe tăng thì tài xế, bán vé và thợ cũng tăng. Nhân viên đông đến thế nhưng tinh thần làm việc rất chặt chẽ năng hậu.

Với mục đích nâng đỡ đời sống công nhân, Công Quản đã không ngần ngại khi tăng lương căn bản lên 10% cho nhân viên lưu động (bán vé, kiểm soát và tài xế) hưởng phụ cấp bởi sách mỗi ngày có đến 15 đồng.

Từ ngày 1-4-1958, đã thiết lập phụ cấp tương lệ năng xuất 10 đồng ngày làm việc cho toàn thể nhân viên. Và lối 4 tháng sau, Công Quản cho công nhân hưởng thêm một món tiền phụ trợ phụ cấp gia đình. Và sau rốt, một điều đáng ghi nhớ cho anh em công nhân là được ưu đãi đặc biệt như mượn tiền trả dài hạn, trợ cấp thuốc men khi bệnh hoạn, có nước trà nóng khi làm việc, và được bác sĩ khám bệnh khi phải trả tiền lúc ốm đau túng thiếu.

Hơn thế nữa, anh em công nhân ô-tô-buýt còn được một sự huấn luyện với những bài công dân giáo dục chuyên môn, và học tập đang được nghiên cứu, sẽ đem ra thi hành một ngày rất gần đây. Giúp đỡ cho anh em công nhân một tinh thần học hỏi cũng là điều làm mấy trăm tâm hồn mãn nguyện.

Tuy thế, song song với việc huấn luyện nhân viên, Công Quản đã nghĩ đến sự cải thiện đời sống công nhân bằng cách lập quỹ tương trợ, mở hợp tác xã tiêu thụ, quán ăn trưa. Và đặc biệt hơn hết vẫn là một hội trường cho anh em đến đó học tập, trao đổi ý kiến xem báo, đọc sách để trao đổi văn hóa.

Một chương trình cải tiến ngành ô-tô-buýt

Với phương diện tự túc, dù phải gặp nhiều khó khăn, nhưng Công Quản vẫn cố gắng và cố gắng không ngừng lo thêm đầy đủ phụ tùng để ứng phó nhu cầu ô-tô-buýt, mua thêm xe mới hầu thay thế những chiếc xe quá cũ kỹ lâu đời. Việc thực hành với 2 triệu đồng phụ tùng và 10 sườn xe.

Một nguồn tin riêng cho biết, công quản đã đóng xong 7 chiếc xe thật tinh hảo, trong số 10 chiếc sườn xe mua được, 7 chiếc sẽ cho chạy ngay và 3 chiếc kia sẽ cho chạy vào tháng Giêng năm 1959 và liệu tiếp bằng tháng có thể sản xuất được 3 chiếc. Thế là người dân đi bộ ở đô thành và nhà h

khách trung thành của ô-tô-buýt có dịp đặt chân lên xe mới. Tuy vậy, trước phương tiện tự túc, nên Công Quản chỉ có thể thay thế những chiếc xe quá tồi tàn thôi, chứ chưa thể tăng cường một cách mau chóng số xe và mở thêm đường. Nhưng dù sao Công quản cũng đang lo làm ăn lớn bằng cách mượn một số tiền để sắm thêm 100 ô-tô-buýt với những niềm mong muốn tăng cường số xe chạy trên những đường hiện có để giải quyết nạn thiếu xe trong giờ tan sở và đi làm. Sau nữa là mở thêm nhiều đường ô-tô-buýt trong Đô thành, để dân chúng Đô thành ở đâu vào đây đủ phương diện lưu thông. Thế là đỡ khổ cho dân nghèo!

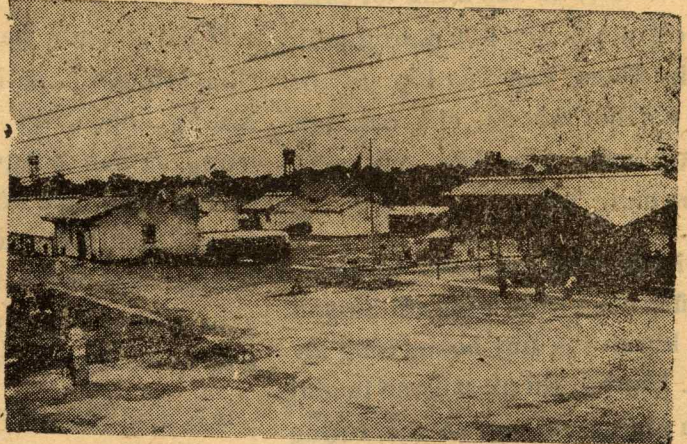
Với 3 đồng bạc là cùng, người ta có thể đi một quãng đường rất xa. Thêm một sự kiện có thể nói là mới mẻ nhất. Công quản đã mở đường Saigon Tân Thuận vào tháng chạp năm nay, để qua tháng giêng 1959 sẽ mở Saigon — Tân-sơn-Nhứt, và Saigon — Xóm Củi. Thế là ô-tô-buýt sẽ chạy ra ngoại ô Đô thành, đến các tỉnh

kế cận như Lái-Thieu, Búng, Thủ Đức, Hóc-Môn, Cần-Giục, Chợ Đệm, Bình-Chánh, Gò-Đen v.v. Dân chúng ở các vùng trên hãy chuẩn bị ngay là vừa.

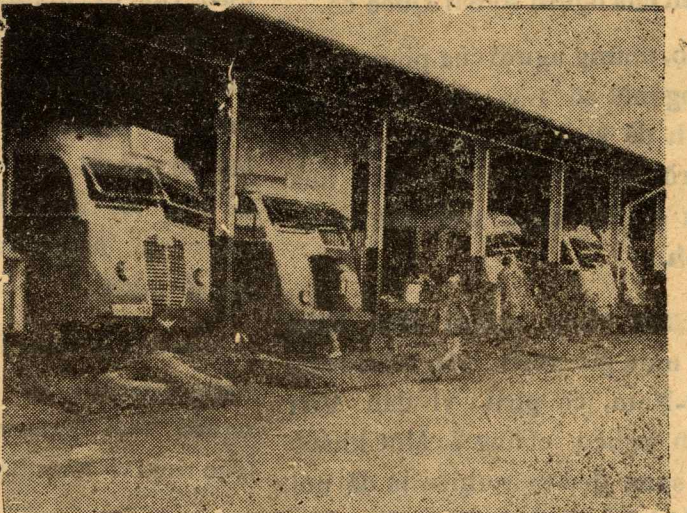
Sau cùng, chúng tôi có thể chuyên đạt đến dân chúng ở Đô thành và các miền lân cận đang ham chuộng ô-tô-buýt và dùng ô-tô-buýt làm phương tiện chuyên vận, một nguyện vọng tha thiết của Công Quản là lành mạnh hóa và đặt bước tiến chắc chắn để mở một kỷ nguyên cứu vãn ngành ô-tô-buýt mà trước kia dưới thời thực phong lâm vào cảnh bế tắc suy sụp.

Tin rằng dưới sự điều khiển Công Quản của ông Quản Đốc Cung-Giơ Hưng nhờ sự năng nổ của các cơ quan chính quyền, và tinh thần cao cả của các tầng lớp nhân viên, hợp cùng sự cộng tác chặt chẽ của T.L. Đ.L.C, trước chế ủng hộ của dân chúng, báo chí trong Đô thành, ngành ô-tô-buýt đang bước lên một con đường sáng, tiến bộ một cách chắc chắn.

NGÀNH CÔNG QUẢN CHUYÊN CHỖ NGÀY NAY

Cơ sở Công quản tập trung tại Phú Mỹ

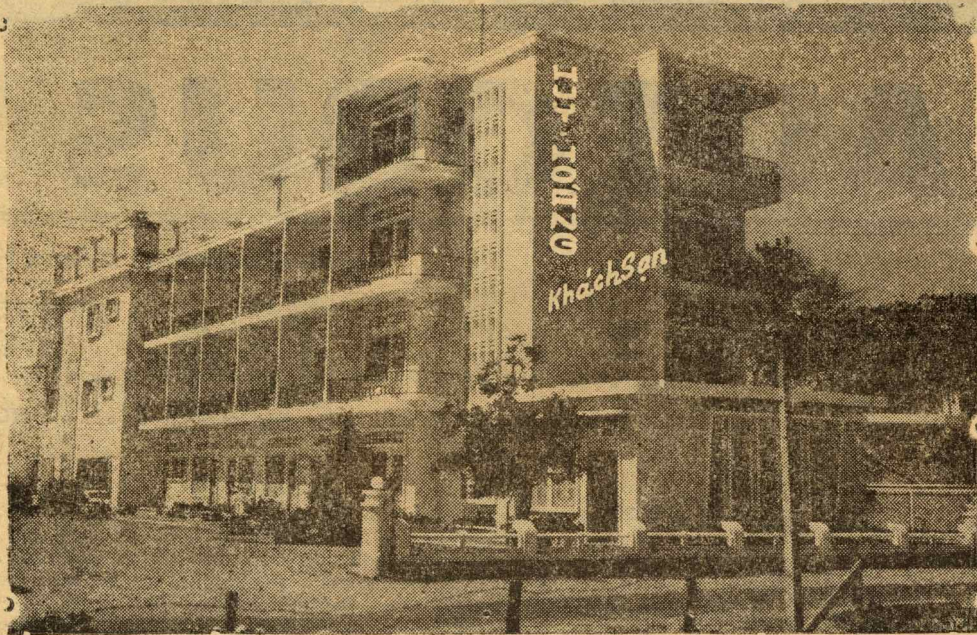
Xưởng sửa chữa xe AUTOBUS tại Phú Mỹ

CEFAMID

trị dứt BAN NÓNG và bỏ sức nhờ nhiều sinh tố C.

Các nhà thuốc Tây đều có bán

THỬ TÌM HIỂU NGÀNH KHAI THÁC : LỮ QUÁN VÀ KHÁCH SẠN Ở VIỆT - NAM

Khách sạn « Huy Hoàng » xây cất chừng 2.000m² trên thửa đất 4.000m² tại Long Hải V.N., với sự trang hoàng mỹ thuật không thua chi các lữ quán ở Côte d'Azur hay Monte Carlo v.v...

Khách sạn ở Việt Nam có những đặc điểm gì ?

Người ta đã phân vân đặt câu ấy ! Mà thật thế, nhìn qua những đồ thành tráng lệ của Ngoại Quốc phơi bày bao nhiêu hào hoa bóng nhoáng của những cao lâu, lầu quán, khách sạn làm sao không thẹn khi nhìn lại những cái thấp kém lụp sụp của xứ sở mình !

Ở đây, kẻ viết bầy này không dám đem so sánh một nước hậu tiến với một xứ văn minh tột cùng mà chỉ muốn nêu lên những khía cạnh không đẹp của lớp người đầu cơ thời thế để chà đạp lên guồng máy tiến hóa của một nước đang lên.

Đi một vòng qua phố phường, ai cũng công nhận rằng đất Saigon lắm khách sạn huy hoàng lộng lẫy lắm. Nhưng khi đi sâu vào ta mới hiểu những cái đẹp có thể tượng trưng ấy đều dưới bàn tay điều khiển của người Ngoại Quốc cả.

Họ, những người của phương xa mang một số tiền vào đất nước mình để kinh doanh sự nghiệp, để rồi họ trở thành những nhà giàu có tột cùng trên đất nước mình.

Người Pháp, người Huê Kiêu làm mưa gió nhiều trên thị trường Việt-Nam, có phải vì dân Việt mình nghèo chăng ? Một khách sạn sang đẹp bao nhiêu là đã nói với khách tứ phương trên khắp

Tại Việt-Nam có rất nhiều... lữ quán. Nhưng lữ-quán sang trọng, có màu sắc Quốc Tế đều nằm trong tay Ngoại Kiều. Người Việt Nam ta chỉ... làm chủ... phòng ngủ mà thôi ! Phòng ngủ của người Việt, phần nhiều không được sửa sang, trang hoàng, vì trước kia, khi khai thác ngành này, phần nhiều chủ phòng đều nhằm mục đích chứa chấp các ả giang hồ, làm nơi bán dâm, hành lạc. Vì thế, người sang trọng có đạo đức, ít dám léo hánh đến phòng ngủ người Việt. Nhưng đó chỉ là chuyện của ngày qua.

Hiện nay, người Việt Nam ta đang chen vai thích cánh với Ngoại Kiều bất cứ mọi ngành, nên ngành khai thác lữ quán thì... đã không kém mà còn có phần hơn là khác !

Dưới đây chúng tôi xin giới thiệu một LỮ QUÁN điển hình do người Việt Nam làm Giám Đốc.

L.T.S.

neò đường thể giới cái trình độ tiến hóa của xứ ấy đến đấy !

Ở đây, Saigon hay những bãi bễ Nha-Trang, Long-Hải, Cáp v.v... Những khách sạn có thể tượng trưng là bao ? Ngoài ra còn lại những ngôi nhà bẽ tha cầu thả. Họ chỉ biết tìm nguồn lợi một cách không dừng đắn bằng mọi sự che giấu những trụy lạc, dung túng : « tứ đồ tượng ».

Cái lịch sử của đất nước đã bước sang một giai đoạn mới mẻ theo cái ấy người ta tin tưởng về tiền đồ Tổ quốc cũng như tin tưởng những ngôi khách sạn mới mà người Việt Nam tự tạo lập lên để thi đua với ngoại quốc để dành lại nguồn lợi lớn lao cho đất nước, đáng tượng trưng cho xứ sở mình.

Mới đây ở Long Hải, khách sạn « Huy Hoàng » đã làm hãnh diện người Việt Nam với một kiến trúc tinh vi lộng lẫy.

Nằm giữa một khu đất rộng

chừng 4000m², người ta tìm trong ấy một bầu không khí khoáng đạt, một trang hoàng đẹp để không kém chi những khách sạn sang trọng trên Thế Giới.

Du khách đến Long Hải khi biết rõ lữ quán Huy Hoàng do người Việt Nam xây cất đều không giấu được sự hân hoan. Khách bốn phương ghé về đây, đã nhìn nhận được những gì mà mình mong muốn bấy lâu.

Khách sạn « Huy Hoàng » xây cất chừng 2000 thước vuông trên thửa đất 4000 thước, với sự trang hoàng mỹ thuật không thua chi các lữ quán ở Côte d'Azur hay Monte Carlo v.v...

Nghe đầu ông Trần Sĩ Nghị là một nhà thầu khoán tên tuổi tại Thủ Đức, đã tự đứng chỉ huy sự xây cất và coi sóc khách sạn, có nhiều kinh nghiệm trong cuộc tranh thương, ông đã thu thập được một kết quả rõ ràng.

Người viết bài này không có ý

quảng cáo một cá nhân nào, chỉ muốn nói trung thành cái ý mình cũng như cái cảm tình đặc biệt về sự cần tiến, cạnh tranh trên thương trường của người Việt.

Rồi đây tiếp theo khách sạn Huy Hoàng, chúng tôi mong muốn sẽ có những khách sạn mới mẻ nữa mọc lên trên khắp miền Tự Do.

Người của bốn phương có ghé về, họ đều ngạc nhiên trước bước tiến vô chừng của một nước đã trải qua bao nhiêu thử thách.

Riêng về người Việt không còn tủi thẹn khi thấy ánh sáng bên ngoài át mất cả mảnh đất thân yêu này.

Và mỗi người khách khi dừng bước lang du tại non nước mến yêu trong ít hôm, đến lúc phi cơ rời xứ này sẽ sung sướng, hãnh diện thấy nhãn hiệu lữ quán của người Việt Nam ta dán vào va ly của họ.

TUẤN THANH

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

thật hay.

Các nhà thuốc tây đều có bán.

Trong năm 1958 nền giáo dục quốc gia có nhiều cải cách quan trọng và nổi bật hơn hết là vấn đề cải tổ chương trình trung học.

Theo bản tổng kết hoạt động của Bộ Quốc gia giáo dục, số trường từ cấp tiểu học lên đến đại học cũ g như số học sinh và sinh viên đều tăng thấy rõ. Ngoài ra trong một phiên hội họp báo chí gần đây, ông Bộ Trưởng có cho biết là Bộ dự trù sang năm 1959, sẽ xây cất thêm nhiều trường sở để thu nạp thêm học sinh và đồng thời tìm cách cải thiện đời sống của giáo chức, nhất là cấp tiểu và trung học.

Những kết quả đã thu hoạch được cũng như những sự hứa hẹn tốt đẹp của ông Bộ Trưởng trong công cuộc kiện toàn nền giáo dục quốc gia, đã khiến phụ huynh học sinh và học sinh phấn khởi và tin tưởng vào tương lai của con em hoặc của chính mình.

Trong bài này, chúng tôi xin thời dài giọng nhắc lại những chi tiết đã thực hiện trong ngành giáo dục. Chúng tôi chỉ muốn một lần nữa, đặt lại vai trò quan trọng của giới phụ huynh đối với vấn đề học tập của con em. Vì quan điểm của đại đa số đồng bào phụ huynh học sinh cũng liên hệ và chịu trách nhiệm trực tiếp trước sự học vấn của con em, chứ không như trước kia, hoàn toàn phó thác con em cho nhà trường muốn dạy dỗ, hướng dẫn thế nào cũng được.

Cần một sự đoàn kết chặt chẽ giữa học đường và gia đình

Với phương pháp giáo dục cũ, nhà trường chỉ có nhiệm vụ dạy cho học sinh đầy đủ chương trình để đến kỳ ứng thí được kết quả hầu nhà trường và giáo sư được tiếng tốt còn học sinh có đầy đủ khôn ngoan, lịch duyệt, kinh

VAI TRÒ CỦA PHỤ HUYNH HỌC SINH ĐỐI VỚI NỀN QUỐC GIA GIÁO DỤC VÀ ĐỜI SỐNG TINH THẦN VẬT CHẤT CỦA HỌC SINH

của NGUYỄN-XUÂN (phụ huynh học sinh)

nghiệm ra đời hay không thì không biết đến.

Chính phương pháp ấy đã tạo cho học sinh và gia đình học sinh những định kiến sai lầm về sự học: học để cầu danh, cầu lợi riêng cho bản thân hoặc riêng cho gia đình, cái mãnh bằng do đó làm cản trở của việc sách đèn.

Người học trò của thời quá khứ, vì vậy chỉ sống trong vòng lần quanh gia đình và danh lợi, chưa đem hết khả năng học thức của mình ra phục vụ xã hội một cách thiết thực.

Giờ đây ngọn gió cách mạng đã thổi đi phần nào những tư tưởng chật hẹp lỗi thời ấy. Mọi người đều nhận định: người học trò dưới chế độ dân chủ, lấy xã hội và nhân dân làm đối tượng, cần phải học hỏi và tiến bộ hơn. Học tập vì không còn mục đích «vinh thân phì gia» mà học để đem lợi ích về cho quốc gia, dân tộc. Và người học trò nhất định không thể học theo lối từ chương để trả bài cho thầy, trả lời trước Giám khảo mà phải học thực tế, hòa hợp lý thuyết. Phương pháp học thực tế ấy, học đường phải nhờ đến gia đình tức là các bậc phụ huynh học sinh vậy.

Sự liên kết mật thiết giữa học đường và gia đình ngoài ra còn tạo thêm nhiều điều kiện thuận tiện cho sự giáo dục thiếu niên học sinh về mặt đạo đức. Các cuộc tiếp xúc thường xuyên giữa đôi bên sẽ nảy ra sáng kiến và kinh nghiệm quý báu áp dụng vào chương trình giáo khoa kịp thời cung ứng cho các sự cầu tiến của học sinh.

Phụ Huynh Học sinh có thể nói là giới có vấn đề nghiêm của học đường. Phụ Huynh học tập với học đường trên tất cả phương diện, bất chấp thời gian và hoàn cảnh, lúc nào cũng sẵn sàng và tha thiết góp sức với học đường, với nhà cầm quyền giáo dục, xây dựng cho thanh thiếu niên học sinh, con em của mình cũng như con em của toàn thể đồng bào, một tương lai sáng lạn huy hoàng. Tương lai của thanh thiếu niên ấy chính là tương lai của nước nhà mà Dân tộc chờ đợi.

Hoạt động của các Hội Phụ Huynh học sinh

Theo đà tiến hóa và nhu cầu phục vụ phụ huynh học sinh một số các trường công và tư tại thủ đô và các tỉnh Nam và Trung phần đã kết hợp thành tổ chức hợp pháp dưới danh hiệu là Hội Phụ huynh Học sinh.

Tổ chức này có mục đích thiết thực: Tiếp tay với giới hữu trách giáo dục, hợp tác

chặt chẽ và chọn thành cùng các nhà lãnh đạo học đường để:

— Phát triển nền giáo dục Quốc gia.

— Cải tiến sự học tập của học sinh.

— Cải thiện đời sống tinh thần và vật chất của học sinh.

Thời gian gần đây có nhiều Hội Phụ huynh Học sinh đã hoạt động mạnh mẽ đem lại nhiều lợi ích thiết thực rất được các giới Phụ huynh học sinh và chính quyền chú ý và tán thành.

Trong số các Hội hoạt động lâu nay ở thủ đô nổi bật hơn hết là Hội Phụ Huynh Học sinh trường Trung học Trương Vĩnh Ký. Hội Trưởng là ông Đinh Văn Khai.

Qua tin tức báo chí cũng như những lời truyền miệng của giới học sinh và các giới liên hệ ngành giáo dục, Hội Phụ Huynh Học sinh trường Trung học Trương Vĩnh Ký đã hằng chăm sóc đến việc học tập và đời sống của trên 3.000 học sinh của nhà trường.

Năm vừa qua, nghe đâu chính Hội này đã tích cực yêu cầu Bộ Quốc gia giáo dục cho học sinh các lớp đệ tứ trường công được đương nhiên lên lớp đệ tam khỏi phải dự kỳ thi tu ền như hồi niên khóa 1957-1958. Đồng thời với lời yêu cầu nói trên, Hội cũng đã yêu cầu nhà cầm quyền giáo dục

mở thêm trường công, mở rộng các lớp, nhất là các lớp đệ thất và đệ tam trung học hầu thu nhận thêm học sinh trường tư vào học.

Và nghe đâu cũng chính Hội Phụ Huynh Học sinh trường trung học Trương Vĩnh Ký đã đưa đề nghị lên Bộ Trưởng Bộ Quốc gia giáo dục xin mở rộng thành phần Hội Đồng Kỷ Luật các trường công có sự tham gia của đại diện phụ huynh Học sinh và học sinh, nhằm mục đích dân chủ hóa một bộ phận nắm giữ vận mạng học sinh lỡ khi lỗi lầm mà thời trước kia bị mang tiếng là quá khắt khe có khi đến độ đoán.

Đề nghị này được chấp thuận hay không, chúng ta chưa được biết, nhưng ở đây ta công nhận rằng Hội Phụ huynh Học sinh Trương Vĩnh Ký làm một việc hợp với nguyện vọng chung của phụ huynh học sinh trường công và đáng khen là ở điểm đó.

Song song với các việc làm bảo vệ quyền lợi chánh đáng của học sinh, Hội phụ Huynh Học sinh trường trung học Trương Vĩnh Ký cũng đã lo lắng giúp đỡ cho học sinh, nhất là học sinh nghèo. Trong niên học 1957—1958, Hội đã trợ cấp nhiều học bổng và nghe tin đồn phong phanh thì niên học này, nhờ kết quả tài chánh tốt đẹp nhờ cuộc xổ số Tombola do hội tổ chức, Hội sẽ tăng gia số học bổng lên gấp đôi hoặc hơn gấp bội cũng không chừng.

Viết bài này và đưa ra một vài hình ảnh tốt đẹp về sự hoạt động của một số Hội Phụ Huynh Học sinh, như Hội Phụ Huynh học sinh trường Trung học Trương Vĩnh Ký chẳng hạn, chúng tôi không có ý muốn gì hơn là đưa ra ít nhiều gương mẫu để rút kinh nghiệm

chung cho các Hội Phụ Huynh Học sinh hầu chuẩn bị chương trình hoạt động trong năm tới sao cho phù hợp và thiết thực với nhu cầu cấp bách của học sinh.

Vai trò quan trọng đã thấy rõ và được nhìn nhận một cách đúng đắn, giờ đây các Hội Phụ Huynh Học sinh chỉ còn có việc thực hiện đường lối và chương trình phục vụ cho đến mục đích mong mỏi.

Cuối cùng, điều mong muốn của đa số phụ huynh học sinh là rồi đây các Hội Phụ Huynh Học sinh trên toàn quốc sẽ kết hợp nhau lại trong một Tổng Hội Phụ Huynh Học sinh Việt-Nam để cùng thống nhất ý chí thúc đẩy phong trào phục vụ tiến đến mục «triệt để»!

Tại thủ đô thì Hội phụ huynh Học sinh Trương Vĩnh Ký, còn tại miền tây thì Hội Phụ Huynh học sinh Phong Dinh Liên tỉnh miền Tây-Hội Phụ Huynh Học sinh miền Tây này tiếng đồn cũng đã có thành tích phục vụ học sinh.

Các Hội ở Trung phần và Cao Nguyên Trung phần thì vì ở quá xa và thiếu liên lạc với báo chí thủ đô, nên chúng tôi chưa rõ được hoạt động của các hội ấy.

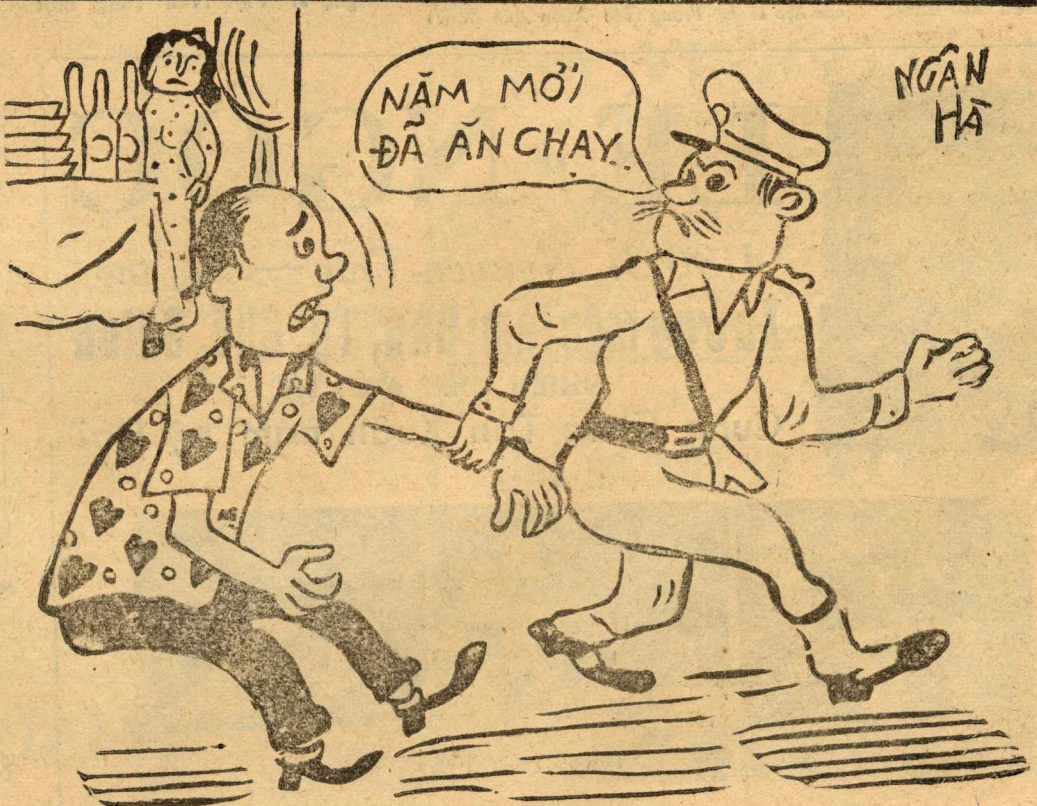
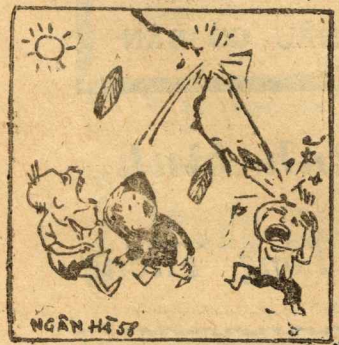
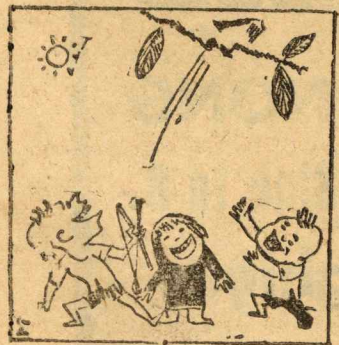
Về các Hội phụ huynh học sinh các trường tư thục, chúng tôi nghe thành lập cũng đã khá nhiều, nhưng trong hiện tại, trường tư gặp khó khăn, các hội chưa gặp được hoàn cảnh thuận lợi nên sự hoạt động còn âm thầm âm ỉ chứ không phải là không có.

Một số các Hội các trường tiểu học công lập cũng hợp tác chặt chẽ với Ban giám đốc trường trong việc dạy dỗ và hướng dẫn con em, nhưng vì phạm vi nhỏ hẹp nên «tiếng động» không vang ra ngoài mấy.

Triển vọng của các Hội Phụ Huynh Học sinh

Nhìn vào quá khứ, với thành tích hoạt động của các Hội tiền phong đã gây được tín nhiệm trong đồng bào, ta có thể hy vọng: Sang năm tới, vai trò của phụ huynh học sinh sẽ càng được nêu cao với những đường lối phục vụ tích cực hơn nữa đối với nền giáo dục quốc gia và đời sống tinh thần cũng như vật chất của học sinh.

Ngày Xuân đi bán...

CAO-BÔI (tức cảnh):

Tiền ần không có nữa rồi, Ngày Xuân vào bóp mà ngồi cho xong.

Thuốc sán lãi

Vermi-Dragon

rất tốt

Các nhà thuốc Tây đều có bán

NỀN HỘI - HỌA

VIỆT - NAM

HIỆN - ĐẠI

SẼ ĐI VỀ ĐÂU ?

Nghệ-thuật hội họa với một dân tộc là phần ảnh của tâm hồn, phong tục « dân tộc tính » của xứ sở đó.

Một dân tộc có một tâm hồn phong phú, giàu sáng kiến, nhìn vào bức họa, ta sẽ hình dung được ngay. Nói thế không phải chúng tôi chỉ chú trọng về nội dung, nhưng về cả hình thức của hội họa nữa.

Việt Nam ta, một dân tộc với lịch sử hội họa sơ khởi, đã cho ta hình dung được những gì trong giai đoạn hiện tại ? Nhìn vào các cuộc triển lãm họa phẩm ở ? Không ! Muốn nhận định rõ giá trị nghệ thuật của nền hội họa trong giai đoạn này, trước hết ta phải tìm hiểu quá trình tiến hoá của nó từ nguyên thủy cho đến ngày nay.

Đi ngược đồng thời gian ta thấy nền hội họa nước nhà chỉ được phát triển, sống mạnh từ mấy mươi năm trở lại đây mà thôi. Còn trước kia nghệ thuật của ta chẳng có gì đáng kể, từ những nét

họa theo tranh Tàu và nghệ khắc ố xà cừ : đó không thể gọi đúng nghĩa là hội họa được. Từ khi trường Mỹ Thuật Hà Nội được thành lập, thì cái ý thức nghệ-thuật dần dần ăn sâu vào đầu óc người Việt Nam. Trong thời gian mấy mươi năm, trường Mỹ Thuật Hà Nội đã đào tạo được lắm anh tài, nhưng thật ra, nó cũng chẳng được phổ biến lắm.

Khởi lửa trên đất nước đã làm cho đứa con sơ sinh ấy vừa chào đời, lại phải yếu đuối, mỗi môn cơ hồ muốn chết yểu.

Cho đến khi nước

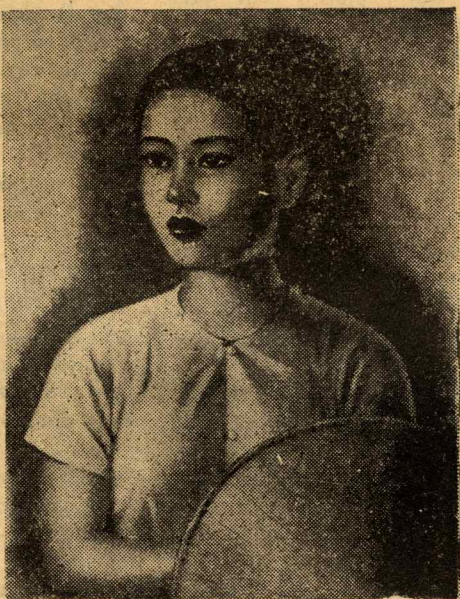
Nói đến hội họa, người ta liền tưởng ngay đến những cuộc triển lãm họa phẩm — nói chung — hay đúng hơn, đến những bức tranh vẽ — nói riêng — quan niệm về hội họa như thế, có đúng không ?

Hỏi, tức trả lời — Chúng tôi xin thưa : Đúng ! Nhưng, đó chỉ là đúng một phần nào mà thôi, và, nếu định nghĩa cho đúng hội họa là những cái gì mung lung, bao la không thể thấu triệt được hết.

Ở các lãnh vực khác, còn có giới hạn, chứ hội họa thì không ranh giới !

Muôn ngàn lối vẽ, muôn ngàn đầu óc, ý tưởng khác nhau, chung quy đều là nghệ thuật !

L.T.S

Bìa báo Xuân đầu tiên tại Việt-Nam dưới bút họa của họa sĩ Lê-Trung (báo Xuân Ánh Sáng)

nhà được yên ổn, hòa bình vẫn hồi trên đất nước, ta mới thấy hội họa bắt đầu vươn lên.

Về tranh sơn dầu, chúng ta phải hân hoan mà bảo rằng đã đến lúc được phát triển mạnh mẽ. Nhiều cây bút đã tìm được lối đi riêng biệt, độc đáo. Cho đến lãnh vực sơn mài cũng thế, thật không lúc nào mở mang mạnh như lúc này.

Ở Saigon cũng như Bình-Dương, những xưởng sơn mài đồ sộ, tấp nập được thiết lập; về cá nhân họa sĩ, nước ta có những họa sĩ trứ danh đã làm sáng rõ nghệ thuật Dân Tộc nơi xứ ngoài.

Nhưng xét ra, mừng thì có mừng, nhưng thành thật mà nói nghệ sĩ Việt Nam sống một

cách vô cùng chật vật. Người chơi tranh và người biết chân giá trị của sự chơi tranh thì ít, mà người sáng tác lại quá nhiều do đó, sức tiêu thụ tranh không đủ đảm bảo cái vật chất của nghệ sĩ ta.

Có lẽ vì thế, mà nền hội họa lại phải tìm những lối thoát mới để tìm bước tiến lên? Lối vẽ ngoại lai lập thể được đa số nghệ sĩ khai thác, và cái nghệ thuật Picasso ấy, tuy độc đáo thật, nhưng vẫn không được đa số quần chúng tán thành.

Chúng ta nhận thấy, nền hội họa Việt Nam thật đã đi lên nhiều trên lãnh vực nghệ thuật, và cũng đang mình vì nghệ sĩ Việt Nam đã biết tìm cái hay trong mới lạ độc đáo.

Tương lai hội họa ở Việt Nam hứa hẹn những ngày thật tươi sáng và những họa sĩ Việt Nam — qua những cuộc triển lãm hội phẩm đã làm ngạc nhiên ngoại giao đoàn — nếu được chính quyền giúp đỡ sẽ phát triển mạnh liệt.

x x x

Hợp với đại chúng hơn hết, có lối vẽ riêng biệt hấp dẫn hơn hết, trong số các họa sĩ Việt-Nam phải kể đến họa sĩ LÊ-TRUNG. Từ số Xuân Ánh-Sáng năm nào của ông Lưu-Khê đến những cái bìa lồng lấy của phụ nữ Ngày Mai hiện tại, họa sĩ đã giúp cho hai tờ báo ấy có một số độc giả kỷ lục.

Họa sĩ Lê Trung chiếm gần 20 giải nhất về hội họa

được các báo chí ngoại quốc và trong nước khen ngợi, họa sĩ đã từng bày họa phẩm ở Đông Kinh, Hoa Thịnh Đốn, Thụy sĩ và sẽ góp mặt với họa sĩ các nước ở mùa triển lãm sau tại PARIS.

Về thành tích của họa sĩ LÊ-TRUNG đáng kể nhất có :

— Được giải nhất danh dự và đặc biệt được huy chương vàng trong cuộc triển lãm Văn Hóa toàn Quốc 1956. Bức Họa Màu phần tiền này nhan đề : « Dưới đèn » (Cháu dạy ông Nội học) được Tổng Thống mua, và sau bức họa này bán đấu giá tới : 300.000đ lấy tiền xung vào quỹ Khuyến học.

— Chiếm giải nhất về môn Thái Thủy Họa (Aquarelle) về nước một môn khó nhất trong các môn vẽ, Họa phẩm này đã đánh ngã các Họa Phẩm của ANH, PHÁP, MỸ, TRUNG-HOA cùng trình bày.

Ngoài ra báo chí Thủ Đô đã đăng nhiều Họa Phẩm của ông, được hầu hết đồng bào tín nhiệm—đồng thời gần đây ông về chức phòng Triển lãm Họa Phẩm tại An-Giang được ông Tỉnh-Trưởng khuyến khích.

Theo lời ông Hồ-văn-Tươi Giám Đốc Tây Giang Điện Ảnh cho biết Họa Sĩ Lê Trung có nhiều sáng kiến và dày công sưu tầm, để giúp ông nhiều chi tiết về bài trí trang phục, họa Phẩm về trận « Bạch-Đằng-Giang » mà Tây Giang Điện Ảnh sẽ quay một ngày gần đây.

H. V.

NHÂN NHIỆ

tặng MAI-HOÀI

Từ ngày biết quán Mai Thanh !

Quên đi không nữa, làm thính chẳng đành !

Thôi thôi mình lại buộc mình !

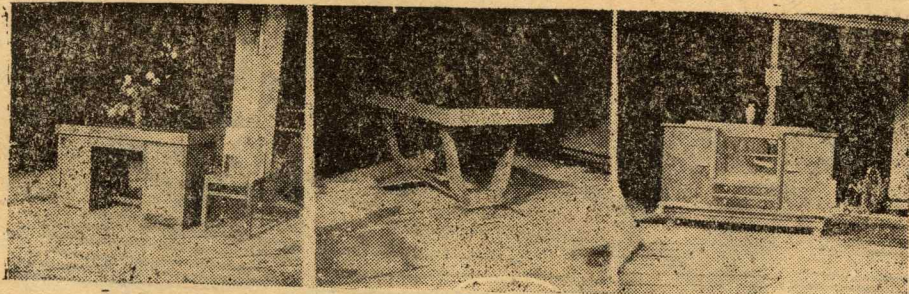
Thì đây lần nữa với tình xem sao !

THANH-THANH

LÊ - NGỌC

1130-31 Nguyễn-Trãi — Mỹ Tho
Xưởng mộc làm: Bàn, Tủ, Ghế, Salon
NHIỀU KIỂU MỚI LẠ
Cung Chúc Tân Xuân năm Kỷ Hợi

CEFAMID

Trị dứt **BAN NÓNG**

và bổ sức nhờ nhiều **Sinh tố C.**

Rất hiệu nghiệm

✱

CÁC NHÀ THUỐC TÂY ĐỀU CÓ BÁN

Mừng Xuân thanh bình,
toàn dân ghi ơn Ngô Tổng Thống

Thuốc xức lác

ANTIDARTRE DRAGON

thật hay. Các nhà thuốc tây đều có bán.

SAU CÁI CHẾT

Một truyện của NGUYỄN-ANG-CA

— Mỗi người chúng ta, đều có ít hay nhiều kỷ niệm.
Có những kỷ niệm khi nghĩ đến ta thấy mất mát tâm hồn mà cũng có những kỷ niệm khiến ta không giờ quên được đầu những kỷ niệm ấy làm ta chua xót, dai dẳng khổ buồn.
Trong đời làm báo, có lẽ mãi mãi tôi không bao giờ quên được cái chết thê thảm của H.

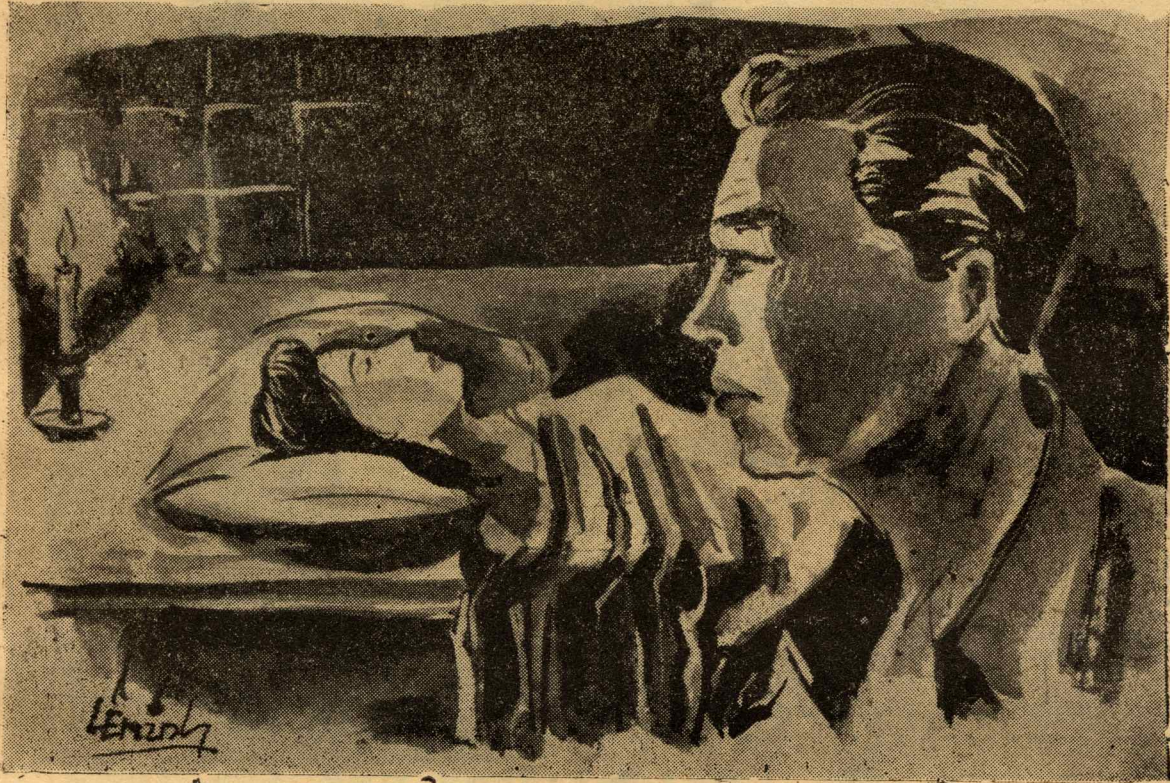
Nhớ lại chiều hôm ấy, sau khi hai cô Mỹ-A-Lan, Mộng Trinh báo tin cho chúng tôi biết tài tử A.T. đã từ trần, thì Thịnh mừng rỡ :
— Phải làm số báo đặc biệt về vụ này nhé !
Đó rồi, Thịnh, Chi, Mộng-Hùng có bạn Nguyệt-Hồng và tôi đã chia một người một phận sự. Trong khi anh Mộng-Hùng sẵn tin ở nhà thương Saigon, chúng tôi đến phim trường A.P. và thăng đến nơi quảng lĩnh của người bạc số. Tại đây, tôi gặp mẹ và em của A.T. Tôi hi hoáy ghi tiểu sử A.T. theo lời thuật của mẹ anh, còn các bạn tôi thì... phỏng vấn người của phim trường. Thịnh reo lên :

Kể từ đó H. cứ đến tòa soạn thăm tôi luôn. H. không đẹp lắm nhưng thật có duyên, ăn nói hết sức dễ thương, tỏ ra là con nhà có đức dục và giáo dục. H. rất ham thích văn chương và ước mong một ngày kia sẽ viết được như Vinh Lan, Thị Hoài Thi, Kiều Mỹ Thôn v.v...
Nghe tin tôi sắp xuất bản số Thu Dân Tộc, H. đến trao cho tôi hai bài thơ, yêu cầu đăng. Tôi nhớ rõ hai bài thơ ấy nhan đề là « *Tơ lòng nghệ sĩ* » và « *Giọt lệ bên mồ* ». Trong ấy có các đoạn.
*Có lần lúc tâm-tĩnh thanh-khiết
Dưới ánh đèn chỉ biết cười vui*

Nhớ ngày nào thủ thỉ bên tôi Rằng : « Anh chẳng sợ kém tôi Nhưng anh lo ngại ngày mai đời »

Hồi tưởng lại những lời trên trời lẽ sâu tư buồn xối đôi mi Rồi nòng ngất xiu mê ly Bên nòng, có bóng từ bị dục hiện

Xem hai bài thơ, tôi nhìn H.
— Châu là tác giả ?
— Không cháu nào phải là thi sĩ ?
Đọc lại từng câu thơ cho H. nghe để phân tích kỹ càng, tôi mới khuyên H. đừng mãi vẩn vơ buồn phiền, hãy ráng học, giữ tròn phận sự con chim

— À có bóng giai nhân trong chuyện tình đau đớn này ! Phải A.T. chết vì tình chớ không phải vì một lý do nào khác.
Đó rồi theo lời chỉ dẫn, chúng tôi tức tốc tìm đến...
Tôi sững sờ khi nghe Thịnh và Nguyệt-Hồng (lãnh phận sự điều tra tạn chôn) tả lại quang cảnh nhà Nang.
— Trời ơi ! H. là con của người bạn tôi ? ? ? Thật vậy sao ? Thôi, ta nên nói phớt, đừng nói rõ.
Tôi không quên cảm ơn Thịnh và Nguyệt-Hồng vì nếu cả hai không tường thuật tỉ mỉ cho tôi biết, cứ viết bài gởi đến, tôi cứ ngỡ rằng... sau này, mặt mũi nào tôi gặp anh chị T. Sự thật, tôi chỉ biết có anh chị T. thôi, tôi không biết đến con cái của anh chị, và tôi không hề gặp anh chị T. lại có người con gái lớn đến thế.
Về sau, khi gặp Tuấn, tôi có thuật cho anh nghe. (Tuấn cũng là bạn thân của gia đình anh chị T.) Không biết Tuấn nói thế nào, mà sáng hôm sau, khi tôi đến tòa soạn, tôi thấy một thiếu nữ đang ngồi đợi.
— Cháu đến cảm ơn chú !
Tôi ngạc nhiên. Thiếu nữ độ 19, 20 tuổi, tôi làm gì quen với thiếu nữ và tại sao nàng lại gọi tôi bằng Chú. Nhìn kỹ gương mặt, tôi thấy quen quen, nhưng không biết quen hồi nào, ở đâu ?
Thiếu nữ cười :
— Cháu là H. đây !
— Ô kìa gì cô giống chị T. quá !
— Chú TUẤN có thuật lại cho cháu nghe câu chuyện và những lời chú nhắc gởi khuyên cháu. Cháu cảm ơn chú lắm.

Mặc ai thôn-thức, ngắm-người...
Yêu đời mơn anh, lòng nuôi mộng
Tình Nghệ-sĩ như đàn muôn điệu
Thuật yêu-đương, tuyệt-diện mê-ly
Yêu nhau, trơ-ngại sá gì
Miễn sao toại-nguyện, nâng ly rượu nồng
Rời kết cuộc, hận lòng thêm-lệ
Mất sầu tư dâm lệ ly tan
Trách người lơ bước sang ngang
Khóc tình đen bạc, lỡ-làng đôi nơi
Khí quá chán cuộc đời giông-tổ
Tủi phận mình, lại cố quynh-sinh
Đề mà chắm-dắt mối tình
Đề chôn một mái đầu-xanh giãi-dầu.
hay :
«Hồn tri kỷ ! Xin chôn chửng
Cho lòng này đan dủu tiếc
Dù rằng chưa vẹn con-thường
Nhưng tim em vẫn vẩn-vương
mối tình.»

Em vẫn biết lòng anh cao-cổ
Quá đản đo hai ngã môn đáng
Thế rồi anh mới bỗng khuynh
Mượn liều thuốc ngũ tử trồn
cho yên

Một giấc ngủ nghìn niên vĩnh
biệt
Nỗi nhớ nhưng mãi miệt bên em
Bóng hình ngự trị trong tim
Anh ơi ! Sao vội đi tìm cõi tiên ?

Còn đâu nữa, lời nguyên nghệ
STP

dầu dầm trong gia đình.
H. không đáp, thần thờ hồi lại tôi :
— Chú có xem báo... không. Báo ấy nói cha mẹ cháu không chịu gả cháu cho A.T. vì chê A.T. nghèo. Nói vậy tội nghiệp cho ba má cháu vì ba má cháu có biết cái gì đâu.
Nói xong, H. phát cười :
— Lần nữa, cháu cảm ơn Chú đã giấu nhem giấu cháu, không viết ra chỉ cả. Chú muốn viết sau này như chú tha hồ viết và chắc chú phải viết dài và làm cho người ta khóc khi đọc truyện « Những trẻ không cha » của Chú vậy.

Đêm 16-12-58

H. ơi !
Trưa nay, nghe tin H. chết, tôi tưởng chừng như bị tai nạn làm đau đớn cả toàn thân. Không thể làm việc gì được cả, tôi thu xếp bài vở, đề đến nghiêng mình trước thi hài H. Bên tai tôi, từng tiếng khóc như xé lòng của cha mẹ H. khiến hai gòong lệ lăn dài trên má hồi nào tôi cũng không hay.

Tôi không thể ngờ rằng H. lại đến tòa soạn, đưa tôi thêm hai bài thơ mong được đăng trong tập Xuân Dân Tộc. Trên gương mặt có nữ sinh trường Trung Học T.T., tôi đâu thấy có vẻ gì bi quan chán nản ? Thì ra người ta bảo thời gian là liều thuốc lảng quên đối với H. hoàn toàn vô nghĩa. Tôi không ngờ tình H. sâu đậm và chung thủy thiết tha như thế ? Có lần lúc, khi đến thăm tôi, đang buồn hóa vui, H. phát cười lên nhưng nhiều lần tiếng cười H.

làm tôi ái ngại vì tại sao nó ròn tan như tiếng pha lê vỡ, hay chính là tim H. đang tan vỡ !
Chiều hôm ấy, khi H. đến thăm tôi, đã 3 giờ rưỡi chiều, H. nhìn tôi nũng nịu :
— Chú Ca quen thân trong Photo King's lắm phải không ? Cháu thấy chú đưa cô Thanh Thủy, Thu Hương, Kim Chi vào đây chụp ảnh. Vậy, hôm nay, Chú đưa cháu đi nhé ?
Tôi vui vẻ nhận lời. Cùng đi với H. có cả Kiều Thanh em H. nữa nhưng khi vào ảnh viện King's, chỉ Kiều Thanh chụp thôi, còn H. cười bảo :
— Thôi Chú khôn lắm, Chú bảo cháu chụp ảnh cho nhiều đề nếu cháu có chết, chú có sản tài liệu...
Tôi đáp :
— Cháu đừng nói gở không nên. Trên đường về H. lại hỏi :
— Chú này, Jeame Dean chết, nhiều thiếu nữ tự tử chết theo phải không Chú ?
— Đó là chuyện bên kia trời. Những thiếu nữ lãng mạn ấy chết

cũng đáng vì sống thêm chật đất. Tôi nói xong cười mà H. cũng cười vui vẻ cười theo :
— Không yêu Jeame Dean và không được yêu trái, mà chết thì uổng và đáng thật !
H. lại xoay qua vấn đề các thiếu nữ nhào đầu vào xe lửa tự tử, phê bình bài ảnh Trần Tấn Quốc nói về vấn đề đó, rồi thỉnh thoảng hỏi tôi :
— Anh Tứ chết, được báo chí làm rùm beng và tuy Chú thương cháu vì biết rõ gia đình cháu, Chú không viết chỉ hết nhưng chú cũng có một hai bài khóc than thương tiếc Anh Tứ dù Chú không hề biết Anh Tứ, vậy nếu cháu có chết, Chú có làm số báo đặc biệt không ? Chú có khóc than giùm cháu nhiều không ?
Tôi nhìn thẳng vào mắt H. nghiêm giọng bảo :
— Người kỹ giả có lương tâm chức nghiệp phải cố gắng mọi cách để có những nguồn tin nóng hổi

(Xem tiếp trang 52)

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Văn Ngọc

CHUYÊN MAY ẦU
PHỤC QUÝ ÔNG

Số 110 đường Triệu Đà
CHOLON

NHÀ MAY VĂN NGỌC CẢI TIẾN CÔNG VIỆC
LUÔN LUÔN...
ĐỀ DUY TRÌ SỰ TÍN NHIỆM CỦA QUÝ KHÁCH
MÃI MÃI.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

I chủ trương mới !!!

NHÀ MAY CHUYÊN NGHIỆP TRI - PHƯƠNG

Số 128, Triệu-Đà Cholon

Quý Ngai lịch sự muốn có những bộ đồ (costume) xứng đáng đón Xuân cùng trong mọi bữa tiệc, lễ cưới, v.v... và nhiều lối quần Áo Mỹ hợp với tuổi Thanh Niên.
Do một nhóm thợ nhiều kinh nghiệm đảm nhiệm. Đầu năm KỶ chỉ mới RỘNG — LỊCH SỰ với ĐỊA ĐIỂM tiện lợi để đáp lại sự chiếu cố của quý khách với danh đề

Nhà may Á-TE-A

CHÚ Ý.— Tặng BẢO XUÂN mỗi năm để đáp lại thịnh tình của quý khách chiếu cố, có thiện cảm với Bồn Tiệm.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Tiệm VINH-XƯƠNG

Chủ nhơn : TỪ-VĂN-KỶ

CHUYÊN SẢN XUẤT :

GIƯỜNG, GHẾ BẰNG SẮT

RẤT MỸ-THUẬT

374 ĐƯỜNG VINH-VIỄN — CHOLON

CUNG CHÚC TÂN XÂN

Chỉ có nhà in RONÉO

724 Phan đình Phùng — SAIGON

- Giá hạ nhất thù đô (tới 5 xu một tờ).
- Bảo đảm tài liệu Anh, Pháp, Việt, Toán.
- Mãn đẹp, đúng hẹn, tùy ý khách hàng.

Trung học Tư thực TÂN-THANH

LUYỆN THI TRUNG HỌC VIỆT, PHÁP — TỬ TÀI VIỆT PHÁP.

ĐỦ LỚP NGÀY — ĐỦ LỚP TỐI

23c PHẠM-HỒNG-THÁI — 383 PHAN-THANH-GIẢN — SAIGON

THUỐC KIẾT

ELIXIR ANTICHOLOERIQUE DRAGON

TRỊ KIẾT LY RẤT HAY VÀ DỨT CHỨNG ĐAU BỤNG RẤT LẺ. Các nhà thuốc Tây đều có bán.

Sau cái chết

(Tiếp theo trang 51)

và tiếc buồn vô cùng khi thua kém các bạn đồng nghiệp về phương diện thông tin. Nhưng cũng có khi người ký giả phải quên, bỏ cái lương tâm chức nghiệp khi có sự đồng ý của lương tâm, có sự tán thành của lý trí.

Rồi tôi cố dùng mọi lý lẽ khuyên H. Tôi lại nhờ anh Tuấn khuyên bảo H. Tuấn vì mỗi khi từ trường Võ Bị Liên Quân Đà Lạt về Saigon, Tuấn lúc nào cũng đến nhà anh T. ở.

Lời nói của H. đã làm tôi khó chịu không ít. Thuở bé, tôi cũng như nhiều bạn trẻ khác, tôi chắc chắn, hừng hực được đau nặng và được nằm nhà thương... Đồn Đắt. Mỗi lần tôi đau, tôi sẽ được cha mẹ tôi chiều chuộng tôi hơn, bạn bè đến thăm tôi luôn và nào bánh trái, hoa quả v.v... Tôi lại mơ màng đến... nếu tôi chết, chắc hẳn nhiều bạn tôi sẽ khóc sau linh cửu tôi khi đưa tôi về chôn ở nghĩa địa. Chẳng đó, tôi mới biết được ai thương tôi nhiều, và chắc chắn không ai nỡ còn giận ghét tôi cả. Là bạn trẻ, chắc hẳn bạn cũng như tôi đều có lúc tưởng đến cảnh tượng kỳ quặc buồn cười và thật « con nít » ấy.

Có lẽ, H. cũng có tâm trạng trẻ con ấy và H. đã chết vì muốn rằng tất cả mọi người sẽ THƯƠNG mình.

H. ơi, tôi biết trách H. bằng những lời gì mới đáng và biết H. có nghe thấu được cho chăng?

H. lầm lầm rồi. Tôi không bao giờ viết gì cả sau cái chết của H. Tôi không muốn « long trọng trình bày » những cái chết « lãng mạn như tiểu thuyết » của những người son trẻ chưa nếm được bao sự chua chát tàn nhẫn phi phàng của tình đời.

Tuy ông Chủ nhiệm ông Chủ bút có lỗi về nguồn tin tức thiếu sót ấy, tôi vẫn thấy không bị lương tâm trách cứ, điều ấy đủ cho tôi tại nguyện đó H. ơi!

Chiều 17-12-58

Hồi 2 giờ trưa nay, đám táng H. đã cử hành.

Nhà văn Ngọc Sơn nhìn tôi, thông cảm. Nhìn bức ảnh H. xóa tóc sau đỉnh đầu hương, Ngọc Sơn ứa nước mắt, nhắc lại:

— H. qua bên tôi mượn sách xem luôn, em dễ thương, ngoan ngoãn quá. Đêm rồi, vợ chồng tôi không tài nào chợp mắt vì nhà H. ở ngang cửa phòng tôi. Cuộc tàn lụi H. cứ bành hồi 2, 3 giờ đêm, bên này chúng tôi nhìn sang thấy rõ. Không gì đau đớn và ghê rợn bằng tiếng búa đóng vào cổ áo quan nghe chát chúa giữa đêm trường.

Khi đám táng H. đi ngang qua Ngã Sáu, tình cờ xuôi khiến thế nào, Nguyệt Hồng chợt đi ngang.

Nguyệt Hồng cùng Thịnh đã tìm đến nhà H. để phỏng vấn và một sáng họ H. và Hồng đã gặp nhau tại tòa soạn để ở phút cuối cùng, tình cờ đúng rùi Hồng kịp chứng kiến cảnh H. trở về cùng cái bụi...

Đi sau linh cửu H., tôi nhận thấy có nữ tài tử Túy Phượng và nhiều nữ sinh, còn tôi đến lúc ấy, vẫn còn ngỡ mình đang trải qua một giấc chiêm bao!

Cái chết của H. là một bài học cho các người làm mẹ, làm cha, hãy luôn gần gũi và tìm hiểu con trẻ, nhất là khi chúng đã bị một ảnh hưởng tai hại nào đó của người đời, của bè bạn.

Lâu bạn chuyện, mãi mê kinh doanh thế nào, người làm cha mẹ phải luôn tìm cách nói chuyện, để tìm hiểu tâm tình con trẻ. Như cơ hội đó, ta vừa có dịp giáo hóa con trẻ, hướng dẫn chúng tránh khỏi bao sự tai hại của đời và những cám dỗ hiểm nguy, mà với cái óc thơ ngây, trong trắng, chúng rất dễ tin, dễ mắc.

Riêng nghề nghiệp, cái chết của H. làm tôi suốt tuần suy nghĩ. Đã bao lần tôi thăm nhủ:

— Cán bút của tôi ơi, từ nay khi ta đặt dao húng khởi, phóng bút viết nhanh, thì hãy nhớ nhờ gum ta nhớ đến cái chết giữa tuổi xuân của H. người em gái nhỏ!

H. ơi, H. chết giữa tuổi chưa nếm mùi tâm khổ của giờng đời, rất liêu thảng, vậy H. hãy hiện luận về trên giấy trắng, mỗi khi tôi nản nót rầu rầu, H. hãy nhắc cho tôi nhớ rằng:

— Người phóng viên ký giả có khi cần phải quên đến chức nghiệp để giữ vẹn tình cảm và bảo vệ hạnh phúc cho người.

NGUYỄN ANG CA

Cung Chúc Tân Xuân

THUỐC CẢM
ANTIGRIPPE
N.V.H.

*Trị cúm, cảm, ban nóng,
nhức đầu, nhức xương sống,
mất ngủ, bần thần...*

NGUYỄN - VĂN - HƯƠNG . 58 . VÕ-DI-NGUY . SAIGON

CUNG

CHÚC

TÂN

XUÂN

THUỐC THƠM

Bill

DANH TIẾNG HOÀN CẦU

CEFAMID

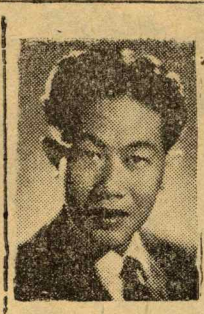
trị dứt BAN NÓNG và bỏ sức nhờ nhiều sinh tố C.

Các nhà thuốc Tây đều có bán

*Luân từ Vinh-Hào mới lan ra
Mang nụ cười tươi đến mọi nhà.
Theo TỬ-XƯƠNG*

NGHỆ-SĨ CHÚC MỪNG NĂM MỚI

 UT TRÀ ON CA KỊCH SĨ ĐOÀN CA THANH MINH	 NHẠC SĨ UT TRONG ĐOÀN CA KỊCH THANH
 CHÍ HIỂU NGHỆ SĨ ĐOÀN THANH MINH	 MINH ĐIỀN NGHỆ SĨ ĐOÀN THANH MINH
 NHẠC SĨ SÁU ĐĂNG 197, ĐƯỜNG ĐỀ THÁM SAIGON	 VĂN CÔN NHẠC SĨ ĐOÀN THANH MINH

Không quà nào bằng 1 bình mực
HONDO cho trẻ em

163 đường Võ-Tánh — Saigon

MỘT NHÀ ĐIÊU KHẮC LỖI LẠC

Đây nhà điêu khắc trứ danh Nguyễn-dinh-Hương, đã 30 năm kinh nghiệm về mỹ-thuật, nổi danh tiếng trong Nam ngoại Bắc.

Chuyên làm những tượng bán thân của các nhân vật cao cấp và được ban tặng bằng cấp và huy chương làm tượng bằng ciment và thạch cao (plastic).

Nặn tượng truyền thần, trông theo người sống hay theo ảnh chụp, cảnh họa. Tượng để trong nhà, vườn bóng. Tượng đình Chùa, Tượng Phật. Đức Tượng bằng đồng toàn thân và bán thân. Chuyên làm cốt-sáo (manequin) để các tiệm may phụ nữ và Âu phục. Chân tay cử động được.

Vậy nhân dịp đầu Xuân Kỷ Hợi xin mời các Ông, Bà chủ các tiệm may và quý vị khách quan đến viếng xưởng chúng tôi tại số: 612/85 Phan-dinh-Phùng, Saigon. Chúng tôi xin kính tặng 20% những vị nào làm tượng trong dịp Xuân.

Kính mời
Giám-đốc: NGUYỄN-ĐÌNH-HƯƠNG
612/85 Phan-dinh-Phùng — Saigon.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

MỘT MÓN THUỐC CHẾ RIÊNG CHO NHỮNG NGƯỜI NHÓC MỆT

TÂM THẬN HOÀN

Chủ trị thận suy, đau thắt ngang lưng, đêm thường đi tiểu, nhức mỏi, mắt lòa, lở tai lưng bưng, kém ăn, ít ngủ, làm việc lo lắng nhiều, hồi hộp hay quên, chóng mặt sanh bệnh yếu tim.

Mỗi hộp giá 25đ.

Nhà thuốc **CHI-ĐỨC-TE**
Đóng y-sĩ NGUYỄN-VĂN-SỰ
Số 148 đường Tháo Mười (Cholon Mới)

ĐỌC VÀ CỜ ĐỘNG BẢO Tâm Nguyên

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

ĐÔNG Y-SĨ LÝ-TRÁC

CHỦ-NHÂN NHÀ THUỐC QUẢNG-AN-HÒA
169 Lê-văn-Duyệt (Chợ-dầu) Saigon

THUỐC CAO HO **QUẢNG-AN-TIÊN**, BỒ PHÔI NGŨA LAO, CÁC CHỨNG HO.

ĐẶC BIỆT **THỌ-SINH-TỔ**: MỘT BÒ PHẪM CHO NGƯỜI TRÍ THỨC CÙNG NHƯ LAO ĐỘNG, DÙNG BỒ HUYẾT, CƯỜNG LỰC, ĂN NGON, NGỦ DỄ.

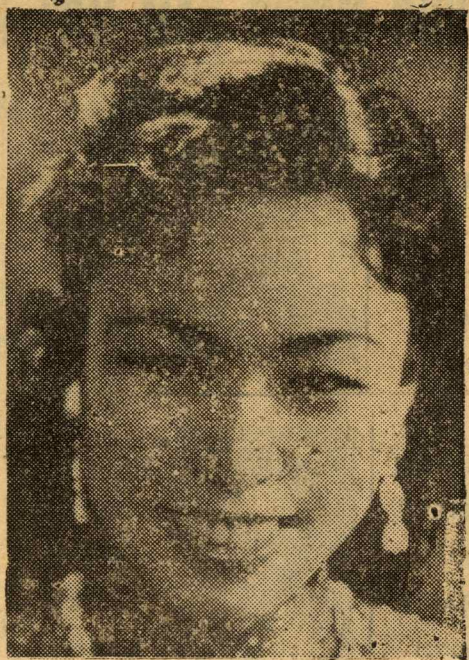
HÀNG CỬA MÁY

NGUYỄN-PHỦ

CUNG CHÚC TÂN XUÂN
188, đường Nguyễn-văn-Học Gia-định

NHÀ BUÔN NGŨ-THỦY 16 Trần-Bình 16 CHOLON	CUNG CHÚC TÂN XUÂN ĐẠI-LÝ DẦU-HỒI SHELL Tổng phát-hành nước mắm HỒNG-VIỆT (cua xanh) và phát-hành rượu đốt 90° (alcool à bruler) hiệu NGŨ-THỦY .
--	--

* Đón Xuân thanh-bình, ghi công các chiến sĩ đã hy-sinh tranh đấu cho Chánh-thể Cộng-Hòa.

KIM CHUNG

HUỖNH THÁI

THÚY LIỄU

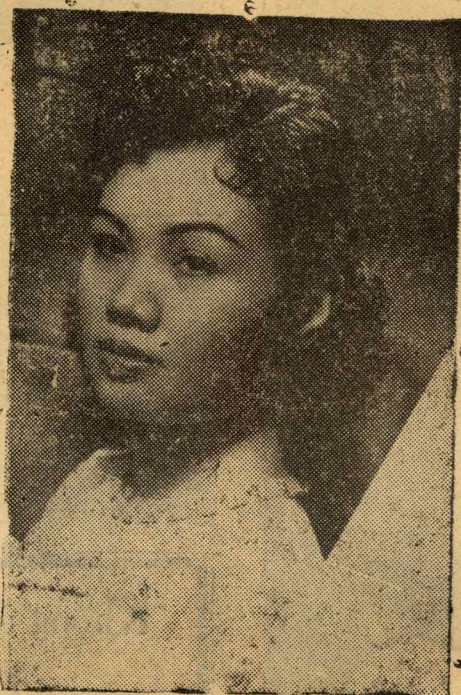
SỸ TOÀN

THU NHI

TƯ VỮNG

BÍCH HỢP

NGỌC TOÀN

TÚY ĐỊNH

PHÚC LAI

ÁNH TUYẾT

NGỌC VĂN

XUÂN KỶ-HỢI (1959) Đoàn KIM-CHUNG

TIẾNG CHUÔNG VÀNG THỦ-ĐỒ

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

DIỄN TẠI RẠP :

TRUNG-ƯƠNG HÍ-VIỆN

(tức rạp ARISTO cũ, đường Lê-Lai)

Từ mồng một Tết tức Chua-nhứt 8-2-59

đến mồng năm Tết tức thứ năm 12-2-59

MỖI NGÀY CÔNG-DIỄN 2 BUỔI HÁT

Chiều mở màn : 3g.45 phút — Tối mở màn : 8g.45 phút

— Y PHỤC THƯỢNG-HẢI LÔNG LẦY XA HOA

— Y PHỤC MỚI MÀU SẮC RỰC RỎ !

— TRANH CẢNH HUY HOÀNG TRẮNG LỆ !

TOÀN THỂ NAM NỮ DIỄN-VIÊN CỦA ĐOÀN :

Các Cô : KIM-CHUNG, BÍCH-HỢP, TÚY-ĐỊNH, THÚY-LIỄU, THU-NHI, ÁNH-TUYẾT, VĂN-THÁI, TỐ-
PHỤNG, LỆ-HẢI, TỐ-LOAN, QUỲNH-NHƯ, HUỖNH-TRANG,
ÁNH-THUẬN, BẠCH-CÚC, THU-CÚC, NGỌC-OANH và
đoàn vũ-nữ.

Các Anh : HUỖNH-THÁI, NGỌC-TOÀN, SỸ-TOÀN,
HÙNG-KỶ, CẢNH-TƯỢNG, HẢI-TÙNG, HOÀNG-GHI,
MẠNH-KHOÁT, và đoàn vũ-sĩ.

Các-Hề : 3 Trọng-Hề : PHÚC-LAI, TƯ-VỮNG, BA-HỘI

Đạo diễn : NGỌC-VĂN

Hơn 30 nam nữ nghệ-sĩ đều có đông đủ mặt trên
sân-khẩu trong các chương trình tuyển lựa đặc sắc

— Vui như TẾT — Trẻ như Xuân — Đẹp như HOA

Nhân dịp đầu XUÂN, sẽ khai trương
nhiều vở thi ca vũ nhạc kịch xuất sắc,
mới mẽ nhất.

VÉ TRONG NHỮNG NGÀY TẾT :

Có bán trước tại rạp Trung-Ương Hí-
Viện, buổi vé mở cửa từ 8 giờ 30 sáng,
và suốt mấy ngày Tết để tiếp đón quý vị
đến mua vé trước.

ĐÓN COI : 1) LẠC NỂO KINH THÀNH của NGỌC-VĂN

2) LÃNG KHÚC GIAO DUYÊN

của NGỌC-HUỖNH-QUÂN

• Năm Kỷ-Hợi là năm tranh-dấu thực-hiện thống-nhất lãnh thổ trong tự-do, hòa-bình.

Cung Chúc Tân Xuân! Cung Chúc Tân Xuân!

CA KỊCH ĐOÀN
THANH TAO

Giám-đốc LÊ-THANH-TAO Saigon

THÂN MẾN GỎI QUÝ VỊ KHÁN GIẢ 4 PHƯƠNG
LỜI CHÚC MỪNG TRƯỚC THÈM NĂM MỚI.

Long trọng khai trương trong dịp đầu Xuân Kỷ Hợi 1959

TẠI HỈ-VIÊN PHẠM-BŨU (DĨ-AN)

với một thành phần diễn viên ưu tú của kịch giới, các bạn:

THANH TAO — HOÀNG TÔN — THANH NHẢ — HÒA CẬP — THẾ VINH —
ĐỨC THÀNH — THANH GIÀU — THANH LIÊM — MINH ĐỨC —
QUỐC TRƯỞNG — HÈ NHEO — HỒNG CHÂU — HOÀNG SANG
và Thân đồng HỮU ĐỨC.

CÁC CÔ: NHƯ NGỌC — HOA LIÊN — ÁNH LOAN — BA NHỎ — KIM MUON.
KỶ NỮ: THANH NHÀN — MAI LAN — CÚC VÂN — CÚC HOA
NHƯ SƯƠNG — XUÂN DUNG.

★ Một sân khấu canh tiền, ngoạn mục, huy hoàng, dưới sự trông nom của:

KỸ THUẬT: TÂY GIANG TỬ

ĐẠO DIỄN: THANH TAO

VŨ: VŨ BÌNH

NHẠC: HOÀNG SANG

ÂM THANH: NGỌC CHÂU

Ánh sáng và Dàn cảnh: NG. GIÒ.

Í loạt tường chọn lọc của các soạn giả hữu danh và quen thuộc:

- TIẾNG NẮC DÂY RỪNG XANH (Tình cảm đường rừng của TÂY-GIANG-TỬ)
- KHI TẮT ÁNH TRĂNG RỪNG (Dã sử đường rừng của B. D.—MINH NGUYỄN)
- CÁNH HOA MÙA LOẠN (Dã sử V.N. của TÂY-GIANG-TỬ).
- GƯƠM VÀNG SO PHIÊM NGỌC Dã sử Tây Phương của B. DIỆP M. NGUYỄN)
- MÁU NHUỘM TRƯỜNG THÀNH Dã sử Tây Phương của (NG. PHỦ và M.N.)
- HAI ĐỨA BÉ KHÔNG CHA (Tình cảm Ấn Độ của B. DIỆP MINH NGUYỄN)
- GIÓ NHẠC QUYÊN CẦU SƯƠNG (Dã sử Tây Phương của TÂY-GIANG-TỬ)
- NGƯỜI ĐẸP LẤY MA (Thần thoại Á-Đông của BẠCH DIỆP M. NGUYỄN)

VUI VẺ TRẺ TRUNG ĐUNG ĐẰN LÀNH MẠNH

Tại: HÀ-TIÊN
 Từ mừng 1 Tết đến
 mừng 7 tháng giêng
 năm Kỷ-Hợi

Những MÂM
 NON Sân khấu
 rất nhiều triển
 vọng tương lai

Được nhiều cảm tình
 với

**NHỮNG SOẠN PHẪM
 CHỌN LỌC**

Một sân-khấu lộng-lầy huy-hoàng Trang-nhã đẹp và thật
 Tất cả huy động toàn lực để cung hiến quý khán giả một cái
 XUÂN hào hứng và ý nhị

KỶ - HỘI Gió xuân về. Toàn thể nghệ sĩ
THANH - THINH SAIGON

Giám Đốc: **TRẦN - HỮU - THINH**

Xin kính chúc **TRI KỶ HÀ TIÊN** hạnh phúc năm
 mới đầy Xuân tình và Xuân ý.

GỒM CÓ CÁC BẠN:

HOÀNG NHU — THANH THẢO — PHÚC QUỐC — TÂN BỬU — DANH THƠM — DUY NHỨT — VÂN NHÌ — HUỖNH
 TƯƠNG — VÂN HOÀNH — TÂN TÀI — DI LĂNG — TÂN TRƯỞNG — VÂN TỰ và LÂM TỒN.

CÁC CÔ:

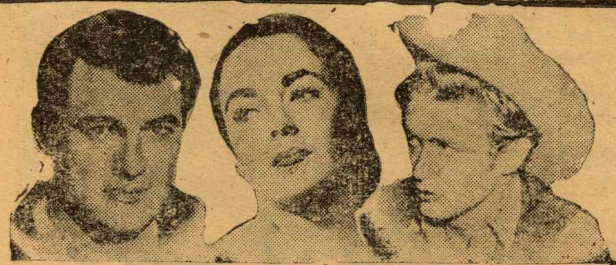
NGỌC HƯƠNG — THANH CHÂU — THANH TÂM — NGỌC MẪN — KIM DUNG — MỸ CHÂU — KIM HOA — AI NƯƠNG —
 BẠCH ĐIỆP, và em bé KIỀU YẾN V.V.

HÀ HƯỞC

Bạn: HỮU THINH — HỮU DUYÊN — VÂN THA V.V.

Tuồng mới — Sân khấu mới — Tài năng mới

Thanh-Thinh kính mời.

Phim **THÀNH CÔNG VĨ ĐẠI (Géant)**
 sẽ chiếu tại rạp **RẠNG ĐÔNG** nhn dịp
 Tết Kỷ Hợi

PHỔ THÔNG

TẠP-CHÍ

GOP PHAN XÂY DỰNG VĂN HÓA VIỆT NAM
PHỔ BIẾN VĂN HÓA ĐÔNG TÂY KIM CỎ

là số đặc biệt XUÂN

- ★ Những tài liệu có giá trị đặc biệt về XUÂN VĂN HÓA (Lịch sử, Văn học, Cổ kim).
- ★ Nhiều bài sáng tác mới lạ, rất hấp dẫn (Thơ, truyện ngắn, truyện xưa, tùy bút v.v...)
- ★ LỊCH HỒNG, tặng riêng các bạn Nữ độc giả thân mến, để biết những ngày thụ thai và những ngày không thụ thai của mỗi người trong mỗi tháng. (Tài liệu khoa học mới nhất và hiệu nghiệm nhất). Lịch Hồng in rất mỹ thuật, và rõ ràng, tặng riêng Bạn đọc, không bán.
- ★ Khương khô thường của PHỔ THÔNG 176 trang — Bìa xuân tuyệt đẹp.

Giám-Đốc: NGUYỄN-VỸ
Tổng phát hành: NAM-CƯỜNG
185 Nguyễn-Thất-Học — Sài Gòn

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

BẢNG

CHUYÊN MÔN PHỞ BẮC
(đã được quý khách tín nhiệm)

Sáng các thứ phở nước
Chiều đủ loại phở sào

73, Võ-Tánh

SAIGON

Nước mắm: VẠN - THÀNH

Sản xuất
tại: Phú-Quốc

Phát hành:
158 Chương-Dương Saigon

Hiệu nước mắm đã được tín nhiệm với những đặc điểm:

Thơm, Ngon, Tinh khiết

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Thân ái kính chúc quý vị trong ban quản trị trung ương nghiệp đoàn Việt y sĩ toàn quốc và các chi đoàn cùng toàn thể đoàn viên hướng Xuân Kỳ Hội đầy vui tươi hạnh phúc đề mạnh tiến xây dựng ngành Đông Y xứ sở.

NGUYỄN-ĐĂNG-MAI

Chủ tịch Nghiệp đoàn Đ. Y. S. T. Q.
Số 357 Phan thanh Giản — SAIGON

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Hãng VIÊN - PHÁT

Giám đốc: CHUNG-VĂN-HIỆU

Sản xuất nệm cao su bọt (caoutchouc mousse).
Xưởng tại Thủ Đức, Văn phòng 797 Nguyễn Trãi — CHOLON.
Chuyên môn sản xuất các thứ nệm ghế, giường, Lambretta, Vespa, Mobylette và vật dụng bằng cao su.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhà thuốc: TỪ-NGỌC-LIÊN

150 Trương minh Giảng — SAIGON

ĐẶC BIỆT

— Thuốc ho CỎ TIÊN.
Trị ho người lớn, trẻ em, khỏi mau lẹ.
— Phấn CỎ TIÊN trị hời nách. Sớm một lần sạch hết mùi.

HÓC MÔN NGÀY NAY CÓ GÌ LẠ ?

Bài của Một người dân trong quận H.M.

Quận Hóc Môn bây giờ có những gì thay đổi ? Đó là một câu hỏi của những người lâu đến Hóc Môn hay sinh quán tại Hóc Môn mà từ lâu không có dịp hồi cố thổ.

Hơn 3 năm qua, có 27 xã, sau tháng 5-57 cắt ra 15 xã, thành lập một quận mới sát nhập vào tỉnh Bình Dương tức quận Củ Chi bây giờ, nên quận Hóc Môn thâu gồm lối 12 Xã, 81 ấp và có trên 91.300 người.

Bản thống kê dân số của quận Hóc Môn vào mục đó không phải là không đáng kể. Dân đông lẽ dĩ nhiên phải có những công cuộc phát triển cộng đồng để nâng cao đời sống dân trí về tất cả mọi phương diện.

Dưới sự sửa sang, kiến thiết đặc biệt của chính quyền địa phương, một vài thành công đáng kể nhất việc thể theo thể thức khuôn khổ phát triển cộng đồng.

— Hoàn thành một trường học xã Đông Hưng Tâm, trị giá hơn 240.000\$00.

— Hoàn thành một trường học xã Thới Tam Thôn, trị giá 100.000\$00 (đó là do sức lực và sự đóng góp của tầng lớp nhân dân).

— Hoàn thành 1 ngôi trường tại Quận lỵ, trị giá 147.000\$

Có thể nói hầu hết dân chúng quận Hóc Môn đều hoan khi thấy những ngôi trường rộng rãi ấy, vì có phương tiện cho con em vào học tập chu toàn.

Song song theo đó, quận Hóc Môn còn dựng lên một ngôi đình, tốn kém tiền nong đến 800.000\$00.

Và đã thực hiện những công tác bằng cách sửa sang quần vợt cũ làm công viên và đài kỷ niệm những chiến sĩ trận vong.

Cùng lúc, kiến thiết một sân quần vợt mới xinh xắn và tối

tân tại trước đình Tân Thới Nhì.

Không phải chỉ có việc sửa đổi lớn lao đến thế mà thôi đâu, quận Hóc Môn còn xây cất bên bờ sông một công viên rất đẹp mắt.

Ngoài ra cũng theo khuôn khổ phát triển cộng đồng :

Nhân dân trong xã Đông Hưng Tân dưới quyền chỉ đạo của Đại úy quận trưởng đã tích cực hoạt động và thâu hồi nhiều thành quả vẻ vang. Những công cuộc đã thực hiện được như :

— Xây cất và sửa chữa : đình, chùa, miếu.

— Cất thánh đường, xây trạm y-tế, phòng thông tin, chợ v.v...

Về vấn đề giao thông được đặc biệt chú trọng các hương lộ được lưu thông tại mỗi ấp đều được sửa chữa, cao ráo khiến phương tiện chuyên chở trong làng cũng dễ dàng.

Việc thực hiện hoàn bị chương trình phát triển cộng đồng này đều do tinh thần hiểu biết và ý trí cố gắng của nhân dân và sự điều khiển khéo léo của cơ quan xã Đông Hưng Tân vậy.

Có ai đi ngang quận Hóc Môn sẽ không khỏi hứng lấy không khí dễ chịu và một nét

thăm mý của nó : — Bề mặt các tiệm và luôn cả phố chợ Hóc Môn đều sửa sang lại thật đồng đều, đẹp để không kém chi một vài tỉnh lỵ lân cận, Công việc sửa chữa đồng đều này rất cần nhiều thời gian, tuy thế, kết quả khả quan vẫn có thể đem lại trước Tết.

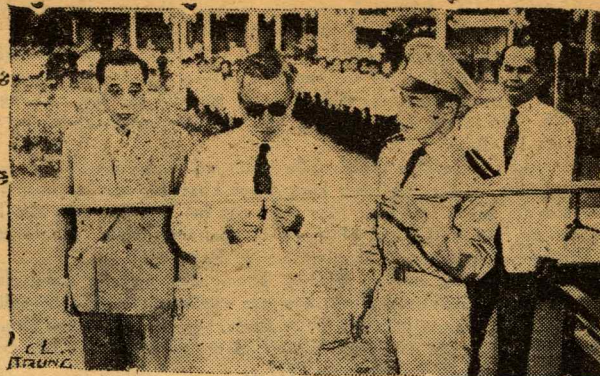
Hiện nay Quận Hóc Môn có thể coi là một trong những quận lỵ xinh xắn và rộng lớn nhất của miền Nam nước Việt. Một tinh thần quần dân nhất trí và đặc biệt hơn hết là công trình kiến thiết, mở mang không bao giờ ngừng của chính quyền địa phương khiến ta tin tưởng quận Hóc Môn sẽ tiến đến những kết quả khả quan và công cuộc sửa sang, kiến thiết bộ mặt của quận lỵ cùng với sự nâng cao đời sống người dân ở đây là một vết son sáng ngời đáng ghi vào lịch sử kiến quốc vậy.

☪

Bạn đã đi xa lắm lắm !

A, vậy lúc trở về thăm tại Hóc Môn thân yêu, bạn sẽ chẳng giấu được sự ngạc nhiên và cảm thấy trong lòng dạt dào niềm hân hoan vui sướng..

MAI-THANH

Lễ khánh thành 3 lớp tiểu học cộng đồng tại trường tiểu học Hóc Môn

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Tiệm trà VAN-DAN-KY

Bán đủ các thứ trà hộp và gói có danh tiếng :

Thiên nhiên hương.

Thiết la hán.

Thiết quan âm.

Anh hùng kỳ chương.

184 Đại lộ Khổng Tử
(Trước cửa nhà Bưu điện)

Đ. T. 37.719
CHOLON

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Garage: NG.-V.-HUÊ

Giám đốc: NGUYỄN-VĂN-HUÊ

271 Võ Tánh — SAIGON

Hãng sửa chữa các loại xe chạy bằng xăng và dầu.
Một địa chỉ đáng tin cậy, luôn luôn theo ý muốn của quý ngài. Hãng làm kỹ lưỡng và mau lẹ.

Hãng gạch bông

HUỲNH BANG

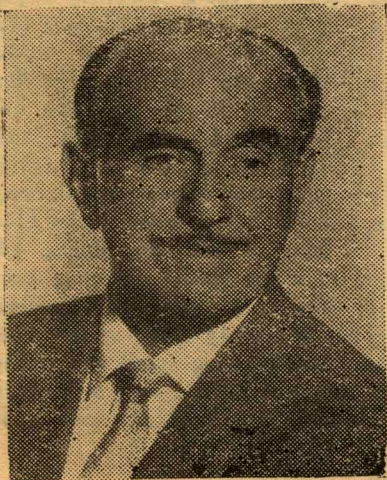
102-104 Nguyễn Trãi — CHOLON

Lãnh xây cất nhà cửa. Đá rửa và đá mài. Chuyên làm các thứ đồ mã bằng đá Y-ĐẠI-LỢI

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Nhân dịp phong trào tri ân lão tiền bối nền điện ảnh JACK LEONARD WARNER hãng Warner Bros tung ra một loạt 12 phim vĩ đại

Bất cứ ngành nào cũng phải có tranh đua, không tranh đua là thoái hóa và tự tiêu diệt! Đó là khẩu hiệu và phương châm làm việc hiện thời của các hãng phim lớn lao thế giới!

Trong cuộc họp mặt của các đại biểu Á Châu cuối tháng Décembre 1958, Ban Giám Đốc hãng Warner Bros nhất định từ nay, sẽ chọn ra những phim làm hành điện cho hãng để xuất cảng.

Song song với việc làm cố gắng ấy, hãng Warner Bros lại còn tung ra một phong trào, gọi là « Welcome Jack Drive » kể từ 28-12-58 đến 11-4-59.

Vậy phong trào ấy là gì? Phong trào ấy tức là toàn

thể hãng Warner Bros tỏ lòng tri ân ông Jack Leonard Warner, sáng lập viên của hãng vừa bình phục.

Vài hàng tiểu sử

Ông Jack Leonard Warner, sinh tại tỉnh London, thuộc tiểu bang Ontario (Gia nã Đại) ngày 2-8-1892. Ông là em út trong số 4 người con của Ông Bà Benjamin Warner.

Khi sang Mỹ cư ngụ, trong khi các anh mở hàng xe đạp, Jack nuôi mộng trở thành kịch sĩ và năm 12 tuổi, Jack là một ca sĩ có một giọng ca hấp dẫn nhất của hi viện Grand Opra House và Donne Theater.

Sau khi trốn phim ngắn: « The great train Robbery » ra đời thì phim ảnh nghiêm nhẽa trở thành môn giải trí hợp cảm quan của dân Mỹ mà Jack là một trong những người tổ chức chu đáo.

Sau đó, 4 anh em Jack góp tiền được 150 đô la, mua máy chiếu phim, thuê một phòng lớn tại tòa ban đình ở New Cas le rồi mượn 99 chiếc ghế của 1 người chủ hiệu đoàn đám ma gần đấy để làm chỗ ngồi cho khán giả. Thế là rạp hát bóng của anh em Warner thành hình và được đặt tên là « Biou ».

Rạp « Biou » ngày một phát triển mạnh mẽ. Anh em Warner bên nghĩ những kế hoạch, chương trình kinh doanh khác. Họ mở một rạp hát khác lớn hơn đặt tên là Cascade. Hoa lợi của hai rạp hát giúp cho họ phương tiện lập nên một hãng phân phối, phát hành phim ảnh với tên hiệu « Dupuesne Amusement Supply Co » ở Pittsburg.

Đến năm 1912, anh em ông Warner không làm cái việc trung gian phát hành phim nữa mà quyết định sẽ tự sản xuất lấy phim. Đầu tiên hãng sản phẩm của Warner thiết lập ở St Louis, về sau dời về California.

Cuốn phim đầu tiên của hãng Warner Bros nhận đề là « My four years in Germany », ra đời vào năm 1917...

Khi Hoa Kỳ tham dự đại chiến thứ hai, tự bản thân ông Jack Warner và hãng của ông đã làm việc ngày đêm để hoạt động về điện ảnh cho quân đội. Cựu tổng thống Truman đã trao tặng ông huy chương tuyên dương về công trạng trong nhiệm vụ tổ chức điện ảnh First Motion Picture Unit cho không lực Mỹ. Sau đó ông Warner gia nhập quân đội một thời gian với cấp bậc Trung Tá.

Hãng Warner Bros đã sản xuất hơn 100 cuốn phim về cách tuyên mộ và tập luyện cho quân đội. Năm 1953, báo New York Times đã đăng tải một hàng chữ lớn về Warner Bros như sau: « Phối hợp giữa bốn phần của người công dân đối với việc sản xuất phim tốt ». Hãng Warner đã được nhiều Oscar với các phim: « Casablanca », « Watch on the Rhine », « Action in the North Atlantic », « Air Force », « Passage to Marseille », « Destination Tokyo », « Objective Burma » v. v. ...

Năm 1945, đại chiến thứ 2 chấm dứt, ông Jack Warner đã đi viếng thăm các quốc gia Âu Châu để theo lời mời của đại tướng Eisenhower. Lý do đại tướng Eisenhower mời ông sang là để nghiên cứu thực hiện phim « Hitler lives ? ». Kết quả phim này được một Oscar của Hàn Lâm Viện Khoa Học và Nghệ Thuật Mỹ.

Ngoài những Oscars và khen thưởng của Mỹ quốc, ông Jack L. Warner còn được nhiều quốc gia khác mệnh danh là điện ảnh quốc tế nhiều ưu tín nhất với huy chương « Légion d'Honneur » của Pháp, một huân chương của Trung Hoa quốc gia, của Mỹ tây Cơ, của cơ quan « Disabled American Veterans » và hai mươi bằng khen khác...

Hiện nay, ông Jack L. Warner và phu nhân là Ann sống tại một biệt thự ở Beverly Hills (California). Ông bà có hai người con trai: Jack M. Warner là một trong những phó chủ tịch của hãng. Con Barbara, cô con gái, kết hôn cùng một chủ khách sạn lớn ở Balé tên Claude Terrail và sống với chồng tại nước Pháp.

Dưới đây là những phim đặc sắc nhất của hãng Warner Bros sẽ tung ra nhân dịp phong trào « Welcome Jack Drive »

- 1 — Indiscret (Còn vương tơ lòng) (với Gary Grant, Ingrid Briguan).
- 2 — Wind across the Everglades « La forêt interdite » (Burl Jves. Christopher Plummer, Gypsy Rose lee).
- 3 — Honre Before Dark « Retoer Avant la nuit » (Jean Simmons).
- 4 — Dama Tankus (Tab Hunter gwen Verdon).
- 5 — Auntie Mame (Rosalind Russel).
- 6 — The nuns's tory (Audrey Hepburn).
- 7 — The hanging Tree (Gary Cooper Maria Shell, Karl Marden).
- 8 — UP PERISCOPE (James Garner, Edmond O'Brien).
- 9 — Onionhead (Andy Griffith).
- 10 — The old Man and the sea (Le vieil homme et la mer với Spency Tracy).
- 11 — From the Earth To the Moon của Jules Vernes,
- 12 — Enchanted Island (Dana Andrews, Jane Powell).

TRONG NĂM NAY, HÃNG COSUNAM SẼ HIỂN CHO KHÁN GIẢ ÁI MỘ MÀN BẠC nhiều siêu phẩm điện ảnh của thế kỷ

Trong các hãng nhập cảng phim ngoại quốc ở Việt Nam hãng Cosunam được nhiều rạp tín nhiệm và khán giả tin tưởng nhất nhờ tuyển chọn rông phim hay.

Trong năm 1958, hãng Cosunam đã hiển cho khán giả những phim như:

- L'homme aux millions.
- Incognito.
- Train d'euler
- Lions d'Afrique
- Couronnement du Pape
- Opération Requins.
- Un acte d'amour
- Secret des tentes noires.
- Course au soleil
- Bandido
- Don Juan.
- Le Kid Ala conquête de l'espace
- La Belle e le clochard.
- Commanche.
- Orgueil et Passion.
- Le Roi et 4 Reines.
- Côtes 465.
- Terre centre Satellite.
- Revanche de Pablito.
- La grande prave.
- Davy Crockett, Roi des trappeurs.
- Intelligence service.
- Flamme Pourpre.
- S.O.S. Scotland Yard.
- Vainqueur du Ciel
- A Main armée.

Những cuốn phim xuất sắc của hãng Cosunam sẽ ra mắt khán giả V.N. trong năm 1959

— LES TRAVAUX D'HERCULE (Cinemascope-Eastmancolor) một phim vĩ đại với lực sĩ số 1 thế giới Steve Reeves và các tài tử Sylvia Koscina, Gianna Maria Canale

— DIABLES AU SOLEIL với Frank Sinatra, Tony Curtis, Natalie Wood.

— LES VIKINGS (Technirama—Technicolor) Kirk Douglas, Tony Curtis, Ernest Borgine, Janet Leigh

— A PARIS TOUS LES DEUX (Technirama-Technicolor) Bop Hope Fernandel, Anita Ekberg, Martha Hyer.

— TEMOIN A CHARGE (6 Oscars) cuốn phim cuối cùng của Tyrone Power với Marlène Dietrich Charles Laughton.

— LE COMMANDO SARIFIE (Cinemascope) (Léo Genn, Kieron Moore, Michael Medwin).

— BIEN JOUE MESDAMES (Eddie Constantine)

— FIEVRE BLHODE (Vista-

Hãng 20th Century Fox

M.G.M.

bị Cosunam qua mặt

Đáng lý ra thì cuốn phim « L'odyssée du sous Marin Nerka » của hãng Cosunam qua năm con Hec mới bắt nhưng ông giám đốc Cosunam thấy cuốn phim màu « Torpilleur sous l'atlantique » của hãng 20 th Century Fox với hai tài tử Robert Mitchum, Curd Gurgens sắp chớp nên ông vội và xin kiểm duyệt và chiếu trong vòng 3 hôm (nội tháng Décembre 1958).

Riêng phim « Torpilleur sous l'Atlantique » thì đến V.N. và kiểm duyệt xong từ tháng Juillet 1958 nhưng lại...kẹt, trễ hết 1 tuần, sau phim « L'odyssée du sous marin Nerka, Chuyện chậm trễ này không là làm khi ta biết hiện hãng 20 thurce Century Fox đã đóng cửa chi nhánh ở Việt Nam và giao cho hãng M.G.M phát hành,

Vision-Technicolor) Diana Dors John Gregson, Susan Stephen, Derek Farr)

— ARIANE (Gary Cooper, Audrey Hepburn, Maurice Chevalier)

— LA CITE DISPARUE (Technirama — Technichlor) (John Wayne, Sophia Loren, Rossano Brazrie)

— LE PRISONNIER DU TEMPLE (Vista Vision — Eastmancolor) (Louis Jourdan, Belinda Lee, Keith Michell)

— UN AMERICAIN BIEN TRANQUILLE (tức người Mỹ trầm lặng, phim quay ở Saigon (Audie Murphy, Michael Redgrave, Claude Dauphin, Georgia Moll)

— LA MAISON DES SECRETS (Vista Vision — Technicolor) (Michael Craig, Brenda de Banzie, Barbara Bates.)

— SANS FAMILLE (Technicolor)

Gino Gervi, loel Flateau trong vai

Remi.

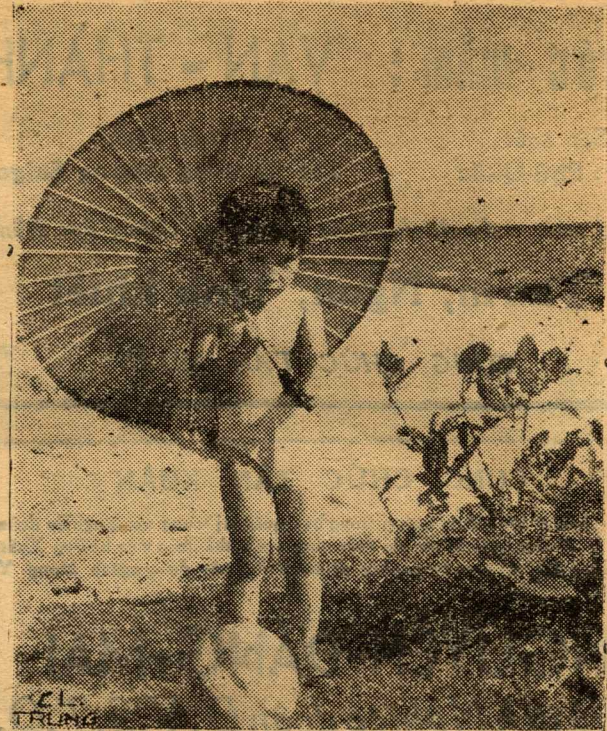
— LES 7 TONNERRES chuyển thật về cái cảnh sấn phé bên Marseille củ (Stephen Boyd, James Robertson Justice)

— Whisky Vodka Et Junon De Fer (Vista Vision-Technicolor) (Bop Hope, Katharine Hepburn).

— Le Tour Du Monde En 80 Jours (Scope-Technicolor) Cuốn phim qui tụ 50 tài tử quốc tế 1 (Cinq Oscars).

Trong chương trình những cuốn phim sẽ hiển khán giả trong năm 1959, chúng ta thấy hầu hết phim của COSUNAM đều là những siêu phẩm bất hủ của thời đại. Đáng kể nhất có: « Le Tour du Monde en 80 jours » (do Mld Todd chớng của Elizabeth Taylor thực hiện), Les Travaux d'Hercule, Diable au soleil, Les Vi Rings, A Paris tous les deux, Temoin en charge (6 Oscars), Ariane, Le cité disparue, Un americain bien tranquille, Sans famille v. v. ...

EM BÉ PHƯỚC - HỒNG nữ tài tử tí hon trong phim « VU AN TINH »

Em Bé Phước Hồng là con gái độc nhất của ông HỒN, nguyên giám đốc kỹ thuật rạp Văn Gầm, mà hẳn trong giới nghệ sĩ tâm nhạc không ai còn xa lạ. Em bé Phước Hồng năm nay mới được 3 tuổi rưỡi.

Nhân dịp được chuyên viên Trần văn Lịch và nhà đạo diễn Lê Mộng Hoàng cho xem thử đoạn phim quay « Vụ án Tình » tại phim trường Mỹ Phương, Phước Hồng thấy em Ngọc Thúy, 10 tuổi, con của ông bà Phạm ngọc Thịnh giám đốc sản xuất, tỏ ra thật dạn dĩ trước máy quay phim, nên Phước Hồng vội tay khen Ngọc Thúy nhiệt liệt (cả hai Hồng—Thúy là chị em bạn đi với nhau). Nhà đạo diễn Lê Mộng Hoàng cùng ông Giám đốc sản xuất bên hỏi:

— Cháu Hồng chịu quay phim không?

Phước Hồng vui thích gật đầu. Thế là từ đó, Phước Hồng tạm lìa mái trường mẫu giáo Chim Non để bước vào cuộc đời tài tử bé tí tèo.

Mặc dầu rất mực thương con, ông Bà Hồn đành phải... rút ruột nhưng điều chẳng ngờ và đã làm cho ông Bà Hồn vui thích nhất là sau đó vài hôm, khi ông ra Phan Thiết thăm con (đang quay ngoại cảnh tại đây) nhóm chuyên viên điện ảnh Thăng Long reo lên.

— Phước Hồng số dách!

Câu nói ấy làm Ông Bà Hồn mắt rưng rưng gan, quên cả nỗi nhọc trên chặng đường dài 200 cây số từ Saigon ra Phan Thiết.

Quan nhiều cảnh quay có em Phước Hồng đóng, phim đã nổi bật và khích động mọi người. Theo lời nhóm chuyên viên, khi « Vụ Án Tình » ra mắt khán giả, chắc chắn sẽ có nhiều khán giả khóc vì em Phước Hồng.

Một địa chỉ nên ghi
nhớ của quý Bà, quý Cô

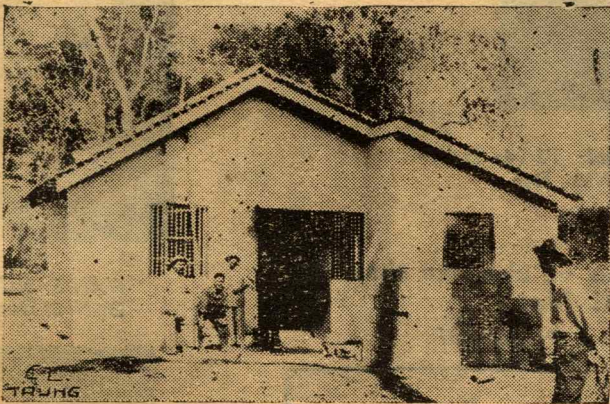
KIM QUY
CUNG CHÚC TÂN XUÂN

61 Trình Minh Thế
(Khánh Hội)

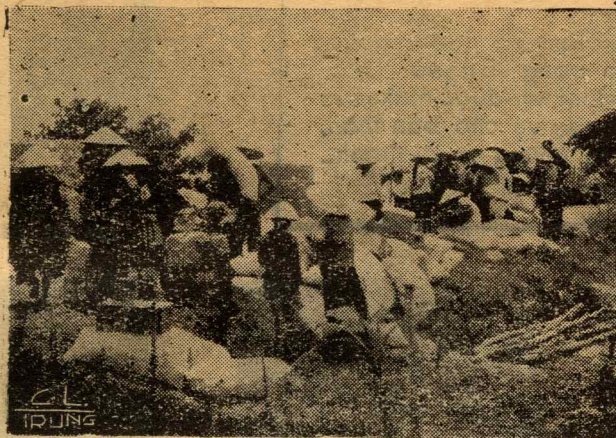
Nhân dịp Xuân về

HỘI TƯỚNG LẠI CÔNG VIỆC TRONG NĂM QUA! MỘT NHÂN VẬT TRONG YẾU TRONG NGÀNH VẬN TẢI TRANG TRẢI NỖI LÒNG

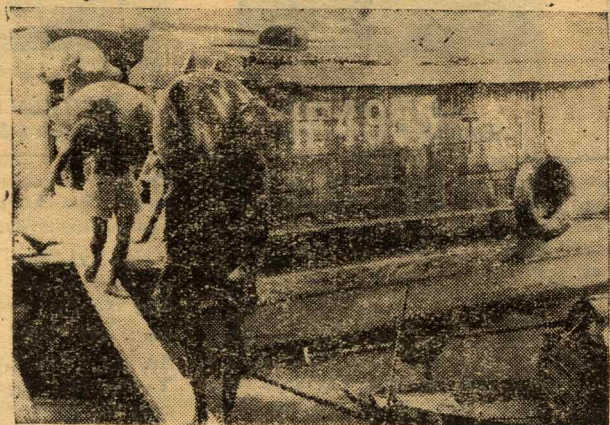
Bài của D. T.

Một trong những căn nhà do ông Nguyễn-hữu-Trọng xây cất tại căn cứ Công Dân Vụ Xuyên Mộc.

Dân chúng tại những địa điểm dinh điền và định cư, hân hoan cùng nhau lãnh phẩm vật viện trợ, do ông Nguyễn-hữu-Trọng chịu trách nhiệm vận tải đến.

Ngoài phương tiện chuyên vận bằng đường bộ, ông Nguyễn-hữu-Trọng còn chuyên chở bằng đường thủy.

Một trong những chiếc ghe đang chuyên phẩm vật lên

Mấy năm nay, trong công cuộc cải tiến dân sinh và nhất là nâng cao mức sống cho quần chúng, ngành vận tải về đường Thủy cũng như đường Bộ đã chiếm được một kỷ lục về số thầu hoạch. Không ai còn lạ gì nền kinh tế Quốc gia đã và đang chuyển mình đến một độ vượt bậc. Ngân sách nước nhà mỗi năm một tăng thêm đó cũng là điều vinh hạnh cho toàn dân sống dưới chính thể Cộng Hòa. Nếu chúng ta không quên được bước tiến khả quan của ngành vận tải đường Thủy và đường Bộ hẳn chúng ta cũng không quên nhắc nhở đến ông NGUYỄN HỮU TRỌNG, một người đã góp nhiều công trong ngành này :

L.T.S

Với một năng lực rời rào, một thiện chí hiếm có, từ địa hạt : Thầu khoán kiến trúc, bước lên sang ngành : Khai thác Lâm sản, và xa hơn nữa đến ngành : Vận tải đường Thủy và đường bộ, ông Nguyễn hữu Trọng là một trong những nhà kinh doanh, hăng hái và hoạt động của người Việt Nam.

Đầu năm 1958, ông Trọng ký khế ước với Nha Ngân Sách và Ngoại Viện. Trong khế ước này, ông được phụ trách cùng một số anh em khác chuyên vận những tặng phẩm, vật liệu như : bột mì, gạo, fromage, beurre và quần áo của Hội Từ Thiện Hoa Kỳ viện trợ. Tặng phẩm và vật liệu này được đưa đến các trại định cư và các vùng Dinh Điền ở khắp mọi nơi trong toàn lãnh thổ V.N, như các tỉnh miền Hậu Giang, các tỉnh miền Đông và Cao Nguyên Trung phần, tùy theo từng vùng được ít hay nhiều, mà ông có trách nhiệm về chuyên chở.

Theo khế ước từ 1-1-58 đến 31-12-58 ông đã đem hết khả năng của mình lo chu đáo.

Tuy nhiên, dù ông đã tạm đình việc chuyên vận vì đã mãn hạn khế ước trên ; nhưng ngành vận tải của ông vẫn là một cơ xưởng đáng kể : với 10 chiếc xe hiện có đã chuyên vận trên khắp ngã đường đất nước. Nhưng trong thời gian thực hành khế ước và mai hậu, nên cần thêm nhiều xe chuyên chở, ông vẫn có thể có hàng trăm chiếc xe vận tải, chuyên vận một cách đúng hẹn và cẩn thận; đó cũng là niềm hân hoan của ông khi đưa ra một lực lượng tinh thần lẫn vật chất hiếm có. Nhân gặp chúng tôi, ông có dịp trang

trải nỗi lòng, nhắc lại những công việc đã qua. Ông nói :

Giờ đây lại một năm mới bắt đầu, tôi hồi tưởng thời gian qua, khi tôi còn góp phần kiến thiết ở Xuyên Mộc, một nơi mà V.M. Công Sản tập kết : Chúng ta cứ tưởng tượng rằng có biết bao sự tàn phá, sụp đổ do bọn vô thần Cộng Sản gây nên; nhưng khi Chính Phủ Cộng Hòa đã thấu hiểu và đặc biệt ủy nhiệm cho Công Dân Vụ làm căn cứ. Lẽ dĩ nhiên là phải kiến thiết, sửa sang rất nhiều như : khai phá, lập chợ, vô đèn nước, xây cất công trường huấn luyện và cư xá cho đại gia đình Công Dân Vụ. Nói đến đây ông Nguyễn hữu Trọng cho chúng tôi biết thêm trong công trình kiến trúc khó khăn này, ông Trần duy Đản và tôi đã xây cất cho gia đình Công Dân Vụ hơn 100 gian nhà. Vì lẽ đó chúng tôi được ông Đặc Ủy Trưởng: Kiều Công Cung, kiểm đốc : Viên đức Thành, kiểm đốc : Võ quý Hy và thiếu tá Nguyễn-văn-Công tỏ lời khen ngợi, khuyến khích nhiệt nồng. Tôi rất mến anh em Công Dân Vụ, Ông Nguyễn hữu Trọng kết luận : họ gồm những cán bộ trẻ trung, ham hoạt động và thẳng thắn. Tuy nay không có dịp gần gũi với họ, nhưng những kỷ niệm lúc ở Xuyên Mộc cũng như đối với cấp chỉ huy Công Dân Vụ, lúc nào tôi cũng mến nhớ. Vậy nhân dịp Xuân về, tôi xin kính chúc : Đại Gia Đình Công Dân Vụ một năm tuổi trẻ, hạnh phúc, đầy nghị lực tranh đấu, góp công trong công cuộc : Bảo Vệ Hòa Bình và Thống Nhất lãnh thổ Việt Nam.

Qua năm
1959

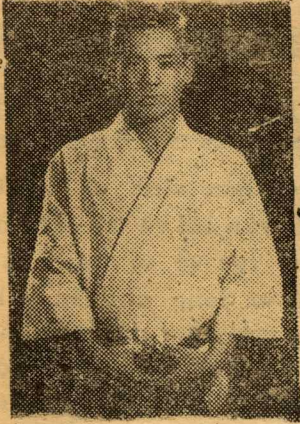
HÀNG PHIM

COSUNAM

sẽ tung ra một
loạt phim mới

NGUYỄN BÌNH ĐẾ Nhất Đẳng
vô địch giải CỘNG HÒA 1956.

NGUYỄN THẾ VĂN
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN.

LÊ NGỌC MỸ
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN.

NGUYỄN ĐÌNH BẢO
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN

LÊ VĂN LÝ
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN

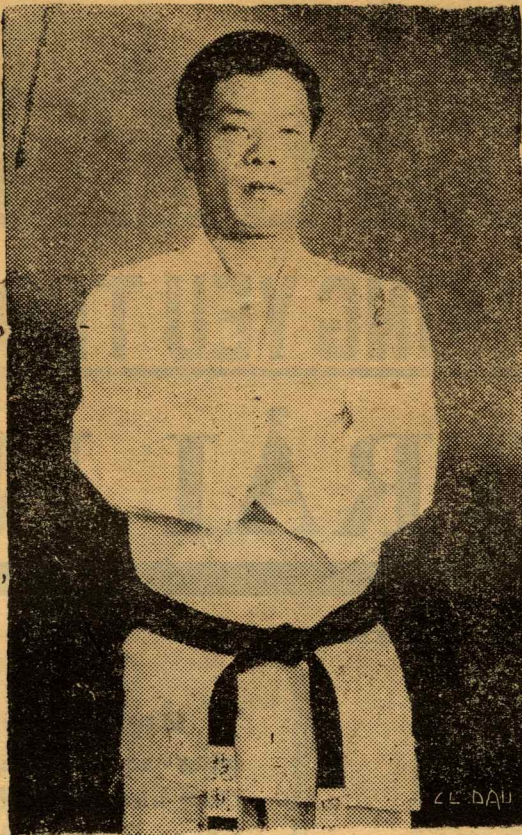
NGÔ VĂN ÂN
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN

LÊ TRỌNG TÍN
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN

NGUYỄN CHÍ HIẾU
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN

Sư PHẠM LỢI Huyền Đai Đệ Tứ Đẳng Quốc Tế (4e DAN)
Giám Đốc Chuyên Môn Kỹ Thuật Nhu Đạo
V. N. N. Đ. T. T. H.

NG. KIM CANG Đệ Nhất Đẳng
1er DAN Phụ tá g. s. Phạm Lợi

ĐẶNG NGỌC HIẾN
Đệ Nhất Đẳng 1er DAN.

Muốn bảo vệ cho Tổ quốc, cần phải biết bảo vệ cho bản thân đã
Dân có Cường, thì Nước mới Mạnh!

Lời của g. s. PHẠM-LỢI.

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

Giáo-Sư PHẠM-LỢI, và Giáo-Sư PHAN-VĂN-QUAN cùng toàn
thể cán bộ chỉ-uy huấn luyện của các Đoàn: Hồ-Tướng, Võ-Tánh,
Nguyễn-Trái, Đà-Lạt Chu-Văn-An, Nguyễn-Bá-Tòng, Lê-Văn-Duyệt,
Trịnh-Minh-Thế, Việt-Anh, và Võ Bị Liên Quân v. v. . . đồng kính chúc:

- Quý vị Phụ huynh các môn đệ của VIỆT-NAM NHU ĐẠO
THÂN THIÊN HỘI.
 - Quý vị Giáo-Sư đồng nghiệp Việt-Nam và ngoại quốc,
Toàn thể Nam Nữ võ-sinh Nhu Đạo trong và ngoài quốc.
- Xuân Kỷ-Hợi một năm đầy hạnh phúc vui tươi, và được nhiều sức
khoẻ để tiến trên con đường võ-thuật hầu mong tự vệ cho bản thân,
bảo vệ công lý cho nhân loại, và đề xứng đáng những người thanh-
niên hùng mạnh của một nước CỘNG-HÒA trên thế giới TỰ DO.

GIÁO SƯ
PHẠM LỢI
là người
thế nào?

Chúng tôi phỏng vấn
giáo sư
Bàt của H. N. G.

Một người chúng ta, chắc không
ai không biết đến giáo sư Phạm Lợi,
1 số sĩ Nhu đạo khét tiếng Việt-nam.

Nhiều cán bộ được đào tạo tại
Thủ đô đã phân tán về các tỉnh Trung
phần, các tỉnh vùng Cao Nguyên,
các tỉnh Nam-Việt, các đơn vị Quân
đội... để xây dựng cho cơ sở địa
phương.

Một số khá đông môn đệ đang hiệp
cùng giáo sư Phạm Lợi lo xây
dựng cho cơ sở tại Đà-Thành.

Mặc dầu Phong trào Nhu đạo
Việt Nam đã gặp bao trở ngại khó
khăn..., nhưng ngày nay nó đã tiến
đến một kết quả tốt đẹp lúc sơ khai
cũng do ở sự kiên nhẫn chịu đựng
của giáo sư Phạm Lợi và các bạn
cộng sự trung kiên. Cũng vì mục đích
muốn "Dân Hùng nước Mạnh"
bằng thực tế chứ không phải trên
lý thuyết nên các cộng sự trên đây,
không ngại ngừng đêm hết thiện
chí để đề tạo nên móng căn bản cho
công cuộc xây dựng xã hội ngày mai.

Sang Pháp từ năm 1940, từng
xuất thân trường cán bộ Tuyến Huấn
Quân Sư tại Đức quốc và từng
bị thực Dân cầm tù.

Vài hàng tiểu sử

Sau khi ra tù qua đầu năm 1947
giáo sư phải đi làm thuê cho một
hàng tư của Pháp để kiếm tiền sinh
sống và học thêm.

Nửa ngày đi làm kiếm tiền, nửa
ngày đi học, giáo sư đã xin vào học

tại Trường "Technique Scientia"
tại Paris về khoa Vi Trùng Học
"Chimie Biologique và Bacteriologi-
que, trong lúc học và đi làm, giáo sư
lại còn tổ chức một phòng tập nhỏ và
chiêu tập một số thanh niên Pháp ham
mộ Nhu Đạo để trao đổi thêm nghệ
thuật này. Đến năm 1948 và 1949
được xin vào tập sự tại phòng thí
nghiệm tại Hôpital Saint Louis Paris
dưới sự hướng dẫn của giáo sư Léon
Pollet về môn Y Khoa Vi Trùng Học,
mặc dù đi học và đi làm vất vả, nhưng
giáo sư vẫn không bỏ sự tập dượt
Nhu Đạo với các võ sĩ Pháp và ngoại
quốc ở Paris. Một dịp may cho giáo
sư lại gặp một võ sư Nhật Bản tên
Tokyo-Hirano Lục Đẳng (6e Dan) vừa
ở Nhật sang Pháp, giáo sư liền thu
giáo thêm với võ sư Hirano, đến cuối
năm 1950, giáo sư xin thôi việc tại
một hàng tư thì vừa được Nara Tông
Giám Đốc Công An Pháp bổ nhiệm
vào huấn luyện Nhu Đạo tại 4e và
5e Brigade Territoriale Paris.

Vì quá ham mộ Nhu Đạo, nên
không đủ thì giờ học hỏi môn Y khoa
vi trùng học, giáo sư chỉ học đến
kỳ thi Aide-Bacteriologiste thôi, và
cũng vì hoàn cảnh thiếu thốn về tài
chánh nên không thể theo học cho đến
cùng. Nhưng chỉ chuyên nghiệp về
Nhu Đạo mà thôi.

Đến năm 1951: Tranh giải vô

địch Quốc tế Nhu Đạo tại Y Pha
Nho, giáo sư chiếm được giải này với
cấp bậc là 5e DAN với Ủy chương
Danh Dự, được nhà cầm quyền Y
Pha Nho mời ở lại làm giáo sư huấn
luyện tại trường Thanh Niên Bán
quân sự tại Madrid trong thời gian
6 tháng. Đến năm 1952 trở về Pa-
ris được cử làm Tổng Giám đốc Kỹ
thuật Liên đoàn Thể Thao Liên Hiệp
Pháp, trong cơ hội này giáo sư đã
nổi tiếng nhiều tại thủ đô Paris, và
được nhiều thanh niên nam nữ Pháp
khen ngợi, đồng thời giáo sư nhận
trọng trách chức vụ Sư Trưởng của
các trường Nhu Đạo tại Paris như:
Ecole Nationale de Judo, Ecole de
Judo de la Police Brigade Territoriale,
Club Asnières, Club Feydeau, Club
Montgerou, Club Dunkerque, Club
Saint Denis, Ecole de Reully Spor-
ting v.v. Trong thời gian này giáo-sư
đã đem hết sự cố gắng để lan rộng
thêm phong trào Nhu Đạo ở hải ngoại,
và liên lạc giao dịch với các tổ chức
Quốc Tế để trao đổi tài liệu học tập
và tổ chức những trận giao hữu quốc
tế để tranh tài giữa các môn đệ của
giáo sư và các võ sĩ các nước Âu châu.

Đến năm 1953 giáo sư đã chiếm
giải vô địch quốc tế hạng Huyền đai
đệ Tứ Đẳng (4e Dan) tại Hòa Lan,
trở về Pháp được Liên Đoàn Thể
Thao Liên Hiệp Pháp cử sang Bắc

Phi Châu với chức vụ Thanh Tra các
trường Nhu Đạo như: Maroc, Alger
Tunis, Oran, Tanger, Fes, v.v.

Năm 1954 được cử đi du ngoạn ở
các nước để quan sát tình hình hoạt
động Nhu đạo như những nước tân
tiểu: AO, ĐỨC, THỤY SÍ, BỈ,
BA TƯ, Ý, ĐÀI LỢI, HÒA LAN.
Y Pha Nho Lục Xâm Bảo, v.v.
cũng nhờ sự du ngoạn này mà giáo
sư Phạm Lợi đã nêu tên tuổi và sự
nghiệp trên quốc tế và cũng là một
cơ hội để giao dịch với các đồng nghiệp
trên trường quốc tế, một sự đặc
biệt nhất là trong lúc đi du ngoạn
giáo sư được sự chỉ bảo và nâng
 đỡ của Giáo sư Hano-Rhee, 7e Dan,
Viên Trưởng Viên Nhu Đạo Quốc
gia Thụy Sĩ, và cũng là một vị Đệ
sư toàn quyền của Nam Hải tại
Liên Hiệp Quốc, giáo sư Hano-
Rhee là cháu của Tổng Thống Lý
Thừa Vãng, chúng tôi được xem
anh của giáo sư HANO RHEE trong
quyền Nhu Đạo Thực Hành của giáo
sư Phạm Lợi viết trong khi còn ở
hải ngoại.

Năm 1955, vào khoảng tháng 10
được lệnh Chính Phủ Việt Nam
Cộng Hòa gọi về nước để phát triển
Phong Trào Nhu Đạo trong các giới
Thanh Niên nước nhà. Năm 1956
được cử làm Trưởng Ban Nhu Đạo

BUI VĂN THÀNH
Thất lung Nâu 1er Kyu nguyên
địch quyền Anh Việt-Nam

NGUYỄN VĂN VƯƠNG
Thất lung Nâu 1er Kyu

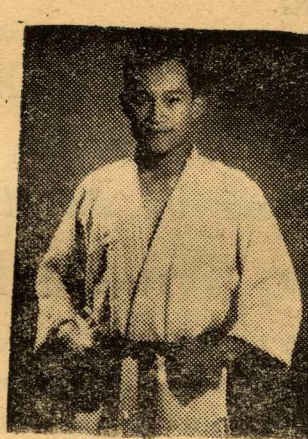
PHÙNG MẠNH CHƯ
Thất lung Nâu 1er Kyu

TRẦN QUỐC BẢO
Thất lung Nâu 1er Kyu

PHẠM MINH TUỐC
Thất lung Nâu 1er Kyu

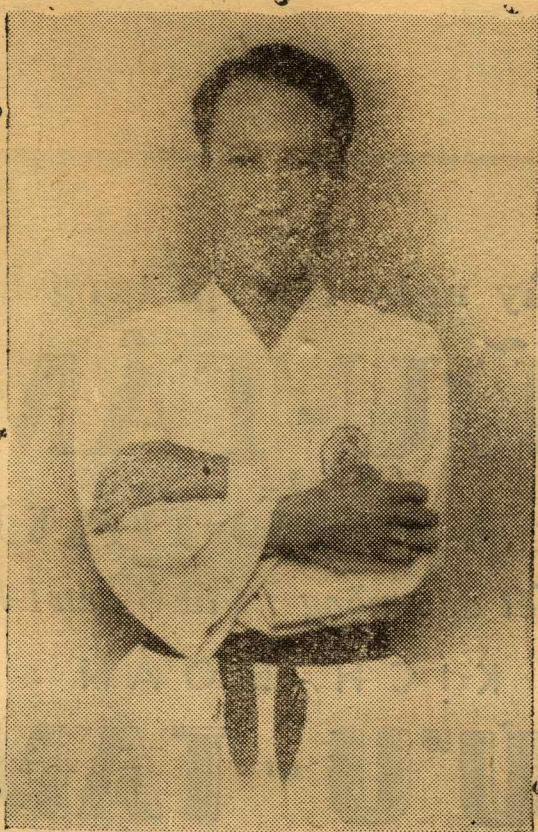
NGUYỄN CÔNG PHƯỚC
Thất lung Nâu 1er Kyu

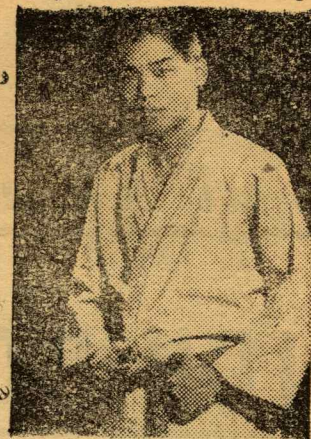
PHAN QUỲNH
Thất lung Nâu 1er Kyu

NGUYỄN ANH VŨ
Thất lung Nâu 1er Kyu

GIÁO SƯ PHAN VĂN QUAN
Hội Trưởng Việt Nam Nhu Đạo Thân Thiện Hội

NGUYỄN ĐÌNH TỰ
Thất lung Nâu 1er Kyu

ĐẠO DUY THIÊN
Thất lung Nâu 1er Kyu

NGUYỄN HẢI
Thất lung Nâu 1er Kyu

Trung Ương tại Nha Tổng Giám Đốc Thanh Niên và Thể Thao (Bộ Thông Tin và Thanh Niên) và được cử sang Nhật Bản tháng 5 năm 1956 với tính cách quan sát viên Việt Nam về ngành Nhu Đạo tại Đông Kinh.

HỎI: Theo sự nhận xét của Giáo sư môn Nhu-Đạo đối với Thanh-Niên Việt Nam Thanh-Niên ở các nước Âu Châu, thì nước nào dễ hoạt động và dân tộc nào dễ huấn luyện hơn?

TRẢ LỜI: Theo như tôi đã huấn luyện nhiều môn đệ từ Âu Sang Á và Bắc Phi, tôi nhận xét thì thanh niên Việt Nam dễ huấn luyện hơn các thanh niên Âu châu và Bắc Phi. Vì thanh niên Việt Nam là một dân tộc tuy rằng hậu tiến về kỹ nghệ, nhưng nền tảng luân lý và triết học Khổng Mạnh đã sẵn có, và một dân tộc có tinh thần tranh đấu cương quyết, can đảm, dám hy sinh bảo vệ cho danh dự, coi sự vọng như sự tòn, sự sanh như sự tử cũng vì nhờ có những ưu điểm trên, mà thanh niên Việt Nam áp dụng môn Nhu Đạo rất phù hợp cho tính thần và thể chất, nhưng sự hoạt động và phát triển môn này rất khó khăn hơn các nước khác bởi những điểm như sau:

— 1.) Chưa hợp thức hóa trong chương trình Giáo Dục Thanh Niên.

— 2.) Không có sự nâng đỡ về vật chất cũng như tuyên truyền, hay nói cho đúng là chưa được tự do hoạt động như những nước khác.

— 3.) Chưa có trường đào tạo cán bộ và phương tiện nâng đỡ tối thiểu cho huấn luyện viên và giáo sư.

HỎI: Tại sao Giáo sư đã có những cơ sở vững chắc, và một đời sống sung túc đầy đủ, có nhiều danh tiếng ở hải ngoại mà giáo sư lại bỏ để cả để trở về nước.

TRẢ LỜI: Tôi có hoài bão xây dựng cho Thanh Niên Việt Nam trở nên một dân tộc hùng mạnh như các nước tân tiến trên thế giới, đồng thời để chung vai gánh vác với toàn thể thanh niên nước nhà hầu mong góp phần xây dựng cho nền Cộng Hòa dưới sự lãnh đạo của Ngô Tổng Thống, nên tôi mới hy sinh một cuộc đời vinh hiển ở xứ người để trở về phục vụ cho Quốc Gia, chứ không phải ham một địa vị nào...

HỎI: Giáo sư được Chánh Phủ mời về nước để hoạt động và phát triển môn Nhu Đạo trong các giới

Thanh-niên, vì lý do gì mà trong lúc phong trào đang tiến mạnh năm 1956, mà giáo sư lại ngưng hoạt động?

TRẢ LỜI: Sự ngưng hoạt động là ngoài ý muốn của tôi.

HỎI: Hiện nay phần đông thanh niên ham mộ Nhu Đạo, họ đặt hy vọng là sẽ được Giáo sư huấn luyện. Vậy giáo sư có thể tổ chức lại các lớp huấn luyện như lúc ban đầu để phát triển môn võ thuật này trong đại chúng không?

TRẢ LỜI: Lúc nào tôi cũng muốn phổ biến môn Nhu Đạo trong các giới Thanh Niên, nhưng tôi chỉ phát triển với năng lực tối thiểu trong phạm vi chật hẹp với sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm, và sự thiện chí của những môn đệ trung kiên mà thôi. Còn về việc tổ chức lại các lớp huấn luyện như lúc ban đầu để phổ biến trong đại chúng. Việc này tôi không thể quyết trong giai đoạn này, là vì tôi đã chấm dứt nhiệm vụ Trưởng Ban Nhu Đạo Trung Ương gần 2 năm nay, và đã có nhiều giáo sư tên tuổi từ danh quốc tế thay thế nhiệm vụ tôi, nếu có thể phổ biến trong đại chúng thì nhờ các vị đàn anh của tôi

mới có đủ kế hoạch để hoạt động, còn bốn phần tôi thì chưa đủ tài năng nghệ thuật để truyền bá môn võ thuật này trong đại chúng.

HỎI: Giáo-Sư có thể cho chúng tôi biết số lượng và phẩm của vũ sinh hiện nay do giáo sư huấn luyện có khác với con số lúc giáo sư về nước hoạt động năm 1956 không?

TRẢ LỜI: Tôi không thể kiểm soát nổi số lượng của vũ-sinh hiện nay được, vì tất cả môn đệ cao cấp của tôi huấn luyện chứ không phải tự tôi điều khiển các lớp, nhưng số phẩm có tăng lên nhiều hơn năm 1956.

HỎI: Hiện nay giáo sư có mở lớp nào để huấn luyện tại thủ đô không và ở những địa điểm nào?

TRẢ LỜI: Tôi không có lớp nào cả, mà cũng không có đủ phương tiện để mở trường riêng, nhưng có nhiều lớp ở các nơi tại Nam Phần và Cao Nguyên do các môn đệ tôi điều khiển, còn tôi chỉ là một cố vấn kỹ thuật và tinh thần cho các môn đệ tôi mà thôi.

HỎI: Hiện nay giáo sư đã có bao nhiêu môn đệ thành tài, và đủ năng lực huấn luyện một trường, xin giáo sư cho tôi được biết tên của những vị giáo sư ấy không?

TRẢ LỜI: Tôi không thể cho quý vị biết tên những môn đệ thành tài được, là vì nếu có người đủ tài mà không được quyền sử dụng cái tài cái đức của họ để giúp ích cho xã hội, thì đầu cho quý ông biết tên cũng vô ích và không có lợi tôi xin quý ông nhớ câu « Hữu xạ tự nhiên hương » là đủ rồi.

HỎI: Tại sao Việt Nam không có một Tổng Cuộc Nhu Đạo như những nước khác trên thế giới, để gia nhập hàng ngũ quốc tế Nhu Đạo?

TRẢ LỜI: Có lẽ Việt Nam đã có Tổng Cuộc rồi, nhưng sự phát triển và tổ chức trong dân chúng, thì tôi không được hiểu rõ nhiều vấn đề này xin quý vị nên tiếp xúc với các vị lãnh đạo Tổng Cuộc thì hay hơn.

Vui Xuân !

Mừng Tết !

Suốt bảy ngày rộn rịp tung bừng

KỊCH-ĐOÀN HỮU-TÂM KHAI-TRƯƠNG

TẠI RẠP GÒ-DẦU-HẠ

Từ mồng 1 Tết đến mồng 7 (từ 8 đến 14-2-1959)

KỊCH-ĐOÀN

HỮU-TÂM

Giám-đốc : LỮ-VĂN-KHUÊ

Cung Chúc Tân Xuân

Với một thành phần chuyên môn, cầu tiến :

GIÁM-ĐỐC KỸ-THUẬT : BẠCH DIỆP
VŨ-BỘ : MINH CAO
ÁNH SÁNG DÀN CẢNH : ĐOÀN CHÍNH
TÂN NHẠC TRƯỞNG : VĂN HỒNG
CỜ NHẠC TRƯỞNG : BA THUÀ
HỌA SĨ : LÊ DIỄN, PHẠM QUANG, VÔ TÔNG
SOẠN GIẢ : MINH-NGUYỄN, TÂY-GIANG-TỬ, BẠCH-DIỆP

Một lực lượng hùng hậu gồm các danh tài hữu hạng :

CÁC BẠN :

BA KHUÊ, BỮU TÀI, VĂN CHUNG, HÙNG MINH,
VĂN ĐỀ, TRỌNG LANG, MINH QUANG, HẢI ĐIỀN,
MINH LONG, VĂN MINH, VĂN BÉ.

CÁC CÔ :

ÁI HỮU, THANH HƯƠNG, LÊ ỨT, THU CÚC, MỸ LINH,
HUỆ NHI, NGỌC NGÀ, HƯƠNG NHỊ, LIÊU SƯƠNG,
THÚY NƯƠNG.

CÁC CÂY CƯỜI MÙA XUÂN

Hề Giác, Minh Viên, Tư Hề, Bé Lùn

và trên 30 nam nữ vũ sinh tuổi trẻ.

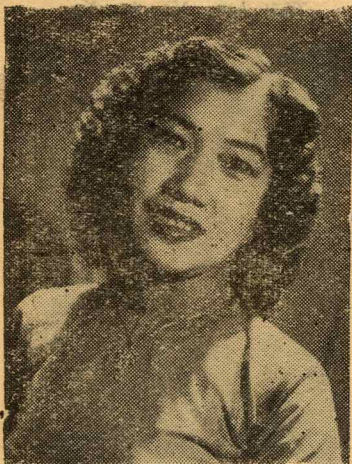
Một Loạt Tuồng Thi-Ca Lành Mạnh

- NẮM CƠM CHAN MÁU (đã sử đường rừng V.N.) của DIỆP-NGUYỄN
- TIẾNG THÉT GIỮA ĐIỆN VÀNG (đã sử Trung hoa Mồng Cổ) của T.-G.-T.
- HAI CÁNH HOA RỪNG (Tình cảm đường rừng) của TÂY-GIANG-TỬ.
- GIÓ HÚ ĐÒI MA (La-Mã thần thoại tình cảm) của DIỆP-NGUYỄN.
- BẾN NƯỚC HÀ TIÊN (đã sử Việt-Thái) của DIỆP-NGUYỄN và TÂY-G-TỬ.
- NGẬM NGÃI TÌM TRẦM (Chuyện thương tâm nhân loại) của D.-N.
- ĐÒ XƯA VỀ BẾN CŨ (Xã hội V. N.) của TÂY-GIANG-TỬ.

HỮU-TÂM trân trọng kính mời.

Bảy ngày vui Xuân

Bỏ cua rất uồng

ÁI HỮU

THANH HƯƠNG

LÊ ỨT

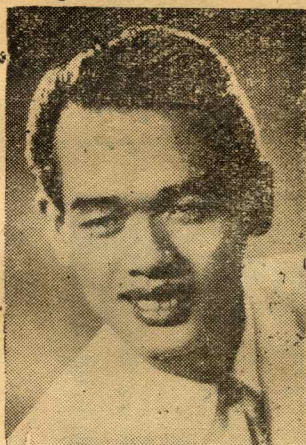
THU CÚC

BA KHUÊ

BỮU TÀI

VĂN CHUNG

HÙNG MINH

TRỌNG LANG

VŨ-SƯ MINH CAO

BẠCH DIỆP

MINH VIÊN

VĂN ĐỀ

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

LIÊN-HIỆP

BẢO HIỂM CÔNG TY

335-337, Trần-hưng-Đạo SAIGON

Điện thoại : 23.274

— Hội Hồ tương Bảo Hiểm do giới chủ xe sáng lập trước nhứt ở Việt Nam để bảo vệ quyền lợi cho nhau.

— Cuối năm, sau khi trang trải và dành tiền dự trữ, còn dư sẽ chia đồng đều theo tỷ số tiền đã đóng từ năm qua, dầu xe Hội viên có gây tai nạn hay không.

— Đóng Bảo Hiểm tại một Công ty khác, quý ông bà chỉ là thân chủ của Công Ty đó.

— Đóng Bảo Hiểm tại Liên Hiệp Bảo Hiểm Công Ty, quý ông bà thành Hội viên của Liên Hiệp tức Liên Hiệp là Hội Bảo Hiểm của quý ông bà. Có chi tiện lợi bằng đóng Bảo Hiểm nơi Hội nhà, với tất cả sự giúp đỡ và ủng hộ về mọi phương diện.

Cung Chúc Tân Xuân

LỬA VÀNG ĐIỆN-ẢNH

11, đường Thái-Lập Thành — SAIGON

Giấy nói số 405 - Saigon

Hãng cho mượn phim 16 ly duy nhất tại Việt-Nam

PHIM ĐU CÁC LOẠI:

- Phim Tô màu,
- Phim hoàn-toàn Việt-Nam
- Phim ngoại-quốc nói tiếng Việt
- Phim ngoại-quốc nguyên âm.

Giá mượn phải chăng — Tiếp đãi lịch thiệp

CUNG CHÚC TÂN XUÂN

CÔNG TY TRỪ MỐI VIỆT NAM

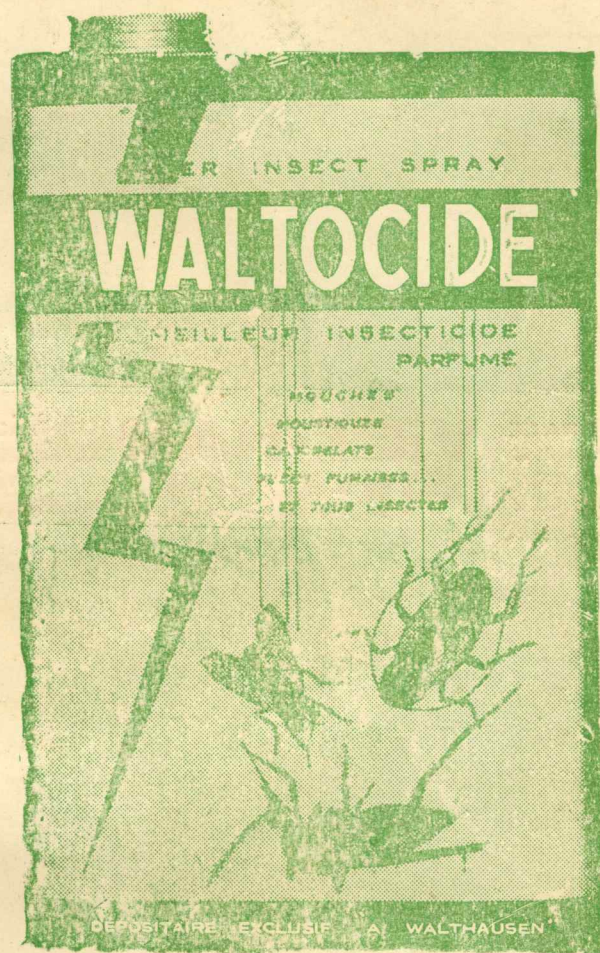
(ENTREPRISE DE DÉTERMITAGE AWALTHANSEN)

11 đường Võ di Nguy (Guynemer) SAIGON

Điện thoại : 20.547

Sáng lập trước nhứt tại V. N.

Hàng chuển môn trừ : Mối ăn cây. Ruồi. Muỗi. Kiến. Dán. Rệp. Chuột. Bọ. Trùng và các loại sâu bọ.

— Trộn rấm quế, gia đình em không ai rống lạnh. ốm đau hết, đó là nhờ dùng WALTOCIDE.

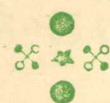
— Nhà em thì 20 năm rồi không hề sửa chữa, nhờ giao cho công ty trừ mối xem sóc thường xuyên ! Một địa chỉ nên nhớ

Cung Chúc Tân Xuân

TÔ - CHÂU

117, Đường Tự-Do — SAIGON

Giấy nói số 405 - SAIGON

TIỆM HỘT XOÀN RẤT CÓ TÍN - NHIỆM

Buôn bán các loại quý kim bảo thạch và chuyên môn làm các đồ nữ trang bằng bạch kim (platine), bán đủ các loại đồng hồ quý giá của Thụy-Sỹ, bút máy Paker và tân phẩm.

Hàng bán ra có bảo-đảm và tiếp đãi khách hàng lịch thiệp.

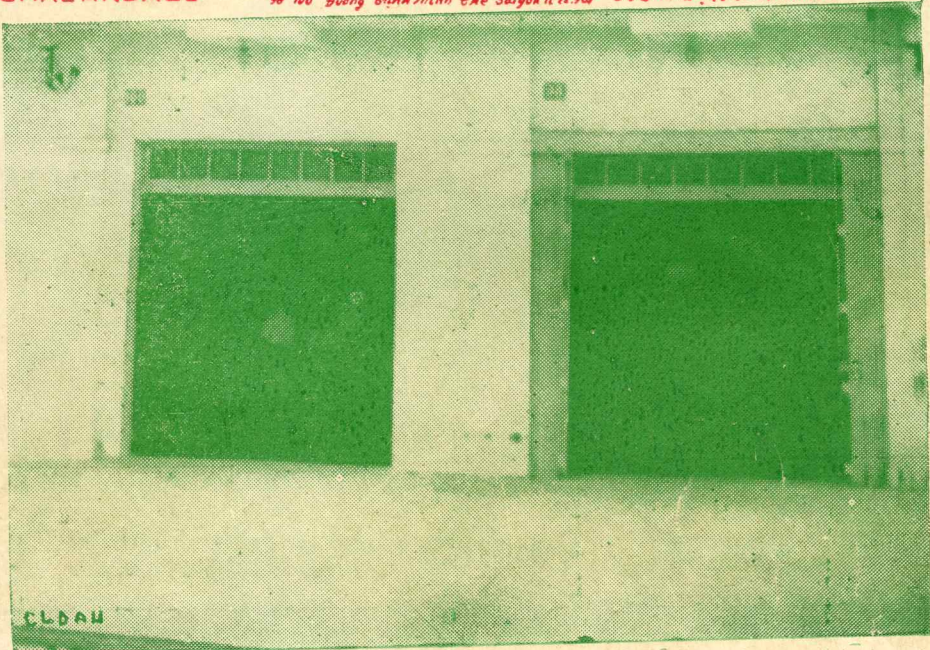

STEVEDORAGE
ACCONAGE
CAMIONNAGE
CHALANDAGE

**VIỆT-NAM
STEVEDORE**

98-100 Đường Bình Minh Khố Saigon 11-22-967

THỦ-THÁC HÀNG-HẢI
RƠ HÀNG, BỐC HÀNG TÀU
VẬN TẢI
ĐƯỜNG BỘ, ĐƯỜNG THỦY

HÀNG VIỆT-NAM STEVEDORE

Xin trân trọng kính chúc quý
vị chủ-nhơn và Giám-đốc các
nhà xuất nhập cảng, các hãng
tàu Việt-Nam và Ngoại-quốc
cùng quý bạn Lao-công Thương
khẩu một mùa Xuân vui tươi,
khỏe mạnh, một năm thịnh
vượng và phát đạt.

Hàng VIỆT-NAM STEVEDORE

98-100, Trình-Minh-Thê Khánh-Hội — SAIGON

Đ. T. 22.207.

Hành nghề : *Thủ thác hàng hải*

Chuyên môn : Rở ràng, bốc hàng. Vận tải đường bộ và đường thủy

LÀ HÀNG CỦA NGƯỜI VIỆT-NAM

- Được tín nhiệm nhất tại thương-khẩu với các nhà xuất nhập cảng, các hãng tàu Việt Nam và Ngoại quốc.
- Có những chuyên viên Việt Nam giàu kinh nghiệm và đầy thiện chí, việc làm mau lẹ, kỹ lưỡng và chu đáo.
- Có đủ khả năng bảo đảm sự hư hao, mất mát hàng hóa của quý vị đã giao phó.
- Đáng được sự ủng hộ và khuyến khích của quý vị và quý bạn lao công thương-khẩu.